

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

brutalize me
• CORRUPTED ROYALS •

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MICHELLE HEARD

brutalize me

• CORRUPTED DROYSALS •

ABD fODXYBES1SELb1>GXU1NO1

MICHELLE DUYNAMAK

Telif Hakkı © 2023 *BRUTALIZE ME* by M.A. Heard.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Gerçek kişiler, nesneler, yaşayan veya ölmüş kişiler, yerler veya olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımcısı: [Cormar Kapaklar](#)

Kapak Tasarımcısı: [Wander](#) _ _ _ .

Photography Kapak Modeli: Andrew

Biernat

Editör: Sheena Taylor

İÇİNDEKİLER

[İthaf Şarkı](#)

[Listesi Özeti](#)

[Brutalize Me](#)

[Bölüm 1 Bölüm](#)

[2 Bölüm 3](#)

[Bölüm 4 Bölüm](#)

[5 Bölüm 6](#)

[Bölüm 7 Bölüm](#)

[8 Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Sonsöz](#)

[Yayınlanmış Kitaplar](#)

[Benimle bağlantı kurun](#)

[Teşekkür](#) _____

Adanmışlık

Jackie.

Umarım tüm hayallerin gerçek olur.

Şarkı Listesi

Buraya tıklayın - [Spotify](#)

Make Me Believe - The EverLove

World on Fire - The Rigs

Hero (I Will Survive) - Supergirl, RAIN

Witness the Masterpiece - Ganyos

When the Chaos Comes - PUBLIC NOISE, Ruelle

Madness - Tribal Blood

Sen Gitmeden Önce - Lewis Capaldi

Sevdiğin Biri - Lewis Capaldi Eğer

Uçabilseydim - One Direction

Sebep Sizsiniz - Calum Scott

Beethoven'ın 5 Sırrı - The Piano Guys

Sinopsis

Evim. Her şeyden çok istediğim tek şey. A
Sevebileceğim bir koca. Dünyaları verebileceğim çocuklar.
Benim diyebileceğim bir ev. Birçokları için bu aptalca bir
dilek, ama benim için her şey.

Üvey babam, iş ortaklarından biri olan Karlin Makarova ile
evlenmemi talep ettiğinde, hayallerim
Bundan daha fazlası değil, bir rüya. Karlin iğrenç bir
canavardır, yolunun kesiştiği her kadın için bir kâbustur.

Karlin'le yalnız kalmak zorunda olduğum zamanlardan
korkuyorum ve beni derin bir utançla dolduran morlukları
saklıyorum.

Ama sonra sevgili kardeşim devreye girdi ve en iyi
arkadaşlarından biriyle bir evlilik ayarladı.

Armani De Santis soğukkanlı, soğukkanlı ve hesapçı biri
olarak bilinir. Elbette, yürek parçalayıcı derecede çekici -
yürek parçalayıcı vurgusu - ama beni arkadaşının sorunu
haline gelen küçük kız kardeşi olarak gördüğü açık.

Yine de, Karlin Makarova'nın kum torbası olmaktansa
Armani De Santis tarafından kalbimin kırılmasını tercih
ederim.

Ve böylece, sonsuza dek mutlu olma hayalim iki adam
arasında soğukkanlı bir savaşa dönüşüyor ve kendimi
Bir şekilde hayatta kalmak için dua ediyorum.

Ama hayat bana duaların asla kabul edilmediğini öğretti.

Acımasızlaştır Beni

Mafya / Organize Suçlar / Gerilim Romantizm

BOZUK KRALİYETLERDE STANDALONE **Kitap 3**

Yazarların Notu:

Bu kitap bazı okuyucular için hassas olabilecek konular içermektedir.

Şunlarla ilgili tetikleyici içerik var: Fiziksel
İstismar
Grafik şiddet

Sadece 18 yaşından büyükler.
Lütfen sorumlu bir şekilde okuyun.

"Diğer insanlar için bahaneler üretmeyi bırakın. Bazı şeyleri neden yaptıkları için. İnsanlara nasıl davrandıkları ya da sana davranıyorlar.

Mazeret ve gerekçe sunmak savunma sağılar, bu da onların istedikleri gibi davranmalarına izin verir. Bu onlara izin verir

çünkü sen buna göz yumdun.

Değerinizden daha azını kabul etmeyin çünkü siz çok değerlisiniz."

- Dominic Riccitello

Bölüm 1

Tiana

Armani De Santis; 24. Tiana Petrov; 21.

İçinde yaşadığım dünya acımasız bir dünya. Hiçbir şey kolay olmadı.

Biyolojik ailemi ya da onlara ne olduğunu hatırlamıyorum. En eski anım, sert kış soğuğu bedenlerimizi dondururken ağabeyim Misha'nın beni sıkıca tuttuğuna dair. Bir kapı gıcırdayarak açıldı ve sonunda buzdan ve rüzgârdan kaçabildik. Yetimhanenin bizi kabul ettiği gündü ama hiçbir zaman evimiz gibi hissetmedik.

Diğer terk edilmiş çocukların arasında beş yıl geçirdik ama bende onlarda olmayan bir şey vardı: Misha.

Kardeşim benim her şeyimdi ve her şeyimdir.

Araç bizi D'Angelo'larla buluşacağımız St. Monarch's'a doğru götürürken camdan dışarı bakarken yoğun bir kayıp duygusu hissediyorum.

Misha bir İtalyan mafya prensesiyle evleniyor. Düğünden sonra, Misha artık benim olmayacak. Aurora D'Angelo onun karısı ve benim baldızım olacak. Onun hayatındaki en önemli kişi olacak.

Nazik mi? Misha'ya hak ettiğİ sevgiyi verecek mi?

Onun için evde olacak

mİ? Misha mutlu

olacak mİ?

Bir noktada evleneceğini hep biliyordum ama yine de şok oldum.

Araba devasa demir kapılardan geçiyor ve bakışlarım dünyanın suçluları için bir tatil ve eğitim merkezine dönüştürülen eski kaleye kilitleniyor. Burası öldürmeye izin verilmeyen tek tarafsız bölge.

Aziz Monarch'ın ayrıca birilerini takip etmek, suikast sözleşmeleri ve düşünmek istemediğim şeyler gibi çeşitli hizmetler sunduğunu duydum.

Burası aynı zamanda Misha ve Alek'in son üç yıldır antrenman yaptıkları yer.

Bu yer beni korkutuyor.

Midem sıkışıyor ve bir duygu dalgası gözlerimi yaşartmakla tehdit ediyor. Her şey kavrayamayacağım kadar hızlı geliyor. Üç ay gibi kısa bir sürede Misha aşık oldu ve Aurora ile aralarında bir evlilik ayarlandı. Ben bunu sadece birkaç hafta önce öğrendim.

Gerçekten benim olan tek kişiyi paylaşmak çok zor.

Misha ve ben Aslanhovlar tarafından evlat edinildik ve bize bakmalarına ve bizi hiçbir şekilde istismar etmemelerine rağmen, hiçbir zaman ailem olduklarını hissetmedim.

Kan sudan daha kalındır.

Ama hiçbir şey aşktan daha güçlü de ğildir.

Açıklaması zor ve bencilce görünmek istemem ama Misha sahip olduğum tek 'gerçek' aile. Benim için gözünü kırpmadan öleceğini biliyorum.

Düğünden sonra Aurora onun önceliği olacak.

Düğünden sonra, beni ilk sıraya koyacak kimsem olmayacak. Bu ayıltıcı bir düşünce.

Ve korkutucu bir tane.

Bratva ve mafya tarafından yönetilen bir dünyada yaşayan bir kadın, kendisine göz kulak olacak biri olmadığına kolay bir hedeftir.

Ugh. Fazla dramatik oluyorum. Misha beni korumayı bırakacak değil ya.

Kardeşin için mutlu ol. Bir kız kardeş kazanıyorsun, ki bu hep istediğin bir şeydi.

Araba durdu ve Bayan Aslanhov elimi okşadı. Bayan Aslanhov'a anne desem de, o benim için daha çok sevdiğim bir teyze gibidir. Bay Aslanhov'a saygıdan dolayı baba diyorum ama aramızda gerçek bir ilişki yok.

Misha onlara hâlâ Bay ve Bayan Aslanhov diyor. Onlara anne ve baba demekten hiçbir zaman rahatsızlık duymadı.

Misha, en küçük oğulları Alek ile bağ kurdu ve aynı yaşta oldukları için yıllar içinde en iyi arkadaş oldular.

En büyük oğulları Vincent, aradaki yaş farkı nedeniyle bizimle pek iletişim kurmazdı. Bu öldürülmeden önceydi, ki bu konu hakkında hiç konuşmuyoruz.

Vincent öldükten sonra her şey değişti. Bay Aslanhov kendini işe verdi. Bayan Aslanhov sessizleşti, oğlunun kaybı onu üzüntüye boğdu.

Ve Alek... Bu onu kırdı.

Geçtiğimiz üç yıl zorlu geçti ama bir şekilde hepimiz üstesinden gelmeyi başardık.

Derin bir nefes alarak arabanın kapısını açtım ve dışarı çıktım.

Alek ve Misha bizi karşılamak için şatodan çıktıklarında, Bayan Aslanhov'un yüzünde nadir görülen bir gülümseme oluşuyor. Vincent'ın ölümünden bu yana yirmi yıl yaşlandığına yemin edebilirim ve üzüntüsü sadece Alek'in varlığında azalıyor gibi görünüyor.

Belki bu düğün herkese iyi gelir.

Gözlerim ağabeyimin gözlerine kilitleniyor ve dudaklarında bir gülümseme belirlediği anda ileri atılarak onun sert göğsü olan duvara çarpıyorum. Misha'nın kolları beni sarıyor ve sadece onun bana hissettirebileceği güvenliğin tadını çıkarıyorum.

Home.

"Seni özledim," diye fısıldıyorum, kardeşime kavuştuğum için mutluyum.

"Seni özlediğimin yarısı kadar bile değil," diye kıkırdıyor. "Dur sana bir bakayım." Beni geriye itiyor, gözleri gözlerime kilitlenirken ellerini omuzlarıma koyuyor.

Misha'dan hiçbir zaman bir şey saklayamadım, o yüzden başını eğdiğinde şaşırıyorum. "Neyin var?"

Başımı sallayarak gülümsememi aydınlatıyorum. "Sadece Aurora'yla tanışacağım için gerginim."

"Bu konuda endişelenme. Onu seveceksin," diye beni temin ediyor.

Misha, Bay ve Bayan Aslanhov'u selamlamak için beni bırakırken, Alek de bana sarılmak için yanıma geliyor. "Hey, T. Beni özledin mi?"

Geri çekilip gülümseyerek "Biraz" diye takılıyorum.

"Biraz, kışımın kenarı," diye homurdanıyor. Gözleri üzerimde geziniyor, sonra kaşlarını çatıyor. "Kot pantolona

ne oldu?

Spor ayakkabı mı?"

Siyah ince topuklu botlarıma, dar siyah pantolonuma ve omzu açık, önü bağcıklı bluzuma bakıyorum.

Alek'e bir kaşımı kaldırarak sırıtıyorum, "Artık ergen değilim ve bir bratva prensesi gibi giyinmek zorundayım."

Yüzünde hoşnutsuz bir ifade belirir. "Kot pantolon ve spor ayakkabıları daha çok sevdim."

"Katılıyorum," diyor Misha bize katılırken. "Buradaki her pislik sana bakacak."

Kolumu Misha'nınkine bağlamadan önce şakacı bir şekilde "Bana karşı birlik olmayın," diye suratımı asıyorum. "Aurora'yla ne zaman tanışacağım?"

"Şimdi." Benimkiyle aynı mavi renkteki gözleri ciddi bir ifadeyle geriliyor. "Aurora'yı seviyorum."

Satır aralarını okuyarak, "Onu aileye kabul etmek için elimden geleni yapacağım" diyorum.

"Teşekkür ederim" diye cevap verdiğinde ciddi olduğunu görebiliyorum.

Misha beni kaleye götürüyor ve büyük bir merdivenin önünden geçerken etrafıma bakıyorum. Tavanda eski savaşların duvar resimleri var ve hava gergin ve uğursuz hissettiriyor.

Bir yemek salonuna girdiğimizde, gözlerim dolu masaları tarıyor.

Bratva ya da mafya ile hiçbir ilgim yok, bu yüzden tüm bu insanların kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, ama eminim Misha ve Aslanhov'lar her birini tanıyor.

Bir kadın ve erkeğin oturduğu bir masaya götürülüyorum. Bizi ilk fark eden adam oluyor ve hızla ayağa kalkıyor.

Vay anasını, yürek parçalayıcı derecede çekici.

Adam siyah savaş kıyafetleri giymiş, belalı görüntüsü karnımın sıkışmasına neden oluyor. Keskin elmacık kemikleri, mükemmel bakımlı bir saat beş gölgesi ve açık kahverengi gözleri var. Zengin ve sofistike bir izlenim veriyor, bana savaş üniformasından ziyade özel dikim bir takım elbise içinde daha rahat olduğunu düşündürüyor. Nerede olduğumu unutmadan, onun da St. Monarch'a katılan diğer insanlar kadar tehlikeli olduğunu biliyorum.

Gözlerim isteksizce çekici adamdan ayrılıp bana bakan çarpıcı kadına takılıyor.

Göğsümdeki baskının kalktığını hissediyorum ve onun önünde durduğumda dudaklarım bir gülümsemeye dönüşüyor. "Merhaba Aurora."

Beni kucaklamadan hemen önce yüzünde çok güzel bir gülümseme beliriyor. "Sonunda seninle tanışmak çok güzel. Misha bana senden o kadar çok bahsetti ki sanki seni zaten tanıyormuşum gibi hissediyorum."

Ayrılırken içimden bir kıkırdama kaçıyor. "Umarım her şey yolundadır." Misha'ya şakacı bir kaş çatma gönderiyorum. "Kardeşimi tanıyorsam, sana bütün utanç verici şeyleri anlatmıştır."

"Hiç de değil," diye beni temin ediyor.

Çekici adam yaklaşıyor ve gözlerim onunla Misha arasında gidip geliyor.

"Bu Armani."

Dudaklarım aralandı ve bir şok hissettim. Görüşmelerimiz sırasında Misha her zaman Armani'den büyük bir saygıyla bahseder. İş sayesinde tanışmışlar ve birlikte eğitim aldıktan sonra Misha, Armani ve Alek ayrılmaz bir üçlü haline gelmişler. Sadece

Armani De Santis hakkında bildiğim tek şey İtalyan mafyasıyla bağlantılı olduğu.

Bratva'nın başı Viktor Vetrov ve İtalyan mafyasının başı Luca Cotroni yakın arkadaş oldukları için, askerleri bazen ortak bir düşmanı yenmek için birlikte çalışırlar, bu yüzden Misha'nın Armani ile arkadaş olması garip değildir.

Tam elimi Armani'ye uzatacakken güçlü parmakları omuzlarımı kavlıyor. Tenimde yoğun bir karıncalanma dalgası yayılıyor ve o eğildiğinde neredeyse nasıl nefes alacağımı unutuyorum.

Armani sol yanağımı öpüyor, kolonyasının odunsu kokusu aramızdaki havayı dolduruyor.

Tanr ım, harika kokuyor.

Dudakları sağ yanağıma değiyor, sonra derin sesi göğsüme çarparak mırıldanıyor: "Seninle tanışmak bir zevk, Tiana."

Hayır. Bu zevkin bana ait olduğuna eminim.

Bana hissettirdiği gerginliğe rağmen gülümsemeyi başarıyorum. "Aynı şekilde."

Armani bir sandalye çeker, sonra yıkıcı bir gülümseme ağzının köşesini kıvrır. "Lütfen, oturun."

Vay canına. Her gün bir beyefendiyle yolum kesişmiyor.

"Teşekkür ederim." Teklif edilen koltuğa oturdum ve herkes masanın etrafında rahatça oturur oturmaz, "Alek ve ailesi nerede?" diye sordum.

"Bize daha sonra katılacaklar. Alek'ten onları süitlerine yerleştirmesini istedim, böylece biraz mahremiyetimiz olabilir," diye açıklıyor Misha.

Başımı sallıyorum ve gözlerimin sağımda oturan Armani'ye kaymasını engelleyemiyorum. Gözlerimiz bir saniyeliğine kilitleniyor ve ben hızla başka tarafa bakıyorum.

Tanrım, adam çok çekici.

"Düğünden sonra Aurora ve ben balayına gideceğiz," diye planlarını anlatıyor Misha.

Ağzımda yine bir gülümseme beliriyor. "Nereye gidiyorsun?" "Bora Bora," diye cevap verdi Aurora, heyecanı gözlerinden okunuyordu.

Gözler.

"Kıskandım," diye takılıyorum onlara. "Umarım ikiniz de eğlenirsiniz. Benim için bir sürü fotoğraf çek."

"Öyle yapacağız," diye yanıtlıyor Aurora. "Yarın birlikte biraz zaman geçirebileceğimizi umuyordum. En iyi arkadaşım Abby de bize katılacak. Bunu samimi bir bekârlığa veda partisi olarak düşün."

"Seninle vakit geçirmeyi çok isterim."

Bir garson içecek bir şey isteyip istemediğimizi sorduğunda sohbetimize ara veriyoruz. Aurora soda isterken ben limonlu su ile yetiniyorum. Erkekler bir şey sipariş etmiyor ve garson gittikten sonra Misha bana ciddi bir bakış fırlatıyor.

"Ben balayındayken bir şeye ihtiyacın olursa Armani'yi aramanı istiyorum," diyerek beklemediğim bir bomba patlattı.

Alnımda hafif bir çatıklık oluşuyor. "Neden? Aslanhov'lar bende. Alek'i arayabilirim."

Misha başını sallıyor. "İkimiz de Alek'in kendi bokuyla uğraştığını biliyoruz. Senin hayatın konusunda Armani'den daha fazla güvendiğim kimse yok."

Misha benimle yalnız kalacak bir erkeğe asla güvenmezdi, bu yüzden Armani'ye benim hayatım konusunda güvendiğini söylemesi bana ne kadar yakın olduklarını gösteriyor. Yine de şaşırdım.

Misha, "Sadece bana ulaşamazsan yardım için arayabileceğin başka biri olduğunu bilmeni istiyorum," diye açıklıyor.

Başımı sallıyorum ve garson su bardağını önüme koyar koymaz alıp kocaman bir yudum alıyorum.

Gözlerim Armani'nin yüzüne kayıyor ve onu bana keskin bir bakışla bakarken yakalıyorum.

Tepkimi okumaya çalışıyor.

Onun yanında rahat olmam biraz zaman alacak. Yetimhanede geçirdiğim zaman beni insanlara karşı temkinli yaptı. Misha ve ben aldığımız her yiyecek kırıntısı için savaşmak zorunda kaldık ve kimseye güvenilemeyeceğini çabucak öğrendik.

Misha, Armani'ye güveniyor. Adama bir şans ver.

Ağzımı kaygısız bir gülümsemeye zorlayarak, "Söz veriyorum, her küçük şey için seni aramayacağım" diyorum.

"Neredeyse aileden sayılırız," diye mırıldanıyor. "Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber vermekten çekinme."

Aile mi? Beni en iyi arkadaşının küçük kız kardeşi olarak mı görüyor?

Yüzümdeki gülümsemeyi koruyarak, "Teşekkür ederim, Armani" diye cevap veriyorum.

Bölüm 2

Armani

Misha benden saklıyordu. Bir süre önce Bratva'nın başıyla başımız beladaydı ve birimizin ya da hepimizin ölme ihtimali çok yüksekti. Misha benden Tiana ile evlenmemi ve ona göz kulak olmamı istedi. Arkadaşıma olan sadakatimden dolayı evet dedim.

Verdiğim sözden pişman olduğum zamanlar oldu ama sonuna kadar gidecektim çünkü ben sözümün eriyim.

Ama lanet olsun, Tiana gördüğüm en güzel kadın. Nasıl biri olmasını bekliyordum bilmiyorum ama kesinlikle yanımda oturan melek değildi.

Vanilyalı kek gibi kokuyor. Tatlı ve yenilebilir.

Gözleri Misha'ninkilerle aynı açık mavide, ama irislerinin derinliklerinde saklanan savunmasız bir şey var. Koyu kahverengi saç tutamları yüzünü çevreledikten sonra ipek gibi omuzlarına ve sırtına dökülüyor.

Tiana'nın yüz hatları o kadar minyon ki, onu çok sıkı tutmaya cüret ederseniz kırılabileceği izlenimini veriyor.

Gözlerim isteksizce yanımdaki güzelden ayrılıyor ve Misha'nın eğlenen gülümsemesiyle karşılaşıyorum.

Herif kız kardeşinden etkilendiğimi biliyor.

Tiana ve benim görücü usulü evlenmemiz konusunda anlaşmış olsak da, Misha bunu ona ancak Aziz Monarch'taki eğitimimiz bittikten sonra söyleyecek. Balayı için iki hafta ayırdıktan sonra, buradaki son üç ayını tamamlamak üzere geri dönecek.

Sonra nişanı ilan edeceğiz ve ben de Tiana'yı kişisel olarak tanıyabileceğim.

Gözlerini üzerimde hissediyorum ve tüm dikkatimi ona çevirerek, "Telefonunu bana ver de numaralarımızı değişelim," diyorum.

"Doğru." Ondan gergin bir kıkırdama kaçıyor, bu ses kalbimi sıkıştırıyor.

Narin elinin çantasından cihazı çıkarışını izliyorum ve telefonu ondan aldığımda parmaklarımız birbirine değiyor. Aramızdan geçen elektrik akımı o kadar yoğun ki gözlerim onunkilere kayıyor.

Tiana'nın dudakları aralanır ve bir an için irkilmiş gibi göründükten sonra kalp şeklindeki dudaklarında bir gülümseme belirir.

Ben de hissettim, piccola.

Ona 'küçüğüm' demek nefes almak kadar doğal geliyor. Belki de omuzlarıma zar zor ulaştığı içindir. Yanaklarını öpmek için eğildiğimde, başının üst kısmının sadece göğsüme ulaştığını fark ettim.

Kendi numaramı onun cihazına giriyorum, sonra onunki benim telefonumda görünsün diye çevir tuşuna basıyorum.

Cihazı Tiana'ya geri verdiğimde ekrana baktı ve "ICE senin takma adın mı?" diye sordu.

"Hayır. Acil durum anlamına geliyor. Numaramı favori olarak ayarladım, böylece size bir şey olursa insanlar bu numarayı aramayı bilecek."

Kaşları kalktı. "Ah." Mükemmel dudaklarının etrafında gergin bir gülümseme titriyor. "Umarım bir şey olmaz."

Onu sinirlendiriyor muyum?

Misha, Alek ve benim aramda genellikle insanların iyi anlaştığı kişi benim. Misha çabuk sinirlenir, Alek ise... biraz dengesiz diyelim. Ben baskı altında sakin kalmaya meyilli hesapçı biriyim.

Bu babamın bana küçük yaşta öğrettiği bir şeydi. İşler sarpa sardığında sakin kalırsanız, düşmanınıza karşı üstünlük sağlamış olursunuz.

Ama hata yapmayın, bu beni arkadaşlarımdan daha az tehlikeli yapmıyor.

Aurora, Tiana'ya iki gün sonra gerçekleşecek düğünü anlatmaya başladığında, düşüncelerim ben on dört yaşındayken vurularak öldürülen babama dönüyor.

Acaba Tiana'yı onaylar mıydı?

Eminim yapardı.

Annemle iyi geçinecek mi?

Kendime sormam gereken asıl soru Tiana ile iyi geçinip geçinemeyeceğim. Sanırım bunu sadece zaman gösterecek.

Yalan söylemeyeceğim, ona karşı hissettiğim çekim anlık ve daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. Elbette, başka kadınlardan etkilendim, ama hiçbiri içimde koruyucu bir his uyandırmadı. Tiana'nın yaptığı gibi yoğun bir şekilde değil.

Gözlerim onun enfes yüzüne takılıyor ve Aurora'ya gülümseyerek "Her zaman samimi bir düğün istemişimdir" itirafını izliyorum.

"İtalyan bir aileden geldiğim için bu imkânsız. Ülkenin her yönünden gelen teyzelerim, amcalarım ve kuzenlerim var," diye gülüyor Aurora.

Çantasıyla oynamaya başlamadan önce Tiana'nın yüzünde yalnızlığa benzer bir ifade belirliyor.

Onun ve Misha'nın geçmişi hakkında her şeyi bildiğim için, bunun aileleri olmadığı için olduğunu tahmin edeceğim.

"Ben de samimi bir düğünü tercih ederim," diyorum Tiana'yı daha iyi hissettireceğini umarak. "Odak noktası gelin ve damat olmalı, konuklar değil."

Aurora bir iç çeker. "Bunu bir de anneme anlatmayı dene."

Misha sandalyesinden ayağa kalkar. "Sana süitini göstereyim, Tiana."

Aurora, "Siz bunu yaparken ben de Abby'nin gelip gelmediğini kontrol edeceğim," diyor.

Misha Aurora'nın ağzına bir öpücük kondururken, Tiana'nın gözleri bana kayıyor. Ayağa kalkmadan önce sadece bir saniyeliğine. Ben de ayağa kalkıyorum ve merdivenlere doğru yürürken tüm erkeklerin gözlerinin Tiana'da olduğunu fark ediyorum.

Ona bakmaya cüret eden her herifle göz teması kuruyorum, onlara korunduğunu göstermek için hiç vakit kaybetmiyorum.

Süite ulaşan Misha anahtar kartını okutuyor ve içeri adım atıyor. Peşinden gitmeden önce Tiana'nın odaya girmesini bekliyorum.

Misha anahtar kartını ona uzatırken gözlerim sırtını tarıyor ve bir şaheserden farksız olan kışına takılıyor.

Tiana önümüzdeki üç gün boyunca kalacağı süite göz gezdirirken "Çok güzel," diye nefes alıyor.

Düğün Aziz Monarch'ta yapılıyor çünkü D'Angelo ve bratva arasında işler hala karışık. Nikâh kıyıldıktan sonra Aurora'nın babası ve Bratva'nın başı arasında ateşkes imzalanacak. O zaman ortalık sakinleşir.

Anladığım kadarıyla, İtalyan mafyasının başı olan patronum Luca Cotroni düğüne katılmayacak. Ama ben orada olacağım, İtalyan mafyasının sağdıcı ve infazcısı rolünü üstleneceğim.

Misha en iyi arkadaşlarımdan biri olsa da, benim sadakatim mafyaya.

Bu da bana Tiana ve benim evliliğim için Luca ve Viktor'un onayını almam gerektiğini hatırlattı. Viktor'un onayı olmadan bir bratva prensesini öylece alamazsın.

Ancak eminim ki her iki lider de bratva ve mafya arasındaki bağları güçlendireceği için onay verecektir.

Misha kız kardeşi ve benim aramda bir bakış attı, sonra sordu, "Armani, Tiana'ya etrafı gösterir misin? Düğün hazırlıklarını kontrol etmem gerekiyor."

Yalancı. Her şey çoktan ayarlandı. Bana Tiana ile yalnız zaman veriyor.

Ağzımın kenarı kalkıyor. "Elbette. Benim için zevktir."

"Yardım edebileceğim bir şey yok mu?" Tiana sorar.

"Hayır, Rusya'dan yeni geldiniz. Öğleden sonranın tadını çıkarın." Misha bir elini kaldırıp Tiana'nın omzunu sıkıyor. "Akşam yemeğinde görüşürüz."

"Tamam." Gözleri kardeşinin odadan çıkışını takip ediyor, sonra dikkatle bana bakıyor. "Lütfen bana etrafı göstermek zorunda hissetme. Kendi başıma iyi olacağıma eminim."

Gözlerim onunkilerle kilitlenirken başımı sallıyorum. "Aziz Monarch'ın tek kuralı öldürmeye izin verilmemesidir. Etrafta tek başına dolaşman güvenli değil."

"Doğru." Yatak odasının kapısının yanında duran valizine doğru bakıyor. "Eğer yapacak başka bir işin varsa, akşam yemeği saatine kadar bavullarımı açıp yerleşebilirim."

"Size etrafı gezdirmek isterim," diyorum onu rahatlatmak için.

Benim yanımda kendini rahatsız hissetmesini istemiyorum ama bunun biraz zaman alacağını biliyorum. Misha, Tiana'nın olabildiğince içe dönük olduğu konusunda beni uyarmıştı. Yetimhanede geçirdiği zaman ve hayatta kalmak için katlanmak zorunda kaldığı şeyler yüzünden Tiana'nın insanlara karşı temkinli olması anlaşılabilir bir şey.

Bana sevimli bulduğum garip bir gülümseme veriyor.

Kapıya yaklaşıyorum ve arkamızdan kapatmadan önce Tiana'nın koridora adım atmasını bekliyorum. Elimi sırtının alt kısmına koyarak onu merdivene doğru itiyorum.

Tiana'nın parmaklarının anahtar kartıyla nasıl oynadığını, omurgasının nasıl kaskatı kesildiğini fark ediyorum.

Elimi çekip boğazımı temizliyorum. "Rusya'dan uçuş nasıldı?"

"İyiydi." Gözleri yüzüme dikildi. "Sorduğun için teşekkürler."

Merdivenlerden inerken, aklım konuşabileceğimiz herhangi bir şey için koşturuyor.

"21 yaşındasın, değil mi?"

"Evet. Doğum günüm Ağustos ayındaydı."

Merdivenlerden sağa dönüp yan girişe doğru yürüyoruz, böylece ona düğünün yapılacağı bahçeleri gösterebiliyorum.

Misha bana Tiana hakkında bilinmesi gereken her şeyi anlatmış olsa da, ben hala "Meşgul olmak için ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

Gözleri yine gergin bir şekilde yüzüme kayıyor. "Bayan Aslanhov'a ev işlerinde yardım ediyorum."

Tanrım. Diş çekiyormuşum gibi hissediyorum.

Tam o sırada Tiana bir soruyla beni şaşırtıyor. "Eğitimin bitmek üzere olduğu için mutlu musun?"

"Tanrım," diye kıkırdıyorum, "tahmin bile edemezsin. Normal hayatıma dönmek için sabırsızlanıyorum."

"Misha düğünden sonra Aurora'yla burada, İsviçre'de kalacaklarını söyledi," diye bahsediyor. Yan kapılardan geçerken dişleri alt dudağını çekiştiriyor. "Eviniz nerede?"

"İtalya."

İki kartel üyesi girişe ulaşmak için bize doğru yürürken, elimi tekrar Tiana'nın beline koyuyorum. Gözleri ona dikildiği anda kendimi durduramıyorum.

Kolumu ona doluyorum ve beni hazırlıksız yakalayan sahiplenici bir hareketle onu yanıma çekiyorum.

Ancak şatoya girdiklerinde Tiana'yı bırakıp konuşmaya devam ediyorum. "Venedik'te bir dairem var. On sekiz yaşına bastığımda bana kalan mirasla satın aldım."

Tiana başını geriye yatırıyor, gözleri benimkilerle kilitleniyor. "Miras mı?" diye sorarken şefkat bakışlarını yumuşatıyor. Ailenizden mi?"

"Babam," diye cevap veriyorum. "Annem hâlâ hayatta. Evimden çok uzakta olmayan teyzemle birlikte yaşıyor."

"Kaybınız için üzgünüm," diye fısıldıyor Tiana.

"Teşekkür ederim." Bahçelere bakarak, "Düğünün yapılacağı yer burası," diyorum.

Tiana yürümeyi bırakıp çiçeklerin, çitlerin ve bakımlı çimlerin güzelliğini seyrettikten sonra, "Misha'nın evleneceğine inanmak zor," diye itiraf ediyor.

"Evet," diye katılıyorum. "Ama sanırım bu hepimizin bir noktada yapması gereken bir şey."

Tiana derin bir nefes alıyor, çarpıcı yüz hatlarında endişe belirliyor. "Evet. En azından Misha Aurora'yı seviyor ve iyi bir insana benziyor."

"Ama endişeleniyorsun?" Gözlerim yüzünde keskinleşiyor. "Evlenmek konusunda mı?"

Tiana başını sallar. "Senin de dediğin gibi. Bunun olması kaçınılmaz." Tekrar yürümeye başlıyor ve ben de konuyu kapatıyorum.

Tiana'ya arazinin geri kalanını göstererek sohbetin akıcı ve rahat geçmesine odaklanıyorum.

Rahatlamış gibi göründüğünde, bunu bir kazanç olarak kabul ediyorum ve sadece onun arkadaşlığının tadını çıkarmaya karar veriyorum.

Yakında, görücü usulü evliliği öğrenecek ve bu konuda nasıl hissedeceğini ancak Tanrı bilir.

Bölüm 3

Tiana

Kendimi adaçayı yeşili bir elbise giyerken buluyorum çünkü gelin partisinin rengi bu. Saçlarım yüzümü çerçeveleyen buklelerle tutturulmuş.

Ayaklarımı topuklu ayakkabıların içine sokarken nasıl görüldüğüm umurumda değil. Bugün Misha ve Aurora'nın günü ve kardeşim için gergin hissediyorum.

Ben de aşırı duygusal hissediyorum.

Aurora gerçekten iyi bir insana benziyor ve Misha'yı sevdiğini görebiliyorum.

Onlar adına mutluyum.

Ama yine de, benim olan tek kişinin gitmesine izin vermek zor.

Eğitim için St. Monarch'ta geçirdiği son yıllar çok zordu ve her zaman eve, bana döneceğini düşünmüştüm.

Eve. Bu şimdiye kadar sahip olduğum bir şey değil. Aslanhov'lar başımı sokacak bir çatı ve yiyecek yemek sağlıyorlar ama evleri hiçbir zaman evim gibi hissettirmedi. Günün sonunda, kendi çocuklarını Misha ve bana tercih edecekler. Yine de anlıyorum.

Bir baldız kazanıyorsun. Bunu Misha'yı kaybetmek olarak düşünme.

Tam oturma odasına girerken, kapım çalındı. Açtığımda, Armani'nin içeride durduğunu görünce şaşırdım.

Önümde, koyu yeşil üç parçalı takım elbisesi içinde bir tanrı gibi görünüyordu.

Gözleri yavaşça vücudumda geziniyor, sonra mırıldanıyor, "Nefes kesici görünüyorsun, Tiana."

Bu iltifat yüzümü kızartıyor ve beceriksizce "Sen de nefes... ahh... iyi... görünüyorsun" diye cevap veriyorum.

Tanrım, kulağın korkunç geliyor.

Yüzüm utançtan alev alev yanarken alnımı tokatlama isteğime direniyorum. Acı verici derecede utangaç olmak yeni tanıştığım biriyle iletişim kurmamı zorlaştırıyor.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum.

Dudaklarında yıkıcı bir sırıtış beliriyor. "Özür dileme." Kolunu bana doğru uzattı. "Hazır mısın?"

Başımı sallayarak kolumu onunkinin arasından geçiriyorum ve diğer elimle kapıyı kapatıyorum. Kıvılcımı tekrar hissediyorum, kalp atışlarım hızlanıyor ve vücudum titriyor.

Hiç aşık olmadım, çünkü erkeklerle konuşamayacak kadar beceriksizim. Ayrıca, Misha çıkmaya çalıştığım her erkeği öldürürdü.

Ancak Armani'nin üzerimdeki etkisi göz ardı edilemeyecek kadar yoğun ve zaten bunalmış olan ruh halimi daha da kötüleştiriyor.

Koridorda yürürken sessizlik ağır geliyor ve kıpırdamamak için kendimi zor tutuyorum.

Armani'nin çok çekici olması da yardımcı olmuyor. Bu beni normalde olduğumdan daha garip yapıyor.

"Misha'yı gördün mü?" Sessizliği bozmak için soruyorum.

"Evet. Çok heyecanlı ve Aurora'yı balayına götürebilmek için törenin bitmesini sabırsızlıkla bekliyor."

Armani beni yeşiller ve beyazlarla dekore edilmiş bahçeye götürürken etrafımıza pek dikkat etmeden tekrar başımı sallıyorum.

Sandalyeler bir koridorla ayrılmış ve insanlar ayakta birbirleriyle konuşuyor. Bay ve Bayan Aslanhov'u görüyorum, genç bir çiftle konuşuyorlar. Bay Aslanhov iş yapıyor gibi görünüyor, Bayan Aslanhov ise kibarca gülümsüyor.

Tüm konuklar arasında sadece Aslanhov'ları, Armani'yi, Aurora'yı ve dün tanıştığım Abbie'yi tanıyorum.

Yine de burada yüzden fazla insan var. Bilinçaltımda Armani'nin kolunu daha sıkı tutuyorum.

"İşte bu yüzden samimi bir düğünü tercih ediyorum. Çok kalabalık oluyor."

"Evet," diye katılıyorum. "Ben insanlardan hoşlanan biri değilim."

"Misha bana bahsetmişti." Armani beni ön sıraya götürüyor ve bir sandalyeyi işaret ediyor. "Buraya otur. Böylece benim durduğum yerin tam karşısına oturmuş olacaksın."

Otururken dudaklarımda bir gülümsemenin kıvrılmasına engel olamıyorum, sonra da "Misafirlerden bazılarını selamlamam gerekmez mi?" diye sormayı düşünüyorum. Ne de olsa ben Misha'nın tek ailesiyim. Selam vermezsem kötü görünürüm, değil mi?

"Hayır, gerek yok. Genelde mafya ya da bratva ile bağlantılılar. Misha sizi koltuğunuza götürmemi söyledi."

Rahat bir nefes alıyorum ve gözleri konukları tararken Armani'ye uzun uzun bakıyorum.

Sadece yakışıklı değil, aynı zamanda iyi bir insana benziyor.

Mafya ve Bratva'da geldikleri kadar iyiler.

Gözlerim kalıcı, sıcak bir sırtışıla donmuş gibi görünen dudaklarına takılıyor.

Onu Öpmek nasıl bir his olurdu?

Midemde beklenmedik kelebekler uçuşuyor. Bir elimi karnıma götürüyorum ve gözlerimi yukarı kaldırdığımda Armani'nin bana baktığını görüyorum.

Yoğun sıcaklık yüzümü kızartıyor ve hızla başka tarafa bakıyorum.

Lanet olsun. Ne düşündüğümü biliyor mu?

Neyse ki Misha koridordan yürüyerek geliyor ve ona sarılmak için hızla ayağa kalkıyorum. Kardeşimin kollarının güvenliği, bunalmış duygularımı yatıştırıyor.

Ayrıldığımızda yüzümü gülümsemeye zorluyorum ve Armani'nin az önce beni ona aval aval bakarken yakaladığını unutmaya çalışıyorum. "Sinirlerin nasıl?"

Misha kıkırdıyor. "Sadece yeminimi etmek ve buradan gitmek istiyorum."

Ona takılırken gülümsemem gerçeğe dönüşüyor, "Sen hep sabırsızdın."

Otuzlu yaşlarında bir adam bize doğru yürüyor ve Misha anında geriliyor. "Bay Vetrov, geldiğiniz için teşekkür ederim."

Vetrov.

Bu ismi duymak damarlarıma buz serpiyor. İçgüdüsel olarak Misha'ya yaklaşıyorum ve adamın keskin bakışları üzerimde toplanıyor.

"Bu önemli düğünü hayatta kaçırmazdım. Bana bakmaya devam ediyor, sonra soruyor, "Bu Tiana mı?"

Koruyucu bir kolla beni saran Misha'nın yüzünde gururlu bir gülümseme oluşuyor. "Evet. Tiana, bu Viktor Vetrov, Bratva'nın başı."

Oh, Tanrım.

İçimi yoğun bir korku kaplarken titremeye başlıyorum. Ağzım kuruyor ve derin bir nefes almak için mücadele ediyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, Bay Vetrov'un yüz hatları bana gülümserken yumuşuyor.

Elini sıkmak için sahip olduğumdan daha fazla güç gerekiyor, sonra şöyle diyor: "Seninle tanışmak bir zevk, Tiana. Kardeşin en iyi adamlarımdan biri olmaya başladı. Bir şeye ihtiyacın olursa sormaktan çekinme."

Viktor Vetrov'dan bir iyilik istememin imkanı yok. Hayatımda ihtiyacım olan son şey Bratva'nın başına borçlu olmak.

Düşüncelerimi dile getirmeye cesaret edemiyorum ve bunun yerine "Teşekkür ederim Bay Vetrov. Sizinle tanışmak bir onur."

Bay ve Bayan Aslanhov da bize katılıyor ve Bay Vetrov'un dikkati benden uzaklaşırken nihayet nefes alabiliyorum.

Bratva hakkında fazla bir şey bilmiyorum ama Bay Aslanhov'un, dizginleri Bay Vetrov'a devretmeden önce Bay Vetrov'un vaftiz babasıyla birlikte çalıştığını biliyorum.

Bayan Aslanhov yanıma geliyor ve ben hemen "Çok güzel görünüyorsun anne" diye fısıldıyorum.

"Teşekkür ederim." Bana gözlerine ulaşmayan bir gülümseme veriyor. "Geldiğimizden beri seni görmedim. En azından biraz eğleniyor musun?"

Başımı salladım. "Dünü Aurora ve arkadaşı Abbie ile geçirdim."

"Misha'nın karısıyla arkadaş olmaya çalışman iyi bir şey. Aile önemlidir."

Tekrar başımı salladım, sonra oturdum. Alek, Armani'nin yanındaki yerini alıyor, onlar önde duruyorlar.

"Biz ayrılmak önce şey Yarın." Bayan Aslanhov. Aslanhov beni bilgilendirdi.

"Tamam."

Tüm konuklar yerlerine oturuyor ve Bay Vetrov gelip sağıma oturduğunda neredeyse panik atak geçiriyorum. Bunun Bratva ailesinin reisini temsil ettiği için olduğunu biliyorum ama lanet olsun, törene hiç odaklanamayacağım.

Ellerim telefonumun ve içine sığdırabildiğim kadar peçetenin bulunduğu çantayı kavrarken gözlerim kardeşime takılı kalıyor.

Yapacak bir şeye ihtiyacım var, tanıdığım herkes burada olmasına rağmen telefonumun sessizde olup olmadığını kontrol ediyorum.

"Kardeşin adına mutlu musun?" Bay Vetrov aniden sorar.

Başka seçeneğim olmadığı için dudaklarıma titrek bir gülümseme yerleştiriyorum ve dünyamızdaki en tehlikeli adama bakabilmek için başımı çeviriyorum. "Evet, efendim."

"Bana Viktor de. Ne de olsa biz bir aileyiz."

Bratva ailesi.

Başımı sallarken çantamı daha sıkı tutuyorum.

"Yakında evlenme sırası sana gelecek" derken gözleri hafifçe kısılıyor.

Yüce Tanrım.

Tekrar başımı salladığımda kum yutmuş gibi hissediyorum.

"Merak etme." Viktor titreyen elimi güven verici bir şekilde sıkıyor. "Evleneceğin kişinin iyi bir adam olmasını sağlayacağım."

Bratva'da hiç iyi adam var mı?

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

Arka plandaki müzik durur ve bir saniye sonra Pachelbel'in D'deki Kanon'unun piyano notaları havayı doldurmaya başlar.

Aurora'ya bakmak yerine, Misha'nın duygularını kontrol etmek için verdiği mücadeleyi izliyorum. Yüz hatları gerildiğinde ve gözleri buğulandığında, ben de kendi gözyaşlarımın akmasını engelleyemiyorum.

Umarım seni mutlu eder, Misha. Sonunda hep istediğimiz eve sahip olacaksın. Seni Aurora ile paylaşacağım için üzgün olsam da, senin adına çok mutluyum kardeşim.

Aurora Misha'ya ulaştığında ve kardeşimin gelinine dünyadaki tüm sevgiyle bakışını izlediğimde, Viktor'un kocam olarak seçtiği kişinin bana aynı şekilde bakması için küçük bir dua ediyorum.

Ama içten içe bunun gerçekleşme ihtimalinin yok denecek kadar az olduğunu biliyorum.

Misha ve Aurora rahiple yüzleşmek için dönüyorlar ve yeminlerini ederken, Kardeşim aşkı bulduğu için gerçekten mutluyum.

Misha ve Aurora karı koca ilan edildikten sonra koridorda ilerlemeye başladılar ve Armani bana doğru ilerledi. Törenin başındaki kişiden

hızla ayağa kalktım ve kolumu Armani'ninkine doladım.

Fotoğrafların çekileceği yere doğru yürürken rahat bir nefes aldım.

Armani hafifçe eğilip "İyi misin?" diye soruyor. "Evet.

Sadece Viktor Vetrov'un yanında oturmak korkutucuydu.

Ben

Resepsiyonda onunla oturmak zorunda kalırsam panik atak geçiririm."

Bir kahkaha attı. "Merak etme, masada yanımda oturuyorsun."

Tanrı'ya Şükür.

Gelin ve damada ulaştığımda, Misha'ya sarılmadan önce Abbie ve Alek'in onları tebrik etmeyi bitirmelerini bekliyorum. "Umarım sadece mutluluğu tadarsınız ve büyük bir aileniz olur."

"Teşekkürler, Tiana."

O uzaklaşıyor ve ben Aurora'ya yaklaşıyorum. "Artık sen de bir Petrov'sun," diyorum geniş bir gülümsemeyle.

"Ailemize hoş geldin."

"Kardeşini benimle paylaştığın için teşekkür ederim" demeden önce duygusal bir kucaklaşmayı paylaşıyoruz.

Gözlerimden yaşlar akıyor ve fotoğrafçı emir vermeye başlamadan önce bir dakika daha birbirimize sarılıyoruz.

Bölüm 4

Armani

Tiana'nın yanına yapışmış durumdayım ve son kadeh kaldırma törenini dinlerken ona doğru eğilip fısıldıyorum: "Misha ve Aurora dans pistini açtıktan sonra biz de onlara katılacağız."

Tiana "Dans edemem" diye cevap verirken saçları yanağıma değiyor.

Bir kahkaha attım. "Sadece bir noktada durup sallanacağız."

Tanrım, çok güzel kokuyor.

Su bardağına uzanıyor ama yanlışlıkla bardağını deviriyor. "Pizdets," diye tersliyor ve dökülen suyu silmek için hemen peçeteyi kapıyor.

Kendi peçetemi alıp pisliği temizlemesine yardım ediyorum. Rusça küfrettiğini duyunca ağızımda bir sırtış beliriyor. Misha'nın bu kelimeyi birkaç kez kullandığını duymuş ve 'lanet olsun' anlamına geldiğini öğrenmiştim.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Tiana. "Beceriksizim."

"Sadece su." Garsona yanımıza gelmesini işaret ediyorum ve "Bize biraz daha peçete ve bir bardak daha buzlu ve limonlu su getir" diyorum.

Servis elemanı siparişi yerine getirmek için acele ettiğinde, Tiana gönül tellerimi titreten mahcup bir gülümsemeyle bana bakıyor. "En azından suyu üzerimize dökmedim."

Hiç düşünmeden kolumu sandalyesinin arkasına dayıyorum. Parmaklarım hafifçe omzunu okşuyor, bu dokunuş ona karşı hissettiğim çekimi on kat artırıyor.

"Biraz su kimseyi öldürmez," diye mırıldanıyorum.

Yanaklarında hafif bir kızarıklık oluşuyor ve rahatsız görünmediğinde ya da benden uzaklaşmaya çalışmadığında bunu bir kazanç olarak kabul ediyorum.

Misha ve Aurora kalkıp dans pistinin ortasına doğru yürüyorlar. *Christina Perri*'den *A Thousand Years*'ın açılış notaları çalmaya başladığında, kolumu Tiana'nın arkasından çekip elini tutuyorum. Parmakları elimde o kadar narin hissediyor ki, göğsümde bir koruma dalgası yaratıyor.

İlk nakarat başlayana kadar bekliyorum, sonra ayağa kalkıyorum. Alek, Abbie'yi dans pistine götürüyor ve aralarında oluşan tuhaf arkadaşlığı düşününce gülümsüyorum. Bir süre önce birbirlerini öldürmeye çalışabileceklerini düşünmüştüm.

Dans pistine ulaştığımda Tiana'yı kollarımın arasına alıyorum ve göğsüme tam olarak oturduğunda hiç şaşırmıyorum.

Güzel yüzündeki gergin ifadeye gülümsüyorum ve vücudunu kontrol edebilmek için onu daha sıkı tutarak ilk adımı atıyorum.

Onu yerde yürütürken ve ayakları takılıp düşmezken, yüzünde bir gülümseme yayılmaya başlıyor ve gözlerinde güneş doğmuş gibi görünüyor.

Kollarımdaki kıza kendimi o kadar kaptırmışım ki şarkının bittiğini ve bir sonraki şarkının başladığını fark etmiyorum.

Tiana'nın gözleri benimkilerle kilitleniyor ve bir an için yüzünde hiçbir gerginlik görülüyor.

Demek mutluyken böyle görünüyor.

Şarkı bittiğinde, hareketsiz durana kadar adımlarımı yavaşlatıyorum. "Gördün mü, dans edebiliyorsun."

Bir kıkırdama çıkarır. "Hayır, sen sadece liderlikte iyisin."

Arkamda biri boğazını temizliyor ve omzumun üzerinden baktığımda Viktor'u görüyorum.

"Araya girebilir miyim?" diye soruyor.

İsteksizce Tiana'yı bıraktım ve geri çekildim. "Elbette, efendim."

Viktor patronum olmayabilir ama Luca'nın en iyi arkadaşı, bu yüzden ona itaat etmek zorundayım. Luca ayrıca Viktor'un kız kardeşi gibi olan Mariya Koslov ile evlendi. Bratva ve mafya arasındaki bağlar çok derin ve hiçbir asker bunu riske atacak bir şey yapmaya cesaret edemez.

Tiana'nın yüz hatlarını sıkılaştıran korkudan nefret ediyorum ama Viktor'un ona zarar vermeyeceğini bildiğim için kendimi uzaklaşmaya zorluyorum.

Bara gidip bir bardak viski sipariş ediyorum. İçkimi yudumlarken, Tiana'nın ayaklarının üzerinde tökezlemesini izliyorum.

Tanrım, rahatsız görünüyor.

"Birbirinize çok yaklaşıyorsunuz," diyor Misha birden.

Ağzımın kenarı kalkıyor. "Umalım da Luca ve Viktor da aynı şekilde düşünsün. Eğer patronlarımızın onayını alamazsak,

Kız kardeşini kaçırmam dışında yapabileceğimiz bir şey yok."

Misha kıkırdıyor. "Eminim onay vereceklerdir. Bu, bratva ile mafya arasındaki bağları güçlendirecektir."

"Sence Tiana benimle görücü usulü evlendiği haberini nasıl karşılayacak?"

Misha'nın gözleri benimkilerle buluşuyor. "Alışması zaman alacak ama sanırım onun için seçtiğim kocadan memnun kalacak."

Umarım haklıdır.

Misha'nın ifadesi ciddileşiyor ve konuşmamızın özel olması için daha yakına eğiliyor. "Tiana'ya karşı ağırdan al. Seninle rahat ettiğinde sabrının karşılığını alacak."

Misha'yı rahatlatmak isteyerek cevap veriyorum: "Ona bakmak bile bir ödül, kardeşim. Tiana benimle güvende olacak."

"Biliyorum." Ağzının kenarında bir sırıtış beliriyor. "Bu yüzden seni seçtim." Gözleri kız kardeşine takılıyor ve yüz hatlarını duygu seli kaplıyor. "Tek istediği kendine ait diyebileceği bir evdi. Hiçbir yere uyum sağlayamadığını hissetti ve yetimhanede geçirdiğimiz zaman onu yaraladı." Gözleri benimkilerle buluşmak için geri dönüyor. "Ben sadece kız kardeşimin mutlu olmasını istiyorum."

Kolumu kaldırarak Misha'nın omzunu sıkıyorum. "Bunun gerçekleşmesi için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Şarkı bitiyor ve Viktor Tiana'yı bıraktığı anda Tiana bize doğru koşmaya başlıyor. Yüzü hayalet gibi solgun, sanki

bayılmasına bir saniye kaldı.

Barmene bakıyorum. "Bir bardak roze lütfen."

Aramıza girdiğinde gözle görülür bir şekilde titriyor. "Patronun bana anksiyete krizi geçirtcek," diye yakınıyor Misha'ya.

"Sakin ol. Viktor sana zarar vermez. Vetrovlar kadınları avlamaz," diye onu temin ediyor Misha.

"Beni hâlâ korkutuyor."

Barmen şarap bardağını masaya bıraktığında, bardağı alıp Tiana'ya uzatıyorum. "Sinirlerini yatıştıracaktır."

Birkaç yudum almadan önce "Teşekkür ederim," diye nefes alıyor. "Aurora'ya geri dönüyorum," diye anons ediyor Misha.

Tiana'yı güvende hissettirmek için elimi sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum. "Yürüyüşe çıkmak ister misin?"

Bana yalvaran bir bakış attı. "Lütfen."

Elim hala belinde ve onu yemek alanının kenarına doğru itiyorum. Tüm ağaçlardan sarkan ışıklar St. Monach's'ın bahçesine mistik bir hava katıyor.

Tiana şarabından bir yudum daha almadan önce, "On dört kez takıldım," diye mırıldanıyor.

"Çünkü gergindin." Kolumu omuzlarına doluyorum ve Tiana yanıma doğru eğildiğinde içten içe gülümsüyorum.

Sanırım ona dokunmamı sorun etmediğini söyleyebilirim.

Tiana'yı bir şelaleye giden patikaya yönlendiriyorum. Lamba direklerinin yumuşak ışıltısı nerede yürüdüğümüzü görmemize yetecek kadar ışık veriyor ve çok geçmeden suyun gürültülü sesi havayı dolduruyor.

"Burası çok güzel," diye fısıldıyor Tiana, sanki geceyi rahatsız etmek istemiyormuş gibi.

Şarap bardağını elinden alarak içkilerimizi bir bankın üzerine bıraktım.

Ben ona yaklaşırken arka planda hafif bir müzik çalıyor. Yüz hatlarında gergin bir ifade beliriyor, gözleri büyüyor.

Tanrım, bu hayattaki hiçbir şey beni bu kadın için hazırlayamazdı. Onunla ilgili her şey beni bir pervane gibi kendine çekiyor.

Dürüst olmak gerekirse, İtalyan bir kadınla evlenmeyi bekliyordum. Aurora ya da Abbie gibi bir mafya prensesiyle. Bir kez bile Tiana gibi birinin bizim dünyamızda var olduğunu düşünmedim.

Misha kız kardeşini korumakla iyi yaptı. Yirmi bir yaşında hâlâ masum, ki bu da bratva'da yetişmiş biri için nadir görülen bir durum.

Yavaşça onu kollarıma çekiyorum ve onunla dans edeceğimi anladığında, gerginliğini bir gülümseme kırıyor.

Acaba hiç öpüldü mü? Öpülmediyse şaşırmam. Misha hiç kimseyle çıkmadığını çünkü yanına bir erkeğin yaklaşmasına izin vermediğini söyledi.

Bu kadına dokunulmamış olabileceği düşüncesi, daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemeyen bir sahiplenme duygusunun göğsümde kükremesine neden oluyor.

Tiana'nın dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıkıyor ve sonra soruyor: "Mafya için çalışmayı seviyor musun?"

"Büyükbabam ve babam Cotronis için çalışıyordu, dolayısıyla onların izinden gideceğim her zaman belliydi."

Tiana başını eğiyor, gözleri benimkileri arıyor. "Soruma cevap vermedin."

Elimle sırtının alt kısmına bastırarak, yanağını göğsüme yaslamak zorunda kalana kadar onu kendime yaklaştırıyorum.

"Ben mafyaya sadığım. *La Famiglia* için çalışmayı sevdiğimi ya da nefret ettiğimi söyleyemem çünkü duygular işimde rol oynamaz."

Ona yalan söylüyorum ama cevaplamaya cesaret edemediğim bir soru sordu. Mafya için çalışmayı sevdiğin için değil, ölene kadar onlara bağlı olduğun için yaparsın.

Büyükbabam bir bombardımanda öldü, babam ise bir düşman tarafından vuruldu. Bir gün benim de zamanım gelecek ve tek umudum ölümümün çabuk olması.

Tiana'yı bırakıp, "Geri dönelim." diyorum.

Kadehlerimizi kaldırıp viskimin kalanını yudumlarken Tiana'ya şarabını uzatıyorum.

Kutlamaların tüm hızıyla sürdüğü ve konukların eğlendiği alana doğru yürürken, üç yılı aşkın süredir evim olan şatoya bakıyorum.

Tanrım, eğitimimi bitirmeye hazırım. Venedik'teki kendi hayatıma dönmek istiyorum - karım Tiana ile birlikte.

Bölüm 5

Tiana

Rusya'ya dönüş uçağında, hafta sonunu zihnimde tekrar tekrar canlandırmaya devam ettim.

İki günden gerçekten keyif aldım. Aurora ile tanıştım ve zamanla arkadaş olacağımızı düşünüyorum.

Misha'nın mutlu olmasına sevindim.

Ama düşüncelerimi meşgul eden kişi Armani. Bana karşı kibar ve korumacı olmaktan başka bir şey yapmadı.

Birine bu kadar çabuk aşık olmak mümkün mü?

Onunla dans ettiğimi yeniden hatırladığımda midemde bir kıpırtı oluyor. Onun güçlü kollarını ve sağlam vücudunu dans pistinde bana rehberlik ederken hissetmek bir filmde ya da rüyadan fırlamış gibiydi.

Yoğun kahverengi gözleri ne zaman benimkilerle buluşsa, göğsümde sanki kalbimi içine alamayacak kadar küçük bir boşluk varmış gibi bir sıkışma hissi oluyordu.

Tanrım, onun her ayrıntısını saatlerce düşünebilirim. Ruhumun derinliklerine bakıyormuş gibi hissettiren delici bakışları. Yontulmuş yüzü. Saat beş yönündeki gölgesi. Kaslı vücudunun bir takım elbiseyi nasıl doldurduğunu. Kollarında hissettiğim güç.

En çok dikkatimi çeken şey kendini taşıma şekliydi. Bunu kelimelere dökmek zor. Armani, attığı her adım planlanmış ve söylediği her sözün bir amacı varmış gibi soğukkanlı, mesafeli ve hesaplı görünüyordu.

Bu bana, hiçbir şeyin onu gafil avlayamayacağı ve çevresini her zaman kontrol altında tuttuğu izlenimini verdi.

Açıklaması zor.

Özetle, Armani De Santis beni daha önce hiç kimsenin etkilemediği kadar etkiledi. Bir beyefendi ve tehlikeli bir mafya infazcısının mükemmel bir karışımı.

"Sanırım kek hamuru hazır," diyor Bayan Aslanhov ve beni düşüncelerimden uyandırıyor.

"Özür dilerim," diyorum kaseyi masanın üzerine koyarken. Fırın kaplarıyla tepsiyi hazırlıyorum ve her birine biraz hamur döküyorum.

Tepsiyi fırına yerleştirdiğimde Bayan Aslanhov, "Sizi bu kadar derin düşüncelere daldıran neydi?" diye sordu.

Dürüst olup ona Armani'den bahsedersem başım derde girecek çünkü bir kadın olarak kendi kocamı seçmeme izin verilmiyor ve bratva için iş bağlarını güçlendirmek amacıyla evlenmem bekleniyor.

Güvenli oynamaya karar vererek cevap veriyorum, "Misha ve Aurora'yı düşünüyordum. Umarım birlikte mutlu olurlar."

Bayan Aslanhov derin bir iç çekti. "Bu işi yürütmekten başka çareleri yok."

Soruyu sormak riskli ama dudaklarımdan dökülmesine engel olamıyorum. "Bay Aslanhov'la evlendiğinizde mutlu muydunuz?"

Kendine bir fincan çay hazırlıyor ve ancak mutfak masasına oturduğunda cevap veriyor: "Hayır, ondan çok korkuyordum." Çayından bir yudum almadan önce omuz silkiyor. "Ama her şeyin böyle olmasına alıştım. Bir zamanlar

evlilik senin için ayarlanmışsa, sen de aynısını yapacaksın. Sadece mükemmel bir eş ol ve hiçbir sorun çıkmasın."

Bayan Aslanhov bana yemek ve pasta yapmayı öğretmek için çok uğraştı. Birbirimize bağlanmamızın yollarından biri de bu. İyi bir eş olmak için gereken her şeyi biliyorum.

Gözlerinde acımaya benzer bir şeyle beni yumuşattı. "Ve eğer başka kadınlarla yatarsa, bunu bir kazanç olarak kabul et. En azından bu onu senin yatağından uzak tutacaktır."

Tanrım.

Ağzım açık kalıyor ama daha iyi bildiğim için hiçbir şey söylemiyorum ve tezgahı temizlemeye başlıyorum.

"Ve onu kızdırmamaya çalış." diye eklediğinde ellerim donuyor. Bratva'daki erkekler stresli hayatlar yaşıyor. Eve geldiklerinde huzur ve sessizlik istiyorlar."

Başka bir deyişle, bir eş görülmeli ve duyulmamalı, sadece görevlerini yapmalı ve herhangi bir soruna neden olmamalıdır.

"Tiana, ofisime iki kişilik çay getir," diyor Bay Aslanhov aniden kapı aralığından. "Ve pişirdiğin *medovikten* de biraz ekle."

"Evet baba," diye itaatkâr bir şekilde cevap veriyorum.

Evde olduğunu bile bilmiyordum ve umarım Bayan Aslanhov ile yaptığım konuşmanın hiçbir bölümünü duymamıştır.

Kendimi gergin hissederek hızlıca çay ve öğleden sonra pişirdiğim ballı kek dilimleriyle bir tepsi hazırlıyorum.

Tepsiyi mutfaktan dışarı taşıırken Bayan Aslanhov bana cesaret verici bir gülümseme veriyor ve attığım her adımda

Evin diğerk tarafına doğru ilerlerken midemdeki gerginlik artıyor.

Bay Aslanhov'la çok fazla iletişim kurmuyorum, çünkü sürekli işle meşgul. Nadiren konuştuğumuzda da hep resmi ve garip bir hava oluyor.

Çalışma odasına ulaştığımda kendimi içeri attım. Bay Aslanhov'un karşısında oturan adama şöyle bir bakıyorum ve tepsiyi hızla sehpanın üzerine bırakıyorum.

"Otur, Tiana," diye emrediyor Bay Aslanhov.

Ne?

Toplantı için kalmamın istenmesinin şokunu atlatmam biraz zaman aldı. Temkinli bir şekilde bir koltuğun kenarına oturuyorum, omurgam sert ve kaslarım gergin.

Kalp atışlarım kaburgalarım a çarpana kadar hızlanıyor.

Bakışlarım yavaşça Bay Aslanhov'un ciddi yüzünden, sanki bir şey satın almayı düşünüyormuş gibi bana bakan diğerk adama doğru kayıyor. Otuzlu yaşlarının sonlarında olmalı.

Hayır.

Bay Aslanhov kayıtsız bir şekilde elini üzerimde gezdiriyor. "Gördüğünüz gibi çok güzel ve sağlıklı."

Oh, Tanrım. Olamaz.

"Hmm," diye homurdanıyor adam, gözleri yine üzerimde geziniyor.

Hatta Yine de Ben olsam sınıflandırmak onu
olarak Çekici, Gözlerinde tüylerimi diken
diken eden acımasız bir şey var.

Bay Aslanhov, "Anlaşmanın iyi tarafını aldığınızı hissediyorum," diyor. "Tiana tüm kadınlık görevlerini yerine getirmek üzere tamamen eğitildi.

ondan beklenen görevler."

Sanki satılık bir atmışım gibi benim hakkımda konuşmaları kalbimi küçücük bir top haline getiriyor.

Bay Aslanhov, "Ve masumiyeti bozulmadı," diye belirtiyor.

Yoğun bir utanç duygusu üzerime çöküyor ve yüzümü ateşe veriyor.

"Güzel." Adam Bay Aslanhov'a bir kaşını kaldırdı.

"Bekaretine dair tıbbi kanıtınız var mı?"

Bay Aslanhov'un yüz hatlarını karanlık bir ifade kaplıyor ve bir fırtına bulutu gibi görünüyor. "Benim sözümü kanıt olarak kabul edeceksiniz."

Hava o kadar gergin ki nefeslerim sığ nefeslere dönüşüyor.

"Anlaşmayı kabul ediyorum," diye mırıldanıyor adam, zamanını boşa harcıyormuşuz gibi hissettiren bir ses tonuyla.

Bay Aslanhov sert bakışlarını bana çevirdi. "Bu Karlin Makarova, Tiana. Senin için bir evlilik ayarladım."

Sanki damarlarıma bir ton kurşun doluyor ve midem bulanıyor. "Misha biliyor mu?" diye sorarken cesaretin nereden geldiği hakkında hiçbir fikrim yok.

Bay Aslanhov bana uyarı dolu bir bakış attı. "Misha balayından döndüğünde öğrenecek. Kardeşin evlendiğine göre sıra sende. Diğer bratva prensesleri gibi tartışmayacak ve görücü usulü evliliği kabul etmeyeceksin. Anladın mı?"

"Evet, baba" diye fısıldarken ağzım kupkuru.

"Güzel." Bay Aslanhov tepsiyi işaret ediyor. "Biraz *medovik* al, Karlin. Tiana bu öğleden sonra pişirdi."

Karlin'in bir fincan çay ve bir dilim ballı kek almasını izliyorum. Adama bakarak, herhangi bir parıltı bulmaya çalışıyorum

iyi bir koca olacağını umuyorum. Çok erken olduğunu biliyorum ama elimde değil.

"Önümüzdeki iki hafta boyunca her akşam yemekte Karlin'e katılacaksın. Mişa balayından döner dönmez düğünü yapacağız." Bay Aslanhov talimat verdi.

İki hafta mı? Bu kadar kısa sürede adamı nasıl tanıyacağım? Sadece altı ya da yedi akşam yemeği.

Tartışamayacağımı ve kaderimi kabullenmenin bir yolunu bulmam gerektiğini bilerek başımı sallıyorum.

Belki şansım yaver gider ve Karlin iyi bir koca olur.

Ona tekrar bakıyorum ve soğuk gözlerinin, tadımın ballı kek kadar güzel olmasını umduğunu söyleyen bir ifadeyle bana kilitlendiğini görüyorum.

Vücudum daha da geriliyor ve ellerim kucağımda sıkıca kenetleniyor.

Bay Aslanhov kapıya doğru bir el sallayarak beni gönderdi.

Terbiyemi hatırlayarak ayağa kalkıyorum ve Karlin'e gülümsemeye çalışıyorum. "Sizinle tanışmak bir zevkti."

Bu bir zevkten başka bir şey de ğildi.

Başını sallıyor. "Yarın akşam yedide hazır ol. Beni bekletme."

"Evet efendim," diye cevap veriyorum otomatik olarak. Ona efendim demek istememiştim ama bedenimi saran korku adama karşı gayri resmi davranmamı imkânsız kılıyor.

Bay Karlin'e bakarken Karlin'den kahkahalar yükseliyor. Aslanhov. "En azından fare eğlenceli olacak."

Bay Aslanhov bu yorumu eğlenceli bulmaz ve Karlin'e sert bir bakış fırlatır. "Erkekler Tiana gibi bir kadın için adam öldürür. Biraz saygı göster."

Göğsümden umut damlıyor. Belki Bay Aslanhov fikrini değiştirir.

"Gidebilirsin, Tiana!" Bay Aslanhov tersledi.

Ofisten aceleyle çıkarken, Karlin'in bana attığı öfkeli bakışı kaçırmıyorum.

Bayan Aslanhov'un sorgulayan bakışlarla beni beklediği mutfağa doğru koşarken kalbim göğsümde güm güm atıyor.

"Nasıl gitti?" diye soruyor.

Biliyor muydu?

Neden beni uyarmadı?

Cevap vermeyince masaya vurdu. "Otur, Tiana." şok olmuş bir halde sandalyeye çöktüm.

"Bay Makarova'nın bratva'ya vereceği iş önemli. Sana öğrettiğim her şeyi yaparsan iyi olacaksın."

Başımı sallıyorum, sonra kekleri kontrol etmek için tekrar kalkıyorum.

"Misha'yı balayında rahatsız etme. Ona bu anlaşmadan bahsetmek sana düşmez. Bu işi erkeklere bırak," diye beni uyarıyor.

Tekrar başımı salladım.

Misha'nın dönmesini bekleyeceğim, bunu yapmam emredildiği için değil, Aurora ile balayını mahvetmek istemediğim için.

En azından o yokken beni evlendirmeyecekler. Önümüzdeki iki hafta boyunca her şeyi kabul edeceğim ve umarım Misha bunu öğrendiğinde görücü usulü evliliği durdurur.

Bratva'nın işlerine karışmamam gerektiğini biliyorum ama Misha zalim bir adamla evlenmeme izin vermez.

Duygularımı ve hızla çarpan kalbimi sakinleştiriyorum ve keklerin bitmesini beklerken mutfağı temizlemeye odaklanıyorum.

Bayan Aslanhov, "Karlin varlıklı bir adam," diye bilgi verdi.

Para umurumda değil. Sadece kendi evim diyebileceğim sevgi dolu bir yuva istiyorum.

"Bu fikre alışacaksın."

Bundan Şüpheliyim.

"Evet anne," diyorum itaatkâr bir şekilde, umuyorum ki bu onu rahatlatır ve bu konuda konuşmayı keser.

"Yarın saçın için sana yardım edeceğim. İlk randevunuz için güzel görünmek istersiniz."

"Teşekkür ederim." Fırını açıyorum ve kekleri çıkarıyorum. Onları soğutma rafına koyarken yüzüme zorla bir gülümseme yerleştiriyorum. "Ben çamaşırlarımı yıkayacağım."

Başını sallıyor ve gözleri mutfaktan çıkarken beni takip ediyor.

Yatak odamın güvenliğine ulaştığımda, Misha'dan mesaj var mı diye telefonumu kontrol ediyorum. İki mesaj görünce gülümsemem gerçeğe dönüşüyor ve hemen açıp Aurora'yla birlikte sahilde gülümsedikleri fotoğraflara bakıyorum.

Misha: Bulunduğumuz yerde wifi çok zayıf. Eğer bana ulaşamazsan, Armani'yi ara.

Hızlıca bir cevap yazdım.

Tamam. Yapma.endişe hakkında Ben, ve Keyfini çıkarın Balayınız.

Tam o sırada ekranımda bir mesaj beliriyor ve Armani'den geldiğini görünce gülümsemem bir anlığına genişliyor.

Armani: Eve sağ salim vardın mı?

Tiana: Evet. Teşekkür ederim.

Armani: Bir şeye ihtiyacın var mı?

Bratva'da hiçbir gücü yok, bu yüzden ona görücü usulü evlilikten bahsetmeye zahmet etmiyorum. Ayrıca onu bu kadar kişisel bir şeyi paylaşacak kadar iyi tanımıyorum.

Tiana: Hayır, ama sorduğun için teşekkürler. Armani: İyi geceler.

Tiana: Sen de öyle.

Karşılıklı mesajlaşmalarımıza bakıyorum, keşke görücü usulü evlilik Karlin yerine Armani ile olsaydı diyorum.

Bölüm 6

Armani

Söylemeye gerek yok, hayatım boyunca antrenmana odaklanamadım.

St. Monarch'ta geçireceğimiz kalan üç ay bir ömür gibi gelecek.

Misha döndüğünde onunla konuşacağım. Bence o döner dönmez nişanı ilan etsek daha iyi olur. Böylece Tiana benimle görücü usulü evlenme fikrine alışmak için üç ay kazanmış olur.

Dövüş eğitim stüdyosunda dururken, kartel üyesi Pedro'ya sıkılmış bir bakış attım.

Bu eğitimi çoktan bitirdim. Öğrenilecek her şeyi öğrendiğimi hissediyorum ve işime dönmeyi tercih ediyorum.

Pedro beni küçümserken omuzlarını yuvarlıyor. Nakavt olana kadar dövüşmemiz emredildi. Normalde rakibimin saldırmasını beklerdim, ama Tiana'ya karşı hissettiğim cinsel çekimin buharını biraz boşaltmam gerekiyor, ileri atılıyorum. Vücudumu döndürerek sağ bacağımı yukarı kaldırıyorum ve botumun topuğunu adamın çenesine çarpıyorum.

Pedro başını sallarken ona doğru hamle yapıp çenesine bir aparkat indiriyorum. Sendeleyerek geri çekiliyor ve ben de onu takip edip yüzüne darbe üstüne darbe indirerek toparlanmasına fırsat vermiyorum.

Saldırı agresifti ve Pedro'nun sikine bir diz a t a r a k sonlandırdım. Adam yere yığıldı, ve kolay bir

Kafasına yediğı tekme onu bayıltıyor.

"Öğle yemeğine kim işedi?" Alek bana endişeli bir bakış atarak mırıldandı.

Nefesimi toplarken başımı sallıyorum, sonra cevap veriyorum, "Kimse yok. Sadece kış tekmelemek istedim."

Arkadaşım bana bir kaşını kaldırdı. "Doğru."

"Bugünlük bu kadar," diye sesleniyor Öğitmen Inna. "İyi dövüştü Bay De Santis."

Odadan çıkmadan önce ona doğru başımı salladım.

"Yani bana söylemeyecek misin?" Alek yanıma gelirken soruyor.

Bir kahkaha attım. "Tiana hakkında ne düşündüğümü bilmek için ölüyorsun, değil mi?"

"Evet," diye itiraf ediyor. "Dışarıda."

Tiana'nın Alek için küçük bir kız kardeş gibi olduğunu bildiğimden, cinsel içerikli hiçbir şey itiraf etmiyorum ve saygılı davranıyorum. "Tiana'dan hoşlanıyorum. Güzel ve terbiyeli biri."

Bana kaşlarını çattı. "Bundan daha iyisini yapabilirsin. Tiana tam bir tanrıça."

Merdivenlerden odalarımıza doğru çıkarken, "Öyle," diye onaylıyorum. Alek'e ters ters bakarak mırıldanıyorum: "Beni uyarabilirdin ama. Onunla tanıştığımda çenem neredeyse yerde yatıyordu."

Eğlenerek kıkırdıyor. "Tepkini görmek için iyi para verirdim."

"Misha çok eğlendi," diyorum. Kapıma ulaştığımda, "Tiana'yı mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım," diye ekliyorum.

"Biliyorum." Alek'in gözleri benimkilerle kilitleniyor. "Bu yüzden Misha görücü usulü evlilik konusunu açtığında benden bir itiraz duymadın."

"Ailenin nasıl tepki vereceğini düşünüyorsun?" diye sordum.

Alek omuz silkiyor. "Viktor onay verirse, söyleyebilecekleri bir şey yok. Anlaşmayı kabul edeceklerdir."

Başımı sallayarak kapımı açıyorum. "Bunu duyduğuma sevindim. Akşam yemeğinde görüşürüz."

İçeri giriyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. Duş almak için banyoya doğru yürürken cebimden telefonumu çıkarıyorum.

Tiana'dan hiç mesaj yok, beklediğimden de değil. İhtiyacı olduğunda yardım istemeyeceği hissine kapılıyorum, bu yüzden onu takip etmek bana kalıyor.

Ona hızlıca bir mesaj yazıp gününün nasıl geçtiğini sorduktan sonra cihazı tezgâhın üzerine bırakıyorum. Muslukları açarak savaş üniformamı çıkardım ve ılık spreyin altına girdim.

Düşüncelerim eğitime ve buradan ayrıldıktan sonra yapacağım işe yöneliyor. Aziz Monarch'taki eğitime başlamadan önce üç yıl boyunca infazcı olarak çalıştım. Yirmi iki cinayet işledim ve birine işkence etmenin yüzden fazla yolunu biliyorum.

Tiana gibi bir kadın işimin acımasızlığını katlanılabilir kılacak. Günü cehennem çukurlarında geçirdikten sonra eve bir melek ile dönmek büyük bir fark yaratacaktır.

Mafya o kadar da kötü değil ve iyi para kazandırıyor. Mirasımın ve gelirimden bir kısmını yatırdım. Borsayı iyi okuduğum ortaya çıktı ve yatırımlarımı önemli ölçüde artırmayı başardım. Karıma ve çocuklarıma iyi bir hayat sunabileceğim ve eğer bir işte öldürülürsem, yokluğumda onlara bakacak kadar param olacak.

Tıpkı babamın bizim için yaptığı gibi. Başka kadınlarla yatmış olabilir ama iyi bir babaydı ve annemin maddi olarak asla sıkıntı çekmemesini sağladı.

Karımı asla aldatmayacağım. Babamın sadakatsizliğinin anneme ne yaptığını gördüm. Bu da hoş göreceğim bir şey değil. Eğer karımı biriyle yatarken yakalarsam, hem onun hem de o piçin işini bitiririm.

Ama Tiana'nın sadakatsiz olduğunu düşünemiyorum. Eğer Misha gibi biriye, sevdiği birine ihanet etmektense ölmeyi tercih eder.

Duşumu aldıktan sonra temiz bir savaş üniforması giyiyorum. Telefonumu elime aldığımda Tiana'dan gelen bir cevap görüyorum ve mesajı açıyorum.

İyiymi. Senin günün nasıldı?

Tanrım, gereksiz hoş sohbetlerden nefret ederim. Ona kişisel sorular sormayı tercih ederim, böylece onu tanıyabilirim.

Eğitim sıkıcı. Eve gitmek için sabırsızlanıyorum.

Dürüst cevabın onu bana açılmaya teşvik edeceğini umuyorum.

Tiana'nın cevabını beklerken annemin numarasını çeviriyorum. "*Amore mio*," diye cevaplıyor annem, "ben de tam aramak üzereydim

Sen. N a s ı l s ı n ? Yeterince yiyor musun? Nasılsın?

Eğitim mi? Hafta sonu için eve ne zaman geliyorsun? Seni özledim," diye birbiri ardına sorular sıralıyor.

Bir kahkaha attım. "Ben iyiyim. Gelecek ay eve gelmek için ayarlamalar yapacağım."

"*Mammamia!* Bu çok uzak. Annen bebeğini zlyor."

Evet, 25 yaşındayım ve hâlâ annemin bebeğiyim. Dünyadaki hiçbir Şey bunu değiştiremez.

" ay içinde temelli evde olacağım," diye hatırlatıyorum ona. "Dinle, sana söylemem gereken bir Şey var."

"Ne?" Kelimenin keskinliği bana annemin muhtemelen endişe moduna geçmekle meşgul olduğunu söylüyor.

"Kötü bir Şey yok," diyorum onu rahatlatmak için, sonra bombayı patlatıyorum, "Evleneceğim."

Bir an sessizlik oluyor ve annemin kısa devre yapmış gibi gözlerini kırıpıştırdığını hayal edebiliyorum, sonra kelimeler ağzından dklyor. "Kim? İtalyan mı? Buna ne zaman karar verdin? Neden onu benimle tanıştırmaya getirmedin?"

"O bir Rus ve onunla ancak ben eğitimimi tamamladıktan sonra tanışacaksın. Güzel ve saygılı bir kadın."

"Kim o?" Annem soruyor.

"Misha'nın kız kardeşi."

"Oh." Annem rahatlamış bir Şekilde i geçirir. "Oh, güzel. ocuğu sevdim. Güzel olduğunu mu söylüyorsun?"

Kıkırdayarak başımı sallıyorum. "O şimdiye kadar gördüğüm en güzel kadın." Bu bilginin annemin Tiana'ya karşı kalbini yumuşatacağını bildiğimden, "İçine kapanık ve savunmasız biri. Ona iyi bakmamız gerekecek."

"Elbette," diye mırıldandı annem. "Yemek yapabilir mi?"

"Evet. Misha, Tiana'nın yemek pişirmeyi ve fırınlamayı sevdiğini söylüyor. Hatta vanilyalı kek gibi kokuyormuş."

"Aww, kızı kutsa. Onu kutsamadan önce kendi gözlerimle görmek istiyorum."

"Elbette." Kıkırdıyorum, sonra ona "Şimdi yemeğe gidiyorum. Seni gelecek hafta tekrar ararım."

Görüşmeyi sonlandırmadan önce annem "Yeterince yediğinden emin ol," diye uyarıyor.

Takım elbisemden çıkarken gülümsüyorum ve Tiana'dan beni bekleyen bir mesaj bulup hızla okuyorum.

Umarım üç ay göz açıp kapayıncaya kadar geçer. Beni kontrol ettiğiniz için teşekkür ederim. İyi geceler.

Aramızdaki şeyleri daha az resmi ve daha kişisel hale getirme dürtüsüne karşı koyamayarak, "**Tatlı rüyalar, *piccola***" diye cevap veriyorum.

Bölüm 7

Tiana

Piccola?

Kelimeyi Google'a yazıyorum ve sonra aramanın bana geri gönderdiklerine bakıyorum.

Piccola, küçük veya az anlamına gelir. Küçük bir çocuk için kullanılan bir sevecenlik terimidir.

Armani beni küçük bir çocuk olarak görüyor. Bu berbat bir şey. İç çekerek telefonumu yatağımın üzerine bırakıyorum ve Karlin'le akşam yemeğine çıkma havamda olmadığım için kendimi dolabıma sürüklüyorum, böylece rahat kazağımı ve taytımı değiştirebiliyorum.

Armani'nin beni çocuk olarak görmesi biraz acı veriyor. Bu, Misha'nın benim için onunla bir evlilik ayarlama umudu olmadığı anlamına geliyor.

Ama bu sorunlarımın en küçüğü. Şu anda Karlin'le olan randevum için endişelenmem gerekiyor.

Bu düşünce midemde panik yaratıyor.

Misha, Karlin ve benim evliliğimizi durduracak.

Bu öğleden sonra Misha'ya neredeyse bir mesaj gönderecektim ama Aurora ile geçirdiği özel zamanı mahvetmek istemediğim için vazgeçtim.

Artık evli bir adam olduğu için başka öncelikleri var ve ben kendi ayaklarımın üzerinde durmayı ne kadar çabuk öğrenirsem o kadar iyi.

Yine de söylemesi yapmasından daha kolay.

İsteksizce siyah bir pantolon ve sıcak tutan balıkçı yaka uzun kollu bir gömlek giyiyorum. Kıyafeti diz üstü çizmelerle eşleştirip kürk mantomu alıyorum. Kış yaklaşırken geceler oldukça soğuk geçiyor.

On dakika içinde hazır olacağıma emin olduktan sonra Karlin'i beklemek üzere aşağıya iniyorum. Fuayeye ulaştığımda oturma odasından gelen sesleri duyuyorum ve midem bulanıyor.

Erken geldi.

Odaya adımımı atar atmaz Karlin'in gözleri bana kayıyor. "Nihayet!" Bu tek kelime bir kırbaç darbesi gibi geliyor kulağıma. "Çok güzel görünüyorsun, Tiana," diye iltifat ediyor Bayan Aslanhov

Ben.

"Hadi gidelim." Karlin Bay Aslanhov'a bakar. "Yemekten sonra konuşuruz."

"Randevunun tadını çıkarın," diye sesleniyor Bayan Aslanhov.

Karlin pazumdan tutuyor ve ben Bayan Aslanhov'a cevap vermeyi düşünemedim evden dışarı çekiliyorum. Uzun adımlarına ayak uydurmak için koşmam gerekiyor ve siyah bir G-Wagon'a doğru itiliyorum.

Tanrım, bu kadar kaba olmak zorunda değil!

Ben arka koltuğa geçerken arabanın ön tarafına tırmanan iki muhafızı fark ediyorum. Karlin yanıma kayar kaymaz kolu dışarı fırlıyor, parmakları boğazıma dolanıyor ve beni kendisine doğru çekiyor. İrkilmiş bir ciyaklama duyuyorum.

"Bir daha beni bekletirsen, evden sürünerek çıkarsın" diye tehdit ediyor.

Damarlarımda felç edici bir korku dolaşıyor. Viktor Vetrov'un huzurundayken hissettiğim korkudan daha güçlü.

Zalim yüzüne bakıyorum ve gözlerinde zerre kadar insanlık göremeyince korkum katlanıyor.

"Beni anlıyor musun lan?" diye tıslıyor.

Dudaklarım kurudu ve kelimeleri çıkarmakta zorlandığım için boğazım ağrıyor. "Evet, efendim."

Ondan uzaklaşıyorum ve araç sağa, ana yola dönerken kapıya doğru düşüyorum. Gözlerim ön koltuklara kayıyor ama korumalar az önce olanlardan rahatsız değil.

Kollarımı ortama sararak omuzlarımı kamburlaştırıyorum ve mümkün olduğunca hareketsiz kalıyorum. Karlin telefonunu çıkarıyor ve yolculuğun geri kalanında beni görmezden geliyor.

Arabayı dolduran sessizlikte, Misha Bay Aslanhov ve Karlin arasında yapılan anlaşmayı durduramazsa bu adamla evlenmek zorunda kalabileceğimi fark ettiğimde kalbim sıkışıyor.

Bir tür hayal kırıklığı hissetmeliyim ama tek hissettiğim her zamanki boş kabulleniş.

Yetimhane, sağladıkları yetersiz yiyecek için bizi köle gibi çalıştırdığında bunu kabullendim.

Sahip olduğumuz az sayıdaki eşyayı almasınlar diye diğer çocuklarla vahşi hayvanlar gibi kavga etmek zorunda kaldığımızda bunu kabullendim.

Bratva'da bir kadın olarak asla kendime ait bir sesim olmayacağını kabullendim.

Ve artık kiminle evleneceğime karar veremeyeceğimi kabul ediyorum.

Bu benim hayatım ve bunu değiştirmek için yapabileceğim hiçbir şey yok.

G-Wagon şehrin yıkık dökük bir bölgesindeki bir restoranın önünde durduğunda, hızla araçtan iniyorum.

Elimi boğazıma dayadım, acı veren tutuşunun hissi hâlâ oradaydı.

Hayatım boyunca birçok kez dayak yedim, bu yüzden fiziksel istismar benim için yeni bir şey değil, ama yine de ruhumu parçalıyor.

Misha burada olsaydı, Karlin'in ağzını burnunu kırardı.

Karlin yine pazumdan tutup beni restorana doğru çekiyor. Dışarıdan bakıldığında, suçluların takılmayı sevdiği bir yere benziyor ve güvende olacağım bir yer değil.

İçeri girdiğinizde, ışıkların loş olduğunu ve birçok masanın bratva hayatının sertleştirdiği erkekler tarafından işgal edildiğini görürsünüz.

Omurgamın etrafında huzursuz bir his kıvrılıyor ve yanlışlıkla bir erkekle göz göze gelmemek için gözlerimi aşağıda tutuyorum.

Sabırsız bir emirle bir sandalyeye doğru itildim. "Otur."

Karlin'e beni hırpalamayı bırakmasını söylemek dilimin ucuna geliyor ama nasıl tepki vereceğini bilmediğim için kendimi savunma isteğimi bastırıyorum.

Garsondan çok striptizciye benzeyen bir kadın masamıza geliyor.

"Merhaba, Bay Makarova," diye mırıldanıyor. "Her zamanki siparişiniz mi?"

Onu neredeyse gözleriyle becerirken izliyorum. Karlin ona müstehcen bir gülümseme veriyor ve kışını tokatlıyor. "Lütfen, Nina. Al şu

Aynı şey kız için de geçerli."

Garson kız yüzüme bile bakmadan Karlin'in her zamanki siparişini vermeye gitti.

Hayır. Bu piçin karısı olmaya asla razı olamam. Gerekirse Viktor Vetrov'u kendim arar ve benim için başka biriyle evlilik ayarlaması için ona yalvarırım. Bratva'nın başına bir iyilik borçlu olmanın canı cehenneme. Her şey bu bayağı adamla ömür boyu hapis yatmaktan iyidir.

Karlin'in sert bakışları, sanki onun havasını kokutan bir pislikten başka bir şey değilmişim gibi üzerime yerleşiyor.

"Bu evlilik sadece kağıt üzerinde olacak. Geçimini sağlamak için yemek ve temizlik yapacaksın ve benden uzak duracaksın."

Şaşkınlık içimde dalgalanıyor. "Kağıt üzerinde mi?"

"Omurgasız bir fareden başka bir şey olmayan bir kemik torbası bana göre değil. Zevkimi başka yerde bulacağım. Bu evlilik sadece bratva'nın Rusya'da nefesimi kesmeden ticaret yapmama izin vermesi için gerçekleşiyor."

Yani evlilik tamamlanmayacak mı? Ne dediğini yanlış anlamıyorum, değil mi?

Bana bir umut ışığı sunuyor. En azından o adamla yatmak zorunda kalmayacağım.

Vay canına. Sadakatsiz bir kocam olduğu için mutlu olacağımı hiç düşünmezdim.

Ama sonra bunun ne anlama geldiğini anladım ve "Çocuğumuz olmayacak mı?" diye sordum.

Karlin alaycı bir ses çıkardı. "Senin gibi zayıf ve acınası küçük bir kızdan çocuk istemiyorum."

Sözleri beni çok etkiledi ve çocuksuz bir gelecek ihtimali içimi umutsuzlukla dolduruyor. Her zaman anne olmak istemişimdir, böylece çocuklarıma hiç sahip olmadığım bir hayat verebilirim.

Birden önüme kocaman bir biftek ve patates püresi dolu bir tabak konuyor. Zar zor pişmiş etin etrafında biriken yağ ve kanı görünce midem bulanıyor.

Tanrım, iğrenç görünüyor.

Karlin çatal bıçak takımını eline aldı ve bıçağını bana doğrultarak, "Ye," diye mırıldandı.

Çatalımı elime alıyorum ve patates püresinden bir ısırık alıyorum.

Misha dönene kadar iyi bir küçük bratva prensesi gibi davranmaya devam et.

Bir ısırık aldım ve sertçe yuttum.

Armani'yi her zaman arayabilirsin.

Bu düşünce karşısında başımı salladım. Armani'nin Bratva'da hiçbir gücü yok.

Karlin az pişmiş biftekten büyük bir ısırık alıp ağzına atıyor ve ben bu manzara karşısında neredeyse öğürüyorum. Su bardağımı kaptığım gibi midemi yatıştıracağını umarak birkaç yudum alıyorum.

Şimdi Karlin'i biraz daha yakından tanıyorum ve onu nasıl çekici bulduğumu merak ediyorum. Çok fazla kırılmış gibi çarpık bir burnu var. Dudakları ince ve hep aşağı dönük.

Tam boğazıma bir lokma daha patates püresi tıkmak üzereyken Karlin, "Yemeklerimiz sırasında,

yemeğimi nasıl sevdiğime dikkat etsen iyi olur. Eğer çuvallarsan, seni döverim."

Bayan Aslanhov'un bana verdiği yemek dersleri buraya kadarmış. Görünüşe göre, bu adam sadece bok yiyor.

"Evimde hiçbir şeyi yerinden oynatmayacaksın ve hiçbir eşyanın ortalıkta durmasını istemiyorum. Eğer çuvallarsan, seni döverim."

Bu kez tehdidini tekrarlarken gözlerimin içine bakıyor.

"Sana bir harçlık vereceğim ve bunu sadece yiyecek almak için kullanacaksın. Eğer kendine bir şey harcarsan-"

"Beni yeneceksin," diye mırıldandım. "Mesajı aldım."

Çatal bıçak takımı elinden düşüyor ve bir kalp atışı içinde masanın üzerinde yükseliyor ve elinin tersi başımın yan tarafıyla birleşiyor. Darbe o kadar sertti ki beni sandalyeden fırlattı ve yere yayıldım.

Sersemlemiş bir an için kulağım çınlıyor ve görüşüm bulanıklaşıyor, sonra her şey tekrar odaklanıyor.

Kendimi yerden kaldırırken kulağım tokattan yanıyor. Ayağa kalkıyorum ve Karlin'e bakmak için döndüğümde titrek bir nefes alıyorum.

Parayı masaya fırlatıyor ve benim için iyi bir şey ifade etmeyen bir bakışla beni çiviliyor. "Madem evliliğimizin şartlarını konuştuk, ya uslu duracaksın ya da sonuçlarına katlanacaksın."

Alt dudağım titriyor ve gözyaşlarımı tutmak için dudağımı ısırıyorum.

Evet, daha önce de tokat yedim ama bu şoku azaltmıyor.
Bir an için bifttek bıçağını kapıp boynuna saplamayı hayal ediyorum. Ama bu sadece bir an için.

Onu duyduğumu göstermek için başımı sallıyorum ve kolumu tekrar tuttuğunda kendimi oradan oraya çekilen bir bez bebek gibi hissediyorum.

Omurgası olmayan bir fare gibi hissediyorum.

Hep böyle hissettim çünkü herkes benden daha büyük.
Yetimhanede bir kemik torbası olmaktan, aşağılık bir canavarın kum torbası olmaya geçtim.

Hayatınız bir kez belirli bir yola girdiğinde, bir şeyleri değiştirememeniz çok komik.

Onu ararsam Misha beni affedecektir.

Kardeşinin balayını mahvedemezsin. Olacakları biliyordun ama yine de Karlin'in ağzının payını verdin. Önümüzdeki iki hafta uslu dur.

Bölüm 8

Tiana

İlk akşam yemeğinden sonra eve döndüğümde Bay ve Bayan Aslanhov'a olanları anlattım. Bay Aslanhov onun için anlaşmayı bozmamam konusunda beni uyardı ve Bayan Aslanhov boynumdaki izlere bakarak daha kötüsünün de olabileceğini söyledi. Karlin'i kıskırtmak benim hatamdı.

Yüzüncü kez kişi listeme bakarken, aslında Alek'i aramayı düşünüyorum.

Alek kendi sorunlarıyla uğraşıyor. Kendi sorunumu ona yükleyemem.

Misha ile sohbetimi açıp yazmaya başlıyorum.

Eve gelmeni istiyorum. Bay Aslanhov, Karlin Makarova ile bir evlilik ayarladı. O bir canavar, Misha. Beni tartaklıyor ve tokatlıyor. Eve gel ve bu anlaşmayı durdur. Ben de senin gibi mutlu bir evliliğim olsun istiyorum. Lütfen eve gel. Sana ihtiyacım var.

Kelimelere bakıyorum ve bir kez daha mesajı siliyorum.

İçimi çekerek gözlerimi kapatıyorum. Hayatımda hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim.

Misha'nın düğününden bu yana beş gün geçti. Karlin'le iki kez çıktım. İkincisinde, beni görmezden geldi.

o muhteşem bir sarışından kucak dansı alırken. Şikayet etmiyorum, onun yerine ben.

Yine de Karlin'in her an kendini kaybedip beni eşek sudan gelinceye kadar dövebileceğinden endişelenmeden edemiyorum.

Telefonum titremeye başlayınca gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Ekranda Armani'nin adının yanıp söndüğünü görünce kalbim göğsümde hızla çarpmaya başlıyor.

Aramayı hızla yanıtlıyorum ve cihazı kulağıma götürüyorum. "Alo?"

"Hey, *piccola*. Nasılsın?"

Onun derin ve sakın sesini duymak vücuduma bir ürperti gönderiyor.

"Ah... Ben... iyiyim."

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Yatağında oturuyorum." Gözlerimi kendime çeviriyorum çünkü Armani'yle ne zaman iletişim kursam kendimi gülünç derecede garip hissediyorum.

Çocuk olduğumu düşünmesine şaşmamalı.

"Telefonu kapatacağım ve seni görüntülü arayacağım."

Hat kesiliyor ve bir dakika sonra telefonum tekrar titriyor.

"Kahretsin!" I DART kapalı ve yatak
ve hızlı bir şekilde bak at
aynadaki yansımam.

Saçımda bir şey ölmüş gibi görünüyor.

Saçlarımı çabucak atkuyruğu yapıp telefona cevap veriyorum. Armani tüm yakışıklılığıyla ekranımda beliriyor.

Yüzüne bir gülümseme yayılır. "Bu daha iyi."

Yatağıma geri dönüp oturuyorum ve ona garip bir gülümseme veriyorum. "Nasılsın?"

"Güzel, şimdi seni görebiliyorum."

I Biliyorum Ben deneyimsiz, ama o sesler a çok Uçmak gibi.

Söyleyecek tek bir şey bile bulamadan ona bakıyorum.

"Her zaman bu kadar sessiz misin?" diye soruyor.

"Özür dilerim. İletişim kurmak benim güçlü yanlarımdan biri değil."

Bir kıkırdama çıkarıyor ve ben de onun yatağında rahatlamasını izliyorum. "Özür dilemene gerek yok."

Yüce Tanrım. Çok seksi görünüyor.

"Peki, bu hafta neler yaptın?" diye soruyor.

Her ne kadar yakışıklı yüzüne bakmak ve sesini dinlemek istesem de, beni bir çocuk olarak gördüğünü unutamıyorum.

Ayrıca Karlin'le bir randevuya daha hazırlanmam gerekiyor. "Bunu yapmak zorunda değilsin, Armani."

"Ne? Seni aramak mı?" Başını eğiyor ve sanki gözleri ruhumu delmeye çalışıyormuş gibi hissediyorum. "Bir sorun mu var?"

Her şeyi.

Kendi sorunlarımla başa çıkamadığım için bir savaş çıkmasını istemediğimden başımı sallıyorum. "Hayır. Sadece en iyi arkadaşının küçük kız kardeşine bakıcılık yapmak zorundaymışsın gibi hissetmeni istemiyorum."

Armani'nin alnında bir çatıklık oluşur. "Başını sağa çevir," diye emrediyor, sesi artık kibar değil ısırgan.

Talimatını yerine getirirken kaşlarım birbirine yaklaşıyor.

"Çenende kulağının yanındaki iz ne?"

Kahretsin.

Saçlarımı hızla çözdüm ve kulaklarımın üzerine düşmesine izin verdim. "Önemli bir şey değil. Ben... ahh... geçen gün mutfakta başımı bir dolabın kapağına çarptım." Kalbim göğsümde güm güm atıyor. "Sana sakar olduğumu söylemiştim."

Armani yüz hatları tekrar yumuşamadan önce yoğun bir an boyunca bana bakıyor.

Tanrım, bu da neydi? Kibar bir beyefendiyken bir anda ölümün vücut bulmuş haline dönüştü.

Ona gerçeği söyle.

Hayır. İsteyeceğim son şey Bratva ve mafya arasında bir savaş başlatmak.

"Yaralandığın için üzgünüm."

Yüzündeki gerçek şefkatle birlikte bu sözler kalbime bir darbe indiriyor. Birdenbire kendimi artık o kadar da yalnız hissetmiyorum ve bu duygu göğsümden taşıyor.

Çocuk olduğumu düşünüyorsa ne olmuş? Benim iyiliğimi düşünen birine sahip olmak nadir rastlanan bir şey ve bunun kıymetini bileceğim.

"Teşekkür ederim, Armani. Bunu senden duymak benim için çok anlamlı."

Dudaklarında nazik bir gülümseme belirliyor ve keşke ekranın içinden sürünerek onun yanına gidebilsem diyorum.

"Üzgün görünüyorsun."

Kahretsin, çok zeki.

"Sadece yorgunum," diye yalan söyledim. "Yerel yetimhane için bir ton kek pişirdim."

Ve bu gece bir canavarla randevum var.

Armani'nin yüzüne çarpıcı bir gülümseme yayılır. "Demek bu yüzden vanilyalı kek gibi kokuyorsun. Umarım yakında bir tane tadabilirim."

"Eğer seni bir daha şahsen görürsem, sana bir düzine pişireceğim." "Sanki hiç, asla demekmiş gibi konuşuyorsun."

Omuz silkiyorum. "Farklı ülkelerde yaşıyoruz. Yollarımızın sokakta kesişme ihtimali yok denecek kadar az."

"Bu olasılıklar konusunda ne yapabileceğime bakmam gerekecek," diye şaka yapıyor.

Bir an için Armani'ye bakıyorum ve tüm kalbimle evleneceğim kişinin o olmasını diliyorum.

"Aradığın için sağ ol," diyorum, yalnızlık tekrar ağır bir şekilde üzerime çöküyor. "Minnettarım."

"Sadece bir telefon uzağındayım, *piccola*," diye mırıldanıyor. "Biraz dinlen ve mutfak dolaplarına dikkat et."

"Yapacağım."

Arama sona erdiğinde, tüm kalbimle beni sihirli bir şekilde Aziz Monarchs'a götürmesini dileyerek telefona bakmaya devam ediyorum.

Ya da Bora Bora.

Burası dışında herhangi bir yer.

Karlin'in beni yine pis bir restorana ya da striptiz şovuna götürmesini bekleyerek bir kot pantolon, bir kazak ve rahat botlar giyiyorum.

Adam benimle bir kadın olarak ilgilenmiyor, bu yüzden onun için giyinmemin bir faydası yok.

Tanrıya şükür benimle ilgilenmiyor. Sanırım yoluma çıkan her mucize için minnettar olmalıyım. Kendimi gücenmeye bile ikna edemiyorum.

İçimi çekerek otuz dakika kala yatak odasından çıkıyorum. Erken gelmeye karar verdi diye adama beni taciz etme fırsatı vermem mümkün değil.

Antreden içeri girdiğimde Bay Aslanhov elinde bir fincan çayla mutfaktan çıktı.

Gözleri üzerimde geziniyor, sonra kaşlarını çatıyor. "Kıyafetlerin için daha fazla çaba gösterebilirdin."

"Eminim Karlin ne giydiğimi umursamıyordur. Sana evliliğin sadece kağıt üzerinde olacağını söylediğini söylemiştim."

Bay Aslanhov'un kaşları çatıldı. "Bu kabul edilemez. Eğer bir evlilik tamamlanmamışsa, benim gözümde evlilik değildir. Odana dön ve kıyafetlerini değiştir."

Başımı salladım. "Geç kalacağım. Karlin öfkeden deliye dönecek." "Karlin'le buluşmaya karar verdiğinde bunu düşünmeliydin.

ergen gibi giyin," diye bağılıyor.

Tanrım, hayatımdan nefret ediyorum.

Merdivenleri hızla çıkarak dar deri pantolonumu, krem rengi uzun kollu bluzumu ve topuklu ayakkabılarımı giyiyorum. Son iki randevuda giydiğim kürk mantoyu alıp odamdan koşarak çıkıyorum.

Aşağıda Karlin'in sesini duyduğumda neredeyse tökezliyordum ama dengemi sağladım.

Merdivenlerde boynunu kırmanın bir faydası yok.

Oturma odasına daldığımda nefes nefese kalmıştım ve muhtemelen berbat görünüyordum.

Bay Aslanhov'un gözleri Karlin'e kaymadan önce bana kayıyor. "Tiana'yla henüz evli değilsin. Ona zarar vermen hoşuma gitmiyor. Yumruklarını kendine sakla."

Oh, Tanrım.

Bay Aslanhov'dan bana bakarken Karlin'in yüzünde hesapçı bir ifade beliriyor. "Sanırım anlaşmayı tekrar görüşmeliyiz. Gelin olarak bir çocuk almak bana pek uygun görünmüyor."

Bay Aslanhov Karlin'e doğru tehditkâr bir adım atar. "Bir sözleşme imzaladık. Bundan geri dönmeye ve Rusya'daki dayanaklarınızı kaybetmeye razı mısınız? Viktor Vetrov'un ölüm emrini vermesi an meselesi. Bu anlaşma Bratva ile barış yapmak için son şansın."

Adamlar havada gerilim yaratan bir bakışmanın içinde yakalanır.

Sessiz kalmalıydım. Tanrım, bir savaşın başlamasından sorumlu olmak istemiyorum.

"Özür dilerim," diye patladı kelimeler ağızımdan. "Aşırı tepki gösterdim. Karlin kibar olmaktan başka bir şey yapmadı. İhtiyacı olan eş olmak için daha iyisini yapacağım."

Bu gezegendeki hiçbir şey kendinize ihanet etmenizle kıyaslanamaz. İçimdeki hastalıklı his sakat bırakıyor ve vicdanım isyan ediyor, kendimi savunmamı talep ediyor.

Bir el hareketiyle beni işaret ederken Karlin'in yüzüne muzaffer bir gülümseme yayılıyor. "Sanırım bir özür borçluyum."

Bay Aslanhov, Karlin'i öldürmekten bir saniye uzaktaymış gibi görünüyor, ama bunun yerine mırıldanıyor, "Yanlış anlaşılma için özür dilerim. Bir kadının ne kadar dramatik olabileceğini bilirsiniz."

Karlin Makarova'nın elinde ne kadar güç var ki Bay Aslanhov bu anlaşmayı sağlamak için bu kadar büyük çaba sarf ediyor?

Misha'nın bu düğünün gerçekleşmesini engelleyemeyebileceğini fark ettiğimde mideme bir buz topu yerleşiyor. O sadece Bay Aslanhov'un üst düzey patronlardan biri olduğu bratva için bir infazcı.

Pazumdan tekrar tutulup evden dışarı çıkarılıyorum. Dehşet kalbime doluyor çünkü oturma odasındaki fiyaskodan sonra Karlin'in ne yapacağını bilmiyorum.

Seni öldüremez.

Yetimhanedeki cehennemden sağ çıktın, birkaç tokattan da sağ çıkabilirsin. Sadece dokuz gün daha.

Arabaya tırmanıyorum, kendimi olacıklara hazırlarken vücudum geriliyor.

Karlin yanıma kayıyor, ben de kapıya doğru yaklaşıyorum. Beni dövmek yerine şoföre "Bizi eve götür" diye emrediyor.

Restoran yok mu?

Beni eşek sudan gelinceye kadar dövmesine şahit olacak kimse yok. Lanet olsun.

Ellerim çantamı kavırıyor ve bir an için telefonumu çıkarıp Misha'yı aramayı düşünüyorum.

Bu sadece işleri daha da kötüleştirecek. Karlin kardeşimden daha güçlü.

Kaçmayı deneyebilirdim ama hiç param yok ve sokaklarda sert kışla yüzleşmek bir seçenek değil.

Armani'yi ara. Mantıklı bir adama benziyor. Belki sana yardım etmenin bir yolunu bulabilir.

Kahretsin. Bir şekilde bu geceyi tek parça halinde atlatmam gerekecek, sonra Armani'yi arayıp ne yapmam gerektiğini düşündüğünü soracağım.

Bölüm 9

Tiana

Kont Drakula'nın yaşayacağı bir yere benzeyen bir malikaneye yanaşıyoruz. Karanlık ve kasvetli ve her nasılsa yaklaşan kış soğuğu araçtan indiğimde daha da soğuk hissettiriyor.

Bir ev gibi değil, bir hapishane gibi görünüyor.

Karlin'i evin içine kadar takip ediyorum. Korumalar bizden ayrılıp oturma odasının aksi yönüne doğru ilerliyorlar. Karlin kendine bir bardak votka koyuyor ve ben onu içkisini yudumlarken izliyorum, midem yanan bir sinir topuna dönüşüyor.

Bay Aslanhov'u şikayet ettiğim için beni dövmesini beklemenin gerginliği dayanılmaz.

Etrafımdaki kahverengi deri koltuklara ve ağır ahşap sehpaye bakıyorum. Ayı derisinden yapılmış tüylü bir paspas var, kafası hâlâ yerinde ve ağzı dişlerini göstermek için açık.

"Çok güzel bir eviniz var," diye fısıldıyorum, eğer hoş ve itaatkâr görünürsem, bu gece Bay Aslanhov'la yaşadığım saçmalıklar yüzünden beni incitmeyeceğini umuyorum.

Birden bardak bana doğru fırlatıldı, cam kafama çarptı. Acısı keskin, şok içinde soluk soluğa kalıyorum. Soğuk votka saçlarımı ıslatıyor ama vücudumu kaplayan şey korku.

Bir adım geri atıyorum, elim camın bana çarptığı yere doğru uçuyor. Parmaklarım hassas noktayı incelerken titriyor.

Karlin öfkeli bir bakışla beni çivileyerek daha da titrememe neden oluyor, gözlerim kocaman ve vücudumdaki tüm kaslar tetikte.

"Lanet olası küçük amcık," diye tükürdü. "Sümüklü bir çocuk gibi şikayet ederek neredeyse Aslanhov'la anlaşmama mal oluyordun. Affedilmek için yalvar."

"Özür dilerim," diye sızlanıyorum, yetimhanede yaşadığım o eski çaresizlik hissi çirkin yüzünü gösteriyor.

Karlin'in zalim bakışları gergin bir süre üzerimde duruyor, sonra bana doğru yaklaşıyor. Kolu dışarı fırlıyor ve ben irkilmeme fırsat vermeden parmakları boğazımı sıkıyor. Parmakları etime saplanıyor ve benden öğürme sesi çıkarıyor.

Tartışmaya yer bırakmayan bir ses tonuyla, "Çıkar şu lanet ceketini ve eğil," diye emrediyor.

Sanki bir kar fırtınasına yakalanmışım gibi vücudum titriyor. Paltomu çıkarmak için çırpınıyorum ve yere düşmesine izin verirken umutsuzca boynumdaki acımasız tutuştan hava almaya çalışıyorum.

Beni geriye doğru itiyor, sonra kemerini çözüyor, hareketleri öfkeli ve acımasız.

Tanrım. Hayır. Hayır.

"Özür dilerim," diye sızlanıyorum yine. "Uslu duracağım. Söz veriyorum."

Kemer havada savruluyor ve sağ omzuma çarpıyor.

"Eğil!" diye bağıyor.

Tamamen aşağılanmış hissederek, dönerken hareketlerim sarsılıyor. Eğilmek için kendimi zor tutuyorum.

Kemer belimi kırbaçlıyor, acı o kadar şiddetli ki öne doğru sendeliyorum.

Sen buna tuvalet fırçalamak mı diyorsun? Bütün sarı lekelerin gitmesini istiyorum.

Sırtımın aynı noktasına bir darbe daha vurarak beni öne doğru itti. Ellerimin ve dizlerimin üzerine düştüm.

Misha'nın benim için çaldığı küflü ekmek parçasına yapışırken karnım gürültüyle gurulduyor. Nadia Teyze bir yandan Misha'ya kırbaçla vururken bir yandan da her kırıntıyı yemem için bana bağıyor.

Ekmeği yemem ne kadar uzun sürerse, Misha'yı o kadar incitecek.

Mavi ve yeşil küf lekeleriyle kaplı parçayı ağızma atıyorum ve gözyaşlarım yüzümden aşağı süzülürken olabildiğince hızlı çiğniyorum.

Karlin bana kemerle kaç kez vurdu ya da ne zaman durdu bilmiyorum. Zihnim geçmişte takılı kaldığında, şimdiki zaman yok oluyor.

Bulmayı başardığım lekeli bezi sıkıyorum ve Misha'nın sırtındaki kanı silerken mümkün olduğunca dikkatli olmaya çalışıyorum.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum.

"O kadar da acımıyor," diye mırıldanıyor Misha. "İyi olacağım. Bezi tekrar durularken bana bakıyor. "Ekmek işe yaradı mı? Hâlâ başın dönüyor mu?"

Başımı sallıyorum, alt dudağım titriyor. "Dayak yemene değmezdi.

"Kapa çeneni! Teyzelerden biri açık kapıdan tıslıyor. "Yatağına gir ve uyu!

Hemen Misha'nın yanına uzanıyorum ve ikimiz de gözlerimizi kapatıyoruz. Ancak teyzenin ayak seslerinin kesildiğini duyduğumda Misha'nın sırtının geri kalanını temizlemek için tekrar doğruluyorum.

İniltimi bastırıyorum ve başımı sallayarak kendimi ayağa kaldırıyorum.

Karlin, "Bir dahaki sefere ayağa kalkamayacaksın," diye tehdit ediyor.

Belim yanıyor, vücudum o kadar kötü titriyor ki en yakındaki kanepeye doğru tökezlemeyi zor başarıyorum. Mümkün olduğunca nazikçe oturuyorum. Başımı eğik tutuyorum ve kollarımı ortama sarıyorum.

Karlin'in oturma odasından çıktığını duyuyorum ve gözlerimi kapatarak az önce olanları sindirmeye çalışırken aşağılayıcı gözyaşlarımla savaşıyorum.

Aşağılanmış ve korkmuş bir halde, işlerin bu kadar ileri gitmesine izin verdiğim için kendime kızgınım.

Ve daha iyiye gitmeyecekler. Eğer bir şey yapmazsam, muhtemelen beni her gün dövecek bir canavarla evleneceğim.

Bu hayat değil.

Başımı kaldırdığımda içimdeki her şey durgunlaşıyor. Sonuçlarını düşünmeden ayağa kalktım ve yerden montumu aldım. Ön kapıya doğru yürürken omuz silktim.

Kimsenin gittiğimi görmediğinden emin olmak için etrafıma bakma zahmetine girdim.

Kapıyı arkamdan kapatmadan merdivenlerden iniyorum. Kapılara ulaşana kadar araba yolunu takip ediyorum. Demir parmaklıklara tutunarak tırmanıyorum ve bir gümbürtüyle yere düşüyorum.

Yüksek topuklu giydiğim için pişmanım. Botlarım yüz kat daha sıcak ve rahat olurdu.

Uzakta, sağımda parlayan şehir ışıklarını görünce onlara doğru yöneliyorum.

Ancak farklı bir sokağa saptığımda duygularımın yüzeye çıkmasına izin veriyorum.

Ondan kemeri alıp ölene kadar vurmalıydım.

Karşı koymalıydım.

Görücü usulü evliliği ve akşam yemeklerini reddetmeliydim.

I yapmalıydım aradı Misha ve söyledi onu ne oluyordu.

Armani'den yardım istemeliydim. Ya da Bay Vetrov'dan.

Hâlâ titriyorum, ama şimdi soğuk ve şokun karışımından titriyorum. Ve ezici bir aşağılanma.

Çantamdan telefonumu çıkarıp sinyal olmadığını görünce bir inilti koparıyorum. Bir arabanın motorunun gürültüsünü duyuyorum ve etrafıma çılgınca bakarak saklanacak bir yer arıyorum.

Şimdiye kadar, çevremdekilere bile bakmadım.

Sessiz bir sokakta olduğumu, evlerin ışıklarının parladığını ve bacalardan dumanların yükseldiğini görünce acele ediyorum

en yakın ağaca doğru ilerle ve arkasına çömel.

Birkaç saniye sonra eski bir sedan yanımdan geçti. Tuttuğum nefesi bırakıyorum ve telefonumun çekip çekmediğini kontrol ediyorum.

Kalbim çılgınca atıyor ve çaresizlik her zerremi dolduruyor.

Ayağa kalkıp olabildiğince hızlı bir şekilde caddeye doğru yürüyorum. Omzumun üzerinden bakmaya devam ediyorum ve saklanacak yerler seçiyorum, böylece başka bir araba geçerse hazırlıklı oluyorum.

Tanrım, kendimi böyle bir karmaşanın içine soktuğuma inanamıyorum.

Ne düşünüyordum ki?

Çekip gitme kararımdan şüphe etmeye başlıyorum, bu da kaygımın tehlikeli bir şekilde yükselmesine neden oluyor.

Kalmalıydım. Karlin beni yolun kenarında bulursa, bana ne yapacağını ancak Tanrı bilir.

Kahretsin, eve gidemem. Bay Aslanhov çok kızacak ve ben de Karlin'le yüzleşmek zorunda kalacağım.

Tanrım, ben ne yaptım?

Birden telefonum elimde titriyor ve sinyal aldığımı görünce sevinçten başım dönüyor.

Kişi listeme girip Armani'nin numarasını tuşlarken soğuk parmaklarım titriyor.

Arama bağlanır ve kulağımda çınlama sesi duyulurken, bir yağmur damlası yanağıma sıçırıyor.

Gökler açıldığında yukarı bakıyorum, buz gibi bir yağmur tabakası tüm gücüyle yağıyor.

Sadece benim şansım.

"Hey," Armani'nin sesi geliyor, "sana bir mesaj gönderdim."

"Yardıma ihtiyacım var." Kelimeler ağızımdan hızla dökölüyor, sesim panikle titriyor. "Tanrım, ne yapacağımı bilmiyorum. Sanırım her şeyi berbat ettim." Gözyaşlarım gözlerime hücum ederken sesim titriyor ve duygularım kontrolden çıkıyor. "Ne yapacağımı bilmiyorum," diye soluk soluğa koşmaya başlıyorum.

"Tiana, neredesin?" Sesinde tehlike dolu bir dünya var ve geçen hafta sonu tanıdığım beyefendiden eser yok.

"Şehre doğru koşuyorum," diyorum nefes nefese.

"Neden kaçıyorsun?" Armani'nin ucunda bir hareket duyuyorum. "Sana geliyorum."

"Karlin Makarova. Bay Aslanhov aramızda bir evlilik ayarladı. Misha balayından dönene kadar dayanmaya çalıştım ama yapamadım."

Armani, "Bana konumunuzu gönderin ki nerede olduğunuzu takip edebileyim," diyor. "En yakın otele git ve beni oradan ara. Yola çıkıyorum."

Daha fazla koşamayacağım için etrafıma çılgınca bakarken hızımı yavaşlatıp tempolu bir yürüyüşe geçiyorum. "Her şeyi berbat ettim, değil mi? Tanrım, çok kızacaklar. Kaçmamalıydım."

"Doğru olanı yaptın, Tiana. Bana yerini bildir, bir otel bul ve beni ara. Şu anda yapman gereken tek şey bu."

Deli gibi başımı sallıyorum ve Armani'ye konumumu göndermek için hızlıca harita uygulamama giriyorum. Telefonu tekrar elime aldığımda

"Hala orada mısın?" diye sordum.

"Evet, *piccola*. Buradayım. Üç buçuk saat içinde Rusya'da olacağım," diye beni temin ediyor.

Korkunç hissediyorum, bir hıçkırık kaçıyor benden. "Seni bu işe bulaştırdığım için özür dilerim. Başka ne yapacağımı bilemedim."

"Doğru olanı yaptın."

Başka bir araba sesi duyuyorum ve hızla omzumun üzerinden bakıyorum. Yağmurda parlayan farları görünce koşmaya başlıyorum ve garaj yoluna park etmiş bir arabanın arkasına saklanıyorum.

"Neler oluyor?"

"Yoldan bir araba geliyor," diye fısıldadım. "Saklanıyorum."

"İyi gidiyorsun, *piccola*. Tekrar hareket etmek güvenli olana kadar saklan."

Lastiğe yaslandım, o kadar çok titriyorum ki nefes alışverişlerim duyuluyor. Yağmur montumu ıslatıyor ve beni donmuş bir buz kütlesi gibi hissettiriyor.

"Tiana?" Armani soruyor. "Nasılsın?"

"Korkuyorum." Nefes nefese kaldım ve boştaki elimle yüzümdeki yağmuru sildim. "Yağmur yağıyor ve üşüyorum."

"*Cazzo!*"

Kulağa bir lanet gibi geliyor ve benim tahminime göre lanet anlamına geliyor.

Araba geçtiğinde ve tekrar hareket etmenin güvenli olduğundan emin olduğumda, kalkıp koşuyorum.

"Havaalanındayım. Görüşmeyi sonlandırmak zorundayım. Bana ulaşamadığınız süre içinde bir şey olursa Alek'i arayın."

"Onu bu karmaşanın içine sürüklemek istemiyorum. Bu sadece babasıyla arasında daha fazla sorun yaratacaktır."

"Tiana," Armani'nin sesi sert ve emredici, "bana ulaşamazsan Alek'i ara. Bu bir emirdir."

Tüylerim diken diken oluyor ve beni görmemesine rağmen başımı sallıyorum. "Tamam."

"Bunu yapabilirsin, *piccola*. Sadece ben sana ulaşana kadar güvende kal," diyor, acil ses tonu kanımın damarlarımda daha hızlı pompalanmasına neden oluyor.

"Elimden geleni yapacağım."

Arama sona eriyor ve telefonumu hızla çantama atıyorum. Tekrar koşmaya başlıyorum ve ciğerlerim egzersizden dolayı yanıyor olsa da, sürekli etrafımı kontrol ederken kendimi zorlamaya devam ediyorum.

Şehre ulaştığımda sinirlerim iyice yıpranmıştı. Dışarıda daha fazla insan olmasına rağmen, bir otel bulmak için sokak sokak dolaşırken hâlâ tetikteyim.

Sonunda bir otel bulduğumda yağmurda ne kadar yürüdüğüm hakkında hiçbir fikrim yoktu. Aceleyle lobiye girip resepsiyona koşuyorum.

"Bir odaya ihtiyacım var, lütfen."

Resepsiyon görevlisi bana şefkatle gülümsüyor. "Zavallı şey. Yağmura yakalanmışsınız." Klavyede bir şeyler yazdı, sonra "Kimliğinizi alabilir miyim?" dedi.

Belgeyi çantamdan çıkardım ve bayana uzattım.

"Ziyaretiniz ne kadar sürecektir?"

Burada ne kadar kalacağımı bilmiyorum, bu yüzden ona rastgele bir sayı veriyorum. "Üç gün."

"Çıkış yapmadan önce hesabın tamamının kapatılması gerekiyor" diye beni uyarıyor.

"Tamam."

Bana bir anahtar ve oda numarası veriyor, sonra da gülümseyerek "İyi eğlenceler" diyor.

"Teşekkür ederim."

Eski asansöre doğru yürürken lobiye göz gezdiriyorum ve ancak kapılar arkamdan kapanıp beni ikinci kata çıkardığında rahat bir nefes alıyorum.

Çantamdan telefonumu çıkarıp hızla Armani'ye bir mesaj gönderiyorum.

S7 otelindeyim. Oda 203.

Asansörün kapıları kayarak açılıyor ve aceleyle odaya girip kapıyı arkamdan kilitlediğimden emin oluyorum.

Yatağa gitmeden önce sade mobilyalara bakmak için sadece bir saniye ayırıyorum. Üzerimdeki ıslak paltoyu çıkarıp yatağın örtüsünü çekiyorum ve zayıflayan bedenime sıkıca sarıyorum.

Tekrar etrafıma bakıyorum, Bay Aslanhov kaçtığımı öğrendiğinde neler olacağından korkuyorum.

*Aman Tanrım! Misha dönene kadar kalıp direnmeliydim.
Ne yaptım ben?*

Yere çöküyorum ve dizlerimi göğsüme çekerek kollarımı kaval kemiklerime doluyorum ve yüzümü yorganın içine gömüyorum.

Ne yaptım ben?

Olan biten her Şeyden bunalmış bir halde gözyaşlarım
dökülmeye başladı.

Bölüm 10

Armani

Karlin Makarova bir silah tüccarıdır ve Viktor'un izni olmadan Moskova'da ticaret yaptığı için Bratva'nın düşmanıdır.

Alek'in babasının neden Tiana ile bir evlilik ayarladığını anlamıyorum.

Ve çok kızgınım. Bana söz verdi.

Otele girip ikinci kata çıktım ve kapıyı çaldım.

Tiana açmayınca kapıyı tekrar çalıp "Armani arıyor" diye sesleniyorum.

Bir saniye bile geçmeden kapı açıldı. Gözlerim Tiana'nın solgun yüzüne ve nemli saçlarına kilitleniyor. Odaya girip kapıyı arkamdan kapattıktan sonra ona iyice bakıyorum.

Dehşet içinde görünüyor, gözlerinde korku titriyor.

Bu manzara karşısında kalbim göğsümde tekliyor. Tiana'nın omuzlarından tutup onu göğsüme çekiyorum. Nemli saç tellerine bir öpücük kondurarak, "Ben buradayım. Her şeyle ben ilgileneceğim."

Tutunduğu battaniyeyi bırakıyor ve kollarını bana doluyor. "Başım çok büyük belada. Seni aramamalıydım ama başka ne yapacağımı bilemedim."

"Görücü usulü evlendiğini ne zaman öğrendin?" Yüzünü görebilmek için onu geriye iterken soruyorum.

"Pazartesi günü. Karlin'le üç kez çıktım. Misha'nın dönmesini bekleyecektim ama sonra..." Sözleri uçup gidiyor.

"Neden bana Pazartesi günü söylemedin?"

Tiana kollarını ortasına sararken birkaç adım geri atıyor. Korku dolu gözleri yüzümden yere bakıyor. "Sen mafyasın ve bu bir bratva meselesi. Başını belaya sokmak istemedim." Bana yalvaran bir bakış attı. "Mafya ve bratva arasında bir savaşa neden olmak istemedim."

Başımı salladım. "Bu kolay olmayacak." Odaya göz gezdiriyorum ve yerdeki ıslak paltoyu görünce ceketimi çıkarıp Tiana'nın omuzlarına sarıyorum. "Bana neler olduğunu anlat. Hiçbir şeyi atlama."

Kollarını kolların içine sokuyor ve yatağın kenarına oturuyor. Yenilmiş görünerek gözlerini kapattı. "Bay Aslanhov beni ofisine çağırdı ve Karlin'le evleneceğimi söyledi. Üç kez çıktık." Gözlerini açıyor ve utangaç bir ifadeyle ekliyor: "O iyi biri değil, ben de kendi başıma halletmeye çalıştım." Omuzları yenilgiyle düşüyor ve başını sallıyor. "Bunu yapmamalıydım.

koş."

Yaklaşıyorum, önünde çömeliyorum ve elimi dizine koyuyorum. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, "Doğru olanı yaptın, *piccola*, ama Pazartesi günü neler olduğunu bana anlatmalıydın. Böyle şeyleri benden saklama."

Endişe alnında bir çatıklık oluşturuyor. "Ama sen mafyasın, Armani. Bunun ne **yararı** olacak? Senin hiçbir gücün yok

Rusya."

Derin bir nefes alarak tam boyuma yükseliyorum. Tiana'yla gözlerimi kilitleyerek, "Aziz Monarch'a geri dönmeliyiz. Tarafsız bir yerde güvende olursunuz."

"Pasaportum yanımda değil. Evde."

"İhtiyacın yok." Elimi uzatıyorum ve avucunu benimkine koymasını bekliyorum, sonra onu ayağa kaldırıyorum, kapıya doğru yürürken parmaklarımızı birleştiriyorum.

Odadan çıkarken bana "Otel ücretini ödemem gerekiyor ama param yok" diye bilgi veriyor. "Çok özür dilerim."

"Ben hallederim." Gözlerim onun yüzüne kayıyor. "Özür dilemeyi bırak, Tiana. Seninle ilgilenmek benim görevim."

Çünkü lanet olası bir nişanlı böyle yapar. Evleneceği kadının ödünü bokuna karıştırmaz.

Lobiye inerken bir saldırıya karşı tetikteyim. Sadece bir silahım var, Makarova'nın adamları bizi bulursa fazla uzağa gidemeyiz.

Hesabı çabucak ödüyorum ve Tiana'nın elini sıkıca tutarak otelden aceleyle çıkıyorum. Etrafımıza göz gezdirerek, özel jetin beklediği havaalanından ödünç aldığım eski sedana doğru yürüyorum.

Bu küçük seyahat bana elli bin avroya mal oluyor. Carson, St. Monarch'ın müdürü, seyahat ayarlamalarını yaptı. Viktor'un akrabası, bu yüzden bratva başkanının bunu duyması an meselesi.

Her saniyenin ne kadar değerli olduğunu bildiğimden, arabaya binerken telefonumu çıkarıyorum. Motoru çalıştırdım ve

kaldırıma çekip, bize yardım edebilecek tek numarayı arıyorum.

"Cotroni," diye cevaplıyor patronum.

"Ben Armani De Santis." Zaman kaybetmeden ona her şeyi anlattım. "Moskova'dayım. Tiana Petrov yanımda ve onu St. Monarch'a götürüyorum."

Tanrım, Tiana gerçeği öğrenecek. Misha'nın ona söylemesi için sabırsızlanıyorum.

"Bay Aslanhov onunla Karlin Makarova arasında görücü usulü bir evlilik yapılmasını kabul etti, ama kardeşi Misha onu çoktan bana söz verdi."

Gözlerim yoldan ayrılıyor ve Tiana'nın güzel yüz hatlarındaki şaşkınlığı görüyorum. Dudakları aralanıyor, şaşkınlıktan nefesi kesiliyor.

Kocaman gözlerle bana bakıyor, sanki aklımı kaçırmışım da saçmalıyormuşum gibi.

Başını hızla çevirip tekrar yola bakıyor, sanki evleneceğimiz fikrini kavramaya çalışıyormuş gibi gözlerini kırıştırıyor.

Tanrım. Haberleri iyi karşılamış gibi görünmüyor.

"Misha ile aranızdaki anlaşma ne zaman yapıldı?" Luca dikkatimi tekrar konuşmaya çekerek soruyor.

"D'Angelo ve Sartori ile işler sarpa sardığında. Misha benden kız kardeşiyle evlenmemi istedi. Ona geri dönmeyeceğim bir söz verdim."

"Neden bana sadece şimdi söyleniyor?"

"Eğitimimizi tamamlamak için bekliyorduk. Size daha önce söylemediğim için özür dilerim efendim."

Luca derin bir iç çeker. "Viktor'la konuşmama izin ver. Sana geri döneceğim."

Arama sona eriyor ve telefonu kucağıma bırakarak yanımda donmuş bir sütun gibi duran Tiana'ya bakıyorum, gözleri önümdeki yola kilitlenmiş.

"Bu şekilde öğrenmek zorunda kaldığın için üzgünüm," diye mırıldandım. "Misha ve ben balayından döner dönmez sana söylemek istedik."

Tiana başını sallar. "Haberler ani oldu ama Karlin yerine seninle evlenmeyi tercih ederim."

Tanrı'ya Şükür.

"Yani bu anlaşmadan memnun musun?"

Bana bakmadan başını sallıyor. "Misha benim için en iyisini bilir. Benim için kimi seçerse onunla evlenirim."

Misha telesekreterine bıraktığım mesajı duyunca aklını kaçırarak.

Aramıza rahatsız edici bir sessizlik giriyor ve saldırıya uğramadan havaalanına ulaştığımızda rahat bir nefes alıyorum.

Bunu bir zafer olarak kabul ediyorum. Belki de Tiana'nın kaçması Makarova'nın umurunda değildir.

Arabadan indikten ve ben anahtarları ofise teslim ettikten sonra uçağa doğru yola çıktık.

Özel jete binerken pilota bizi St. Monarch'a geri götürmesini söyledim. Tiana karşıma oturdu ve

emniyet kemerini bağlıyor. Gözleri uğağın her yerinde geziniyor, bana bakmayı reddediyor.

Tanrım, çok rahatsız görünüyor, ama birkaç dakika önce ona attığım bombadan sonra bunu bekliyordum.

Solgun yüzüne bakıyorum ve bakışlarım alçaldıkça boynunda daha önce fark etmediğim kırmızı izleri görüyorum.

Solgun tenindeki parmak izlerini gördüğümde içimde bir anlık öfke patlaması yaşıyorum.

"Boynuna ne oldu?"

G z temasından daha fazla kaçınamayan Tiana sonunda bana bakıyor. "Karlin beni yakaladı."

Yavaşça başımlı sallıyorum, öfke göğsümü dolduruyor.

" enende gördüğüm izden o mu sorumlu?"

Başını sallıyor ve utandığı her halinden belli, gözlerini benimkilerden kaçırıyor.

Lanet olas   piç onu incitti.

"Başka ne yaptı?" Kontrol m kaybolmaya ba larken kelimeler göğsümden gürlüyor.

O salları onu Başını. "Hiçbir şey o olacak ayrılmak kalıcı bir iz."

 fkem on kat artıyor ama dışarıdan sakın görünüyorum.

"Başka ne var?" Talep ediyorum.

Onuneller vardır kavradı birlikte üzerinde onu kucak, omuzları kamburla tı.

Onu kucaklamak ve rahatlatmak istiyorum ama uçak havalanırken yerimde oturmaya devam ediyorum.

"Bana kemeriyle vurdu," diye fısıldıyor. "Sanki itaatsiz bir çocukmuşum gibi."

Onu utandırdı.

Bende sadece koruyuculuk ve sahiplenme duygusu uyandıran kadına bakıyorum ve birinin onu nasıl incitebileceğini anlamakta zorlanıyorum. Bir kedi yavrusunu tekmelemek gibi.

Emir verilmedikçe asla bratva işlerine karışmam ama Makarova bana söz veren kadına saldırarak bunu kişiselleştirdi.

Hiç beklemediği bir anda, misilleme yapacağım. "Yaralandığın için üzgünüm."

Başını tekrar sallıyor ve parmaklarına düşen bir damla gözyaşını fark ediyorum. Kanıtı çabucak siliyor.

Tiana'nın tek bir ses bile çıkarmadan ağlamasını izliyorum ve bu şimdiye kadar tanık olduğum en yürek parçalayıcı şey.

Emniyet kemeri işareti söndüğü anda ayağa kalkıp kemerini çözüyorum. Onu yukarı çekerek göğsüme sıkıca sarıyorum. Vücudu benimkine karşı titriyor, omuzları sessiz hıçkırıklarla titriyor.

Bunun için Makarova ölecek.

Elimi Tiana'nın sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum ama birden irkiliyor ve benden uzaklaşıyor. Yüzündeki acı parıltısı o kadar kısa sürdü ki neredeyse kaçıracaktım.

O bok parçasını lime lime edeceğim.

"Bana sırtını göster," diye homurdanıyorum, son kontrolüm de parmaklarımın arasından kayıp giderken ses tonum çok sert.

Başını sallıyor ve kollarını ortasına sararak benden bir

adım daha uzaklaşıyor.

Sesimi yumuşatarak, "Bana sırtını göster, *piccola*," diyorum. "Bana çocuk demeyi kes," diye mırıldanıyor, gözleri

yüzlerinde morarmış bir ifadeyle bana baktı.

"*Piccola*, küçük olan demek." Ona bir adım daha yaklaşıyorum. "Bu bir sevgi ifadesi."

Bakışları benimkilere kayıyor, sonra yavaşça arkasını dönüyor. Üstünü kaldırmayınca aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve kumaşı yukarı çekiyorum.

Kırmızı ve mavi yaralar tüm sırtını kaplıyor. Kontrol edemediğim bir öfke seline kapılırken bu manzara çenemi sıkımda neden oldu.

Tanrım, bu acıtmış olmalı.

Mümkün olduğunca nazik bir şekilde kumaşı indiriyorum ve kabini mahvetmekle tehdit eden öfkem üzerinde kontrolümü yeniden kazanmaya çalışırken ondan birkaç adım uzaklaşıyorum. Uçağın dar alanında kendimi kaybetmem Tiana'nın tanık olması gereken son şey.

"Göründüğü kadar kötü değil," diye fısıldıyor.

Gözlerim onunkilere kayıyor ve anında benden uzaklaşıyor, yüzünde korku beliriyor.

Bu dünyada çok az insan beni kızgın gördü. Çoğu öldü.

Arkadaşlarım arasında soğukkanlı biri olabilirim ama bir kez kendimi kaybedersem, tamamen kaybederim.

Sakin ol. Tiana yeterince korktu.

Tiana'yı korkuttuğumu bildiğim için homurdanıyorum, "Sana zarar vermeyeceğim.

Sadece incindiğin için çok kızgınım."

Ben duygularımı tamamen kontrol altına alana kadar gözleri yüzümden ayrılmıyor.

Tekrar kendi koltuğuma otururken ona oturmasını işaret ediyorum. Kendime bir bardak viski doldurduktan sonra Tiana'ya bakmadan önce kehribar rengi sıvının yarısını içiyorum.

"St. Petersburg'a vardığımızda sırtınıza baktıracağız. Monarch'ın."

"Ben iyiyim." Dikkatli bakışları gözlerinin önünden gitmiyor ve bitkin görünüyor.

"Biraz uyumaya çalış."

Başını sallar ve pencereden dışarı bakmak için başını çevirir.

Kafasını dağıtmak için, "Anneme senden bahsettim. Bence ikiniz iyi anlaşıyorsunuz. O da yemek ve pasta yapmayı çok sever."

"Sizinle mi yaşıyor?" diye sormadan önce yüz hatlarında bir tereddüt belirliyor.

"Hayır. Kız kardeşiyle birlikte yaşıyor, evimden çok uzakta değil. Eminim size düğünde bahsetmişimdir."

"Doğru." Tiana derin bir nefes alırken başını sallıyor. "Şimdi hatırladım." Dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor. "Biz... ahh... evlendikten sonra benden ne bekleyeceksin?"

"İçecek bir şeyler al, *piccola*."

Kendine bir şişe su alıyor ve ben de susuzluğunu gidermesini bekledikten sonra "Sadakat bekliyorum" diyorum.

Başka bir şey eklemediğimde gözleri yüzüme kayıyor. "Ve?"

"Neden bana endişelendiğin şeyi söylemiyorsun, böylece seni rahatlatabilirim" demeden önce ona bakıyorum.

"Sadece benden ne beklendiğini bilmek istiyorum, böylece sizi üzecek bir şey yapmam."

Başımı sallarken derin bir nefes alıyorum. "Beni üzme için çok şey gerekir. Bana sadık kaldığın sürece, iyi olacağız."

"Aynı şey senin için de geçerli mi?"

Soruyu sormayı bitirdiği anda gözlerindeki pişmanlığı görebiliyorum.

Bir mafya ve bratva prensesinin nasıl eğitildiğini biliyorum. İyi ve itaatkâr bir eş ol, soru sorma ve kocanın sikmek istediği her amcıyı paylaşmayı bekle. Bu tür şeyler bana göre değil.

"Evet. Sana sadık kalacağım."

Gözleri sanki yüzümde sözlerimin doğruluğunu görmeye çalışıyormuş gibi keskinleşiyor.

"Babam annemi aldattı ve bunun onu ne kadar incittiğini gördüm," diye açıklıyorum. "Evliliğimizde buna müsamaha göstermeyeceğim."

Tiana hızla başını sallar. "Tamam."

Tekrar camdan dışarı baktığında, koltuğumda rahatlıyorum. Gözlerim boynunu kaplayan morluklara kilitleniyor ve o şerefsizin her bir parmağını kesmeye yemin ediyorum.

Bölüm 11

Tiana

Bunaldığımı söylemek yılın en hafif tabiri olur.

Vay anasını. Armani ile evlenmemi Misha mı ayarladı? Buna inanamıyorum.

Kafamda o kadar çok düşünce dönüyor ki, herhangi bir şeye uzun süre odaklanmak çok zor. Sanki sersemlemiş gibiyim.

Armani sırtıma baktıktan sonra o kadar sinirlendi ki ödüm koptu. Mükemmel bir beyefendiyken bir anda ölümcül bir mafyaya dönüşmesi çok korkutucuydu.

Ama ne kadar korkutucu olursa olsun, ona ihtiyacım olduğunda bana yardım etmeye geldi ve bir kez bile beni bir bez bebekten başka bir şey değilmişim gibi çekıştirmedi.

Elim Armani'nin avuçlarında St. Monarch'ın merdivenlerini çıkarken, ne olacağı konusunda endişeleniyorum.

"Misha'yı aramam gerek," diyorum.

"Ona mesaj bıraktım. Mesajları alır almaz geri dönecek," diyor Armani.

Armani'nin silahını güvenliğe teslim edebilmesi için duraklıyoruz çünkü tesiste hiçbir misafirin silahlı olmasına izin verilmiyor.

Alek yemekhaneden çıkıyor ve beni görünce yüzünde bir şaşkınlık ifadesi beliriyor. "Bu ne sürpriz. Ne oldu?"

Burada ne yapıyorsun?"

Bana çabucak sarılıyor, sonra Armani'yle soru dolu bir bakış alışverişinde bulunuyor.

Armani, "Baban Tiana için bir evlilik ayarladı, ben de onu almaya gittim," diyerek geçirdiğim çılgın haftayı özetliyor.

Alek'in alnında koyu bir çatıklık oluşuyor. Gözleri Armani'den bana doğru kayıyor. "Neden beni aramadın?"

"Babanla aranızda daha fazla soruna neden olmak istemedim. Aranız zaten gergin," diye cevap veriyorum.

Alek başını bana doğru sallıyor. "Yapacağın hiçbir şey babamla aramızdaki ilişkiyi daha da kötüleştiremez. Beni aramalıydın, Tiana."

Alek sadece üzgün olduğunda bana adımla sesleniyor. Midem bulanıyor çünkü ne yaparsam yapayım asla doğru şey değilmiş gibi geliyor.

"Zor bir gece geçirdi, Alek. Üzerine fazla gitme," diyor Armani, sözcüklerin arasına serpiştirilmiş bir uyarı tonuyla.

İki adam göz göze geliyor ve bir an için kavga çıkacağından endişeleniyorum ama neyse ki Alek işleri zorlamıyor. "İşleri senin halletmene izin vereceğim kardeşim. Yardımcı olabileceğim bir şey olursa haber ver."

Alek omzumu sıkıyor, sonra da yürüyüp gidiyor. Merdivenlerden yukarı kaybolana kadar gözlerim onu takip ediyor.

Armani dikkatimi tekrar ona çekmek için elimi çekiştiriyor. "Hadi revire gidelim de doktor sırtına baksın."

Duş alıp yatağa girmeyi tercih ederdim ama Armani'yi koridorda takip ediyorum.

Misha'yla aralarındaki anlaşmayı öğrenmeden önce Armani'nin yanında gergindim. Şimdi ise endişeli bir karmaşa içindeyim.

Benimkini saran güçlü parmaklarının son derece farkındayım. Vücudu yırtıcı bir zarafetle hareket ediyor, ancak bunun, yanlış tarafına geçen herkesi sakatlamaktan ve öldürmekten çekinmeyecek mafyayı gizlemek için bir maske olduğu hissine kapılmaya başlıyorum.

Revire giren Amani doktora seslenir. "Bayan Petrov'un sırtını muayene edin." Gözleri yüzüme kayıyor. "Doktorun bakması gereken başka bir yer var mı?"

Tam kafamı sallamak üzereydim ki bardak olayını hatırladım. "Muhtemelen önemli bir şey değil ama kafama bir bardak fırlatıldı." Bu aşağılayıcı sözleri söylerken aşırı bir utanç ve mahcubiyet beni sarıyor.

Armani'nin yüz hatları bir anda kararır ve sakın bir görünümünden, kana ve şiddete susamış bir katile dönüşür.

Yüce Tanrım.

Kalp atışlarım ve nefes alış verişlerim hızlanırken bedenim onun acımasız bakışları altında büzüşüyor.

Şimdiye kadar Armani bana saygılı davrandı ama onun bu agresif yönünü görmek, bratva ve mafyadaki herhangi bir adam gibi olup olmadığını merak etmeme neden oluyor.

Bir kez daha öfkesini dizginler ve yüz hatları gevşer, ancak "Bayan Petrov'un kafasını da kontrol edin" derken sesinde ısırgan bir kenar vardır.

Doktor boş yataklardan birine oturmamı işaret ediyor.
"Başınıza bir bakalım," diyor doktor.

Şişliğin nerede olduğunu gösteriyorum ve o incelerken gözlerimi indiriyorum.

"Küçük bir kesik var. Temizleyeceğim ama yaranın ciddi olduğunu sanmıyorum." Doktor Armani'ye bakar.
"Önümüzdeki yirmi dört saat boyunca ona göz kulak olun. Beyin sarsıntısı geçiriyor olabilir. Kusmaya ya da şiddetli baş ağrısı çekmeye başlarsa onu bana geri getirin."

"Evet, efendim."

"Sırtınızı kontrol edebilmem için dönün," diye talimat veriyor doktor.
Bana söyleneni yapıyorum ve üstümü kaldırdığında kumaşı yerinde tutmaya yardım ediyorum.

Armani keskin bir nefes alıyor ve gözlerinin tenimde yandığını hissedebiliyorum. "Eskisinden daha kötü görünüyor."

Doktor, "Lütfen gömleğinizi çıkarın," diyor.

Kendimi çok utangaç hissediyorum, kumaşı başımın üzerine çekiyorum ve önümü örtüyorum. Doktorun parmakları sırtımı yokluyor ve yaraların üzerine bir şey sürüyor.

Tenim dokunmaktan yandığında dişlerimi sıkıyorum.

"Nefes alırken herhangi bir acı hissediyor musunuz?" diye soruyor.

"Hayır, Doktor."

"Boynunuzda ağrı var mı?" "Hayır."

Birkaç noktaya bastırıp rahatsızlık verip vermediğini kontrol ettikten sonra, "Merhemi her banyodan sonra sür. Ağrı için sana bir şey vereceğim."

Ona bunun gerekli olmadığını söylemek istiyorum ama sessiz kalıyorum. "Gömleğinizi giyebilirsiniz, Bayan Petrov."

Üstümü çabucak başıma geçirip üzerimi örtüyorum. Arkamı döndüğümde Armani birini öldürmek üzereymiş gibi görünüyordu.

Gözleri benimkilerle kilitlendiğinde, gözle görülür bir şekilde tekrar sakinleşiyor. Duyguları üzerinde bu kadar kontrol sahibi olması beni şaşırtıyor. Keşke benim için de bu kadar kolay olsaydı.

Doktorun ağrı kesici ve merhem getirmesini beklerken, başımı ne kadar büyük bir belaya soktuğumu düşünerek düşüncelerimin içinde kayboluyorum. Sırtımdaki ağrı ve başımdaki şişlik endişelerimin en küçüğü.

Geçen hafta sonu tek endişem yalnız kalmaktı ve şimdi tüm hayatım altüst oldu. Görücü usulü bir evlilik yapacağımı ve her şeyin güllük gülistanlık olmayacağını hep biliyordum. Benden önceki pek çok kadın gibi bunun üstesinden gelebileceğimi düşünmüştüm.

Ancak bazı şeyleri söylemek yapmaktan her zaman daha kolaydır.

Belki Armani, Karlin kadar kötü davranmaz. Ne de olsa Armani, Misha'nın en iyi arkadaşlarından biri. Kardeşim beni incitecek biriyle asla anlaşmalı evlilik yapmaz.

Benim için en iyisini yapması konusunda Misha'ya güveniyorum.

"Tiana." Armani'nin parmakları pazuma dolanıyor ve beni endişeli düşüncelerimden koparıırken irkiliyorum.

Hemen beni bıraktı ve bir adım geri çekildi. Gözleri yüzümde kısılıyor ama şaşkın tepkime yorum yapmıyor.

Çenesini kapıya doğru salladı. "Hadi gidelim." Doktordan bir gülümseme esirgiyorum. "Teşekkür ederim."

Armani'yi revirden çıkarken takip ediyorum, arkasına yakın duruyorum. Ancak merdivenlerden yukarı çıkarken yanımda çantamdan başka bir şey olmadığını fark ediyorum.

Kıyafetlerimi ve kişisel eşyalarımı nasıl alacağım?

Armani bir kapı açtı ve girmemi bekledi. Geçen hafta sonu kaldığım sütle aynı değil.

"Ben akşam yemeği için bir şeyler sipariş ederken sen de banyoda temizlenebilirsin" diyor.

Yatak odasına doğru yürürken acı verici bir utangaçlık hissediyorum ve gömme dolapta erkek kıyafetleri gördüğümde, buranın Armani'nin süiti olduğunu anlıyorum.

Gözlerim yatağa kilitleniyor ve Armani'yle görücü usulü evliliğin tüm etkisini hissettiğimde yanaklarım alev alev yanıyor. Birbirimize sadık olacağımızı açıkça belirtti, bu da zevki başka yerde aramayacağı anlamına geliyor.

Evliliğin tamamlanmasını bekler.

Tüylerim diken diken oluyor ve kocam olacak adama bakmak için arkamı dönüyorum.

Kendine bir içki doldurmakla meşgul, soğukkanlı ve çevresini yine tamamen kontrol ediyor gibi görünüyor.

Armani o l a b i l d i ğ i n c e yakışıklı ve sadece fiziksel yönünü düşünürsem, onunla seks yapma düşüncesi

beni korkutmuyor.

Ancak birinden fiziksel olarak etkilenmek önemli olan tek şey değildir.

Armani beni sevmeyi öğrenecek mi? Beni arkadaşının küçük kız kardeşi yerine bir kadın olarak düşünebilecek mi?

Beni bir yetişkin olarak mı görecektir yoksa birlikte sıkışıp kaldığı bir çocuk olarak mı?

Armani'nin gözleri bana kayıyor ve bir an için birbirimize bakıyoruz.

"Bana her şeyi sorabilirsin" derken sesi sabırlı ve yumuşak.

Henüz hiçbir şey kesin değil. Hâlâ Karlin'le evlenebilirim, o yüzden böyle kişisel sorular sormanın bir anlamı yok.

"Bu süitte seninle mi kalacağım?"

Başını sallıyor. "Misha dönene kadar gözümün önünden ayrılmana izin vermeyeceğim." Ağzının köşesi rahatlatıcı bir gülümsemeyle kalkıyor. "Bu senin korunman için. Kanepede uyuyacağım."

Gözlerim Armani'nin vücuduna sığmayacak kadar küçük olan kanepeye kayıyor. "Ben daha küçüğüm. Ben kanepeyi alacağım."

Başını sallıyor. "Bu tartışmaya açık bir konu değil."

Armani'nin gerçekte kim olduğunu merak ederek yüzüne bakıyorum - bir beyefendi mi yoksa bir mafya babası mı?

Aradığım cevabı bulamayınca, "Benim için yaptığınız her şey için teşekkür ederim" diyorum.

Başını sallıyor, ağzının kenarı tekrar kalkıyor. "Bir duş al ve rahatla, *piccola mia*. Benimle güvendesin."

Benimle güvendesin.

Banyoya girerken bu sözler beni garip bir şekilde duygulandırıyor. Kapıyı arkamdan kapattım ve

alt dudağımı dişlerimin arasına aldım.

Sadece Misha ile gerçekten güvendeydim ve bu sözleri başka birinden duymak artık o kadar da yalnız hissetmememi sağlıyor.

Armani'nin söylediği her şey doğruysa, onunla bir evlilik benim için dua ettiğim şey olacak.

Evim. Her şeyden çok istediğim tek şey bu. Sevebileceğim bir koca. Dünyaları verebileceğim çocuklar. Benim diyebileceğim bir ev. Birçokları için aptalca bir dilek, ama benim için her şey.

Armani ile bir dostluk geliştirebilirim ve o bana aşık olmasa bile, bu onu sevmeme izin verilmediği anlamına gelmez.

Tek sorun, Armani'nin sevgisiz bir evlilikten mutlu olup olmayacağıdır.

Bölüm 12

Armani

Tiana banyodan çıktığında, geldiğimizde giydiği kıyafetlerle, kendi kıcıımı tekmeleyebilirim.

Giyecek temiz bir şeyi yok.

Kendime kızarak yatak odasına girdim ve gömleklerimden birini askıdan çektim. Gömleği ona uzattım. "Uyurken bunu giy. Yarın sabah ilk iş sana kıyafet getireceğim."

Banyoya geri dönmeden önce kumaşı benden alırken yanakları kızarıyor.

Kapı çalınıyor ve bir arabayı oturma odasına iten garson için kapıyı açıyorum. Ücreti hesabıma eklemek için fişi imzalıyorum ve kapıyı arkasından kapatıyorum.

Tiana için ne sipariş edeceğimi bilemedim, bu yüzden çeşitli yiyecekler aldım.

Arkamda bir hareket duyuyorum ve omzumun üzerinden baktığımda kalbim tekliyor ve çenem düşüyor.

Tanrı aşkına, bunu hiç düşünmemiştim.

Gömlek Tiana'nın minyon bedenini sarıyor, kumaş dizlerinin üzerinde duruyor. Islak saçları sırtından aşağı sarkıyor ve makyajsız yüzü saf masumiyetin bir resmi.

Onu gömleğimin içinde görmek erotik sınırlarda geziniyor. Arzu damarlarımda tutuşuyor ve sikim hızla sertleşiyor.

Işık.

Yaklaştıkça eteğini gergin bir şekilde çekiştiriyor. "Ne yiyoruz?"

"Ah..." İsteksizce gözlerimi ondan ayırıyorum ve tabakların kapaklarını kaldırıyorum. Kapaklardan birini kasıklarımın önünde tutuyorum, böylece Tiana bana verdiği sertleşmeyi görmeyecek. "Ne sevdiğinden emin değildim, bu yüzden çeşitli yemekler aldım. Keyfine bak."

Tiana tüm yiyeceklere bakar ve ilk kez yüzüne zorlama olmayan bir gülümseme yayılır. "Teşekkür ederim, Armani" derken gözlerinden minnettarlık parlıyor.

Misha bana yetimhanede geçirdikleri yılları anlattı, bu yüzden yemeğin Tiana için ne kadar önemli olduğunu biliyorum.

Şimdi nasıl görüldüğünü gördüğüm ve onu tanımaya başladığım için, onu neredeyse açlıktan ölmek üzere olan küçük bir kız olarak hayal etmek kalbimi kırıyor.

"Rica ederim, *piccola mia*," diye mırıldanıyorum, ses tonumu yumuşatan bir şefkatle.

Gülümsemesi bozuluyor ve kızarmış sebze ve ızgara tavuk butlarından oluşan tabağını alırken "Bana neden küçük kız diyorsun?" diye soruyor.

Bu gece ikinci kez bu konuyu açıyor. Başımı eğerek gözlerimi onunkilere dikiyorum. "Çünkü çok küçüksün. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Tiana kanepeye oturur ve gözlerini yemekten ayırmadan, "Ben küçük bir kız değilim," diye fısıldar.

Alnımda bir çatıklık oluşuyor. "Biliyorum. Küçümsemek için söylemedim. Sevimli bir takma ad."

Kendime bir tabak ağır ateşte pişmiş kuzu eti alıyorum ve onun karşısına oturuyorum.

"İnsanlar bana çocukmuşum gibi davranma eğiliminde," diye itiraf ediyor. "Bu çok sinir bozucu."

Güven bana, sana çocukmuşsun gibi davranmayacağım. Özellikle de gömleğimi giymeye devam edersen.

"Bunu asla yapmayacağım." Ona güven verici bir gülümseme vererek, "Sana yeni bir takma ad seçeceğim" diyorum.

Yanakları pembeleşti. "Yapmak zorunda değilsin." "*Bella* mı? Güzel demek."

Tiana'nın gözleri benimkilere kayıyor ve yanaklarındaki pembe renk derinleşiyor. "Bunu sevdim."

Yüzüme memnun bir gülümseme yayılıyor. "Yemeğini ye, *bella*."

Gözlerim onun seksi bacaklarına iniyor ve kumaş yukarı kalktığı için açıkta kalan kalçalarına takılıyor.

Zaten yeterince rahatsız. Gözünü sikmene ihtiyacı yok.

Bakışlarımı zorla yüzüne çeviriyorum ve "Birbirimizi daha iyi tanımalıyız. Başka nelerden hoşlanmıyorsun?"

Aldığı lokmayı yutar ve dudaklarını yalar. "Ahh..."

Yüzündeki gerginlik geri geldi ve bu hiç hoşuma gitmedi. Hepsi.

"Çekiştirilmekten hoşlanmıyorum," diye itiraf ediyor. Gözleri ihtiyatla doldurun. "Bana ne yapacağım söylenirse yaparım. Tokatlanmaya ihtiyacım yok."

Tanrım, bana güç ver.

"Sana asla vurmayacağım, Tiana," diye onu temin ediyorum. Yüzünde yalvaran bir ifade beliriyor ve ben de ekliyorum: "Söz veriyorum. Sana asla şiddet uygulamayacağım."

"Herhangi bir kuralınız var mı?" diye sormadan önce bana kısa bir süre baktı.

Bir parça et kestim. "Sadece sadakat. Hiçbir erkek sana dokunmayacak ve biriyle yalnız kalmana izin verilmeyecek." Lokmayı ağzıma atmadan önce ekliyorum: "Misha ve Alek hariç tabii."

Tiana itaatkâr bir şekilde başını sallar. "Peki ya yapmam gereken ev işleri? Sen evdeyken yolundan çekilmemi ister misin? Yemeğinin hazırlanmasını istediğin belirli bir yol var mı? Alışverişi ben mi yapacağım? Sen-"

Soruları durdurmak için bir elimi kaldırıyorum ve kıkırdamadan önce yemeği yutuyorum. "Ben evdeyken saklanmanı istemiyorum. Ne hazırlarsan yerim ve evle ve alışverişle ilgilenirsen çok memnun olurum."

"Dairenizi evim olarak kullanmama izin verilecek mi?" diye sorarken gözlerinde anlam veremediğim bir duygu titriyor.

Tanrı yardımcım olsun. Bu meleğin katlanmak zorunda kaldığı boktan hayattan nefret ediyorum.

Yavaşça bırakmadan önce derin bir nefes alıyorum. Yarısı yenmiş yemek tabağını sehpanın üzerine koyup peçeteyle ağzımı silerken bir yandan da göğsümü doldurmakla tehdit eden öfkeyi kontrol etmeye çalışıyorum.

Başımı eğerken gözlerim Tiana'nın kılere kilitleniyor. Cevap verirken sesimdeki şefkati duyabilmesini umuyorum: "Evlendiğimizde, bu daire *bizim* evimiz olacak. Evlendikten sonra

bir şey için izin istemeni istemiyorum. Burayı kendi evin yapmanı istiyorum. Boşanmaya inanmıyorum, bu yüzden hayatımızın geri kalanını birlikte geçireceğiz. Çok çalışmamız gerekecek ama mutlu olabileceğimize inanıyorum."

Yürek parçalayıcı duygular yüzünü kaplıyor, çenesi titriyor ve gözyaşlarını tutmak için mücadele ediyor. Kaşları birbirine yaklaşırken nefes alış veriş hızlanıyor.

Sözlerime verdiği güçlü tepkiyi gizlemeye çalışmadan, "Benimle gerçekten mutlu bir eş olacak mısın?" diye soruyor.

Bunu sadece zaman gösterecek. Bu soruya cevap vermek için biraz erken.

"Dediğim gibi, bu bizim açımızdan biraz çaba gerektirecek. Şimdiden arkadaş olmaya başladık, bu yüzden birbirimizi tanımaya devam edersek başarılı bir evlilik yapabileceğimize inanıyorum."

Sormak istediği başka bir şey olduğunu görebiliyorum, bu yüzden hazır olana kadar sabırla bekliyorum.

"Peki ya çocuklar?" Tiana'nın gözleri umutla dolar.

"İnşallah çocuklarımız olur." Ona gülümsüyorum ve "Kaç tane istiyorsun?" diye soruyorum.

Yüzünden mutluluk akıyor ve ona böyle hissettiren kişi olduğum için kendimi kral gibi hissediyorum.

"Kaç çocuğumuz olduğu umurumda değil. Ben sadece anne olmak istiyorum. "

Duyguları yatışmış gibi görünüyor ve yemeğini yemeye devam ettiğinde, kendime bir içki koymak için kalkıyorum.

"Ben bir sabah insanıyım," diye ona kendimden bahsetmeye başladım. "Her şeyin sessiz olduğu şafak vakti kalkmayı seviyorum. Dairemin girişinde oturup sabah kahvemi içmeyi sevdiğim özel bir avlu var." Tiana'ya bakıyorum. "Kahve ya da çay sever misin? Yoksa hiçbiri mi?"

"Gerçekten fark etmez. Ben çay ve kahve severim." Son lokmayı alıyor ve kalkıp tabağını topluyor ve kirli tabakları arabaya yerleştiriyor.

"Ne içmeyi seversin?"

"Limonlu su. Herhangi bir meyve suyu." Gümleğinin eteklerini çekiştiriyor. "Seçici değilim."

Bar buzdolabından bir şişe portakal suyu alıp ona uzatıyorum.

"Ne yemekten hoşlanırsın?"

"Ekmek dışında her şey." Gözlerini benimkilere dikti. "Peki ya sen?" Birden gözleri büyüdü ve saçmalamaya başladı, "Yani, ne yemekten hoşlanırsın, seni... yemek istediğimden değil." Elleriyle yüzünü kapatmadan önce yüzü kıpkırmızı, mahcup bir inilti çıkarıyor. "*Pizdets*."

Onun sevimli tepkisine kıkırdıyorum. "Sorun değil. Ne demek istediğini anladım."

Derin nefes alırken ellerini indiriyor. "Bunun için üzgünüm."

Sorusunu yanıtlarken, "Ev yapımı her yemeği severim" diyorum.

Ağzında bir gülümseme beliriyor ve tam başka bir soru soracakken telefonum çalmaya başlıyor.

Cihazı çıkarıyorum ve ekranda Luca'nın adının yanıp söndüğünü görünce hemen cevap veriyorum. "Evet, efendim?"

"Viktor ve ben yoldayız. Aslanhov ve Makarova ile konuştu. Bu karmaşayı tartışmak için St. Monarch'ta buluşacağız."

"Evet, efendim."

"Kızı orada tut. Sakın onunla kaçmaya kalkma," diye beni uyarıyor.

"Evet, efendim."

Arama bitiyor ve mesajlarımdan herhangi birinin Misha'ya ulaşip ulaşmadığını kontrol ediyorum. Hâlâ okunmamış olarak işaretliydi, bu yüzden başka bir mesaj bırakmak için numarasını tekrar aradım.

"Tiana elimde. Luca ve Viktor, Aslanhov ve Makarova'yla görüşmek üzere Aziz Monarch'a gidiyorlar. Umarım bu mesajı en kısa zamanda alır ve İsviçre'ye geri dönersin. Eğer dönmezsen, her şeyi ben hallederim."

Telefonumu cebime geri koyuyorum ve Tiana'ya baktığımda gözlerindeki endişenin geri geldiğini görüyorum.

"Buluşma kaçınılmaz," diye bilgilendiriyorum onu. Onu rahatlatmak isterdim ama onu en kötüsüne hazırlamak isteyerek, "Kiminle evleneceğin konusunda son sözü Viktor söyleyecek," diyorum.

Yüzündeki kan çekiliyor. "Oh, Tanrım. Ya Karlin'i seçerse?" Ellerini saçlarının arasına sokarken benden uzaklaşıyor. "Karlin'i seçecek. Bratva onun işini istiyor." Panik, sesini çılgına çevirene kadar sıkılaştırıyor. "Bu çok kötü olacak. Muhtemelen kaçtığım için cezalandırılacağım."

Tiana'ya doğru yürüyorum, omuzlarından tutuyorum, onu döndürüyorum ve göğsüme bastırıyorum. "Viktor bir

mantıksız adam." Yüzünü görebilmek için eğildim. "Ona Karlin'in sana yaptığı her şeyi anlat. Hiçbir şeyi atlama. Vetrovlar kadınların istismar edilmesini onaylamaz. Bu senin lehine olacaktır."

Tiana başını sallıyor, gözleri yüzümde geziniyor. "Bu konuda söz hakkım var mı? Sence Bay Vetrov'a seninle evlenmek istediğimi söylememin bir faydası olur mu?"

"Kesinlikle."

"Misha'nın zamanında döneceğini düşünüyor musun?"

Onu tekrar kendime çekerken bir iç geçirdim. "Bilmiyorum. Çok fazla endişelenmemeye çalış. Seni yanımda tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Tiana kollarını bana dolayarak yüzünü sertçe göğsüme bastırıyor. Sözlerini gömleğime karşı mırıldanarak yalvarıyor: "Lütfen, Armani. Seninle kalmak istiyorum. Çok şey istediğimi biliyorum ama Karlin'le evlenemem."

Saçlarına bir öpücük konduruyorum ve onu kendime o kadar sıkı sarıyorum ki kollarımdan ayırmak için bir ordu adam gerekecek.

Bu kahrolası dünyada Tiana'nın Makarova ile evlenmesine imkan yok. Cesedimi çiğnemediğim bunun olmasına izin vermem.

Bölüm 13

Tiana

Armani dikkatimi dağıtmak için televizyonu açıyor ama işe yaramıyor. Başımın üzerinde asılı duran kılıçtan başka bir şeye odaklanmak imkansız.

Lütfen, Tanrım. Lütfen, Lütfen, Lütfen, Armani'yle evlenmeme izin ver, Karlin'le de ğil.

Armani televizyonu kapatırken, "Biraz dinlenelim," diye mırıldanıyor.

"Kanepeyi alacağım," diye tekrar deniyorum, küçük alanla mücadele etmesini istemiyorum.

Kafasını sallıyor ve yatak odasına doğru başını sallıyor. Onu takip ediyorum ve yatağı işaret ediyor. "Gir içeri. Ben duş alacağım, sonra yolundan çekileceğim."

"Acele etme. Senin alanını işgal ediyorum," diyorum yatağa yaklaşırken. Anlık bir kararla, "Yatak ikimiz için de yeterince büyük," diye ekliyorum.

Armani elinde bir çift eşofmanla gömme dolaptan çıktı. Bir süre bana bakıyor ve sonra şöyle diyor: "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Cehennem gibi bir gün geçirdin, Tiana. Biraz uyu."

Başımı sallayarak yorganı geri çekiyorum ve yatağa giriyorum. Armani banyoya giriyor ve kapıyı arkasından kapatıyor.

Uzaniyorum ve duşun sesini dinlerken tavana bakıyorum.

Neden yaptırı ve şey ile Karlin var için Ne oldu?

Bazen hayatın neden bu kadar zor olmak zorunda olduğunu anlamıyorum.

Bu gece Armani'nin beni düpedüz dehşete düşürdüğü zamanlar olsa da, onu Karlin'e bin kere tercih ederim.

Karlin benimle sanki ayakkabısının altındaki bokmuşum gibi konuşurken, Armani bana sadece saygı ve nezaketle davrandı.

*Lütfen Tanrım, bir daha asla bir şey istemeyeceğim.
Armani ile evlenmeme izin ver.*

Banyo kapısı açıldığında gözlerim Armani'ye kayıyor. Üzerinde sadece bir eşofman altı var ve kaşlarımın saç çizgime doğru uçuşmasına neden oluyor. Göğsü, karın kasları ve bel bandına doğru kıvrılan V, şimdiye kadar gördüğüm en çekici şey.

Yüce Tanrım.

Göğsüne bakarken birkaç kez göz kırpiyorum. Kasları aşırı belirgin ve hacimli değil. Karın kaslarının sert çıkıntıları yok. Bunun yerine, saf mükemmellik diyebileceğim altın rengi teni pürüzsüzce akıyor.

Yatağa yaklaşıyor ve bana bakarken ağzının kenarı kalkıyor. "Biraz uyumaya çalış, güzelim. Bir şeye ihtiyacın olursa beni uyandır."

Başımı sallıyorum ve eğilip alnıma bir öpücük kondurduğunda kalbim göğsümde çarpıyor.

Yabani baharatlar ve sakın sular gibi cennet gibi kokuyor. Bu kokuyu başka nasıl tarif edebilirim bilmiyorum ama sanırım bu kokuya uyuyor.

mükemmel bir şekilde.

"İyi geceler, Armani," diye mırıldanıyorum odadan çıkışını izlemeden önce. Sonra gözlerim omuzlarına ve sırtına takılıyor.

Tanrım.

Sırtı bir mükemmellik eseri. Derisinin altında güç dalgalanıyor ve omuzları geniş, bana dünyanın ağırlığını üzerlerinde taşıyabileceği izlenimini veriyor.

Ellerinin arkasındaki mafya ile ilgili dövmeler sadece ne kadar seksi görüldüğünü artırıyor.

Armani ışıkları kapatıyor ve ben de yan dönüp onun kalıcı kokusunu alabileceğim yastığa sarılıyorum.

Elbette Armani istediği kadını elde edebilir. Neden benimle görüşme usulünü evlenmeyi kabul etti?

Oturma odasında hareket ettiğini duyabiliyorum, bu yüzden yataktan kalkıp kapıya doğru yürüyorum. Tavandan tabana pencerelerin önünde durmuş, karanlık geceye bakıyordu.

"Armani mi?"

Başını çeviriyor. "Öyle mi?"

"Neden benimle evlenmeyi kabul ettin?" Çok önemli bir soru sordum.

Nefes almadan önce derin nefes aldığını duyuyorum, sonra bana doğru yürüyor. Bana yakın bir yerde duruyor, vücut yıkama suyunun ve kolonyasının kokusunu alabileceğim kadar.

Göğsüne bakma. Gözlerini yüzünden ayırma.

Sonunda cevap verirken onun yoğun bakışlarını karşılamak kolay değil, "Bok içinde olduğumuz bir an vardı ve Misha

Ona bir şey olursa seninle ilgilenmemi istedi."

Yani o anın sıcaklığıyla verilmiş bir söz müydü?

"Benim hakkımda bir şey biliyor muydun?"

Başını sallıyor. "Fazla değil. Ben söz verdikten sonra Misha bana yetimhanede geçirdiğin zamanı anlattı."

Geçmişimin sadece en kötü kısmını biliyor. Bu berbat bir şey. "Evlenmeyi tercih edeceğin başka bir kadın yok mu?" Benim

Dişlerim alt dudağımı endişelendiriyor, sonra ekliyorum, "Sevdiğin biri mi?"

Yine başını sallıyor. "Ben sözümün eriyim, Tiana.

Ben asla sözümünden dönmem."

İçimi çektim. "Başka seçeneğin olmayabilir. Bay Vetrov beni Karlin'e verirse, verdiğin sözden kurtulmuş olacaksın."

İfademle ilgili yorum yapmak yerine, "Biraz uyu, *güzelim*" diye fısıldıyor.

Armani'nin telefonu çalmaya başlıyor ve dikkatini benden ayırıyor. Cihazın sehpanın üzerinde durduğu yere doğru yürüyor ve "Ben Misha!" diyor.

Armani "Sonunda kardeşim" diye cevap verirken ben daha da yaklaşıyorum. Bir an sessizlik oldu, sonra dedi ki, "Evet, o burada. Seni hoparlöre veriyorum."

Bir saniye sonra Misha'nın sesini duyuyorum. "Tiana?"

İçimi yoğun bir rahatlama kaplarken gözlerimden yaşlar süzülüyor. "Ben buradayım."

"Nasılsın?" diye soruyor.

"Gerçekten mi?" Armani bana şefkatli bir bakış atıyor ve ben gözyaşlarımdan akmasını engelleyemiyorum. "Korkuyorum, Misha. Nefret ediyorum

Bunu senden istiyorum ama lütfen St. Monarch'a gel." Boğazıma bir hıçkırık doluyor ve "Ne yapacağımı bilmiyorum" diye sızlanırken kelimelerim zorlanıyor.

Armani elini boynumun arkasına doluyor ve beni çıplak göğsüne doğru çekiyor.

"Havaalanındayız. Uçak bir saat içinde kalkıyor ama otuz saatlik bir yolculuk olacak," diye bilgi veriyor Misha. "Sadece Armani ile kalın."

Misha beni göremese de başımı sallıyorum.

"Kardeşim," diyor Misha Armani'ye hitaben, "onu yalnız bırakma. Makarova'nın kız kardeşime yaklaşmasına izin verme."

"Merak etme," diye cevap veriyor Armani, "Onu benim ölü kollarımdan almak zorunda kalacaklar."

Tanrım.

Armani'nin yüzüne bakmak için başımı arkaya eğiyorum ve öfke ve şiddet dolu karanlık ifadeyi görünce, önceki zamanların aksine korkmuyorum.

"Umalım da iş o noktaya gelmesin," diye mırıldanıyor Misha, sesi yorgun ve üzgün geliyor. "Luca toplantının ne zaman olduğunu söyledi mi?"

"Hayır. Buraya geldiklerinde, onlara yolda olduğunu söyleyeceğim. Eminim bekleyeceklerdir."

"Hemen Viktor'u arayacağım. Eğer bu fırtınanın önüne geçebilirsem, o lanet toplantıyı yapmamıza gerek kalmayabilir."

"Bu iyi bir fikir." Armani elini yavaşça sırtımda aşağı yukarı gezdiriyor, incindiğim alt kısımdan kaçınıyor. "Konuşmanın nasıl gittiğini bana haber ver."

"Yapacağım."

"Tiana," diyor Misha, endişesi sesini sertleştirerek, "O herifle evlenmene imkân yok. Hiçbir şey için endişelenme."

"Teşekkür ederim Misha," diye mırıldanıyorum hâlâ Armani'nin göğsüne bastırduğım yerden. "Balayınızı mahvettiğim için özür dilerim."

"Özür dileme. Bunların hiçbirisi senin suçun değil."

Arama bitiyor ama Armani beni bırakmıyor. Onun yerine telefonu kanepeye bırakıyor ve beni sıkıca kucaklıyor.

"İyi olacaksın," diye fısıldıyor.

Başımı sallıyorum, yanağım onun sıcak tenine sürtünüyör.

Tanrım, onun kollarını üzerimde hissetmek inanılmaz bir duygu.

Beni geri itmeden önce bir dakika kadar öylece duruyoruz. "Yatağına git. Olacaklar için dinlenmen gerek."

Yorgun bir iç çekişle yatak odasına yürüyörüm ve tekrar onun yatağına giriyörüm.

Gözlerim kapı aralığına kilitlenmiş halde yastığa tutunurken, Misha'nın yolda olduğunu bildiğim için biraz daha iyi hissettiğimi itiraf etmeliyim.

Bu bana Karlin yerine Armani'yle evleneceğime dair daha fazla umut veriyor.

Tanrım, lütfen.

Armani'nin karısı olmanın nasıl bir şey olacağını merak ediyörüm. Sanırım destekleyici olacak ve ev hayatımız da onunki kadar sakin olacak.

Gençliğimden beri neredeyse her gece yaptığım gibi, kafamda sahte bir senaryo yaratıyorum, böylece zihnim duracak

yarıyor ve uykuya dalabiliyorum. Bu sefer fantezimin yıldızı Armani.

Keşke farklı koşullar altında tanışsaydık diye düşünürken, bir pastanede karşılaştığımızı hayal ediyorum. Ben fırının sahibiyim ve tezgâha yeni bir parti kek koymuşum.

Armani içeri girdi ve gözlerini bana dikti. İlk görüşte aşk.

Onun tarafından tutkuyla öpülmenin nasıl bir şey olacağını hayal ederken yüzüme utangaç bir gülümseme yayılıyor.

Düğün gecemizi ve evliliğimizi düşündüğümde yüzüm alev alev yanıyor ve yastığa gömüyorum.

Seks klinik mi, garip mi yoksa her ikisi de mi olacak? Hiç deneyimim olmadığı için ne beklemem gerektiğini bilmiyorum.

Aslında umurumda değil çünkü ilk birlikteliğinizde ne olursa olsun Karlin'le yatmaktan çok daha iyi olacak.

Düşüncelerimi Karlin'den uzaklaştırıyorum ve Armani'nin ne kadar nazik olduğunu düşünüyorum.

Aşık olduğum adam zihnimi doldururken, sonunda uykuya dalıyorum.

Bölüm 14

Armani

Misha'nın gelmesini beklerken St. Monarch'ta tansiyon yükseliyor.

Dün Tiana'ya birkaç kıyafet aldım ve onu eve götürmek için müsait olduğumda dolabını dolduracağım.

Sinirleri bozulmuş durumda ve söylediğim hiçbir şey onu sakinleştiremiyor. Yine de nedenini anlıyorum. Tüm hayatı pamuk ipliğine bağlı ve ne olacağı konusunda hiçbir söz hakkı yok. Berbat bir durum ve bu yüzden onun için savaşıacağım.

Bay Aslanhov içeri girdiğinde Tiana'yla birlikte brunch yaptığımız yemek salonunda oturuyorduk. Gözleri Tiana'ya takılıp bize doğru yürümeye başladığı anda sandalyemden kalkıyorum.

"Aslanhov burada," diye mırıldanıyorum Tiana'ya.

Başı yana kayıyor ve hızla ayağa kalkıyor.

Ona ulaştığında ve kolu geri kalktığında, ileri atılıyorum. Elim bileğinin etrafında kenetleniyor ve Tiana'ya atacağı tokadı etkili bir şekilde durduruyor.

Gözlerimiz kilitleniyor ve hava geriliyor.

Başımı sallayarak, "Kimse Tiana'ya dokunmayacak. O benim korumam altında."

"Uzun sürmeyecek," diye tıslıyor bana, gözlerinde bir fırtına kopuyor.

Alek iyi bir arkadaş ama Tanrı yardımcım olsun, Tiana'ya dokunmaya kalkarsa babasının kıcına tekmeyi basarım.

Aslanhov kolunu tuttuğum yerden çekip çıkarıyor ve Tiana'ya ters ters bakıyor. "Evin yokken seni yanıma aldım. Seni besledim ve giydirdim. Bana borcunu böyle mi ödöyorsun?"

"Özür dilerim baba," diye mırıldanıyor, yüz hatları suçluluk duygusuyla gerilmiş.

"Bana baba deme. Beni rezil ettin."

Başka bir şey söylemeden arkasını döner ve yemek salonundan dışarı çıkar. Tiana titreyen eliyle ağzını kapatırken sandalyesine yığılır, yüzünde mutlak bir yıkım vardır.

Yanına oturup parmaklarımı boynunun arkasına doladım ve onu kendime çektim. Ağzımı kulağına dayayarak onu sıkıca tutuyorum ve "Özür dilerim *Bella*. Misha yakında burada olacak."

Tam o sırada Misha'nın kükrediğini duyuyoruz: "Ne cüretle kız kardeşimi o şerefsizce rehin verirsin?"

Ayağa fırlayarak Tiana'yı elinden tutup kaldırıyorum. Yemekhaneden koşarak çıktık ve kardeşini görür görmez benden kurtulup ona doğru koşmaya başladı.

"Misha!" diye soluk soluğa kendini onun üzerine atıyor.

Tiana'ya sıkıca sarılırken arkadaşımın gözleri Aslanhov'a karşı zorlukla kontrol edilen bir öfkeyle yanıyor.

Aslanhov onlara ters ters bakar ama Misha'nın gazabıyla yüzleşmek zorunda kalmamak için oradan uzaklaşır ve Viktor ile Luca'nın beklediğı Müdür Koslov'un ofisine doğru ilerler.

Alek ve Aurora kalenin ön kapısında durmuş, olan biteni izlemektedir. Misha muhtemelen sorunla ilgilenirken Aurora'yla kalmasını istemiştir.

Katılıyorum. Alek'i toplantının dışında tutmak daha iyi olur. Şu anda ihtiyacı olan son şey babasıyla birbirlerine girmeleri için başka bir neden.

Misha elleriyle Tiana'nın yüzünü çerçeveliyor, gözleri onun her santimini tarıyor. "İyi misin?"

Çabucak başını sallıyor. "Geldiğiniz için teşekkür ederim."

Misha Tiana'yı kaleden çıkarır ve Alek'ten bir sigara alır. Sadece stresli olduğunda sigara içtiğini biliyorum.

Bir duman bulutu çıkarırken Tiana'ya bakar. "Armani'yi aramadan önce neden bir hafta bekledin?"

Cevap vermeden önce bana suçlu bir bakış attı, "O bratva'da değil. Sorun çıkarmak istemedim."

Misha ona başını sallıyor. "Yani bir adamın seni incitmesine izin mi verdin? Bundan daha iyisini biliyorsun, Tiana. Ben sana ne öğrettim? Eğer dövüşü kazanamıyorsan, kaçarsın."

"Biliyorum." Hayal kırıklığı altında bir çatıklık oluşturuyor. "Ben de seni ve Aurora'yı düşünüyordum. Balayınızı mahvetmek istemedim."

"Herkes öncelik vermeyi bırak!" Misha onu tersler.

Bir adım daha yaklaşıyorum ama ben ağzımı açamadan Aurora konuşuyor. "Tiana'ya bağırmanı kes. Mafyada kadın olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun. Bazı şeyleri söylemek yapmaktan daha kolaydır."

Misha sigarasından bir nefes daha çeker ve Aurora bir kolunu Tiana'nın omuzlarına doladığında

İç çek.

Misha, Tiana'ya "Bir dahaki sefere bir şey olduğunda hemen Armani'ye ya da bana söyle," diye talimat veriyor.

"Ya da ben," diye mırıldanıyor Alek.

Misha Alek'e bakar. "Uğraşman gereken yeterince boktan şey var."

Alek gözlerini Misha'ya dikeyor. "Bu T'ye yardım edemeyeceğim anlamına gelmiyor. O benim kız kardeşim gibi."

Misha elini Alek'in omzuna koyar. "Biliyorum kardeşim. Ben de sadece sana göz kulak oluyorum."

Bir gardiyan yanımıza yaklaşarak "Toplantı başlamak üzere" dedi.

Ona başımı salladım. "Teşekkür ederim."

Alek elini Aurora'nın sırtının alt kısmına koyarak yemek salonuna doğru başını sallıyor. "Gel. Öğle yemeği benden."

Onlar üçümüzden ayrıldıktan sonra Misha'ya bakıyorum. "Hadi şu işi bitirelim."

"Alek ve Aurora ile beklememi ister misin?" Tiana sorar.

Misha başını sallar. "Viktor seni toplantıda istiyor."

"Tanrım," diye soluk soluğa kalıyor, yüzündeki kan çekiliyor. "Yarattığım karmaşa için çok özür dilerim."

"Yanlış yaptığın tek şey Armani'yi daha önce aramamaktı," diye mırıldanıyor şatoya girerken.

Ofise gitmeden önce Tiana'nın elini tutup parmaklarını sıkıyorum. Kapıya ulaştığımızda onu kısmen arkama çekiyorum ve elini bırakmıyorum.

Kapı arkamızdan kapandığında, Misha Luca ve Viktor'u selamladıktan sonra kanepelerden birinde oturan ve sanki buranın sahibiymiş gibi görünen Makarova'ya öldürücü bir bakış fırlatıyor.

Viktor önce bana, sonra Tiana'ya baktı. "Saklandığın yerden çık, ufaklık."

Yanıma yaklaşan Tiana'nın elinin titrediğini hissediyorum. O kadar solgun ki bayılacak diye korkuyorum.

Luca elinde viski bardağıyla otururken, "Herkesin aynı fikirde olması için söylüyorum," diye mırıldandı, "Misha kız kardeşini Armani'ye söz verdi ve Vincent da Karlin'le bir evlilik ayarladı."

Bay Aslanhov oturma alanına yaklaşıyor. "Bratva ve Karlin arasındaki anlaşma, arkadaşlar arasındaki bir sözden daha önceliklidir."

"Cehennem gibi," diye tersliyor Misha. "Kız kardeşimin kiminle evleneceğine ben karar veririm. Onun yaşayan tek kan akrabası benim."

"Seni içeri aldım amına koyayım," diye kükrer Aslanhov.

"Sessizlik," diye bağıyor Viktor. Gözleri hepimizin üzerinde gezinirken sinirli görünüyor.

Tiana'ya kendisine yaklaşmasını işaret eder. Tiana ona ulaşma mesafesine gelene kadar temkinli bir şekilde yürür.

"Neden kaçtın ufaklık?"

Dili gergin bir şekilde dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor ve ellerini önünde kavuşturuyor.

Yapabilirsin, Bella. Ona ne olduğunu anlat.

"Bay Makarova kötü niyetli bir adam." Viktor'un gerçekten dinlediğini görünce Tiana'nın gözlerinde bir kıvılcım

Bu da sesinin daha güçlü çıkmasını sağlıyor. "Beni tehdit etti ve çocuk olmayacağını, benim gibi zayıf biriyle ilgilenmediğini, bu yüzden evliliğin tamamlanmayacağını söyledi."

Viktor başıyla onayladıktan sonra "Hepsi bu mu?" diye sorar.

Tiana başını sallar ve Viktor'a sırtını dönerek gömleğini kaldırır.

Viktor kadının sırtındaki yaraları görür görmez gözlerinde öfke alevlenir ve yüz hatları taşa döner.

Misha bir hırıltı çıkarıyor, elleri iki yanında yumruk olmuş. Makarova'ya saldırma ihtimaline karşı ona yaklaşıyorum. Eğilerek fısıldıyorum, "Sakin ol. O şerefsizle daha sonra ilgileneceğiz."

Luca ayağa kalkar ve Viktor'un kolunu tutar. "Tarafsız bir yerdeyiz. Sakin ol."

Durum bu kadar ciddi olmasaydı, gülerdim.

Viktor, Tiana'ya tekrar bakmadan önce gözleri Makarova'nın üzerinde belli belirsiz bir tiksintiyle yanar. "Evlenmek istiyor musun, Tiana?" diye sorarken ifadesi gözle görülür biçimde yumuşar.

Kaşları birbirine yaklaştı. "Efendim?"

"Evliliğe hazır mısınız? Bu istediğin bir şey mi?" Bunu onun için daha açık hale getirir.

Tiana sertçe yutkunur. "Evet, efendim." Derin bir nefes alır ve devam eder: "Bir şeye ihtiyacım olursa sizi arayabileceğimi söylemişsiniz."

Viktor'un yüzü daha da yumuşar. "Yaptım."

Tekrar sertçe yutkunur. "Lütfen, Armani'yle evlenmeme izin verir misin?" Nefes verirken ciğerlerindeki hava boşalıyor. "Bir daha asla bir şey istemeyeceğim."

Viktor Luca'ya bakar ve aralarında sözsüz bir konuşma geçer. Luca başını salladığında Viktor tekrar Tiana'ya döner. "Emin misin ufaklık? Evlilik ömür boyu sürer."

Cevap vermekte tereddüt etmiyor, "Eminim. Lütfen Armani De Santis ile evlenmeme izin verin."

Viktor herkese bir bakış attıktan sonra başını sallayarak gergin bir dakika geçirir. "Eğer istediğin buysa, ufaklık."

"Viktor!" Bay Aslanhov ağlıyor. "Karlin ile anlaşma imzalandı. Onu aramıza katmak için kıcımlı yırttım."

Viktor tepkileri görmezden gelir ve Tiana'ya yaklaşır. Omzunu sıkarak, "Armani'yle evlenmen için sana izin veriyorum. Gidebilirsin."

Tiana'nın yüzünü yoğun bir rahatlama kaplıyor ve sanki sersemlemiş gibi kapıya ulaşmak için bana doğru yürüyor. Elini tutuyorum ve eğilerek kulağına fısıldıyorum, "Doğruca Alek ve Aurora'ya git. Ben seni almaya gelene kadar onlarla kal."

Odadan çıkmadan önce başını sallıyor.

Makarova ile göz göze gelen Viktor mırıldanır: "Sen beş para etmez bir pisliksin. Sana bir bratva prensesi vereceğimi nereden çıkardın? Başıma bela olmaktan başka bir şey yapmadın." Gözlerini adama dikti. "Eğer senin işini istiyorsam, alırım."

Viktor gözlerini bana çeviriyor ve otoriter bir bakışla beni sabitliyor. "Tiana'yı hak edecek ne yaptın?"

Hiçbir şey.

Kesinlikle hiçbir şey.

Bir adım öne çıktım. "Tiana Petrov'u kazanmam için bana bir fırsat verin, sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Luca'nın ağzının kenarının gururla kalkması gözümünden kaçmıyor.

Viktor başını eğiyor, bir süre bana bakıyor ve sonra başını sallıyor. "Görev size güvenli bir mesajla gönderilecek. İşi bitirmek için bir haftan olacak."

"Teşekkür ederim, Bay Vetrov."

"Bu kabul edilemez," diyor Makarova ayağa kalkarken. "Kızı oğlana vermek istediğinizden emin misiniz? Bu ofisten ayrıldığım andan itibaren bu teklif masadan kalkmış olacak."

Viktor'un ağzında bir gülümseme belirir. "Bu teklif benim tarafımdan asla onaylanmadı. Savaş alanında görüşürüz Makarova. Aziz Monarch'ın güvenliğinden ayrılırken arkanı kolla."

"Buna pişman olacaksın, Vetrov." Makarova Viktor'a ters ters bakıyor ve kapıya doğru yürürken gözleri benimkilerle buluşuyor.

Gelinim yeni evine yerleştiğinde görüşürüz.

"Aylarca Makarova ile anlaşma yapmak için çalıştım. Tiana onunla aramızdaki iyi niyetin bir göstergesiydi," diye yakınıyor Bay Aslanhov.

Viktor başını sallar. "Beni hayal kırıklığına uğrattın Vincent. Babam senden övgüyle bahsederdi ama senin himayen altındaki bir kadına hayvan muamelesi yapman kabul edilemez."

Viktor'un Bratva'nın başına geçmesinin üzerinden on yıl geçti ama herkes babasının hâlâ bu işte aktif olduğunu biliyor. Eğer bir Vetrov'u ele geçirirseniz, bütün

ve yakın oldukları Koslov ailesi. Ve Cotroniler. Luca ya da Viktor'u kızdırmak aptallık olur.

Aslanhov'un çenesi düşer ve gözleri büyür ama o bir şey söyleyemeden Viktor devam eder: "Makarova asla diz çökmez. Gerçekten ona bir kadın vermenin on yıllık savaştan sonra boyun eğmesini sağlayacağını mı düşündün? O kadar kolay olsaydı, uzun zaman önce bir evlilik ayarlardım."

Aslanhov az önce kışına tekme yemiş gibi görünerek, "Hatam için özür dilerim" diye mırıldandı.

"Yarattığın bu pisliği temizlemeyi bitirdiğimde konuşuruz. Git buradan."

Aslanhov ofisten çıktıktan ve sadece Misha, ben, Luca ve Viktor kaldıktan sonra rahat bir nefes alıyorum.

Savaşın yarısı kazanıldı.

"Teşekkür ederim efendim," diyor Misha, gözlerinde minnettarlık. "Kız kardeşim benim için dünyalara bedel."

Viktor başını sallayarak içki dolabına doğru yürür ve kendine bir kadeh votka koyarak, "Aileden daha önemli bir şey yoktur," der. İçkiyi boğazından aşağı atar ve devam eder: "Bay De Santis işi bitirir bitirmez nikâh kıyılacak."

Luca'ya bakarak, "Eğitimimin bitmesine sadece üç ay kaldı efendim. İşimi yapmak, Tiana'yla evlenmek ve işe dönmek için erken izin alabilir miyim?"

Luca'nın gözleri benimkileri arıyor, sonra başını sallıyor. "Sana verdiğim görevi başardığında Aziz Monarch'tan ayrılabilirsin." Ayağa kalkıyor ve aramızdaki mesafeyi kapatarak omzumu tutuyor. "Beni hayal kırıklığına uğratma."

"Yapmayacağım."

Bir an birbirimize bakıyoruz, sonra Viktor'a dönüyor. "Sanırım burada işimiz bitti. Hadi eve, eşlerimizin yanına gidelim."

"Bay Cotroni," diyorum dikkatini çekmek için. "Bu meseleyi bizim için çözdüğünüz için teşekkür ederim." Gözlerim Viktor'a kaydı. "Minnettarım."

Viktor kıkırdıyor, "Açıkçası, aşk söz konusu olduğunda yumuşak bir nokta var," sesi aldatıcı. "Ama umarım, senin iyiliğin için, bu senin pisliğini temizlemek için karımı terk etmek zorunda kaldığım son sefer olur."

Başımı sallıyorum ve ancak patronlarımız ofisten ayrıldıktan sonra Misha'ya bakıyorum. "Tiana'yı eve götürüyorum. Venedik'e."

Ağzının kenarı bir gülümsemeye kalkıyor, Tiana'nın geleceği için endişelenmenin gerginliği yüzünden siliniyor. "Teşekkür ederim, kardeşim." Bana doğru yürüyüp kardeşçe sarıldı. "Tiana iyi bir eş olacak. Tek istediğim onun mutlu olması."

"Ona hak ettiği hayatı vermek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Birbirimizden ayrıldık ve ancak o zaman Tiana'nın benim olduğunu anladım.

Bölüm 15

Tiana

Alek'in benim için sipariş ettiği bir bardak suya bakarken aklım başımdan gitti.

Bu kadar kolay mıydı? Nasıl? Çok daha kötüsün bekliyordum.

Yine de altımı ıslatmama bir saniye kalmıştı. Bir odadaki tüm o güçlü adamlar ödümü koparıyordu.

Armani ile evlenmekte özgürüm.

Bay Vetrov'a yalvarırken bir kez bile Armani'nin bu anlaşma hakkında ne hissettiğini düşünmediğim için suçluluk duyuyorum. Eğer Bay Vetrov beni Karlin'e verseydi, Armani verdiği sözden kurtulmuş olacaktı.

Ama bu sefer bencil olmak zorundaydım. Misha'nın tavsiyesine uydum ve kendimi düşündüm.

Özür dilerim, Armani. Mükemmel bir eş olacağıma söz veriyorum. Belki zamanla beni sevmeyi öğrenebilirsin.

"Bu kadar mı?" Aurora soruyor. "Viktor sadece onay mı verdi?" "Viktor değil siktir etrafta," Alek mırıldanıyor önce ağzına bir parça çitir domuz pastırması atıyor.

"Evet, Bay Vetrov doğrudan konuya girdi. Kendimi adamların bağırmasına ve kavga etmesine hazırlamıştım."

Aurora'nın gözleri yüzümü tarıyor. "Bu iyi haber, değil mi? Mutlu musun?"

Hâlâ şaşkınlık içindeyim, başımı sallıyorum. "Çok mutluyum."

Masanın öbür ucuna uzanıp elimi sıkıyor. "Armani iyi bir adam."

Tekrar başımı salladım. "Şanslıyım."

"Viktor düğünün ne zaman olacağını söyledi mi?" diye sorar.

Alek kıkırdıyor. "Düğünü planlamak için fazla vaktin yok. Viktor ikinizin bir an önce evlenmesini isteyecektir."

Gözlerim Alek'e kaydı ve öne doğru eğildim. "Ne kadar zamanım var? Bir hafta mı? İki hafta mı?"

Başını sallıyor. "En fazla bir hafta."

Tanrım.

Bir haftada nasıl düğün planlayabilirim ki?

Aurora, "Onu strese sokuyorsun," diye Alek'i azarlıyor. "Viktor Misha ve bana üç ay verdi. Eminim senin için de aynısını yapacaktır."

Tam o sırada Misha ve Armani yemek salonuna girdiler. Sandalyemden fırlayıp onlara doğru koşuyorum.

"Her şey yolunda gitti mi? Ben gittikten sonra ne oldu?"

"Sadece bratva işi," diye cevaplıyor Misha, sonra gülümseyerek

Ben. "Nişanını kutlarım, küçük kardeşim."

Misha'dan bu sözleri duymak on kiloluk bir çekiç gibi vuruyor.

Gözlerim Armani'nin yüzüne kayıyor ve tepkisini okumaya çalışıyorum.

Mutlu mu? Bu, söz v e r d i ğ i için üstesinden geleceği bir yük mü?

Boğazımı temizleyerek tekrar Misha'ya bakıyorum. "Benim için iyi bir adam seçtiğin için teşekkür ederim."

Misha beni kucakladı. "O seni mutlu edecek, Tiana. Senin için tek istediğim her zaman istediğin hayata sahip olman. Bunu senden daha fazla hak eden kimse yok."

Gözlerim doldu. "Beni her zaman kolladığın için teşekkür ederim. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Şakağıma bir öpücük konduruyor, sonra geri çekiyor. "Armani ile eve gidiyorsun. Tamam mı?"

Hızla başımı sallıyorum ve benden beklenenin bu olduğunu bilerek Armani'ye yaklaşıp yanında duruyorum.

"Ah, tüm eşyalarım hâlâ Rusya'da" diye düşündüm.

Armani, "Venedik'e gitmeden önce gidip her şeyi alacağız," diye yanıtlıyor.

Misha, "Sadece Tiana ile biraz yalnız kalmak istiyorum," diyor.

Armani başını salladığında, Misha elimi tutuyor ve beni kaleden dışarı çekiyor. Güneş pırıl pırıl parlıyor olsa da dışarısı serin.

Kardeşim dönüyor ve bana sevgiyle bakıyor. "Bunun için hazır mısın?"

Başımı salladım. "Bir noktada evlenmek zorundayım. Armani iyi bir adama benziyor."

Misha'nın kaşları birbirine yaklaşıyor ve gözleri benimkilere kilitleniyor. "Senin için sadece en iyisini istiyorum. Birlikte cehennemi yaşadık."

Duygularım göğsümde kabarıırken dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Fısıldarken gözlerim doluyor: "Gelmiş geçmiş en iyi kardeş olduğun için teşekkür ederim. Sensiz hayatta kalamazdım."

Beni kucağına çekerken yüz hatları yumuşuyor. "Seni her zaman izleyeceğim."

Hayatlarımızın farklı yönlere gittiğini bilerek ona sarılırken başımı sallıyorum.

Az önce paylaştığımız duygusal andan sonra, Misha uzaklaşıyor ve bir elini saçlarımın üzerinde gezdiriyor. "Git ve her zaman istediğin hayatı yaşa."

Dudaklarımda bir gülümseme dolaşıyor ve şatoya geri dönerek hayatımın geri kalanını birlikte geçireceğim adama gidiyorum.

Armani'nin gözleri bana takılıyor ve Aurora ve Alek'le birlikte oturduğu yerden kalkıyor.

Misha, "Karımı da götürüyorum, böylece son balayımızın tadını çıkarabiliriz," diyor.

Hemen Aurora'ya sarılıyorum ve "Misha'nın gelmesine izin verdiğin için teşekkür ederim" diye fısıldıyorum.

"Her zaman senin yanında olacağız, Tiana," diye yanıtlıyor. Ayrılmadan önce Armani, "Venedik'e gidiyoruz. İrtibatta olacağım."

Alek'e sarılmadan önce adamların el sıkışmasını izliyorum. "Düğünde görüşürüz, T," diye mırıldanıyor ve bana bir

Şakacı bir göz kırpma.

"Sabırsızlanıyorum." Dudaklarımda bir gülümseme var ama Misha ve Aurora'nın yemek salonundan çıkışını izleyince bu gülümseme kayboluyor.

İşte bu kadar. Artık Armani'ye aitim.

Kalbim hızlanmadan önce göğsümde zıplıyor. Armani elimi tutuyor ve karıncalanmalar koluma yayılıyor. Süitine doğru yürürken yanımdaki adamın aşırı derecede farkındayım.

Erken kalkmayı seven, kahveyi tercih eden ve ev yemeklerinden hoşlanan erkek.

Öfkesi ve duyguları üzerinde ürkütücü bir kontrolü olan infazcı.

Müstakbel kocam.

Süitine girerken, Armani beni önünde durmam için çekiştiriyor. Gözleri benimkilere kilitleniyor ve sanki ruhumda bir şeyler arıyormuş gibi hissediyorum.

"Daha iyi hissediyor musun?"

Çabucak başımı sallayıp yatak odasını gösteriyorum. "Eşyalarını toplayayım mı?"

Başını sallıyor ve elini kaldırıp yanağımı okşarken yüz ifadesi yumuşuyor. "Biz nişanlıyız, *güzelim*. Bu benim kölem olduğun anlamına gelmez."

Gözlerimiz kilitlenmişken, eğilmeye başladı. Kalbim boğazıma fırlıyor ve nefes almayı bırakıyorum. Tüm kanım başıma hücum ediyor gibi hissediyorum.

Armani çok yumuşak bir şekilde dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Sadece bir an için olsa da, öpücük düşüncelerimi karıştırıyor ve beni tamamen nefessiz bırakıyor.

O kadar yoğun ki midemde kelebekler uçuşuyor ve yemin ederim sanki odada güneş parlıyormuş gibi hissediyorum. Her şey parlak ve sıcak.

Başını kaldırdığında ağzında bir gülümseme belirliyor. "*La mia bellissima fidanzata.*"

Ne anlama geldiğini sormadan, "Benim güzel nişanlım" diye tercüme ediyor. Eli enseme dinlenmek için hareket ediyor. "İlk öpücüğü aradan çıkarayım diye düşündüm, böylece

benimle daha rahat hissedeceksin. Eve gittiğimizde sana bir nişan yüzüğü vereceğim."

Bu adam çok tatlı.

"Sizin yanınızda kendimi rahat hissediyorum. Gösterdiğin tüm çaba için teşekkür ederim." Daha fazla bencil olamayacağımı düşünerek, "Bu anlaşmadan memnun musun?" diye sordum.

Başını sallarken elini benden çekiyor. "Evet." Gözlerinde bir endişe parıltısı fark ediyorum, sonra ekliyor, "Acele etmeyeceğiz. Roma bir günde inşa edilmedi."

Ona karşı sabırlı olmamı mı istiyor?

Bunu yapabilirim. Ona istediği kadar zaman ve alan tanıyacağım.

Dudaklarım empatik bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Evet, aceleye gerek yok. Birbirimizi tanımak için önümüzde bir ömür var."

Alnıma bir öpücük konduruyor, sonra yatak odasına doğru yürüyor. "Toparlanmam biter bitmez gidiyoruz."

Onu gömme dolaba kadar takip ettim ve ısrar ettim, "Yardım etmeme izin ver.

Sen toparlanırken öylece durmak bana garip gelecek."

Bu kez Armani başını sallıyor ve işe koyulduğumuzda aramızdaki atmosfer farklı hissediyor. Değişikliğin ne olduğunu anlayamıyorum ve nişanlandığımız için Armani'nin buna alışmak için zamana ihtiyacı olduğunu varsayıyorum.

Bölüm 16

Tiana

Rusya'ya uçarken, tüm endişelerim tekrar göğsüme doldu.

Eşyalarımı topladığımda Bay Aslanhov'un evde olup olmayacağını bilmiyorum ve Bayan Aslanhov'un Armani ile evlendiğini haberine nasıl tepki vereceği hakkında hiçbir fikrim yok.

Eve girdiğimizde ortam sessizdi. Bayan Aslanhov'u bulaşık yıkarken bulduğumuz mutfağa doğru yürürken Armani yanımdan ayrılmıyor.

"Merhaba anne," diyorum dikkatini çekmek için.

Etrafında dönüyor, su ve köpükler havada uçuşuyor. "Beni korkuttun!" Bakışları Armani'ye kilitleniyor, sonra kaşlarını çatıyor. "Bu kim?"

"Armani De Santis. Misha ve Alek'in iyi bir arkadaşı ve..." Sertçe yutkunuyorum, "nişanlım."

Yüz hatlarını şaşkınlık kaplıyor. "Ama siz Bay Makarova ile nişanlanacaksınız. Neler oluyor?"

"Bay Vetrov düzenlemeleri değiştirdi. Armani'yle evleneceğim," diye açıklıyorum. "Eminim babam eve döndüğünde size her şeyi anlatacaktır."

"Tsk!" Ellerin bulaşık bezi üzerinde kurularken başını sallıyor. "Bize hiçbir şey söylenmediğini biliyorsun."

Doğru.

"Bay Vetrov'dan Armani ile evlenmeme izin vermesini istedim. Misha, Karlin'le anlaşma yapılmadan önce aramızda bir evlilik ayarlamıştı zaten," diye açıklıyorum.

Bayan Aslanhov kısık gözlerle Armani'ye bakar.

Bir adım öne çıkıp elini ona uzatıyor. "Sizinle tanışmak bir zevk, Bayan Aslanhov."

"Humphf." Elini sıkıyor ama pek mutlu görünmüyor. "Sanırım emri Bay Vetrov verdiyse, ona uymak zorundayız."

"Armani iyi bir adam." Ona yalvaran bir bakış attım. "Onunla daha mutlu olacağım."

Bana bakarken iç geçirdi. "Mutluluğun iyi bir evlilikle hiçbir ilgisi yok." Buzdolabına doğru yürüyerek sebze ve et çıkarmaya başladı. "Akşam yemeğine kalacak mısınız, Bay De Santis?"

"Hayır." Armani tekrar elimi tuttu. "Tiana'nın eşyalarını almak için buradayız. Eve gitmem gerek."

Bayan Aslanhov'un yüzünde bir şok ifadesi beliriyor ama itiraz etmiyor. "Madem öyle," diyerek kapıya doğru bir el sallıyor, "eşyalarınızı toplayalım."

Armani'ye bakarak, "Burada beklemenin bir sakıncası var mı? Mümkün olduğunca çabuk

olacağım." "Acele etme."

Bayan Aslanhov'un peşinden koşmadan önce mutfak masasına oturmasını izliyorum.

Onu koridorda, dolaptan iki yıpranmış çanta çıkarırken buluyorum.

"Yardım edeyim." Ondan bir tane aldım ve odama gittim.

Dolaptan giysilerimi alıp çantaya yerleştirmeden önce her şeyi düzgünce katlarken aramızda huzursuz bir sessizlik oluyor.

Tuvalet masasını toplamaya başlıyorum, gözlerim sürekli ona kayıyor.

"Bu kadar ani olduğu için özür dilerim," diye özür dilerim.

"Yaşadığımız hayat bu," diye yanıtlıyor. "Düğün ne zaman?"

"Emin değilim."

İçini çeker. "Ne diyorsa onu yap. Yolundan çekilmeyi unutma ve eve geldiğinde yemeklerinin her zaman hazır olduğundan emin ol."

"Evet, anne."

"Eve genelev gibi kokarak geldiğinde, yaygara koparmayın. En azından yatağını ısıtmak için sana bakmaz."

"Armani birbirimize sadık olacağımızı söyledi," diyorum ona.

"Hep böyle derler çocuğum. Bu, onlar istedikleri kişiyle yatarken senin sadık olman gerektiği anlamına gelir."

Armani'nin ailesiyle ilgili anlattıklarını hatırlayınca bana sadık kalacağından emin oluyorum ama Bayan Aslanhov'a bundan bahsetmiyorum.

Geceliklerimden birini katlıyor, sonra durup bana endişeyle bakıyor. "Düğün gecesini. Ne bekleyeceğini biliyor musun?"

Oh, kahretsin.

Sadece televizyonda gördüklerimi ve okuldayken diğer kızlardan duyduklarımı biliyorum.

Yanaklarım alev alev yanıyor. "Sanırım öyle."

"Eylemden önce yıkandığınızdan emin olun." Geceliği hızlıca çantaya doldurur. "İlk sefer her zaman acı vericidir. Ağlamamaya çalışın."

Bu gerçekten onunla yapmak istediğim bir konuşma değil, ama itaatkâr bir şekilde dinliyorum.

Daha hızlı toparlanıyor, belli ki o da rahatsız, ama yine de devam ediyor, "Eğer zevk alıyormuş gibi yaparsan, daha çabuk biter. Sadece orgazm oluyormuş gibi yap."

Mastürbasyon yapmayı denedim ama kendimi asla orgazm edemedim, bu yüzden yine de sahte yapmam gerektiğini düşündüm.

"Sonrasında ılık bir banyo yapın. Acıyı azaltmaya yardımcı olacaktır."

"Evet, anne."

"Erkekler de kendilerini övmenizden hoşlanır." "Tamam."

"Asla başının etini yemeyin. Stresli işleri vardır ve bunun acısını sizden çıkarırlar."

Başımı salladım ve tuvalet masamı temizledikten sonra banyo malzemelerimi almak için banyoya daldım.

Bayan Aslanhov kapıda durur, yüzünde üzgün bir ifade vardır. "Burada olmanı çok seviyordum. Ev sensiz bomboş kalacak."

"Ah, anne," diye soluyorum, duygularım göğsümde yükseliyor. Aceleyle öne atılıyorum ve kollarımı ona doluyorum. "Bana öğrettiğin her şey için teşekkür ederim. Ziyaretine gelmeye çalışacağım."

Kürek kemiklerimin arasından sırtımı sıvazlıyor. "Ballı keke tarçın eklemeyi unutma."

"Yapmayacağım." Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor. "Elimden geldiğince sık arayacağım."

Çekilirken başını sallıyor ve koklayarak son giysilerimi toplamak için yatak odasına dönüyor.

Valizlerimi merdivenlerden aşağı taşıırken aramızdaki atmosfer ağırlaşıyor.

"İyi bir eş ol, Tiana. Beni gururlandır," diye fısıldıyor mutfağa varmadan önce.

"Elimden geleni yapacağım, anne."

Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Mümkün olduğunca çabuk bir bebek sahibi olmaya çalış. Bu sana uğruna yaşayacağın bir şey verecektir."

Tekrar başımı salladım.

Omzumu okşayarak, "İyi olacaksın." dedi. Sanki kendini rahatlatmaya çalışıyor gibiydi. "Sık sık arayacağım," diye hatırlatıyorum ona.

Mutfağa girdiğimizde Armani ayağa kalktı. "Çok çabuk oldu."

"Kocam eve gelmeden gitseniz iyi olur. Eminim Bay Makarova ile olan anlaşmanın suya düşmesinden memnun değildir," diyor Bayan Aslanhov ve bizi ön kapıya doğru yönlendiriyor.

Ona bir kez daha sarılıyorum ve bu şekilde ayrıldığım için üzgün hissederek evden çıkıyorum. Kiralık arabaya doğru yürürken soğuk rüzgâr etrafımızı kırbaçlıyor.

Bavullar bagaja yüklendikten sonra, gençlik yıllarımı geçirdiğim eve bakıyorum. Bayan Aslanhov'a el salladıktan sonra boğazımdaki yumruyu sertçe yutuyorum ve yolcu koltuğuna tırmanıyorum.

İşte bu kadar. Şu andan itibaren Armani'ye bağımlıyım.

Bu düşünce beni rahatsız ediyor ve arabayı garaj yolundan geri geri çıkarırken ona bir bakış atıyorum. Sanki

Her zaman, o görünüyor sakın ve toplandı. Savaş üniformasını takım elbiseyle değiştirmiş.

kat daha yakışıklı.

Caddede ilerlemeye devam etmeden önce gözleri benimkilere takılıyor. "İyi misin?"

Bu mahalleyi son kez görüyor olabileceğimi düşünerek dikkatimi diğer evlere çeviriyorum.

"Evet." Armani'deki geleceğim konusunda gergin hissederek, "Venedik nasıl bir yer?" diye soruyorum.

Armani'nin yüzüne sıcak bir gülümseme yayılır. "Buranın aksine, bizim sokaklarımız su kanalları. Kaldırımlar var ama insanların çoğu dolaşmak için kanalları kullanıyor." "Büyük bir şehir değil, o yüzden her gün aynı yüzleri görmeye alışacaksın." diye devam etmeden önce gözleri bana kayıyor.

Ağzım kenarlardan yukarı kıvrılıyor. "Venedik'te araba var mı?"

Armani başını sallar. "Hayır, şehir içinde buna izin yok. Sadece tekneyle ya da yürüyerek dolaşabilirsiniz." Gülümsemesi genişliyor. "Bence orayı seveceksin. Annemi ve teyzemi tanıyacaksın, böylece ben iş için uzakta olduğumda yalnız kalmayacaksın."

"Benim için endişelenme."

Özel jetin beklediği havaalanına yanaştık. Ancak arabayı kapattıktan sonra, "Senin için endişelenmek benim işim" dedi.

İş. Bu olmak istediğim son şey.

Bölüm 17

Tiana

Venedik'e indiğimizde, seyahat etmekten yorgun düşmüştüm.

Bavullarımız bir tekneye yükleniyor ve çok geçmeden evim olacak şehre doğru hızla yol alıyoruz.

Saat neredeyse gecenin on biri ve bir dönemeçten geçip dar bir su yoluna girdiğimizde, sandalyelerin masaların üzerine yerleştirildiği küçük bir kafeye bakıyorum. Her şey büyülü görünüyor, eski binalar yumuşak, sıcak sarı bir ışıkla yıkanıyor.

Bir köprü beliriyor ve altından geçerken başımı arkaya eğiyorum, yüzüme bir gülümseme yayılıyor.

Işıklar kanalın kenarlarında ateş böcekleri gibi parıldıyor ve bir apartmanın önünden geçerken balkonda oturmuş bir çift görüyorum, bir kadeh şarabın tadını çıkarıyorlar.

"Çok güzel," diye fısıldıyorum, bu köprüler ve kanallar şehrine hayranlıkla bakıyorum.

"Yarın sana etrafı gezdiririm," diyor Armani, gözleri yüzüme kilitlenmiş halde.

Gülümsemem genişliyor ve göğsümde heyecan kabarıyor. Daha önce hiç seyahat etmemiştim. Rusya'dan iki kez ayrıldım, St. Monarch's'a yaptığım son gezilerdi. İsviçre'yi pek göremedim.

"Teşekkür ederim. Minnettar olurum."

Tekne, geniş bir kapının iki yanında saksı ağaçlarının durduğu bir binanın yanına yanaşıyor. Kenarlarında çiçekler olan bir balkon var, bu da mekânı bir peri masalından çıkmış gibi gösteriyor.

"Eve geldik," diye mırıldanıyor Armani ayağa kalkarken.

Home.

Park etmiş gondollar ve küçük teknelerle dolu su yolunda bir aşağı bir yukarı bakmadan önce gözlerim güzel binaya geri dönüyor. Atmosfer rahat ve huzurlu hissettiriyor.

Milyon yıl geçse de böyle güzel bir ev hayal etmemiştim.

Armani bana elini uzatıyor ve avucumu onunkine koyduğumda tekneden çıkmama yardım ediyor. Girişe çıkan basamaklar var ve küçük iskele alanının yanındaki direğe bir tekne bağlı.

Bavullarımızı alıyoruz ve Armani adama İtalyanca bir şeyler söylerken ben kapıya yaklaşıyorum. Teknenin hızlanmasını izliyorum, sonra Armani'ye bakıyorum.

Kapının kilidini açıp benim için açık tutmadan önce gözleri yüzümü arıyor.

Derin bir nefes alıyorum, sonra ciğerlerimdeki havayı çalan bir avluya adım atıyorum.

Aman Tanrım.

Çok fazla yeşillik, iki ferforje bank ve duvarlarda kullanılan aynı taşlardan yapılmış bir merdiven var.

Bir duvarda kolları olmayan bir kadın heykeli duruyor ve yukarı baktığımda gökyüzünü görebiliyorum.

"Sabah kahveni burada mı içiyorsun?" Armani'yi merdivenlere kadar takip ederken soruyorum.

"Evet. Kapıyı açık bırakıyorum ve şehrin uyanışını izliyorum."

Kulağın çok hoş geliyor.

Başka bir kapıdan girerek bir fuayeye adım atıyoruz. Armani anahtarlarını cam bir sehpanın üzerinde duran ahşap bir kaseye bırakıyor.

Her şeyi anlamaya çalışırken gözlerim sürekli etrafta geziniyor. Büyük ahşap masası ve bank koltuklarıyla sıcak ve davetkâr görünen bir mutfağın önünden geçiyoruz. Pencerelerden, içinde küçük bitki saksıları olan bir balkon görüyorum.

Bu mutlu manzara karşısında kalbim kabardı.

Günlerimin çoğunu burada yemek pişirerek ve fırıncılık yaparak geçireceğim. Sabırsızlanıyorum.

Dairenin içinde ilerledikçe, taş duvarlar ve zeminlerle tezat oluşturan ahşap kirişli bir tavan görüyoruz. Saksı bitkileri, aksi takdirde beyaz ve siyah olan dekora renk katıyor.

Armani'nin kişiliğini havada hissedebiliyorum, her şey sakin ve derli toplu.

Yerinde olmayan bir şey varsa muhtemelen fark edecektir.

Yatak odasına girdiğimde, Armani'nin uyuduğu yer olduğunu fark edince yarı yolda duruyorum. Çantalarımı almaya gelmeden önce valizlerini açık bir gömme dolabın yanına bırakıyor.

Birden duraksadı ve "Benimle daha rahat olana kadar misafir yatak odalarından birinde kalmak ister misin?" diye sordu.

"Ahh...hayır. Her şeye ne kadar çabuk alışırsam o kadar iyi."

Bavulumu kendi bavulunun yanına koyuyor, sonra da "Kendini evinde hisset Tiana" diyor.

Bir an garip bir şekilde duruyorum, sonra dolaba yaklaşıyorum. "Bavulları boşaltacağım... Tabii yapmamı istediğin başka bir şey yoksa."

"Eşyalarınıza yer açmak için giysilerimi sağ tarafa taşıyın."

Başımı sallayarak, etrafa iyice bakmadan önce Armani'nin yatak odasından çıkışını izliyorum. Yatak kocaman, siyah örtüleri ve yastıkları var. İki komodin var, kapıya en yakın olanda bir kitap, lamba ve küçük bir saat var.

Pencerelerin dışında küçük, yuvarlak bir masa ve sandalyelerin bulunduğu bir balkon vardır.

Armani ve beni aşağıdaki su yolunu izlerken bir kadeh şarabı paylaşırken hayal ettiğimde yüzüme yine bir gülümseme yayılıyor.

Çok romantik olurdu.

Dolaba giriyorum, Armani'nin takım elbiselerini taşımadan önce sağ tarafta yer açıyorum. Kokusu etrafımda dolaşıyor. Kıyafetlerimi yerleştirmeden önce her şeyin düzgün görüldüğünden emin oluyorum.

Dudaklarımda bir gülümseme dolaşıyor ve zamanın geçtiğini hissetmiyorum.

"Bitirmek üzere misin?" Armani aniden arkamdan sordu.

"Evet." Tozlukları hızla rafa yerleştirip ona dönüyorum. Kıyafetlerini işaret ediyorum. "Her şey istediğin yerde mi?"

Başını sallarken dolabın kendi tarafına bile bakmıyor, sonra elini bana uzatıyor.

Avucumu onunkine koyuyorum ve beni yatak odasından dışarı çekiyor. Oturma odasına gidiyoruz ve ben daha etrafıma bakamadan beni balkona çekiyor.

Su yolunda bir aşağı bir yukarı bakıyorum, sonra da tepemizdeki yıldızlara bakıyorum. "Çok güzel bir evin var, Armani."

"Beğendiğine sevindim."

Ona baktığımda sol elimi tuttu.

"Bu büyükannemin yüzüğüydü." Gözleri benimkilere kilitlendi. "Bu görücü usulü bir evlilik olsa da, senin mutlu olmanı istiyorum, Tiana."

Dudaklarım aralanıyor ve büyük bir şaşkınlıkla parmağıma eski bir yüzük takmasını izliyorum. Pırlanta kocaman ve gül şeklinde şekillendirilmiş altın içine yerleştirilmiş.

"Teşekkür ederim," diye nefes alıyorum. Gözlerim onunkilere kayıyor. "Her şey için. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Yüzündeki ifadeyi okuyamıyorum. Sanki bir konuda ikilemde kalmış gibi görünüyor.

Elleri boynumun kenarlarına yerleşip başparmakları çenemi okşadığında hâlâ duygularını anlamaya çalışıyorum. Ağzı ağızma değene kadar yavaşça eğiliyor.

Tıpkı ilk seferinde olduğu gibi, kalbim çılgın bir hızla atmaya başlıyor ve midemde fırtınalar kopuyor.

Sonra beklenmedik bir şey oluyor ve Armani öpücüğu derinleştiriyor. Dili alt dudağıma değiyor ve içgüdüsel olarak ona doğru açılıyorum.

Yoğun bir karıncalanma dalgası o kadar sert vuruyor ki düşünme ve nefes alma yeteneğimi kaybediyorum.

Dili dilimin üzerinde geziniyor, sonra başını eğiyor ve benden etkilenmiş gibi beni öperken ayakta kalabilmek için yanlarından tutmak zorunda kalıyorum.

Sanki bir gün bana aşık olabilirmiş gibi.

Öpüşmeyi bitirdiğinde, içimde uyandırdığı tüm duygularla ne yapacağımı bilemiyorum.

Beni göğsüne çekiyor ve öpücüğün beni götürdüğü baş döndürücü yükseklikten inerken bana sarılıyor, bu adama aşık olmanın nefes almak kadar kolay olacağını düşünüyorum.

Bölüm 18

Armani

Tiana'nın Venedik'i ilk kez deneyimlemesini izlemek hayranlık uyandırmaktan başka bir şey değildi. Yüzünün **aydınlanması** ve gözlerinin yıldızlar gibi parlaması. Tanrım, nefes kesici bir manzaraydı.

Hâlâ temkinli bir havası olsa da, benim yanımda rahatlıyor gibi görünüyor.

Yüzüğümü parmağına taktıktan sonra onu dudaklarından öpmeye niyetlendim. Ağzım onunkine değdiği anda tüm iyi niyetlerim pencereden uçup gitti.

Sanki onu ayakta tutmak için bana ihtiyacı varmış gibi bana sarılması, içimi onu hayatım pahasına koruma ihtiyacıyla doldurdu.

Liderliği bana bıraktı ve bunun deneyimsiz olmasından kaynaklandığını hissediyorum. Bununla ilgili bir sorunum olduğundan değil. Tam tersi.

Onu fazla zorlamamak için neyle karşı karşıya olduğumu tam olarak bilmek istediğimden, "Daha önce erkek arkadaşın oldu mu?" diye soruyorum.

Tiana kollarımdan çekiliyor ve başını sallıyor. Parmaklıklara tutunuyor, gözleri çevremizde bayram ediyor.

"Misha gençlik yıllarım boyunca bekar kalmamı sağladı. Kimsenin bana yaklaşmasına izin vermezdi."

Bir kız kardeşim olsaydı benim de aynısını yapacağımı bildiğim için dudaklarımda bir gülümseme belirdi.

"İlk öpücüğün kimdi?"

Suya bakmadan önce gözleri yüzümde geziniyor. "Sen."

Ben bir pisliğim çünkü gülümsemem büyüyor ve memnuniyet göğsüme doluyor.

"Dün mü?" Emin olmak için kontrol ettim.

Tiana başını sallıyor, sonra gergin bir şekilde, "Misha düğün günümde bana dokunulmamasını sağladı," diye geveliyor. Parmakları korkulukla oynuyor. "Beni güvende tutmak için elinden gelen her şeyi yaptı."

Biliyorum. Misha bana yetimhanedeyken Tiana'yı gözünün önünden ayırmadığını anlatmıştı. Bir pisliğin ona tecavüz etmeye çalışacağından korktuğu için onu canı pahasına korurmuş.

Arkadaşımın bakire kız kardeşini bana emanet ettiğini bilmek çok şey ifade ediyor. Bu iyiliğin karşılığını Tiana'ya dünyayı vererek ödeyeceğim.

Ona bir adım daha yaklaşarak elimi parmaklığın üzerine, onunkinden bir santim uzağa koyuyorum. Bir kez daha benden ne kadar küçük olduğunu fark ediyorum.

Söz verirken yüzümü ona çeviriyorum, "Ağırdan alacağız. Eğer düğün gecemizde evliliğimizi tamamlamaya hazır değilsen, beklerim."

Alt dudağını dişlerinin arasına alıyor, bu görüntü kanımda arzu uyandırıyor.

Dudağını serbest bırakarak gözlerini benimkilere dikeyor. Sesi kararlı ve kendinden emin, "Ben hazırım. Evliliğimizi tamamlamak istiyorum. Bu çok önemli."

Başımı sallayarak diğey elimi kaldırıyorum ve birkaç saç telini yüzünden uzaklaştırıyorum. "Yapmam gereken bir iş var. Muhtemelen en fazla üç günlüğüne gideceğim."

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi beliriyor ama itiraz etmiyor. "Viktor benimle işim biter bitmez evlenmemizi istiyor. iş," diye açıklıyorum.

Bu kez gözleri şokla doluyor. "Yani üç gün içinde evleniyor muyuz?"

"Cumartesi günü evleneceğiz. Yarın sabah tüm ayarlamaları yapacağım," diyorum, her şeyi ondan beklemediğimi bilirse darbeyi hafifleteceğini umuyorum.

"Vay canına," diye nefes alıyor. "Bir hafta."

Yüzünü daha iyi görebilmek için eğilerek soruyorum: "Samimi bir düğün olacak. Avluda yapabileceğimizi düşünüyordum. Benim tarafımda sadece annem ve teyzem, senin tarafında da Misha, Aurora, Alek ve ailesi olur. Senin için sorun olur mu?"

Tiana başını sallay. "Ne istersen bana uyar."

Başımı salladım. "Benim istediğim bu değil, *Bella*. Viktor böyle emretti. Keşke birbirimizi daha iyi tanımak için daha fazla zamanımız olsaydı."

Yüz hatları gevşiyor ve sanki beni rahatlatmaya çalışıyormuş gibi elini koluma koyuyor. "Anlıyorum. İzin ver

yardımcı olabileceğim bir şey olup olmadığını bilmek istiyorum."

Gözlerim onunkileri arıyor. "Düğünün bu kadar erken olması senin için sorun olur mu?"

Tekrar başını sallar. "Öyleyim. Lütfen benim için endişelenme." "Benim için endişelenmen gereken sensin." Onu tutamıyorum

Ona karşı hissettiğim sahiplenme duygusunu ses tonumdan çıkarıyorum.

Tiana yüzünü bana dönüyor, kaşları birbirine yaklaşıyor. "Sana yük olmak istemiyorum, Armani. Hayatını kolaylaştırmak istiyorum. Nezaketinin karşılığını en azından bu şekilde ödeyebilirim."

"Bana hiçbir şeyin karşılığını ödemeni beklemiyorum." Avucumu boynunun yan tarafına dayayarak, başparmağım solmakta olan izlerin üzerinde geziniyor. "Ve sen bir yük değilsin."

Telefonum bip sesi çıkararak dikkatimi Tiana'dan uzaklaştırıyor. Cihazı cebimden çıkarıp Luca'dan gelen şifreli mesajı okuyorum.

Görevi tamamlamak için bir hafta var. Beni hayal kırıklığına uğratma.

İsimlerin ve mafyaya borçlu oldukları miktarların bir listesi var. Son kuruşuna kadar toplamak zorundayım.

Dokuz isme ve nerede yaşadıklarına göz atıyorum, şimdiden nereden başlayacağımı ve kimi sona bırakacağımı planlıyorum.

"Her şey yolunda mı?" Tiana soruyor.

Telefonumu kilitleyerek cihazı cebime geri sokuyorum. "Evet." Oturma odasına doğru başımı sallıyorum. "Hadi yatmak için hazırlanalım."

Kapıları arkamızdan kilitliyorum ve yatak odasına giderken ışıkları kapatıyorum.

Son iki gecedir kanepede uyudum. Eğlenceli değildi diyelim. Bu gece aynı yatakta uyuyacağız çünkü dinlenmeye ihtiyacım var.

"Önce banyoyu kullanabilirsin," diyorum telefonumu yatağın yanındaki şarj aletine takarken.

Tiana tuvalet çantasıyla birlikte dolaptan kıyafetlerini alır ve banyoya girerek gözden kaybolur.

Dolaba doğru yürürken, bir şeye ihtiyacı olup olmadığını görmek için giysi koleksiyonuna bakıyorum. Yeterince var gibi görünüyor ve arkamı döndüğümde gözlerim dolabın köşesine itilmiş eski bir ayakkabı kutusuna takılıyor.

Sakin onun özeline girmeye cüret etme.

Bir eşofman altı kapıp diğer banyoya gitmeden önce bir süre daha ona bakıyorum.

Tiana'dan önce duşumu tamamladım ve dolu silahımı komodinin üzerine koyarak yorganı geriye atıp uzandım.

Tam Luca'nın bana gönderdiği listeyi kontrol etmek için telefonumu elime almak üzereyken banyonun kapısı açılıyor. Tiana bir çift tayt ve düz siyah bir tişört giyerek dışarı çıkıyor. Benim tişörtümden daha dar duruyor ve sütyen giymediği belli.

Sıkı dediysem, gerçekten sıkı.

Areolasının dış hatlarını ve sert meme uçlarını görebiliyorum ve tabii ki aletim bir saniyeden daha kısa bir sürede hazırda bekliyor.

Tuvalet çantasını dolaba geri koyarken "Duş aldın mı?" diye soruyor.

"Evet." antayı gösteriyorum. "Eşyalarını banyoya bırak."

Dediğimi yapıyor, sonra yatağın etrafından dolaşıp yorganın altına giriyor. Aramızdaki mesafeyi açık tutarken gözlerini bana dikeyor.

"Ben ısırmam."

Daha da yaklaşıyor, dudaklarında bir gülümseme beliriyor. Yüzümü ona dönmeden önce lambayı kapatıyorum.

"Gergin misin?"

"Hayır."

Yüzüme bir sırtıma yayılıyor. "Sana sarılacağım.

Panik

yapmayın."

"Tamam."

Gözlerim karanlığa alışırken, kolumu başının altından geçirip onu kendime çekmeden önce yaklaşıyorum. Tiana yanağını göğsüme yaslıyor ve elinin belimin üzerinde gezindiğini hissediyorum.

"Rahatına bak, *Bella*. Bana sarılırsan çok iyi olur," diye mırıldanıyorum.

Parmakları yan tarafımda geziniyor, sonra kolunu bana doluyor ve avucunu sırtımın ortasına yerleştiriyor.

"Bu daha iyi."

Göğsüme sokuluyor ve gülümsememi genişletiyor.

Kollarımda kendini iyi hissediyor. Sanki benim için yaratılmış gibi. "Armani," diye fısıldıyor.

"Öyle mi?"

"Yapacağın iş tehlikeli mi?"

Evet.

"Hayır." Yalan dudaklarımdan kolayca kayıyor. "Sadece çok fazla seyahat gerektiriyor."

Başını arkaya yatırıyor ve gözlerinin parladığını görüyorum. "Güvende olduğun sürece."

Olacağım son şey bu, ama bunu ona söyleyecek değilim. Bunun yerine aramızdaki mesafeyi kapatıp ağzımı onunkine bastırıyorum.

Her öpücükte, bu kadına karşı hissettiğim sahiplenme ve koruma duygusu içimde katlanarak artıyor.

Şimdiden kıskanç bir koca olacağımı söyleyebilirim.

Onunla kontrolümü kaybetme riskini almak istemediğim için öpüşmeyi derinleştirmiyorum.

Ona duyduğum arzuyu aklımdan çıkarmaya çalışarak, "Ne gibi hayallerin var?" diye soruyorum.

Tekrar göğsüme sarılıyor ve cevap verirken sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum: "Üç hayalim var. Her zaman kendime ait diyebileceğim bir evim, sevebileceğim bir kocam ve dünyaları verebileceğim çocuklarım olsun istedim."

Kollarım onu sıkıca sarıyor. "Bir şeyi kaçırıyorsun." "Ne?"

"Seni seven bir koca."

Bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Bir bratva prensesi olarak bana bunu beklememem öğretildi," diye cevap veriyor.

Alnımda bir çatıklık oluşuyor. "Sana başka ne öğretildi."

"Temel olarak, iyi bir eş olmak için gereken her şey."

Evet, *her şeyin* ne içerdiğini merak ediyorum. İçimde hiçbirini beğenmeyeceğime dair bir his var.

Konuşmayı işten döndüğüm zamana bırakmaya karar vererek saçlarına bir öpücük konduruyorum ve "Tatlı rüyalar, *güzelim*" diye fısıldıyorum.

"Sen de."

Yanağını göğsüme bastırdığında, nefesinin tenimi okşadığını hissediyorum. Uykuya dalana kadar onun minyon vücudunun hissine odaklanıyorum.

Bölüm 19

Tiana

Uyandığımda Armani'nin bedeninin yarısı benimkinin üzerinde yatıyor, yüzü boynuma bastırılmış ve kolları bana kilitlenmiş.

Oda hâlâ karanlık. Erken kalkıp kahve yapmak ve şehrin onunla birlikte canlanmasını izlemek istedim ama kılımı bile kıpırdatmaya cesaret edemedim.

Onu uyandıracağımdan korktuğum için değil, anın tadını çıkardığım için. İlk defa bir erkeğin yanında uyanıyorum, kardeşim beni korumuyor ve bu hoşuma gidiyor.

Eğer Armani uykusunda bana bu kadar sıkı sarılıyorsa, bu beni sevdiği anlamına gelir, değil mi? Belki beni sevmeyi öğrenir ve beni sadece Misha'nın küçük kız kardeşi olarak görmez.

Ve kendi özgür iradesiyle beni üç kez öptü.

Anlaşmamızı fazla mı düşündüm ve olmayan endişeler mi yarattım?

Armani'nin kolları etrafımda sıkılaşıyor ve kasıkları uyluğumun yan tarafına baskı yapıyor. Onun sertliğini hissettiğimde tüm düşüncelerim aniden duruveriyor. Kalbim çılgın bir hızla atmaya başlıyor, gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

Bunun erkekler için tipik bir sabah tepkisi olduğunu bilsem de vücudum umursamıyor gibi görünüyor. Karnım kasılıyor ve göbeğimde ısı birikiyor.

Aklım benden kaçıyor ve Armani'nin vücudumun üzerinde süründüğünü hayal ediyorum ve beni derinden öperken, o

benimle sevişiyor.

Yanaklarım kızarıyor ve kalbim daha hızlı atıyor. Bacaklarımın arasında muhtaç bir his var.

Evet, evliliği tamamlamanın bir sorun olacağını sanmıyorum. En azından benim açımdan.

Tekrar kıpırdanıyor ve yumuşak bir inilti çıkararak sertliği kalçama sürtünüyor. Bir kolunu geri çekiyor ve eli sağ göğsümün üzerine düşüyor.

Oh, Tanrım.

Sonra acayip bir şekilde göğsümü sıkıyor ve bu vücuduma bir şok dalgası gönderiyor. Hareket etme dürtüsüyle savaşıırken ne kadar iyi hissettirdiğinden nefes alıyorum.

Göğsüm sıkıca elinin altındayken, beni tekrar sıkmasını ya da ovmasını dileyerek titremeye başlıyorum.

Dileğimi yerine getirmek yerine eli karnıma doğru iniyor. Nefesinin boynumda değiştiğini ve vücudunun nasıl gerildiğini hissediyorum.

Gözlerimi kapatıp uyuyormuş gibi yapıyorum ki bu aslında aptalca çünkü nabzımın hızla attığını hissedebileceğinden eminim.

Armani benden uzaklaşmıyor, bunun yerine tekrar rahatlıyor. "Günaydın, *bella*."

"Günaydın" diye fısıldarken sesim boğuk çıkıyor.

"Seni taciz ettim mi?"

Bu doğrudan soru yüzümde bir kızarıklık yarattı. "Hayır."

"Ya çok güzel bir rüya gördüm ya da yalan söylüyorsun."

Onu rahatlatmak isteyerek, "Bana dokunman sorun değil. Biz nişanlıyız."

Armani başını kaldırıyor, karmakarışık saçları sabahın ilk saatlerinde tehlikeli derecede sıcak görünüyor.

B Öyle uyanmaya alışabilirim.

Gözleri yüzümü tarıyor, sonra ağzının köşesi kalkıyor. "Bir dahaki sefere bunu hatırlayacağım."

"Güneş doğuyor, hemen kahve hazırlayayım." diyerek altından kalkmaya çalışıyorum. Hemen kahve hazırlayayım." Yataktan çıkarken, "Kahveni nasıl istersin?" diye sormayı düşünüyorum.

"Senin gibi tatlı." Uzanırken yüzüne bir sırtış yayılıyor. "İki şeker ve krema."

Yatak odasından çıkarken göğsümde bir mutluluk patlaması hissediyorum. Bu o kadar nadir bir duygu ki gözlerimin dolmasına neden oluyor.

Üç katlı apartmanda mutfağa giden yolu buluyorum ve tüm dolapları kontrol ederek her şeyin nerede olduğunu hatırlamaya çalışıyorum.

Aniden başka bir mutluluk dalgasıyla duraklıyorum. Bir daire çizerek güzel mutfağa bakıyorum. Evimin yeni kokusunu içime çekiyorum.

Home.

İçimi bir titreme kaplıyor ve titreyerek nefes alıyorum.

Dualarıma cevap verdiğin için teşekkürler Tanrım.

Yüzümde kocaman bir gülümsemeyle dolaptan iki fincan alıyorum. Kahve yapmak her zaman rutin bir şeydi ama bu sabah ekstra özen gösterdim. Sıcak sıvıyı karıştırırken, güçlü kollar belimi sarıyor ve boynumun yan tarafına bir öpücük konduruyor.

Armani'nin mutfağa girdiğini bile duymadım.

Tanrım, bu bir rüya gibi geliyor. Eğer öyleyse, asla uyanmak istemiyorum.

Kaşığı yere bıraktım, sonra Armani "Hangisi benim?" diye sordu.

"Sağdaki."

Bardağı eline alıp bir yudum alıyor. Doğru yapıp yapmadığımı anlamaya çalışırken gözlerim ona kilitlendi.

Armani bana göz kırpmıyor. "Mükemmel."

Elimde dumanı tüten kahve fincanımla onu avluya kadar takip ediyorum ve banklardan birine oturuyorum, o ise yanıma oturmadan önce rıhtıma açılan ana kapıyı açıyor.

Güneş doğmaya başlarken kahvelerimizi içiyoruz ve bir gondol girişimizin önünden geçerken "Venedik büyüğü hissettiriyor" diyorum.

"Dünya üzerinde böyle bir yer yok," diye mırıldanıyor Armani. Kolunu kaldırıp omuzlarıma doluyor. "Hava soğuk."

Fincanımı yere bırakıyorum ve merdivenlerden yukarı fırlayarak yatak odasına koşuyorum ve yatağın üzerindeki örtüleri alıyorum. Avluya döndüğümde Armani bir kahkaha atıyor.

Yorganın altına sokuluyoruz ve ben onun yanına yaslanıyorum, kahvemi unutmuşum.

Teşekkür ederim, Misha. Benim için harika bir adam seçtin.

Armani iç geçirmeden önce ne kadar zaman geçti bilmiyorum. "Gün için hazırlanmamız gerekiyor. Annem

bizi kahvaltıya bekliyor."

Dik duruyorum. "Bugün annenle mi buluşacağım?"

Armani fincanımı aldı ve ayağa kalktı. "Evet, seni tek başına bırakıp üç günlüğüne gidemem."

Yatak örtülerini kollarımda topluyorum ve midemde dönen sinirlerle Armani'yi daireye kadar takip ediyorum.

Umarım Bayan De Santis beni sever. Bekle, ona böyle mi hitap etmeliyim?

Emin olmak için, "Annenize Bayan De Santis diyebilir miyim?" diye sordum.

Armani fincanları lavaboya yerleştirdikten sonra, "Sana aksini söyleyene kadar ona Sinyora diyeceksin. Aynı şey teyzem için de geçerli."

"Sinyora," diyerek kelimeyi test ettim ve Armani'den bir onay işareti aldım.

Yatak odasına döndüğümüzde, örtüyü hızla yatağa geri yerleştiriyorum ve yastıkları düzgün sıralar halinde diziyorum.

Armani dolaptan bir kot pantolon ve rahat bir kazak çıkarır, komodinden silahı alır ve banyoya girerek gözden kaybolur.

Benzer bir şey giymeye karar vererek, hızlıca taytımı ve tişörtümü çıkarıp giyiniyorum.

Bugün çok yürüyüp yürümeyeceğimizi bilmediğim için rahat bir çift ayakkabı giyiyorum. Hazır olduğumda ve Armani hala banyodayken, bardakları yıkamak için mutfığa geri dönüyorum.

Armani koridordan aşağı inerken, "İşi halletmek için ayrılmadan önce Tiana'yı annemle tanıştıracadığım," dediğini duyuyorum. "Evet, iyi bir gece geçirdik. Ona bir nişan yüzüğü verdim."

Mutfakta öylece duruyor, utanmadan onun konuşmasını dinliyorum.

"Alışmaya alışıyor gibi görünüyor." Bir duraksama oluyor, sonra Armani mırıldanıyor, "Endişelenmeyi bırak, Misha." ... "Hayır, desteğe ihtiyaım yok. Bunu kendi başıma yapmalıyım." "Ben iyi olacağım." "Sana işin ne olduğunu syleyemeyeceğimi biliyorsun. Bu hat güvenli değil." "Tiana iyi olacak. Bak, gitmem gerek. Başım belaya girerse ararım."

Armani bir i çeker ve mırıldanır: "*Cristo*, ana tavuk gibidir."

Mutfağa geldi ve bana baktı. "Git hazırlan."

Aceleyle banyoya gidip dişlerimi ve saçlarımı fırçalama rutinimi aceleyle yerine getiriyorum. Yüzümü yıkiyorum ve nemlendirici, maskara ve ruj sürmek için birkaç dakika alıyorum.

Mutfağa geri döndüğümde Armani tezgâha yaslanmış, telefonunda bir şeyler inceliyordu. O kadar ciddi ve ateşli görünüyor ki, bu manzara karnıma doğru yayılan bir çekim dalgası yaratıyor.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

Başını kaldırıyor ve telefonu cebine sokuyor. "Evet, Misha az önce seni kontrol etmek için aradı." Bana bir kaşını kaldırdı. "Hazır mısın?"

abucak başımı salladım. "Evet."

Armani gelip elimi tutuyor ve beni avluya götürüyor. Farklı bir kapıdan çıkıyoruz ve kendimi dar bir sokakta buluyorum.

Armani yolu gösterirken, etrafımdaki eski binalara bakıyorum.

Bir kapı açılıyor ve yaşlı bir kadın evdeki tozu süpürüyor. Gözleri bize takılıyor, sonra yüzüne dostça bir gülümseme yayılıyor. "*Sinyor* Armani..." Cümlesinin geri kalanını anlamıyorum ama onu selamladığını varsayıyorum.

Karşılıklı konuşurlar, sonra Armani "Nişanlım, Tiana Petrov" der.

Kadına gülümsedim. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum."
"Çok fazla İngilizce bilmiyor," diye bilgi verdi bana.

Onların dilini öğrenmeliyim.

Dar sokakta ilerlemeye devam edip başka bir sokağa sapıyor ve iki köprünün üzerinden geçiyoruz.

Gerçekten bir peri masalındaymışım gibi hissediyorum.

Bölüm 20

Tiana

Armani kapıyı çalma zahmetine girmeden bizi bir eve soktu, sonra da "Anne?" diye seslendi.

"*Dio, Dio, Dio,*" bir kadın bize doğru hızla gelmeden hemen önce heyecanlı bir ses duyuyorum. "*Cuore mio.*"

Armani elimi bırakıyor ve bana gülümsemeden önce kadına sıkıca sarılıyor. "Tiana, bu benim annem."

Elimi uzatarak, "Sizinle tanışmak bir zevk, *Senora De Santis.*"

Bir saniye sonra boğucu bir kucaklamaya çekiliyorum, iki yanağıma da bir öpücük konduruluyor. "Tsk, bana anne de. Hafta sonuna kadar benim *figlia'm* olacaksın."

Ona böyle seslenmeye alışmam biraz zaman alacak. Anne, ama Armani için her şeyi yaparım.

Armani'nin bana *Zia* Giada olarak tanıttığı başka bir kadın bize katılmaya geliyor.

Zia Giada ve Bayan De Santis iki kasırga gibiler. lezzetli pişirme kokusunun havada asılı kaldığı bir mutfağa giriyoruz.

Bir sandalyeye itildim, sonra önüme bir kapuçino ve çeşnili bir kruvasan kondu.

"*Mammamia,*" diye haykırıyor Bayan De Santis. "Çok küçüksün. Ye, *piccola.*"

Armani, kruvasanını reel ve peynirle k p rt rken yanımda oturduğu yerden kıkırdıyor.

Ben de aynısını yapıyorum, gözlerim aynı anda hem çok şey yapıyor hem de hiçbir şey yapmıyor gibi görünen iki kadın arasında gidip geliyor.

Sonunda masaya oturmaya geliyorlar ve ben bir ısıruk aldığımda sorularla kar ıla ıyorum. "Rusya'nın neresindensin? Ailen kim? Düğün için onay verdiler mi? Hazırlanmak için fazla zamanımız yok. Annen gelip hazırlıklara yardım edecek mi?"

Gözlerim Armani'ye kayıyor ve o da "İ ten döndüğümde düğün hazırlıklarıyla ilgileneceğim" diye cevap veriyor.

Bayan De Santis'in gözleri fal ta ı gibi açılır. "İ  mi? Yine mi gidiyorsun? Ama eve daha yeni geldin!"

Armani omuz silkiyor. "Luca bir emir verdiğinde, onu yerine getirmek zorundayım. Bunu biliyorsun."

"Ama..." Bayan De Santis tartışmaya ba lar. Armani ba ını sallar.

Yüzüne bir kaç çatma ifadesi yerle iyor ve sonra mırıldanıyor: "Luca onu tekrar göndermeden önce en azından oğlumla bana zaman tanıyabilirdi."

Armani kendine bir kruvasan daha alıyor ve ben de nasıl yapıldığını öğrenmek için aklıma bir not d   yorum.

"Kahvaltıdan sonra ayrılmak zorundayım. Ben yokken lütfen Tiana'ya göz kulak ol," diyor hamur i ini mideye indirmeden önce.

Tanrım, i ėneme şekli bile ateşli.

İki kadın da ba ını sallar ve Bayan De Santis "Ona iyi bakacağız" diye cevap verir.

Kendimi yabancı hissetsem de bana gösterilen sıcak karşılama için minnettarım.

Bayan De Santis'in gözleri bana takılıyor, sonra da "Armani isteyken biz de gelinlik bakarız" diyor.

"Teşekkür ederim." Cappuccino çok tatlı ama son damlasına kadar içiyorum.

"Tören nerede yapılacak?" Bayan De Santis soruyor.

"Sadece yakın **sevdiklerimizin** katılacağı samimi bir tören olacak."

Armani cevap verir. "Avludaki evimde yapabiliriz."

"Kaç kişi?" Bayan De Santis bana bakmadan önce bilmek istiyor. "Cuma gününün tamamını pişirip fırında pişireceğiz."

"Yedi," diye cevaplıyor Armani. "Tiana, ben ve nikâhı kıyacak kişi hariç, ama yemek konusunda endişelenme anne, kutlama için bir restoran ayarlayacağım."

"Oh, tamam. Peder Moretti ile konuşacağım," diyor Bayan De Santis. "Seni o vaftiz etti, seninle evlenebilir."

Yemeğimiz biter bitmez Armani ayağa kalktı. "Ziyaretin bu kadar kısa sürmesine üzıldüm ama acil bir işi halletmem gerekiyor."

Bayan De Santis elini havada salladı. "Babanla otuz yıl evli kaldığımı unutuyorsun. Buna alışkınım."

Zia Giada masayı toplamaya başladığında sessiz olduğunu fark ediyorum ve onun da benim kadar utangaç olup olmadığını merak ediyorum.

Bayan De Santis, Armani'ye "Sakin yaralanma," der.

"Yapmayacağım." Annesine ve teyzesine sarılıyor, ben de evden çıkmadan önce hemen aynısını yapıyorum.

Kahvaltı aceleye gelmiş gibiydi ve aslında kadınlarla konuşamadım ama önümüzdeki üç gün boyunca onlarla zaman geçireceğimden eminim.

Armani sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi, "Ziyaret bu kadar çabuk olduğu için üzgünüm," diyor.

"İşe gitmeniz gerektiğini anlıyorum."

Elini benimkinin içine sokuyor ve sıkıyor. "Ailemi tanıman için bolca zamanın olacak."

Eve farklı bir yoldan gidiyoruz ve kısa süre sonra Armani bir fırın, birkaç kafe, bir şarküteri ve temel ihtiyaçlarımı alabileceğim bir mağaza gösteriyor. Ayrıca bana genel bir alışveriş bölgesine ulaşmak için hangi yöne gitmem gerektiğini de gösteriyor.

Bu öğleden sonra Venedik'i keşfedeceğim.

Eve gittiğimizde Armani doğruca yatak odasına gidiyor ve dolaptan siyah bir takım elbise alıyor.

Hemen arkamı döndüm ve onu biraz yalnız bırakmak için mutfığa yöneldim.

Buzdolabını açıyorum ve neredeyse boş olduğunu görünce alışveriş listesi yapmak için cebimden telefonumu çıkarıyorum.

Dolapları tekrar inceliyor, listeme yeni şeyler ekliyorum. Armani'nin takım elbiseyi giymek için yeterince zamanı olduğundan emin olduğumda, neye ihtiyacımız olduğunu göstermek için yatak odasına geri dönüyorum.

Odaya girdiğim anda ağzım açık kalıyor ve gözlerim büyüyor. Yatağın üzerinde bir dizi silah var ve Armani bir dizi bıçağı kontrol ediyor.

Gerçeklik sert ve hızlı bir şekilde yerleşiyor, vücuduma bir titreme gönderiyor.

Bana o kadar nazik davrandı ki mafyanın infazcısı olduğunu unuttum. Mafyaya borcu olan insanlara zarar vermek için para alıyor.

Her şeyi gizlemek için ceketini silkmeden önce silahları ve bıçakları için cepleri ve yarıkları olan zırhlı bir yelek giyiyor.

Ve böylece, mükemmel bir beyefendiden acımasız bir mafyaya dönüştü.

Bana bakınca bir adım daha yaklaşıp telefonumu elime alıyorum. "Bakman için bir alışveriş listesi hazırladım."

Kaşlarını çatıyor, sonra cüzdanını çıkarıp bana siyah bir kredi kartı uzatıyor. "İhtiyacınız olan her şeyi karta yükleyin."

Başımı sallayıp, "Yiyecek ve temizlik malzemelerinin aylık tutarı ne kadar?" diye soruyorum.

"Masrafları on binin altında tutmaya çalışın."

Kaşlarım birbirine yaklaşıyor. "Biz sadece iki kişiyiz. Yemeğimiz asla o kadar çok olmayacak."

Armani önümde durmaya geliyor ve her nasılsa ona bağlı tüm silahlarla daha uzun hissediyor.

"On bin dolar neye ihtiyacın varsa onun için *bella*. İstedğin her şeye harcayabilirsin."

Sözleri aklımda yer etmeden önce birkaç kez göz kırpiyorum.

Bana harçlık mı veriyor?

Asla o kadar harcamayacağım ama yine de bu jest için minnettarım. Parmak uçlarımda durarak yanağına bir öpücük konduruyorum,

Ama ben çekilmeden önce, kolu bana sarıldı.

"Üç günlüğüne gidiyorum, *güzelim*. Beni gerçekten özleyecekmişsin gibi veda et."

Ellerimi omuzlarına koyuyorum, yukarı itiyorum ve ağzımı onunkine bastırıyorum. Armani başını eğiyor ve dilim dışarı çıktığında, kontrolü ele alıp beni cehennem gibi öpmeden önce gülümsediğini hissediyorum.

Beni öyle bir ihtiyaçla yutuyor ki zihnim bulanıklaşıyor. Acele nefeslerimiz birbirine karışıyor ve bir öpücükten daha fazlası için yoğun bir özlem bacaklarımın arasında birikiyor.

Armani başını kaldırdığında gözleri şehvetle kararıyor ve sanırım bir gün beni sevebileceğini ummak benim için güvenli. Ne de olsa cazibe aşkın başlangıcıdır, değil mi?

"Arayamayacağım," diyor beni bırakırken. "Ama üç gün içinde evde olurum. Bir sorun olursa Misha'yı ya da Alek'i ara."

Başımı salladım. "Lütfen güvende kal." Gözlerim onunkilere kilitleniyor. "Cumartesi günü seninle gerçekten evlenmek istiyorum."

Yani başka biriyle evlenmeye zorlanmıyorum.

Ağzının köşesi kalkıyor. "Bu yüzden bu işi yapıyorum. Seni karım olarak almamın bedeli bu."

Ne?

Armani dudaklarımı bir kez daha öptükten sonra, "Gitme vaktim geldi. Yakında görüşürüz, *güzelim*."

Yataktan bir çanta alıyor ve ben de onu avluya kadar takip edip kapıdan çıkıyorum, sonra da tekneye tırmanışını izliyorum.

Motor kükreyerek çalıştığında, Armani tekneyi su yolunda ilerletmeden önce bana son bir kez bakıyor.

Bir dönemeçte gözden kaybolana kadar gözlerim onu takip ediyor.

Armani'yi g  vende tut ve bana geri getir.

Bölüm 21

Armani

Listenin ilk sırasında Fontana var. Son bir yıldır İtalya'da uyuşturucu satıyor ve işini mafyadan gizleyebileceğini düşünüyordu.

Yetmiş iki saat.

Marghera'dan İtalya'nın diğer ucundaki Bari'ye doğru yola çıkmadan önce telefonumun alarmini kurdum. Fontana, her şeyin düşük fiyatlı olduğu bir 'Cash and Carry' deposundan satış yapıyor. Uyuşturucu hariç tabii. Kafayı bulmak için kışınızdan para ödüyorsunuz.

Sekiz saatlik yolculuk sıkıcı ama depoya yanaştığımda tetikteyim ve işe başlamaya hazırım.

Arabayı park ediyorum ve oyuncak çantamdan makineli tüfeği çıkarıyorum. Araçtan inip silahın kayışını omzuma geçirdikten sonra gizlemek için ceketimi giyiyorum.

Arka kapıya doğru yürüyorum, çünkü saat akşamın sekizi ve mekan halka kapalı, çenemi kaldırıp iskambil oynayan iki gardiyana bakıyorum.

"Fontana burada mı?" Ben soruyorum.

Tek gardiyan ayağa kalkıyor, kaşları çatılıyor. "Kim soruyor?"

"De Santis."

"Adınızı hiç duymadım," diye mırıldandı. "Sadece 10'da açıyoruz. Siktir git."

Tekrar oturur ve elindeki kâğıtları toplarken homurdanır.

"Sorun değil," diye kıkırdıyorum. "Yakında herkes adını öğrenecek."

Zırhlı yeleşimden iki K-Bar çıkararak yaklaşırken omuzlarımı yuvarlıyorum.

İki muhafız da ayağa fırlıyor, sandalyeleri geriye düşüyor. "Sen öldün," diye homurdanıyor büyük olanı bana doğru yürürken.

Bana bir yumruk attığında, eğilip bıçaklardan birini koltuk altına saplıyorum. Silahı çıkarıp hızla hareket ederek boynunu kulaktan kulağa kesiyorum.

"Orospu çocuğu," diye bağılıyor küçük olan, silahını pantolonunun içine soktuğu yerden çekerken.

Parmağını tetiğe götüremeden bıçağımı fırlatıyorum ve bıçağı sol gözüne saplıyorum.

Şerefsizce doğru yaklaşıp üzerine çömeliyorum ve bıçağı çekip çıkarıyorum. Gömleğini silerek temizledikten sonra ayağa kalkıp metal kapıyı tekmeleyerek açıyorum. Menteşeleri titriyor.

Bıçakları hazır tutarak deponun arkasına doğru ilerliyorum.

Binanın diğer tarafında küçük çantalara uyuşturucu dolduran insanlar görüyorum. Sanki dünyada hiçbir şey umurumda değilmiş gibi yürümeye devam ediyorum, ama bunun yerine bir saldırıya hazırım.

Bir ofise yaklaştığımda, pencerelerden gelen ışıklar deponun ana kısmına doğru parlıyor, birinin şöyle dediğini duyuyorum,

"Bu ay iyi satışlar yaptık."

Kapıda beliriyorum ve dört adamın para destelerini saymasını izliyorum. Fontana bir masanın arkasında oturmuş, dizüstü bilgisayarında bir şeyler okuyor.

"Luca Cotroni'ye olan borcunuzu tahsil etmek için buradayım."

Sesim ofiste şok dalgaları yaratıyor. İlk hareket eden Fontana oldu, sandalyesinden kalktı.

Dört kişiden biri ayağa fırladığında bıçağımı göğsüne saplıyorum. Küçük alana girerken kalan bıçağı parmaklarımın arasında döndürüyorum.

"Cotroni'nin bölgesinde sekiz aydır tek kuruş ödemedен ticaret yapıyorsunuz."

Fontana sanki ona yüzyılın fıkrasını anlatmışım gibi gülmeye başlarken diğer üç adam dövüş pozisyonu alıyor.

Diğer bıçağımı fırlatıyorum, Fontana'yı omzundan vururken makineli tüfeğimi havaya kaldırıp birkaç el ateş ediyorum.

Fontana, "*İsa aşkına!*" diye bağılıyor, yüzüne şok ve korku yayılıyor.

Üç ceset yere düşüyor ve başımı sallayarak Fontana'ya bıçağı omzundan çıkarırken sıkılmış bir bakış atıyorum.

"Şerefsiz," diye tıslıyor.

Makineli tüfeği indirerek ofisten çıkıyorum ve uyuşturucu paketleyen insanlara bağııyorum. "Ölmek istemiyorsanız, bir dakika içinde kışınızı kaldırıp gidin buradan."

Sürücüler girişe doğru koşarken, bana ters ters bakan Fontana'ya göz kulak oluyorum.

Ofis kapısını arkamdan tekmeleyerek kapattıktan sonra tüm dikkatimi Fontana'ya veriyorum. "İtiraf etmeliyim ki hayal kırıklığına uğradım. Daha fazla aksiyon bekliyordum." Aramızda duran masaya doğru yürüyorum. "Stokları koruyan sadece altı adamla uyuşturucu işini nasıl yürütüyorsun?"

"Nerede çalıştığımı nasıl öğrendin?"

Kıkırdayarak yaklaşıyorum. "Gerçekten İtalya'da ticaret yapabileceğini ve mafyanın bunu bilmeyeceğini mi düşündün?"

Bana cevap vermiyor, sadece ters ters bakmaya devam ediyor.

İçimi çekerek, "Brüt kârınızın yüzde yirmisini St. Monarchs'daki bir hesaba ödeyeceksiniz. Hiçbir ödemeyi kaçırmayın, çünkü geri gelmek zorunda kalırsam, borçlu olduğunuz her kuruş için bir kilo et alırım."

Başka bir deyişle, seninle işim bittiğinde bir kan gölünden başka bir şey olmayacaksın.

Cebimden hesap numarasının yazılı olduğu siyah kartı çıkarıp masanın üzerine bırakıyorum. "Son sekiz ayda elli dokuz milyon avro brüt kâr elde ettiniz. On bir milyon sekiz yüz avroyu havale edin."

Bana dik dik bakmaya çalışan Fontana'nın gözlerinde inatçı bir ışık var. Kaybedecek zamanım olmadığından, Glock'umu arkamdan çekiyorum ve herifi sol dizinden vuruyorum.

Bir çığlık atarak yere düşer ve ardından bir dizi küfür savurur. "Şerefsiz. Anasını siktiğim."

"Parayı transfer et ya da sağ dizini de kaybet."

Sandalyesine oturabilmek için tırmanmaya çabalıyor ve transferi gerçekleştiriyor.

Cebimden telefonumu çıkarıp St Monarch's'tan paranın Luca'nın hesabına yatırıldığını bildiren mesajın gelmesini bekliyorum.

€11800000-00 DEPOZITO ALINDI

"Sizinle iş yapmak güzeldi" derken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

Bıçağımı yerden, diğerini de ölü adamın göğsünden alıp ofisten çıkıyorum.

Binadan çıkıp arabama doğru ilerlerken Fontana'nın küfürleri ve öfke nöbeti a r k a m d a kayboluyor.

Biri gitti. Sekiz kaldı.

Fontana dokuzun en kolayıydı. Hâlâ işi öğreniyor.

En sona sakladığım Prodi ise tam bir kabus olacak.

Ama Tiana dökeceğim her damla kana değer ve bu işi bitirdiğimde İtalya'daki herkes De Santis ismini bilecek.

Bölüm 22

Tiana

Armani olmadan ev boş geliyor.

Vay be, bu kadar kısa sürede onun etrafımda olmasına alıştım.

Kendime karşı dürüst olursam, sanırım ona çoktan aşık oldum.

Belki de Misha'nın düğününün olduğu hafta sonu ilk görüşte aşktı?

Hiçbir şeyi atlamadığımdan emin olmak için alışveriş listesini tekrar kontrol ederken, paylaştığımız öpücükleri düşünüyorum. Durumu yanlış okumuş olabileceğime inanmaya başlıyorum çünkü Armani benden etkilenmeseydi beni böyle öpmezdi. Değil mi?

Düşüncelerimin içinde kaybolmuş, onun kollarında olmanın nasıl bir his olduğunu yeniden yaşıyorum. Onu öpmek beni hep sersemletir. Mutlu bir şaşkınlık.

Beni bir kez bile hırpalamadı, bunun yerine bana koruması gereken bir hazineymişim gibi davrandı.

Alnımda bir çatıklık oluşuyor.

Bayan Aslanhov'un bana öğrettiği her şey yanlış mıydı?

Aslanhov'ların evliliği elimdeki tek örnekti, bu yüzden bana gösterilen ve anlatılan her şeye inandım.

Armani bana bir kez bile kızmadı. Onu sadece iki ya da üç kez kızgın görmeme rağmen, hıncını asla benden çıkarmadı.

Adam mükemmel - dileyebileceğim her şey.

"Piccola," diye seslendiğini duyuyorum Bayan De Santis'in avlu yönünden. "Tiana?"

Kapıyı açtım ve Bayan De Santis ile Zia'ya gülümsedim. Giada merdivenlerden çıktı. "Merhaba."

"Kahvaltıdaki toplantımız çok kısa sürdü," diye mırıldandı kaşlarını çatarak. "Konuşma fırsatımız bile olmadı."

İçeri giriyorlar ve doğrudan mutfağa gidiyorlar. "Kahve içeceğiz, piccola."

İncele et sonra onlar ve hızlı bir şekilde al fincanlar itibaren Dolaptan. "Kahveni nasıl istersin?"

Bayan De Santis, "Tatlı ve kremsi," diye yanıtlıyor.

Tam da Armani'nin sevdiği gibi.

Üç kahve hazırlarken, "Bu sabahki kahvaltı için teşekkür ederim. Armani kruvasanları seviyor gibi görünüyor. Onları nasıl pişireceğimi öğrenmek istiyorum."

Bayan De Santis genişçe gülümsüyor. "Sana öğreteceğim."

Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum ve arkamı döndüğümde Zia

Giada hızla başka tarafa bakar.

"Armani bana kardeş olduğunuzu söyledi?" Bardakları masaya bırakırken yorum yapıyorum.

"Ben en büyükleriyim. Giada her zaman utangaç olmuştur. Bir şey söylemezse endişelenmeyin. Ben ikimize de yetecek kadar konuşurum."

Gülümsemem genişliyor. "Ben de tam dışarı çıkıp birkaç şey almak için bakkalı arayacaktım. Mutfak boş."

Bayan De Santis kahvesinden bir yudum aldıktan sonra başıyla beni onaylıyor. "Sana iyi bir kahve yapmayı da öğreteceğim."

cappuccino. Kahvelerimizi içelim, sonra seninle dükkâna gideriz."

Rahat bir nefes aldım. "Teşekkür ederim. Tekrar bulabileceğimden emin değildim. Çok fazla ara sokak ve köprü var."

Bayan De Santis fincanını yere bırakıyor, sonra meraklı bakışlarla beni süzüyor. "Bana kendinden bahset, *piccola*."

"Ah... daha önce ailemi sormuştunuz," diye cevap veriyorum, biraz gergin hissederek. "Kardeşim ve ben sekiz yaşına kadar yetimhanedeydik. Bay ve Bayan Aslanhov bizi yanlarına aldılar. Bratva'da bu şekilde yetiştirildik."

"*Dio*, yani Misha'dan başka ailen yok mu?" Başımı salladım. "O harika bir kardeş."

Masanın öbür ucuna uzanıp elimi okşuyor. "Artık biz de varız." Dudaklarında bir gülümseme belirliyor. "Ve umarım yakında, Tanrı'nın izniyle, Armani ve senin birçok çocuğunuz olacak."

"Dudaklarından Tanrı'nın kulaklarına," diye mırıldanıyor *Zia Giade*, göğsünün üzerindeki haçı imzalayarak.

Bayan De Santis ayağa kalkar ve şöyle der: "Hadi alışverişe gidip dolapları dolduralım. Armani işten döndüğünde aç olacak."

Kapıyı arkamızdan kilitlemeden önce telefonumun ve kredi kartımın yanımda olduğundan emin oluyorum.

Dar sokakta yürürken Bayan De Santis, "Armani *pollo alla cacciatore* sever. Otlar, soğan, domates, dolmalık biber ve şarapla yapılan kızarmış tavuk. Size nasıl yapıldığını göstereceğim, böylece eve döndüğünde ona hazırlayabilirsiniz."

"Bu harika olur. Teşekkür ederim."

Mağazaya ulaştığımızda, Zia Giade bir el arabası kapıyor ve bizi koridorlarda bir aşağı bir yukarı takip ediyor.

Bayan De Santis'e listeyi gösteriyorum ve kısa süre içinde arabayı ihtiyacım olan her şeyle ve almam gerektiğini düşündüğü diğer şeylerle dolduruyoruz.

Makarna reyonuna girdiğimizde, Bayan De Santis bana her bir makarnanın hangi yemeklerde kullanıldığını anlatıyor.

"Hepsini hatırlamayacağım," diyorum, keşke dersi kaydetmeyi akıl etseydim de tekrar dinleyebilseydim.

"Zamanla öğreneceksin," diye beni temin ediyor.

Alışverişe devam ederken, "Bayan Aslanhov size yemek yapmayı öğretti mi?" diye soruyor.

"Evet ve yemek pişirebilirim. Bana nasıl iyi bir eş olunacağını öğretti."

"Hmm..." Bayan De Santis bana baktı. "Sana ne öğretti?"

Lanet olsun. Bence böyle kişisel bir konu için çok erken ama olsun.

"Bana her zaman kocamın yolundan çekilmemi söyledi, özellikle de işten eve geldiğinde. Yemekleri her zaman hazır olmalı." Yatak odası konusunu atlıyorum çünkü müstakbel kayınvalideme bunu anlatmamın imkanı yok.

Bayan De Santis gözlerini devirir. "Tsk. Çok eski moda. Armani'nin yolundan uzak durma. Yanlış bir şey yaptığını düşünecek. Geldiğinde bizimle vakit geçirmek istiyor.

işten eve. Biz onun hayatındaki iyileriz ve uğraştığı kötülerini dengelemek için oradayız."

Her şeyi zihnime not ediyorum.

"Akşam yemeğini yemeden önce bir bardak viski içip rahatlamayı seviyor. Normalde eti hazırlar ve son rötuşları yapmadan önce onun eve gelmesini beklerdim. Bu şekilde, onu evde karşılamak için aroması havada asılı kalır."

"Evet anne," diyorum, daha fazlasını öğrenmeye hevesli bir şekilde.

"Güneş batmadan önce eve vardığında yürüyüşe çıkmayı ve bir kadeh şarap eşliğinde *chicchetti*'nin tadını çıkarmayı seviyor."

"*Chicchetti*?" Ben soruyorum.

"Bunlar sokaklardaki pazar tezgahlarından alabileceğiniz küçük lokmalık atıştırmalıklar. Ekmek üzerine et, peynir ya da balık. Komşularınızla etkileşime geçmek için güzel bir yol çünkü çoğu akşam yemeğinden önce sokaklarda olacak."

"Kulağa hoş geliyor."

Kasaya yaklaşıyoruz ve sırada bekliyoruz.

"Balık sevmem," diye fısıldıyor *Zia* Giada.

Ona doğru eğildim. "Bu ikimizi de yapar. Tadı tuhaf."

Bana gülümsediğinde, sanki bir mucize gerçekleşmiş gibi hissediyorum.

Her şeyin parasını ödedikten sonra hepimiz çantalarımızı aldık ve eve doğru yola koyulduk. Ortam çok hoş ve az önceki gerginliğim çoktan gitmiş.

Burada Armani ile yaşamayı seveceğim.

Bu düşünce aklıma geldiğinde, onun iyi olup olmadığını merak ediyorum. O gideli sadece beş saat oldu ve ben şimdiden onu özleyorum.

Onu.

Uzun bir üç gün olacak.

Bölüm 23

Armani

Bari'den Napoli'ye, Roma'ya ve lanet Floransa'ya doğru ilerledim. Sonunda kendimi Prodi'nin yaşadığı Bologna'da buldum.

Çok yoruldum ama Luca için doksan sekiz milyon avronun üzerinde para kazanmayı başardım.

Şimdi en büyük soruna gelelim.

Ignazio Prodi otuz yılı aşkın bir süredir mafya üyesiydi. Aslanhov'larla işler sarpa sardığında, Alek Prodi'nin en büyük oğlunu öldürdü.

O zamandan beri Prodi, Luca'nın Viktor ile olan kardeşlik bağı nedeniyle mafya ile çalışmayı reddediyor. Mafya ve Bratva'nın birlikte çalışmasını küçümsüyor.

Luca, Prodi'ye yas tutması için üç yıl süre verdi ve süresi resmen doldu.

Bu bana verilen imkansız bir görev. Diğer sekiz adam değil. Ignazio Prodi'ye kıyasla hepsi çocuk oyuncağıydı.

Dürüst olmak gerekirse, Prodi'nin diz çökeceğini sanmıyorum. Bugün kan dökülecek.

Arabada otururken, kendimi savaşa hazırladım.

Alek'e yaptıklarını düşünemezsin. Bu kişisel bir şey değil. Prodi'yi borcunu ödemeye zorlayın ya da öldürün ve

en küçük oğlu Lorenzo'ya mafyaya olan borcunu ödetmek.

Bu kadar. Gir, parayı al ve çık.

Keşke bu kadar kolay olsaydı.

Tiana'nın beklemek için Sen. Sen

almak evli için lanet bir melek. Bunu onun için

yap.

Derin bir nefes alıyorum ve önümdeki çıkmaz sokakta yer alan villaya bakıyorum.

Bunu yap ve Luca'ya değeri kanıtla.

Arabadan inerek sahip olduğum tüm silahları geride bırakıyor ve heybetli kapılara doğru yürüyorum. Silahsız olduğumu göstermek için kollarımı kaldırıyorum, üzerimde sadece kıyafetlerim ve kafama sıksalar bile hiçbir işe yaramayacak kurşun geçirmez yeleğim var.

Kapılar açılıyor ve nizamiyede üç muhafız sayıyorum. Biri bana doğru yürüyor ve üzerimi arayabilmesi için duruyorum.

"*Signor için Luca Cotroni adına Armani De Santis Prodi,*" diye mırıldanıyorum elleri vücudumu okşarken.

İki yönlü bir telsizle geldiğimi bildiriyor ve bir süre sonra başını sallıyor. "Ön kapıda karşılanacaksınız."

"*Grazie.*" Araba yolundan yukarı doğru yürümeye devam ediyorum, sürekli etrafıma bakıyorum ve arazide kaç adam olduğunu sayıyorum.

Ön bahçede sekiz tane.

Muhtemelen arkada sekiz, içeride de en iyi iki adamı vardı.

En fazla yirmi.

Zihnim durgunlaşıyor ve ürkütücü bir sakinlik üzerime çöküyor.

Prodi'yi öldürürseniz, kaçarken evdeki adamlarla ve öndeki sekiz kişiyle uğraşmak zorunda kalacaksınız.

İnatçı ihtiyarı ikna etmeye çalışmam gerekecek.

Ön kapı açık duruyor, bir muhafız beni karşılamak için bekliyor. Bir saniye içinde, makineli tüfeğini ve arkasındaki pantolonunun kemerine sıkıştırılmış Heckler & Koch'u alıyorum.

Fuayeye adım atıp silah olarak kullanabileceğim her şeyi not alırken, muhafızı oturma odasından geçip verandaya çıkana kadar takip ediyorum.

Ignazio ve Lorenzo yuvarlak, ferforje bir masada oturmuş, geç bir öğle yemeğinin tadını çıkarıyorlar.

Ignazio *Fiorentina* bifteğini kesiyor ama ısırık almak yerine sertleşmiş gözleri bana kilitleniyor. "Ahh... *Azrail*. Size böyle dediklerini biliyor musunuz, *Sinyor De Santis*?"

Lorenzo bana bakıyor ve beni içeri alan muhafızın Lorenzo'nun yanında nasıl konumlandığını fark ediyorum.

Diğer koruma nerede? Sadece bir tane olamaz.

Tam soruyu düşünürken, başka bir muhafız evden çıkıyor. Lorenzo'nun yanında duranla aynı silahlara sahip.

"Farkında değildim," diye yanıtlıyorum Ignazio'yu.

"Ününüz sizden önce geliyor. Tüm İtalya bir sonraki sefer nerede ortaya çıkacağınızı merak ediyor." Ignazio kıkırdıyor. "Son iki gündür telefonum durmadan çalışıyor. Duyduğuma göre erkekler mafyaya para ödüyorlarmış.

listenizde bir sonraki." Etten bir ısırık alıyor ve açık koltuğu işaret ederken yavaşça çiğniyor.

"*Grazie*," diye mırıldanıyorum kendimi rahatlatırken. Bir garson aceleyle yaklaştığında elimi sallıyorum. "Benim için bir şey yok. Fazla kalamayacağım."

"Hemen işe koyuluyorsun," diye mırıldandı Ignazio. "Duyduğuma göre şımarık bir sürtükle evleniyormuşsun."

Göğsümde öfke tutuşuyor ama onu dizginliyorum. Ortam geriliyor ve bir muhafız ayağa kalkıyor.

"İstihbaratınız yanlış."

Ignazio'nun kaşı kalktı. "Evlenmiyor musun?"

"Öyleyim." Gözlerim sözsüz bir savaşta onunkilere kilitlendi. "Bir bratva prensesine."

Üst dudağı tiksintiyle kıvrılıyor. "Mafya, Lucian Cotroni'nin sorumlu olduğu zamanlardaki gibi değil."

Ölene kadar sadık, "Luca topraklarımızı genişleterek babasını gururlandırdı" diye mırıldanıyorum.

"Hmphf," diye homurdanıyor. "Bu doğal değil. Mafya ve bratva bir arada var olamaz." Gözlerini bana dikti. "Oğlumu öldüren herifle arkadaş olduğunu da duydum."

İşte başlıyoruz.

Alek hakkında yorum yapmadan, "Luca sana yas tutman için üç yıl verdi. Artık aramıza dönme vakti geldi."

Ignazio öfkeyle elindeki biftek bıçağını masaya vuruyor. Öfkeli bakışlarını yakalamadan önce gözlerim sadece bir saniyeliğine silaha ediyor.

"Lanet olası velet sıçanlara bağlı oldukları sürece mafyaya bir kuruş bile ödemem! Hepiniz lanet olası

kör müsün yoksa sadece aptal mı? Uğruna kan döktüğümüz her şeyi düşmanın eline geçirmesine izin veriyorsunuz."

Ignazio öfkelenirken, zihnimde Tiana'nın yüzünü görüyorum.

Onun ifade gücü. Onu her öptüğümde gözlerindeki merak. Yanaklarının kızarması. Utangaçlığı. Her şey için ne kadar minnettar olduğunu.

Sanki tüm dualarına bir cevapmışım gibi bana bakışı.

Tesoro mia.

Bir kalp atışında, arka bahçeyi inceledim.

Beş muhafız. İki yanımızda, sekizi de ön tarafta duruyor.

Ignazio ve Lorenzo dışında on beş adam.

Gözlerim temkinli ve durgun görünen Lorenzo'ya kayıyor. Hiçbir zaman Ignazio'nun en sevdiği oğlu olmadı çünkü eşcinsel ve Prodi onu zayıf görüyor ki bence bu çok aptalca.

Lorenzo ailedeki en sakin kişidir ve acele kararlar vermez.

Gözlerim Ignazio'ya dönüyor, "Hepiniz lanet olası hainlersiniz! Riccardo'nun canını alan o pisliği öldüreceğim ve sonra Lorenzo'ya senin velet fahişeni, bir amcığın değerini öğrenene kadar siktireceğim. Kardeşine izleteceğim-"

Gözlerimin arkasında öfke patlıyor, tüm kontrolüm kayboluyor ve bifttek bıçağını kapıp hızla Ignazio'nun boynuna saplıyorum. Bıçak beş kez derisini yırtıyor ve kanı bir fıskiye gibi yere ve masaya fışkırıyor.

Lorenzo'yu yakalayıp kalkan olarak kullanmak üzere ayağa kaldırırken ellerim ve kollarım Ignazio'nun kanıyla ıslanmıştı. "Bekle!" diye bağıyor ana muhafız, Heckler & Koch'u

bize karşı eğitilmiş. "Onu öldürmeyin. Konuşalım."

Bıçağın ucunu Lorenzo'nun boynuna bastırıyorum ve muhafızının gözlerindeki panik ışığını görünce dudaklarım yukarı kıvrılıyor. "Sevgilinizin kanının ayaklarınızın altında birikmesini istemiyorsanız, silahınızı indirmenizi öneririm."

Silahını Ignazio'nun başının eğik olduğu masanın üzerine koyuyor, son nefesini biz fark etmeden vermiş.

Ağzımı Lorenzo'nun kulağına dayayarak, "Hayatta kalan tek Prodi sensin, Lorenzo. İş devralacak ve Luca'ya borcunu ödeyecek misin?"

Sözleri gergin ve aceleciydi. "Evet. Mafyaya sadakat yemini edeceğim."

Gözlerim her korumaya değişiyor ama asıl endişem Lorenzo'nun sevgilisi.

"Bekçi köpeğini geri çek," diye emrediyorum.

Lorenzo titreyen kolunu kaldırdı. "Geri çekil, Santino."

Santino'nun gözleri bana kilitlenmiş, öfkesi bakışlarının derinliklerinde yanıyor. Gözle görülür bir şekilde rahatlıyor ve Lorenzo'yu ona doğru ittiğimde onu yakalıyor.

Sağ elimde bıçağımla Santino'nun Lorenzo'yu korumak için vücudunun arkasına çekmesini izliyorum.

"Yüz milyon avroluk ödemeyi yapın ki ben de gidebileyim," diye talimat verdim.

Vücudumdaki her kas gerildi.

Lorenzo cebinden telefonunu çıkarırken, diğer gardiyanın parmağı yavaşça tetiğe doğru ilerliyor. Bir nefes daha alamadan ona doğru hamle yaptım. İlk darbemi engelledi ama sol yumruğumla karnına bir yumruk indirerek onu yakaladım.

"Dur!" Lorenzo ağlıyor.

Çığlığı daha soğumadan, bifttek bıçağının ağzı muhafızın kaburgalarının altına girerek göğsünün derinliklerine saplanır.

Gözlerinden akan yaşamı izlerken kanı ellerimi ısıtıyor. Bir kalp atışı daha içinde dönüp Santino'dan gelen saldırıyı engelliyorum.

Karşı karşıya geldiğimizde ayaklarımız hızlı hareket ediyor ve darbeler daha da hızlı.

Kahretsin, o iyi.

Yan tarafını kesmeyi başardım ve Lorenzo çığlık attı, "*Dio! Dio! Dio! Dur!*"

Santino bileğimi tutuyor ve bıçak için bir güç mücadelesi başlıyor. Nefes nefese kaldığım bir an boyunca bıçağı bana doğru çevirmeyi başardı. Adama karşı tüm gücümü kullanarak durumu tersine çeviriyorum ve bıçak kulağının altındaki noktaya değdiğinde Lorenzo çığlık atıyor, "Dur! Onu öldürme. Parayı transfer ettim. Sadakat yemini ederim. Onu öldürme!"

Santino'yu kendimden uzaklaştırıyorum ama o hemen dengesini geri kazanıyor. Biz birbirimize dik dik bakarken Lorenzo aramıza dalıyor ve sırtını Santino'nun göğsüne dayıyor. "Ödemeyi yaptım. Artık öldürmek yok. Lütfen."

Telefonum cebimde titriyor. Kavga yüzünden nefes nefese kalmış bir halde, cihazı cebimden çıkarırken gözlerimi Santino'dan ayırmıyorum. Mesajı kontrol etmeden önce adama uyarıcı bir bakış atıyorum.

**€100000000-00 DEPOZITO ALINDI İŞ
TAMAMLANDI**

Bir anda telefonum çalmaya başlıyor ve ekranda Luca'nın adının yanıp söndüğünü görünce cevap veriyorum. "Tamamdır, efendim."

"Fark ettim. Prodi'ye bu kadar çabuk nasıl ödeme yaptırdınız?"

"Ignazio öldü. Artık yetki Lorenzo'da ve o da size sadakat yemini etti."

Bir anlık sessizliğin ardından Luca mırıldanıyor: "Başka bir sonucun çıkmaması çok yazık. Ignazio'yu özleyeceğiz."

Bundan ciddi olarak Şüpheliyim.

"Lorenzo'ya başsağlığı dileklerinizi ilet ve onu arayacağımı söyle."

"Evet, efendim."

"Seninle gurur duyuyorum, Armani. İmkansız başardın." "Teşekkür ederim, efendim."

Santino bana sabırsız bir bakış atıyor ve çenesini ön kapıya doğru sallayarak hareket etmemi ve gitmemi işaret ediyor.

"Düğünün için iki hafta izin al," diye devam ediyor Luca, içinde bulunduğum durumun ne kadar değişken olduğunu bilmeden. "Bu mutlu kutlamaya katılamayacağım ama düğün hediyemi yakında alacaksın. İşe döndüğünde Franco Vitale'ye rapor vereceksin."

"Teşekkür ederim, efendim."

Arama sona eriyor ve cihazı cebime geri sokarken, "Luca sizinle irtibata geçecek," diyorum. Oturma odasını işaret ediyorum. "Eğer buradan canlı çıkamazsam Prodi soyu yeryüzünden silinecek."

Lorenzo, "*Sinyor De Santis*'in giderken zarar görmediğinden emin olun," diye emrediyor.

Santino ve Lorenzo arasındaki ilişki olmasaydı, işler kanlı bir yola girebilirdi. Kahretsin, çok şanslıydım.

"Kaybınız için başınız sağ olsun," diye mırıldanıyorum eve geri dönmeden önce tüm muhafızların nerede olduğunu kontrol ederken. Bıçağın sapı kurumaya başlayan kandan yapış yapış olmuş.

Ön kapıdan çıkarken bir çeşmenin yanında durup bıçağı suya atıyorum ve ellerimi yıkıyorum.

Garaj yolunda yürürken her koruma beni bir şahin gibi izliyor. Kapılar açılıyor ve ancak araziyi terk ettiğimde derin bir nefes alıyorum.

Listemde altı numara olan La Russa'nın kolumda açtığı kesik yanmaya başlıyor. Kanlı kıyafetlerim derimi kaşındırıyor.

Geçirdiğim çılgın üç günün yorgunluğu iliklerime kadar işliyor.

Arabaya bindim ve bir iç geçirdim.

Tamamdır. Tiana benim.

Bölüm 24

Tiana

Tüm gün boyunca mutfak ve avlu arasında gidip geldim. Neredeyse gece yarısı oldu ve Armani'den hiç iz yok.

Birçok kez iyi olup olmadığını kontrol etmek için neredeyse ona mesaj atıyordum, ama ona dırdır ediyormuşum gibi görünmesini istemediğim için bundan vazgeçtim.

Tanrım, Armani. Neredesin? Üç gün oldu.

Teknik olarak yarın sabah sadece üç gün olacak ama onu görmek için sabırsızlanıyorum.

Bu sabah erken kalktım ve giymek için güzel pembe bir elbise seçtim. Saçımı ördüm ve makyaj yaptım. Armani için güzel görünmek istiyordum.

Ağır bir iç çekişle boş fincanımı alıp banktan kalkıyorum. Mutfağa gidip kendime çay yapmak için su kaynatıyorum.

Lütfen, iyi olmasına izin ver.

Son üç günü çok sevdim, apartmanda her şeyin nerede olduğunu öğrendim ve gerçekten anne olarak düşünmeye başlamam gereken Bayan De Santis ve kabuğundan çıkmaya başlayan Zia Giada ile ziyaret ettim.

Yakındaki bir meydanı keşfettim ve bir kafede espresso içtim. Bir martının bir kadının elindeki pastayı çaldığını gördüm.

Elimi. Komikti ve benden kahkahalar yükseldiğinde şok oldum.

O andan önce en son ne zaman güldüğümü hatırlamıyorum.

Çay bardağını alıp arkamı dönüyorum. Armani'nin kapı aralığında durduğunu görünce irkilerek bir çığlık atıyorum. Fincan yere düşüyor, ayaklarımın dibinde parçalanıyor, ılık sıvı çıplak ayaklarımın üzerine sıçırıyor.

Aman Tanrım.

Ayrılırken giydiği kıyafetleri giymiş, sadece kan var. *Çok fazla kan.*

Vücuduma yoğun bir endişe yayılıyor ama yüzündeki karanlık ve ölümcül ifade beni olduğum yerde sabit tutuyor.

"Kapı neden açık?" sözleri gök gürültüsü gibi gürledi.

Saçmalık.

Armani'yi kanlar içinde görünce ve bana bir sonraki kurbanıymışım gibi bakınca korku kaslarımı geriyor ve içimi bir titreme kaplıyor.

Tanrım, korkunç bir manzara.

"Seni avluda bekliyordum" derken sesimde bir titreme var. Eve hoş geldin demek istedim."

Bana doğru hesaplı bir adım atarken ellerini iki yanında yumruk yapıyor.

Tanıdığım adamdan hiçbir iz yok. Sakin ve sabırlı bir ifade yok. Şefkat yok.

"Özür dilerim," diye söze girdim. "Ben-"

Tekrar hırladığında cümlem yarıda kesiliyor. Bana doğru yaklaşırken yoğun korku beni felç ediyor, büyük adımları kısa mesafeyi tüketiyor.

Armani kolunu kaldırıyor ve ben geri çekilirken kalbim sıkışıyor, yüzümü başka yöne çevirip acıya hazırlanıyorum.

Parmakları bana vurmak yerine, ağzı ağızıma çarpmadan hemen önce çenemi kavlıyor.

Zihnim ve paniğim bir anda durdu.

Kupanın parçalarının ayakkabılarının altında ezildiğini duyuyorum, sonra vücudunu benimkine bastırıyor, başını eğiyor ve dilini ağızımın içine sokuyor.

Ağızımın içini yalıyor ve dudaklarımı ısıyor, öpücük o kadar tutku dolu ki nefesimi tutamıyorum.

Ellerim pazılarını kavlıyor ve kaslarının gerildiğini hissediyorum, sanki beni yutmamak için tüm gücünü harcıyormuş gibi.

Korku kaybolur ve yerini hem bir aziz hem de bir canavar olan bu adama duyulan arzuya bırakır.

Ağızını benimkinden kurtarıyor ve boynuma doğru ilerlerken tenimi yakıcı öpücüklerle ateşe veriyor.

"Sen benimsin." Kelimeler sert ve talepkâr.

İşini tamamladı ve ben de onun ödülüyüm.

"Ben seninim," diye nefes alıyorum, kulağımın altındaki hassas deriyi emdiğinde gözlerim kapanıyor.

Tanrım, bu iyi hissettiriyor.

Karnım sertçe kasılıyor ve içimde bir ürperti dalgalanıyor.

Birden Armani'nin güçlü kolu beni sarıyor ve sanki onun için hiçbir ağırlığım yokmuş gibi vücuduna doğru kaldırılıyorum. Sırtımı duvara dayadığı koridora götürülüyorum.

Elbisemi tutarak kumaşı yukarı çekiyor ve başımın üzerinden geçiriyor.

Anında utandığımı hissediyorum ve kollarımı çıplak göğüslerimin üzerinde çaprazlamaya çalıştığımda, bileklerimi tutup duvara sabitliyor ve beni karanlık şehvet havuzlarından başka bir şey olmayan gözlerine maruz bırakıyor.

Kollarımı bırakıyor ve parmak eklemleri sağ meme ucumun üzerinden geçerken dudaklarımdan bir nefes fırlıyor.

"Sabırsızlanıyorum." Sesi ihtiyaçtan gerginleşmişti. "Ben seninim," diye mutfakta söylediklerimi tekrarlıyorum.

Avuç içi göğüslerimi kaplıyor ve sertçe sıkarak tenimde karıncalanmalar yaratıyor. "Bu doğru, *tesoro mia*. Yeminlerimizi etmek hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Ömür boyu benimsin ve bizi sadece ölüm ayıracak."

Başımı sallıyorum, dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırlıyor.

Armani vücudunu indiriyor ve önümde diz çökerek, "Bakire amcığın, ben seni sahiplenmeden önce tapılmayı hak ediyor" diyor. Bu sözler kulağa karanlık ve pis geliyor, daha önce hiç deneyimlemediğim coşku vaatleriyle dolu.

Armani'nin evde olması ve katil bir mafya babası gibi görünmesinin şaşkınlığıyla, külotumu kavrayıp benden koparana kadar sözlerinin ne anlama geldiğini anlamıyorum.

Tamam, bu oluyor. Garip davranma.

Sol bacağımı omzunun üzerinden çekiyor ve ben daha nefes alamadan yüzünü kalçalarımın arasına gömüp klitorisimi öyle bir emiyor ki çığlık çığlığa kalıyorum.

Oh, Tanrım.

Ellerim omuzlarına çarpıyor, ağzım açık kalıyor ve gözlerim kapanıyor.

Armani beni açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi yalayıp emerken zevk anında ve ezici bir hal alıyor.

"Ar-man-i," diye soluyorum adını, parmaklarım omuzlarına gömölüyor.

Dişleri klitorisimi ısıyor ve içimdeki cehennemi emdiğinde, göbeğim sertçe sıkılıyor, bacaklarım uyuşuyor ve içimde bir şey patlıyor.

Zevk beni eziyor ve tek yapabildiğim hissetmek.

İlk orgazmımı yaşadığım için duygularım kontrolden çıktı. Yere çöküyorum ve yüzümü Armani'nin hâlâ giydiği zırhlı yeleğe bastırıyorum.

Kan, ter ve adını koyamadığım çok ilkel bir şeyin kokusunu alıyorum.

"Tüm ilklerin bana ait," diye fısıldıyor Armani, kollarını altımdan geçirip ayağa kalkarken beni gelin gibi göğsüne doğru kaldırmadan önce.

Kollarımı boynuna doluyorum ve beni yatak odasına götürürken yüzümü tenine gömüyorum.

Kahretsin, bekaretimi kaybetmeme dakikalar kaldı. Hayır, kaybetmeye değil. Armani'ye veriyorum.

Beni yatağa yatırıyor ve gözleri vücuduma kilitlenmişken zırhlı yeleği yırtıp atıyor.

Kan lekeli gömleğinin düğmelerini açmasını izlerken kalbim kaburgalarımın çarparak çılgınca bir hızla atmaya başlıyor. Kemerini pantolonunun ilmiklerinden çıkardığında, kendimi yatağa doğru çekiyorum, midem gergin bir sinir yumağı.

Pantolonunun fermuarı iner ve bir saniye sonra kumaş ayaklarının dibinde toplanır.

Gözlerim onun erkekliğine kilitlendiğinde iki kat büyüyor.

Bayan Aslanhov bir konuda haklıydı - canınız yanacak. Hem de çok.

Armani dizini yorganın üzerine koyuyor ve yüzündeki ifade yırtıcı ve acımasız görünüyor. Kalçalarımı kavırıyor, parmakları derimi kazıyor ve bacaklarımı açıyor.

Nefeslerim dudaklarımın üzerinde yarışıyor, nabzım delicesine hızlı atıyor.

Avuç içi yan tarafıma, göğsüme değiyor, sonra parmakları boğazımı sarıyor. Hareketleri çok yavaş ve gözlerinde kopan fırtınayla tam bir tezat oluşturuyor.

Sanki avlanıyormuşum ve her an üzerime atlayacakmış gibi hissediyorum.

İçgüdülerim doğru çıkıyor çünkü vücudu benimkine çarpıyor, ağzı benimkine yapışıyor ve sertliği yarığımın inip çıkıyor.

Vay anasın!

Göğsünün derinliklerinden gelen bir hırıltıyla son kontrolünü de kaybetmiş gibi görünüyor.

Elimden geldiğince kendimi hazırlamaya çalışıyorum ama bu dünyadaki hiçbir şey beni olacıklara hazırlayamaz.

Erkekliğinin şişmiş başı aıklığıma doğru bastırıyor. Bir kez. İki kez. Armani beni tek bir hamlede doldururken keskin bir yanma içimi yırtıyor, leğen kemiği benimkine çarpıyor.

Yorganı avuluyorum ve kalalarıam acıdan uzaklaşmaya çalışırken sırtım yükseliyor. Alt dudağımı ısıırıyorum ve ses çıkarmamaya çalışırken kaşlarıam birbirine yaklaşıyor.

Armani'nin avuç içleri yüzümü çevreliyor ve ağzı yüzüme değiyor. Kıpırdamadan duruyor, istilaya uyum sağlamama izin veriyor.

"Acıttığı için üzđünüm," diye fısıldıyor.

abucak başımı sallıyorum, sadece acıya rağmen nefes almaya odaklanıyorum.

"Gözlerini aç, *güzelim*," diye emrediyor.

Bana söyleneni yaptığımda, bir damla gözyaşı şakağımdan aşağı süzölüyor. Armani başparmağıyla yakalıyor ve ağzıma yumuşak bir öpücük konduruyor.

Kalçaları benimkilere doğru dönüyor. "Kendimi tutamıyorum. Özür dilerim."

ekip tekrar içime dalmadan önce tek uyarım bu.

Göğsü benimkine bastırıyor ve ellerini kalçalarıma götürerek beni yerimde tutuyor. Tekrar tekrar itiyor ve kısa süre sonra hızı acımasızlaşıyor, kaslı vücudunun her santimi benimkine sürtünüyor.

Acı keskin olmaktan çıkıp sıcak ve dolu bir hisse dönüşüyor. Beni doldururken erkekliğinin her sert santimini hissediyorum ve yemin ederim göbeğime kadar ulaşıyor.

Armani'nin benimle sevişmesine hayranlık duyuyorum.

Gözleri benimkilerle kilitleniyor ve acının azaldığını fark ediyor. Kalçalarımın tutarak, dizlerimi yanlarında durana kadar yukarı çekiyor ve bana tamamen erişmesini sağlıyor.

Ağız vahşi bir öpücükle benimkine çarparken, itme hareketleri vahşileşiyor. Pelvisi klitorisime sürtünüyor ve taşakları açıklığım ile popom arasındaki hassas deriye çarpıyor.

Her şey çok bunaltıcı ve ben daha ne olduğunu anlamadan, içimde inanılmaz bir sıkışma oluyor.

"Armani," diye yalvarıyorum. "Lütfen."

Ne için yalvardığım hakkında hiçbir fikrim yok ama o yalvarışımı anlamış gibi görünüyor. Bir elini aramıza sokuyor ve başparmağı klitorisime baskı yaptığı anda erkekliği bana derin ve sert bir şekilde vuruyor.

Nefesim kesildi, gözlerim çaresizlik içinde onunkilere kilitlendi.

Gök gürültüsü ve yıkım tanrısı gibi bakarak, "Seni duymama izin ver," diyor. "Bana inlemelerinizi ve çığlıklarınızı verin."

Beni anlamsızca sikerken klitorisimin canına okuyor. İstesem bile iniltilerin dudaklarımdan dökülmesini engelleyemiyorum.

Yüce

Tanrım.

Yüce İsa.

Merhamet

edin.

Sikeyim.

Tüm dünyam patlıyor, bedenim sarsılıyor ve boğazımdan boğuk bir çığlık kopuyor. Sırtım dikleşiyor ve vücudumdaki her kas geriliyor.

İkinci kez orgazm olurken tamamen güçsüzüm, bu seferki ilkinden bir milyon kat daha güçlü.

Armani, vücudu benimkine karşı sarsılmadan ve sıcaklık içimi doldurmadan önce orgazmım boyunca beni beceriyor.

"Cazzo." Acı çekiyormuş gibi inliyor, alnı omzuma düşüyor. "*Madre di Dio.*"

Yere yığılıp beni yatağa sıkıştırmadan önce içimde iki kez daha sarsılıyor.

Vücudunun tüm ağırlığı rahatlatıcı ve sıcak hissettiriyor ve bundan çok hoşlandığımı fark ediyorum.

Bölüm 25

Armani

Kaslarım gevşiyor ve sonunda duygularım üzerindeki kontrolümü yeniden kazanıyorum.

Tiana'yı saf ihtiyaçtan dolayı becerdim. Ne yaptığımı düşünmek için durmak yoktu. Sadece kendimi onun içine gömmek için amansız bir arzu vardı.

Başımı kaldırıp gözleriyle buluşuyorum. "İyi misin?"

Pislik içindeyim, kan ve ter içindeyim. Açlıktan ölmek üzere olan bir hayvan gibi amını yedim ve bekaretini vahşice aldım.

İyi olmasına imkan yok.

Ama gök mavisi gözlerinde merakla bana bakarken sessiz gözyaşları yok. "Ben iyiyim." Elini çeneme götürüyor ve parmaklarını kirli sakallarımın arasından geçiriyor. "Eve geldiğinde çok üzgün görünüyordun. Daha iyi hissediyor musun?"

Onu çok korkutmuştum, ama onu o seksi elbisenin içinde, bacakları ve göğüs dekoltesiyle gördüğüm anda kontrolümü kaybettim.

Onun için işkence ettim ve öldürdüm ve hiçbir şey benim olanı almamı engelleyemeyecekti.

"Yine sakinim." Ağzına şefkatli bir öpücük konduruyorum. "Acıyor mu?"

Hâlâ içine gömülüydüm, daracık amından çıkmaya hazır değildim.

"Hayır, acı azaldı," diye fısıldıyor, bakışlarında hâlâ bir huşu dünyası var.

İçimdeki piç soruyor, "Hoşuna gitti mi, *Bella*?"

Başını sallarken yanakları pembeleşti.

Kendimi tekrar kabzasına kadar içine gömmeden önce bir santim dışarı çekiyorum.

Tanrım, benim için çok sıkı ve ıslak.

Tiana'nın dudakları bir solukta ayrılır, yanaklarındaki kızarıklık derinleşir.

"Seni becerdiğimde hoşuna gitti mi?" Törpülüyorum, arzum alevleniyor ve beni bir kez daha kontrolden çıkarmakla tehdit ediyor.

Tiana tekrar başını sallıyor, tavrı utangaç ve savunmasız. Bu masum meleğin altımda olması sarhoş edici.

Onun amını sikimle acımasızca sikmek istiyorum, böylece beni her lanet günün her saatinin her saniyesinde içinde hissedecek.

Oturduğunda, yürüdüğünde ve hatta uyurken bile ona kime ait olduğunun hatırlatılmasını istiyorum. Vücudumun üst kısmını ön koluma dayayarak göğsünü avuçluyorum, Göğüs ucunu sıkıp masaj yaparak sert bir çakıl taşına dönüştürürken tepkisini izliyordum.

Amı sikimin etrafında kasılıyor, vücudu bana dokunuşumu sevdiğini söylüyor.

Islak sıcaklığına geri dalmadan önce sadece ucu içinde kalana kadar çekiyorum.

"Çok iyi," diye inliyorum, orgazmımın hayaleti taşaklarımda karıncalanıyor. "*Cazzo, bella*. Senin amın bunun için yaratılmış.

Ben."

Tiana'nın elleri pazularımı buluyor ve çeneme ve boynuma öpücükler kondurmak için başını kaldırırken tırnakları tenime batıyor.

İlk kez karşılık veriyor, bu da arzumun daha da alevlenmesine neden oluyor.

"Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim," diye fısıldıyor kulağımın dibinde. "Her santimini içimde hissedebiliyorum."

Leğen kemiğimi onunkine sürtüyorum ve zevkin yüz hatlarını sıkılaştırmasını izliyorum.

"Çok iyi hissettiriyor," diye inliyor.

"İnlemeye devam et, *bella*," diye emrediyorum. "Sikimi ne kadar sevdiğini duymama izin ver."

Yavaşça hızımı artırıyorum, bu sefer Tiana'yı benim için değil onun keyfi için beceriyorum.

Soluk teninde elmas gibi parlayan bir ter pırıltısı var. Her itişte nefes alışları hızlanıyor.

Başımı göğsüne doğru indirerek meme ucunu emiyorum, avucum klitorisine doğru kayarken elim minyon vücudunda ziyafet çekiyor.

İtişler arasında başparmağımı onun hassas sinir demetinin üzerinde gezdiriyorum, dilim ve dişlerim göğüslerini yalayıp yutuyor.

"Armani," diye inliyor kalçaları dönmeye başlamadan hemen önce.

Ona çarpıyorum, sonra hareketsiz kalıyorum, muhtaç amını bana sürtmesine izin veriyorum.

Başımı kaldırarak yüzünü izliyorum, ne kadar kızardığını ve gözlerini aydınlatan katıksız arzuyu görüyorum.

Her iniltisini ve sızlanışını duymama izin veriyor ve vücudu gerildikçe kendimi onun üzerine bırakıyorum, coşku çığlıkları havayı doldurana kadar onu acımasızca beceriyorum.

Bir kez daha içine boşaldım, üzerine yığılırken tüm gücüm bedenimden çekiliyordu.

Ben izin vermedikçe özgür olamayacak şekilde altımda kafeslenmesini seviyorum.

Ben nefessiz kalsam da o nefes nefese kalsa da ağzım onunkini buluyor. Tiana'yı sanki benim başlangıcım ve sonummuş gibi öpüyorum.

Onu, onun için her şeyini feda edecek bir erkek gibi öperim.

Sonunda başımı kaldırdığımda gözlerinden sessiz yaşlar süzülüyor.

Ben daha ne olduğunu soramadan, "Senin için dua ettim." dedi.

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Ben isteyken endişelenmene gerek yok. Her zaman eve geleceğim."

İnşallah.

Başını iki yana sallar. "Hayır. Yani, senin gibi bir adam için dua ettim. Beni incitmeyecek, bana bir yuva verecek ve onu sevmeme izin verecek biri için." Parmakları omzumda geziniyor. "Sen dualarımın cevabısın."

Kalbim ona duyduğum sevgiyle iki kat şişiyor.

Bileğini tutuyorum ve elini ağzıma götürerek parmaklarını öpüyorum, sonra kıkırdıyorum, "Tanrım, sana çok aşık oluyorum."

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi beliriyor. "Beni Misha'nın küçük kız kardeşi olarak görmüyorsun değil mi?"

Leğen kemiğimi onunkine sürtüyorum. "Bebeğim, sıkışıp kaldığım tek yer senin amın. Güneş doğana kadar içinde gömülü kalabilirim."

Bana sırtıyor. "Benim için sorun değil."

"Ama umutsuzca bir duşa ihtiyacım var ve çok açım," diye inliyorum içinden çıkarken. Göğsüne bir öpücük kondurduktan sonra bedenimi onunkinden ayırıyorum.

Aşağıya baktığımda sikimi kaplayan kanın kırmızı tonunu görüyorum. Tiana'nın üzerine eğilerek onunla göz göze geldim ve "Sikimi kanattığın için teşekkür ederim, *güzelim*. Bekâretinin kıymetini bileceğim."

Gözleri açılıyor ve tepkisini utangaçlık olarak algılıyorum ama sonra oturur pozisyona geçiyor ve kolumu tutuyor. "Yaralandın!"

Kanla kabuk bağlamış kesiğe bakıyorum ve omuz silkiyorum. "Önemli bir şey değil, *Bella*."

"Hiçbir şey, kıcım," diye mırıldanıyor yataktan kalkarken. Banyoya girmeden önce seksi kıcına iyice bakıyorum.

Şirinmiş.

Kalkıp ona katılıyorum ve o bir yüz bezini ıslatırken ben de duşun musluklarını açıyorum. Yaklaşıyor ve mümkün olduğunca nazik bir şekilde kanı silmeye çalışıyor. Neredeyse ona endişelenmemesini söyleyecektim ama vazgeçtim çünkü üzerime titremesini seviyorum.

Ona bakarken kusursuz güzelliğine hayranlık duyuyor ve ona daha çok aşık oluyorum. Gözlerim çıplak vücudunun üzerinde geziniyor, sıkı göğüslerini, yumuşak karnını ve bacaklarının arasındaki mükemmel V'yi seyrediyor.

İnce kolundan tutarak onu duşa çekiyorum ve fayanslara doğru itiyorum. Tiana'nın gözleri yüzüme kaydı. "Yararı temizlemeyi bitirmedim."

Vücudunu kendiminkiyle sıkıştırıyorum ve yüzlerimiz arasında sadece bir santim kalana kadar eğiliyorum. Sesim alçak ve derinden geliyor, "Kesiği unut. O seksi vücudunun her santimini hayranlıkla seyretmek istiyorum."

Gözleri yüzümde geziniyor. "Sence ben seksi miyim?"

"Biliyorum," diye mırıldanıyorum daha yakına eğilirken. Ellerimi göğüslerinin üzerinde gezdiriyorum ve tekrar yukarı çıkmadan önce dar beline doğru indiriyorum. "Tanrım, *bella*. Umarım ben yokken çok uyumuşsundur çünkü bayılana kadar seni becereceğim."

Yüzüne nefes kesici bir gülümseme yayılıyor. "Senin üzerinde böyle bir etkim olması hoşuma gidiyor." Avuçlarını göğsüme yerleştiriyor ve vücudumu keşfetmeye başlıyor.

Yarı sertleşmiş sikime ulaştığında yüzünde bir gerginlik ifadesi belirliyor. Gözleri pelvik bölgeye inmeden önce benimkilere kayıyor, sonra parmakları kolanımı sarıyor.

Tiana sikimi yavaşça okşarken büyülenmiş gibi bakıyor ve elinde sertleştiğimde, "Çeliğin üzerine gerilmiş kadife gibi hissediyorsun," diyor. Gözleri yine yüzüme kaydı. "Sana dokunmamın bir sakıncası var mı?"

"Sormak için biraz geç değil mi?" Alay ediyorum.

O çekip gitmeden önce elini kendi elimle kapatıyorum. "Sakin durayım deme. Başladığın işi bitireceksin, *Bella*." Elimi onunkinin etrafında sıkıyorum, sonra "Beni sıkıca kavra ve daha hızlı vur" diye emrediyorum.

Talimatı bir profesyonel gibi yerine getirirken diğer eli yan tarafıma yerleşiyor.

"Evet bebeğim," diye inliyorum. "Başparmağını başının üzerine sür." Bedenim zevkten titriyor. "Evet, işte böyle." Elini kalçamdan kışıma doğru hareket ettiriyorum. "Tırnaklarını tenime geçir." Yumruğunun içine doğru itmeye başladığımda nefeslerimiz hızlanıyor. Kıç yanağımlı sıkıca kavlıyor ve öne doğru eğilerek meme ucumu emiyor ve ısıyor.

"*Cazzo*," diye tıslıyorum, daha hızlı itiyorum. "Yaklaştım. Daha sert sık. Sert severim."

Sikimi boğuyor ve gözlerinde güç dolu bir bakışla, "Benim için gel, *moya lyubov*" diyor.

Bir emir hiç bu kadar ateşli gelmemiştir. Homurdanarak yumruğuna vuruyorum. Salgım eline ve karnına çizgiler halinde vururken gözlerimi onunkilerle kilitli tutuyorum.

"Sen mükemmelsin Tiana," diyorum minnettar bir öpücükle ağzını almadan önce.

Onu hak etmek için ne yaptım bilmiyorum ama ona sonsuza dek değer vereceğim.

Bölüm 26

Tiana

Ne kadar mutlu olduğumu anlatacak kelime yok ve Armani'nin benden etkilendiğine dair aklımda tek bir şüphe bile yok.

Sadece sabahın erken saatlerinde uykuya daldık ve öğle yemeği için zamanında uyandık.

Onun için *pollo alla cacciatora* yaparken ona bakmadan ve gülümsemeden duramıyorum.

Mutfak masasında oturmuş, ben çalışırken izliyor. "Tanıdık kokuyor."

"Annem bana en sevdiğin yemeği yapmayı öğretti," diye itiraf ediyorum sinsi bir sırıtışla.

"Hmm." Ayağa kalkarak arkamda durdu ve kollarını bana doladı. "Her gün burada mıydı?"

"Evet, alışveriş yapmama yardımcı oldular ve bana Venedik'i gezdirdiler. Onlarla çok eğlendim."

Annem benim için mükemmel bir elbise gördüğünü ve prova için getireceğini söyledi. Her şeyin bu kadar çabuk olması çılgınca. İki gün içinde Armani ile evleniyorum.

"Bunu duyduğuma sevindim," diyor.

Boynumun yan tarafını öpüyor ve göğsüm sıcaklıkla patlıyor.

Yemeği ocakta kaynamaya bırakırken "Kalbim yerinden fırlayacak," diye itiraf ediyorum. Kollarının arasında dönüp ona bakıyorum.

"Bu kadar mutlu olacağımı hiç düşünmemiştim."

Armani'nin ağzı şefkatli bir gülümsemeyle kalkıyor. "Keşke geçmişini değiştirebilseydim." Yüzümdeki soruyu görünce, "Misha bana yetimhanede geçirdiğin zamanla ilgili her şeyi anlattı," diye açıklıyor.

"Oh." Burnumu kırıstırıyorum. "Artık bir önemi yok. Uzun zaman önceydi."

"Yine de, bu konuda konuşmak istersen burada olduğumu bilmeni isterim."

Parmak uçlarımda yükseliyorum ve ona hızlı bir öpücük veriyorum. "Teşekkür ederim, Armani."

Telefonu çalmaya başlar ve cebinden çıkardığı gibi tekrar masaya oturur. "Arayan Misha. Hoparlöre veriyorum, böylece merhaba diyebilirsiniz."

Armani cevap verir, "Hey, kardeşim."

"Sen belalı bir orospu çocuğusun. Sana *Azrail* lakabının takıldığını duydum. Görünüşe göre İtalya'nın yarısı altına sışmış ve parasını ödemiş. Gerçekten Sibilia'nın elini kestini mi? Acımasız adam."

Tanrım.

Bir yanım Armani'nin bir infazcı olarak ne yaptığını bilmek istiyor, ama sonra bilmemeyi tercih edeceğimi düşünüyorum.

"Tiana dinliyor," diye tersliyor Armani. "Kız kardeşine merhaba de, sik suratlı."

"Kahretsin, üzgünüm Tiana," diye kıkırdıyor Misha. "Erkeğinin ne kadar harika olduğunu duydun mu?"

"Az önce söyledin ya," diye cevap veriyorum. "Unutmadan, Cumartesi sabahı ilk iş burada olman gerekiyor. Sakın geç kalma."

Misha, "Senin bu özel gününü hayatta kaçırmazdım," diye yanıtlıyor. "Ee, Armani, gerçekten terfi aldın mı?"

Armani kıkırdar. "Benden daha çok şey biliyor gibisin."

"Franco'ya rapor vermen gerektiğini duydum." Misha bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Alek burada. Seni hoparlöre aldım."

"Teşekkür ederim kardeşim," diyor Alek, ses tonu duygu yüklü. "Sana borçluyum."

Ona borçlu mu? Ne için?

"Bana hiçbir şey borçlu değilsin," diye yanıtlıyor Armani. "Çok gecikti."

Yemeği ocaktan alıyorum ve iki tabak alıp bizim için hazırlıyorum.

"Öğle yemeği hazır," diye haber veriyor Armani. "Cumartesi günü görüşürüz."

Telefonunu masaya bırakıyor ve önüne bir tabak koyduğumda mırıldanıyor, "Teşekkür ederim, *bella*. Çok lezzetli görünüyor."

Karşısına oturuyorum ve bir ısırık almasını izliyorum. "Dikkatli ol, sıcak."

Yüzüne yayılan bir gülümsemeye yutkunuyor. "Tadı tıpkı annemin yemeklerine benziyor. Çabuk öğreniyorsun."

Bu iltifat karşısında yüzüm gülerek yemeğime yumuluyorum.

"Alek sana ne için teşekkür etti?" diye sormadan önce birkaç dakika sessizce yemek yedik.

Cevap vermeden önce bir süre bana baktı, "Ignazio Prodi'yi ben öldürdüm."

Armani birini öldürdüğü için değil, ismi bildiğim için şok dalgaları içime yayıldı. Prodi'nin oğlu Aslanhov'ların çektiği tüm acıların sorumlusudur.

"Öldüğüne sevindim." Gözlerim Armani'ninkilere kilitlendi. "Dünyayı bir canavardan kurtardın."

Yemeğinden bir ısırık daha almadan önce, "Birini öldürmek için biri gerekir," diye mırıldandı.

"Hayatım boyunca pek çok canavarla karşılaştım ama sen onlardan biri değilsin."

Bakışları benimkilere yöneliyor. "Yaşamak için insanları öldürüyor ve işkence ediyorum."

"Biliyorum." Çatalımı yemeğimin içinde döndürüyorum. "Ama sen masumları avlamazsın." Biraz kızarmış tavuk alıyorum. "Güven bana, Armani. Sen bir canavardan en uzak şeysin."

Yemeğinin geri kalanını bitirmeden önce ondan bir gülümsemeye ödüllendirildim.

Tam boş tabakları lavaboya yerleştirirken, annemin "*Piccola*. Buldum onu!"

Kolunda asılı bir gelinlikle mutfağa dalıyor. Armani'yi görünce bağılıyor, "Arkanı dön. Gelinliği görmene izin yok!"

Aceleyle elbiseyi ondan aldım ve misafir odasına taşıdım.

"Neden bana döndüğünü söylemedin?" Annem onu azarlar.

"Henüz fırsatım olmadı. Buraya gel ve sana sarılmama izin ver."

Odaya dalıp elbiseyi yatağın üzerine sermeden önce bir şeyler homurdandığını duyunca kıkırdıyorum. Gözlerim beyaz dantelin üzerinde geziniyor ve tekrar elime alıp önümde tutuyorum.

Tanrım, çok güzel.

Gösteriş yok. Kır çiçekleri arasında koşarken giyeceğiniz bir elbiseye benziyor.

Bayıldım.

"Ne düşünüyorsun?" Anne odaya girerken soruyor. Kapıyı kapatıyor. "Giy de ayarlamam gerekip gerekmediğini görelim."

Taytımı ve gömleğimi çıkarırken, "Çok güzel anne," diyorum. Kendimi biraz mahcup hissediyorum ve elbiseyi hızla başımın üzerine çekiyorum.

Ayak bileklerime kadar düşüyor ve keşke bir boy aynası olsaydı da elbisenin içinde nasıl göründüğümü görebilseydim.

"Oh," diye soluk soluğa kaldı annem. "Çok güzel görünüyorsun, *piccola*." Belimin etrafındaki kumaşla oynamak için yaklaşıyor. "Bir santim içeri çekmeliyim. Daha iyi oturacaktır."

"Tamam." Yüzüme bir gülümseme yayılıyor. "Neye benzediğini görebilmem için bir fotoğrafımı çekebilir misin?"

"Tabii ki." Annem telefonunu çıkarıp bana sırtıyor. "Gülümse, *piccola*."

Fotoğrafı çekerken mutluluğumu belli ediyorum ve görmek için ona yaklaşıyorum.

Kalbim.

Yüzüm ışıldıyor, gözlerim mutluluk kıvılcımlarıyla parlıyor. Bu elbise beni kaygısız gösteriyor.

"Bunu çok seviyorum. Teşekkürler anne."

Onu kucağıma çekiyorum ve anaç kolları beni sardığında göğsümde duygular kabarıyor.

"Çok mutluyum," diye itiraf ediyorum ona. "Beni ailenize kabul ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Sus, *piccola*. Beni ağlatacaksın," diye burnunu çekiyor. Eli saçlarımı ve sırtımı okşuyor. "Oğlumu mutlu et, ben de sana bütün gün dırdır eden bir kaynana olmayacağıma söz vereyim."

Geri çekilirken bir kahkaha attım. "Anlaştık."

Elini yüzüme doğru kaldırarak birkaç gevşek saç telini kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Ve bana torunlar ver."

"Yapacağım."

Allah'ın izniyle.

Bölüm 27

Tiana

Armani De Santis ile evleniyorum.

Annemin balkonunda bir fincan kahveyle oturmuş, loş ışıklı sokağa bakıyorum.

Saat sabahın ikisi. Uyuyamayacak kadar heyecanlıyım.

Misha ve Aurora saat dokuzda burada olacaklar ve Aslanhovlar da öğleden sonra saat birde yapılacak törene yetişecekler.

Evleniyorum. Harika

bir adamla.

Annem onun evinde kalmam için ısrar etti. Damat ve gelin düğünden önceki gece birbirlerini göremezler. Armani itiraz etti ama annem onu kafasına vurmakla tehdit edince pes etti.

Bir kıkırdamayı bastırıyorum.

"Tiana," diye bir fısıltı duyuyorum aşağıdaki sokaktan.

Fincanımı küçük masaya bırakıp kalkıyorum ve parmaklıkların üzerinden bakıyorum. Armani'nin sanki Romeo ve Juliet'ten bir sahneyi canlandırıyor muyuz gibi bana baktığını görüyorum.

Gülümseyerek ona el sallıyorum.

"Merhaba." "Geri çekil. Yukarı geliyorum." "Nasıl? Hayır-"

Armani sığıyor ve parmaklıklardan birini tutuyor. Hızla geri çekiliyorum ve kaşlarım havaya kalkıyor.

kolayca kendini yukarı çeker.

Bu çok ateşli.

Ayağa kalkıyor ve iki adımda eli boynumun kenarını kavlıyor, vücudu bedenime çarpıyor ve ağzından yakıcı bir öpücük çıkıyor.

Karnımdaki çırpıntı çok yoğun ve onu öperken parmak uçlarımda yükseliyorum.

Başını kaldırıp gözlerimin içine bakana kadar dudakları dudaklarımı yoğuruyor. "Seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum."

Yüzüme geniş bir gülümseme yayılıyor. "Ben de."

Duygular yakışıklı yüz hatlarını kaplıyor. "Sevilmediğini hissettiğin tüm günleri telafi etmek için seni çok seveceğim."

Kalbim patlamadan önce göğsümde tekliyor. Gözlerim doluyor ve tekrar ayağa kalkarak bana verdiği tüm mutlulukla onu öpüyorum.

Bu kadar kısa sürede Armani bana daha önce hiç yaşamadığım kadar sevgi ve saygı gösterdi. Sanki bir rüya gibi, sanki cenneti bir anlığına görüyor gibiyim.

Beni odanın içine itti ve gömleğimi çekiştirerek başımdan geçirmeye başladı.

"Annem duyacak," diye fısıldıyorum ağzına doğru.

Armani kendi gömleğini çıkarabilmek için geri çekiliyor, sonra da yere bırakıyor. "O zaman ses çıkarmasan iyi edersin." Göğsümü sıkıyor ve yatağa oturana kadar geri itilmeden önce meme ucuma bir öpücük konduruyor.

Taytımı çekiştirerek çıkardığında, "Senin içinde olmalıyım, *güzelim*," diye homurdandı.

Armani eşofmanını çıkarırken ben geri çekiliyorum. Bacaklarımı onun için açıyorum, üzerime sürünüyor ve vücudunun tüm ağırlığı beni yatağa sabitliyor.

Elleri yanlarımda aşağı yukarı hareket ediyor, sonra onları popomun altına itiyor ve yanaklarımı sıkıca kavlıyor. Sertliği yarığıma sürtünüyor, klitorisimdeki sürtünme o kadar iyi ki inlememek için kendimi zor tutuyorum.

Karnımın derinliklerinde bir ateş oluşuyor ve bu ateş vücuduma yayılmadan önce Armani girişimi buluyor ve içimin derinliklerine doğru itiyor. Leğen kemiği benimkine çarpıyor ve o kadar inanılmaz bir şekilde doluyorum ki bir an nefes alamıyorum.

"Evim," diye inliyor yüzünü boynumun kıvrımına bastırırken. "Kendini evinde gibi hissediyorsun, *güzelim*."

Kollarımı ona doluyorum ve tekrar içime girdiğinde, "Sen de benim için ev gibisin," diye nefes alıyorum.

Ağızlarımız birbirine kaynaşıyor ve ellerim omuzlarında ve kaslı sırtında geziniyor.

Tanrım, sırtına bayılıyorum. Her itişinde kasların nasıl hareket ettiğini hissetmek beni bu adam için daha da ateşlendiriyor.

Sonra avuçlarım kıcını buluyor ve beni yavaş ve işkence gibi derin itişlerle alırken nasıl esnediğini hissediyorum.

Tanrım.

Bacaklarım açılabilirdi kadar açılıyor. Sırtım eğiliyor ve ses çıkarmamak için alt dudağımı ısırarak zorunda kalıyorum.

Açlık Armani'nin yüz hatlarını sıkılaştırıyor, tam da bir elini omzuma dayayıp beni ele geçirilmiş bir adam gibi becermeye başlamadan önce.

Erkekliğinin içimi okşayan sürtünmesi saniyeler içinde parçalanmama neden oluyor. Dudaklarım aralanırken ve kaslarım gerilirken, Armani diğer eliyle ağzımı kapatıyor.

Zevk beni ele geçiriyor ve onun altında sarsılıyorum. Beni daha da sert alıyor ve kısa süre sonra serbest kalırken bedenime karşı sarsılıyor.

Armani gücünü kaybedip üzerime yığılana kadar beni doldurmaya devam ederken zevkimizi birlikte yaşıyoruz.

Nefes nefese, gecenin sessizliğinde uzanırken içimdeki karıncalanmalar devam ediyor.

Armani kollarını altıma itiyor, beni en sevdiği yastıkmışım gibi tutuyor. Yüzünü tekrar boynumun kıvrımına bastırıyor ve hâlâ içime gömülü bir şekilde mırıldanıyor: "Güneş doğmadan gideceğim."

Kollarımı kalbime doğru ilerleyen adama sıkıca sarıyorum ve saçlarına bir öpücük konduruyorum. "Uyu, *moya lyubov*'."

Dakikalar sonra nefes alışının yavaşladığını ve vücudunun benimkine daha da gömüldüğünü hissediyorum.

Düşüncelerim Armani'nin bana hissettirdikleriyle dolu. Onun gibi biriyle hiç tanışmadım ve her geçen gün beni şaşırtıyor.

Armani'ye zaten çok değer veriyorum, onu sevmem an meselesi.

Armani'nin leğen kemiğini benimkine sürmesiyle uyandım. Gözlerimi açtığımda güneşin ilk ışıkları karanlığı yararak pencereden içeri süzölmeye başlıyor.

Yüzü hâlâ boynuma yaslanmış durumda ve içimde sertleştiğini hissediyorum.

Biz uyurken Armani hiç çekilmedi ya da hareket etmedi.

Bana tekrar sürtünmeden önce yumuşak bir inilti çıkarıyor. Sürtünme içimi ıslatıyor ve erkekliğinin etrafında sertçe kenetleniyorum.

"Bu çok iyi hissettiriyor," diye fısıldıyorum.

Cevap alamıyorum ve Armani yine hareketsiz kalıyor.

Kahretsin, uyuyor mu?

Nefesleri eşit ve gülmemek için kendimi zor tutuyorum çünkü uykusunda bile beni becermek istiyor.

Eğer bu çekiciliğin kanıtı değilse, nedir bilmiyorum.

Bana karşı tekrar kıkırdanıyor, eli sağ göğsüme gidiyor. Onu bir can simidi gibi kavlıyor, kalçaları tekrar gıcırđıyor.

Ben öleceğim.

Altında sıkışıp kaldım ama popomu kaldırmaya çalışıyorum, böylece çok ihtiyacım olan rahatlama için ona sürtünebiliyorum.

Tanrım, uyanması lazım. Uçarak gideceğim.

Ona sürtünmeye çalışıyorum ama fazla hareket edemiyorum ve bu da göğsümde hayal kırıklığı yaratıyor.

Uykulu bir kıkırdama çıkarır. "Seni becermemi ister misin, Bella?"

"Hayır," diye mırıldandım. "Sırt üstü dön." Omuzlarını itiyorum ve bir kıkırdama daha atarak arkasını dönüyor. Hemen üzerine atıyorum ve umutsuzca sertliğinin üzerine kayıyorum.

"Çok daha iyi," diye iç geçiriyorum ona binmeye başlamadan önce, sadece onun bana verebileceği zevk patlamasını arıyorum.

Ben göğsüne öpücükler kondururken Armani'nin elleri kalçalarımın üzerinde duruyor, kalçalarım dönüyor ve gıcırıyor.

Orgazmım hızla geliyor ve sırtım kamburlaşarak sertliğinin üzerinde zıplıyor, vücudundan istediğimi alıyorum.

Altımda sarsıldığını hissediyorum ve gözlerimi açtığımda yüzünü kaplayan coşkuyu görüyorum, bakışları şiddetle üzerimde yanıyor.

"Ne kadar azgın bir kız," diye mırıldanıyor. "Ne zaman sikime ihtiyacın olursa beni uyanıkken sikebilirsin."

Üstüne yığıldım ve itiraf ettim, "İlk kez kendimi boşaltabildim. Görünüşe göre eksik parça sendin."

İlk defa başkasını düşünmeden istediğimi aldım.

Kolları beni sarıyor. "Ben senin amını yemeden önce orgazm olmadın mı?"

Sözleri yanaklarımın alev almasına neden oluyor. Seks hakkında doğrudan konuşma tarzına alışmam gerekiyor.

"Hayır." Nefesimi tutarken başımı sallıyorum. "Asla doğru yapamadım."

Bana sırtarak, "Seni boşaltabilecek tek kişinin ben olmam hoşuma gidiyor," diyor.

"Ben de." Ayağa kalktım ve yataktan sürünerek çıktım. "Annem seni yatağında bulmadan önce gitmelisin."

Banyoyu kullandım ve gece çantama koyduğum kot pantolon ve tişörtü giydim. İçeri girdiğimde

Odada Armani'den eser yok. Yastığın üzerinde tek bir sarı çiçek ve bir not v a r .

***Sekiz saat sonra görüşürüz, güzelim. Seni
Bayan De Santis yapmak için
sabırsızlanıyorum.***

Love,

A.

Kalbim eriyor ve notu birkaç kez okuyorum. Gözlerim 'aşk'a her takıldığında gülümsemem büyüyor, dünyam aydınlanıyor ve kalbim hayallerimin erkeği için biraz daha fazla atıyor.

Bölüm 28

Armani

Misha ve Aurora için kapıyı açarak arkadaşlarımı kucaklıyorum ve evime girmelerine izin veriyorum.

Misha ilk kez yaşadığım yeri görüyor ve etrafına bakarak mırıldanıyor: "Fena değil. Kendin için iyi yapmışsın."

İltifatı kabul ediyorum. "İçecek bir şey ister misin?"

Aurora başını sallar. "Bana sadece Tiana'nın nerede olduğunu söyle ki ona gidebileyim."

"Seni annemin evine götüreceğiz," diyorum.

Dar sokakta ilerlerken Misha gülümsüyor, yüzünde memnun bir ifade var. Bana bakıyor. "Tiana için hayal ettiğim şey buydu."

"Mutlu görünüyor," diye itiraf ediyorum. "İlk tanıştığımız zamanki kadar temkinli ve ürkek değil."

Yavaş yavaş kabuğundan çıkıyor. Bu sabah benden orgazmını aldığı anda göğsüm gururla doldu. Yavaş yavaş, korkak küçük bir kuştan güçlü bir kadına dönüşüyor.

Misha kolunu omuzlarıma atarak, "Bunu duyduğuma sevindim," diye cevap veriyor. "Onun için yaptığınız her şey için teşekkür ederim."

Güven bana. Benim için zevktir.

"Bir şey değil."

"Aman Tanrım, köprülere bayılıyorum," diye iç geçiriyor Aurora. "Ve çiçekli balkonlara. Burası çok güzel." Misha'nın kolunu dürtüyor. "Belki de taşınmalıyız." Ona gülümseyerek yanağını onun pazusuna sürtüyor. "Bilirsin, böylece Tiana'ya daha yakın olabiliriz."

"Hmmm." Misha parmağıyla kızın burnunun ucunu okşuyor, sonra da ona takılıyor: "Doğru, Venedik'e aşık olduğun için değil."

"Evet, o da var," diye kıkırdıyor.

Ön kapıyı açtım ve "Anne" diye seslendim.

"*Mammamia*. Burada kal, *piccola*." Bir saniye sonra annem köşeden hızla geldi. "Gelini göremezsin."

Kıkırdarak Aurora'yı işaret ediyorum. "Aurora'yı buraya getirdim."

Annemin gözleri Misha ve Aurora arasında gidip geliyor, sonra aceleyle öne atılıyor ve Misha'yı kucaklıyor. "Sonunda seninle tanıştım."

Her iki yanağını da öpüyor. "Ne kadar yakışıklı bir çocuk." Sonra Aurora'yı kucaklayıp öpüyor. "Hoş geldin."

Anne bir kolunu Aurora'nın omuzlarına doluyor ve onu evin derinliklerine doğru sürükleyerek omzunun üzerinden, "Gidebilirsin. Kapıyı arkandan kapat."

Misha bir kahkaha patlatmadan önce, "Tiana'yı kontrol etmek için geri geleceğim," diyor.

Evime dönerken Misha sırtıma bir tokat attı. "Bana her şeyi anlat."

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Ne hakkında?"

"Azrail." Sırtıma bir tokat daha vurdu. "Siktiğimin belalısı, kardeşim."

Omuz silktim. "Tiana'nın yanına dönmek için acelem vardı."

Gözleri yüzümü tarıyor, sonra dudaklarından bir kahkaha tufanı kopuyor. "Ona aşık olmuşsun." Omzumu kavlıyor ve beni sokağın ortasında durmaya zorluyor. "Ne dedim ben? Ha. Haklıymışım. Kız kardeşime sırılsıklam aşıksın. Değil mi?" Karın kaslarıma vuruyor. "İtiraf et."

Onu iterken kıkırdıyorum. "Siktir git." Yürümeye devam ediyoruz, sonra itiraf ediyorum, "Evet, haklısın." Ruh halim ciddileşiyor. "Onu sevmek kolay."

"Biliyorum." Misha kolunu omzuma atıyor. "Sevilmek için sahip olduğu her şeyi verir."

Evime yaklaştığımızda, Alek'in ön kapının yanında durup telefonunu kontrol ettiğini görüyoruz.

"Yo!" Misha sesleniyor.

Alek başını kaldırıyor ve bize doğru geliyor. Gözleri bana kilitleniyor ve Alek beni kardeşçe kucaklamadan hemen önce Misha hızla kenara çekiliyor.

Sadece bir anlığına beni geri itti ve "Bana nasıl öldüğünü anlat" dedi.

Elimi omzuna koyuyorum ve göz göze geliyoruz. "Onu kendi bifttek bıçağıyla bıçakladım ve kanında boğulmasına izin verdim."

Alek'in gözlerine biraz huzur gelir.

Buna ihtiyacı vardı. Her şeyden çok.

"Hadi," diyor Misha, başıyla eve doğru işaret ederek. "Kahveye ihtiyacım var."

İçeri giriyoruz ve ben kahveyi hazırlarken Alek de Tiana'nın pişirdiği keklerden birini yiyor.

"Tanrım, bunu özlemişim," diye mırıldanıyor ağzı dolu bir şekilde. "Sadece sen sabahın köründe tatlı şeyler yiyebilirsin."

Misha mırıldanıyor.

Mutfak masasına oturduk ve kahvelerimizi yudumladık.

"Çiçekçi süslemeye gelmeden önce bir saatimiz var.

Avluda," diye bilgilendirdim onları.

"Yardımcı olabileceğimiz bir şey var mı?" Misha soruyor.

"Hayır." Yüzüme bir sırıtma yayılıyor. "Sadece Tiana'ya gitmemi engelle ki annem beni öldürmesin."

Arkadaşlarım yorumuma gülüyor, sonra Alek diyor ki, "Bugünden sonra tek bekar ben olacağım. Senin adına tüm bekar kadınları becermek zorunda kalacağım."

Alek üç yıldır kimseyle birlikte olmadığı için bunların lafta kaldığını bildiğimden kıkırdıyor ve başımı sallıyorum.

Onları Venedik'i daha fazla görmeleri için tekneye götürmeden önce bir fincan kahvenin daha tadını çıkarıyoruz. Sadece otuz dakikalığına ve çiçekçiye açmak için zamanında dönüyoruz.

"Ben Tiana'ya gidiyorum," diyor Misha. Alek'in omzuna vuruyor, "Armani'nin saat birde mihrapta olduğundan emin ol."

"Güven bana," diye mırıldandım. "Orada olacağım."

Bölüm 29

Tiana

Misha mutfağa girdiğinde Aurora düğünde giymek üzere çiçeklerden bir taç örmeme yardım ediyordu.

Zıplayarak kardeşime sarılıyorum ve anında bir duygu dalgası kaplıyor içimi.

Kolları beni saran çelik bantlar gibi, hâlâ hayatım boyunca bildiğim güvenliği k o r u y o r .

Beni bırakıp elimi tutuyor ve Aurora'ya bakıyor, "Bir saat içinde döneceğiz."

Ona sevgi dolu bir gülümseme veriyor. "Acele etme. Ben tacı bitireceğim."

Beni evden çıkardı ve pazar yerine doğru yürüdük.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim."

"Tabii ki. Bugün senin büyük günün." Elimi bırakıyor ve kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine doğru çekiyor, sonra mırıldanıyor: "Küçük kız kardeşim evleniyor."

Ses tonu inançsızlıkla doludur.

"Bu gerçeküstü," diye itiraf ediyorum. "Armani inanılmaz."

"Onu serçe parmağına dolamışsın," diye takılıyor bana.

"Bence tam tersi." Mutlu bir kahkaha attım.

"Kahretsin, ben iyiyim. İkinizin harika bir çift olacağınızı biliyordum," diye övünüyor.

Ondan uzaklaşıyorum ve "Sana yer açsam iyi olacak koca kafa" diye takılıyorum.

Misha bir kafeyi işaret ediyor. "Buraya oturalım."

Bir garson gelir ve Misha bir bardak su ve bir dilim ekmek sipariş eder. Sunucu ona aklını kaçırmış gibi bakar ama mutfağa doğru yürür.

Misha'nın gözleri benimkilerle kilitleniyor. "O odanın ne kadar soğuk olduğunu hatırlıyor musun?"

Sabah güneşi üzerimde parlıyor olsa da, vücuduma bir ürperti yayılıyor. "Asla unutmayacağım."

Servis görevlisi siparişi getirip aramıza yerleştiriyor. "Hepsi bu kadar mı?"

"Bize on dakika verin," diye cevaplıyor Misha.

Yalnız kaldığımızda ekmekten bir parça koparıp bana uzatıyor.

Tıpkı benim yemem için bir şeyler çalabildiğinde yaptığı gibi.

Ondan ekmeği alırken gözlerim doluyor. Küçükken yediğim küflü ekmeğin aksine, bu taze ekmeğin tadı çok lezzetli.

Önemli olan sembolizmdir.

"Bu seni son besleyişim olacak," diyor, yüz hatları duygusallıkla gerilmiş. "Bugünden itibaren seninle ilgili tüm görevleri Armani devralacak."

Yüce Tanrım.

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor ve onu hızla siliyorum.

"Ama bir gölge gibi hep orada olacağım, Tiana," diye devam ediyor boğuk bir sesle. "Soyadın De Santis olarak değişebilir ama sen her zaman bir Petrov olarak kalacaksın."

Başımı sallıyorum ve zorlukla yutkunuyorum. Boğazımdaki yumru yüzünden bir şey söyleyemeyince masanın öbür ucuna uzanıp kardeşimin elini tutuyorum.

"*Seni seviyorum, Misha,*" ağzımın söyleyemediğini gözlerim söylüyor.

Sunucu tekrar geliyor ve bu sefer Misha bizim için hamur işleri ve cappuccino sipariş ediyor.

Sessizlik içinde, daha önce yüzlerce kez yaptığımız gibi birlikte yemek yiyoruz. Açlıktan öldüğümüz günler çoktan geride kaldı ve mutluluk dolu bir gelecek bizi bekliyor.

Çok yol kat ettik ve çok şey atlattık çünkü Misha bizim için savaşmaktan asla vazgeçmedi.

Derin bir nefes alıyorum ve kardeşime bakarak, "Beni yetiştirdiğin için teşekkür ederim, Misha. Asla şikâyet etmediğin ve her zaman güvende olmam ve bakılmam için gerekeni yaptığın için teşekkür ederim." Gözlerim yine yaşlarla doluyor. "Çocukların için harika bir baba olacaksın."

Duygusal bir kıkırdama çıkarıyor. "Yıllarca pratik yaptım."

Hesabı ödmeden önce bir gülümseme paylaşıyoruz ve annemin evine geri dönüyoruz.

Misha, Armani ve beni kontrol etmek için iki ev arasında gidip gelirken ben sabahın geri kalanını hazırlanarak geçiriyorum.

Annem ve Zia Giada saçımı yapıyor, bir kısmını tutturarak sırtımdan aşağı güzel bukleler halinde dökülmesine izin veriyor, Aurora ise makyajıma yardım ediyor.

Elbisenin içine girip dantelleri vücuduma göre ayarladığımda, çiçeklerden oluşan tacı başıma yerleştiriyor.

"Büyüleyici görünüyorsun, Tiana," diye mırıldanıyor Aurora.

Misha odaya girip "Hazır mısın?" diye soruyor. Alek, Armani'yi senden uzak tutmak için uğraşıyor." Sesinde mizah dans ediyor, sonra gözleri üzerimde geziniyor ve yüz hatları gerginleşiyor. "Vay canına." Yaklaşıyor ve elimi tutuyor. "Çok güzel."

"Hazırız," diye duyuruyor anne. "Hadi gidelim."

Yüzündeki bir damla gözyaşını silerek aceleyle odadan çıkar.

Kolumu Misha'nın koluna doluyorum ve evden çıkarken sokağa dizilmiş komşularımızı görüyorum.

Armani'nin evine doğru yürürken gül yaprakları atılıyor ve bir yol oluşturuyor. Avlunun kapıları ardına kadar açık ve her yerde çiçekler görüyorum.

Piyano notaları havayı doldurmaya başlıyor ve ben şarkıyı tanıyorum.

Sebepten sensin, yazan Callum Scott.

Misha beni beyaz yapraklardan oluşan koridorda yürütürken şarkı sözleri çok duygusal. Gözlerim Armani'ye kilitleniyor ve ne kadar yakışıklı görüldüğünü görünce nefesim kesiliyor.

Azizlerin. Armani'nin soyadı Latince'de bu anlama geliyor.

Bir azizle evleniyorum.

Boğazımda kocaman bir yumru oluşuyor ve duygularım allak bullak oluyor. Bay ve Bayan Aslanhov'u zor fark ediyorum.

Misha beni Armani'ye verdi ve "Sana tek ailemi veriyorum" dedi.

Armani başını sallar, "Bugünden sonra *tek* ailen o olmayacak. Sana kardeşim demekten onur duyarım."

Tanrım. Kalbim.

Bizi evlendirmeyi nezaketle kabul eden Peder Moretti'ye dönüyoruz.

Kutsal kitaptan bir bölüm okuyor, sonra bize gülümsüyor. "Birbirinizle yüzleşin."

Armani'ye dönüyorum ve hayatımın geri kalanında birlikte yaşayacağım yakışıklı adamı gözlerimle süzüyorum.

Armani sol elimi tutuyor ve sıkıyor, bakışları sevgiyle üzerimde duruyor.

"Armani, benden sonra tekrar et," diyor Peder Moretti.

Armani, Peder Moretti yeminleri okuyana kadar bekler ve sonra şöyle der: "Ben, Armani Diego De Santis, seni, Tiana Petrov'u, bugünden itibaren, daha iyi, daha kötü, daha zengin, daha fakir, hastalıkta ve sağlıkta, ölüm bizi ayırana kadar sevmek ve beslemek üzere eşim olarak kabul ediyorum."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken onları tutamıyorum.

"Tiana, benden sonra tekrar et," diye talimat veriyor Peder Moretti.

"Ben, Tiana Petrov, seni, Armani Diego De Santis'i kocam olarak kabul ediyorum, bugünden itibaren, iyi günde, kötü günde, zengin günde, fakir günde, sonsuza dek..." diye tekrarlarlarken dudaklarım aralanıyor, sesim gergin ve titrek çıkıyor.

Hastalıkta ve sağlıkta, ölüm bizi ayırana dek sevmek ve değer vermek için."

Armani'nin bizim için aldığı yüzükleri değiştirdikten sonra Peder Morretti, "Armani, Tiana'yı karın olarak kabul ediyor musun?" diye sordu.

Armani'nin ağzının köşesi sıcak bir sırıtışla kalkıyor, "İstiyorum." Gülümsemeye çalışıyorum ama çok duygusalım.

"Tiana, Armani'yi kocan olarak kabul ediyor musun?" "Evet," sözcükleri dudaklarımdan kolayca döküldü.

Milyonlarca kez, biliyorum.

"Şimdi sizi karı koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsiniz."

Armani başını eğip yeminimizi bir öpücükle mühürlerken, ezici bir mutluluk tüm varlığımı ele geçiriyor.

Alek bir çığlık atar, ardından alkışlar patlar.

Avluya baktığımda komşuların kapı önünde toplandığını görüyorum.

Herkes bizimle kutlamaya geldi.

Gözlerim tekrar Armani'nin yüzüne dönüyor ve onu bana hayranlıkla bakarken buluyorum. "*Mia moglie.*" Beni göğsüne doğru çekiyor, kolları etrafımda kilitleniyor. "Benim güzel karım."

Geriye doğru eğildim ve beni tekrar öperken, kahkahalar ve ısıklarla daha fazla alkış havayı dolduruyor.

Gülümsemem genişliyor ve içimde kabaran tüm sevinçten titriyorum. "Kocam," diye fısıldıyorum dudaklarına.

Ona sahip olduğum her şeyi veriyorum.

Kalbim.

Bedenim.

Ruhum.

Benim her şeyim Armani'ye ait.

Bölüm 30

Armani

Lanet olsun, ben şanslı bir piçim.

Tiana'dan başka bir yere bakmak benim için neredeyse imkansız.

Ailemiz, arkadaşlarımız ve komşularımızla kutlama yapacağımız meydandaki restoranın tamamını rezerve ettim.

Birbirine sıkı sıkıya bağlı bir topluluk olduğumuz için komşuların da kutlamaya katılmasını bekliyordum, bu yüzden restoranla ekstra düzenlemeler yaptım.

Annem, henüz tanışmadığı komşularla tanıştırmak için Tiana'yı benden çalmaktan vazgeçmedi.

Kahkahalar atılıyor, sohbet koyulaşıyor ama yemek getirilmeden önce Bay Aslanhov yanıma geliyor.

"Gidiyoruz," diye duyuruyor. Bayan Aslanhov mutlu görünmüyor ama sessizliğini koruyor.

Tiana, Misha ve Alek'in hatırı için "Bugün geldiğiniz için teşekkür ederim" diyorum.

Gözleri bana sert bakıyor. "Bu evlilikten mutlu olduğumu düşünerek hata yapma. Bana milyonlara mal oldun."

Omuz silkiyorum, yaşadığı kayıp umurumda bile değil. "Eve güvenli bir yolculuk yap."

Anneme ve Tiana'ya doğru yürümeden önce Bayan Aslanhov'a başımla selam veriyorum.

Kollarımı Tiana'nın ön tarafına dolayarak onu annemden uzaklaştırıyorum ve şakacı bir şekilde, "Bütün gün sendeydi. Tiana benim."

"Tsk," diye homurdanıyor anne. "Sahiplenici çocuk."

Tiana'yı dans pistine götürürken ona "Beni sen yetiştirdin," diye takılıyorum.

Onu göğsüme doğru çekiyorum ve kaldırım taşlarına doğru yönlendiriyorum.

Tiana'nın yüzü sevinçle parlıyor.

"Mutlu musun, karıcığım?"

"Çok f a z l a , " diye cevap veriyor, gözleri daha önce görmediğim bir duyguyla dolu.

Merak edip sordum, "Bu bakış ne için?"

Başını sallıyor, yanaklarını pembeye boyayan bir allık.

"Daha çok erken."

"Ne için çok erken?"

Benden başka her yere bakmadan önce gözleri benimkilere kayıyor. "Sana birkaç ay içinde söyleyeceğim."

"Hayır," diye kıkırdıyorum. "Bunu söyleyemezsin ve beklememi bekleyemezsin. Şimdi söyle."

Onu göğsüme geri getirmeden önce kendimden uzaklaştırıyorum.

Gözleri bir kez daha okunamayan duygularla doluyor, sonra fısıldıyor, "*Ya lyublyu tebya.*"

"Ben Rusça bilmiyorum," diye yakınıyorum bir kahkaha **p a t l a m a s ı y l a .** "Bu haksızlık."

Şakacı bir şekilde omuz silkiyor, gözleri muziplikle dans ediyor.

Tanrım, o inanılmaz.

Onu geriye doğru yatırıp ağzımı onunkine yapıştırıyorum ve karımı ölesiye öpüyorum.

Yalan söyledim. Biraz Rusça biliyorum. Ne dediğini anlayacak kadar.

Onu tekrar ayağa kaldırıyorum ve kulağına "Ti amo" diye fısıldarken onu tutarak tek bir noktada sallanıyoruz.

Yüzünü görmek için geri çektiğimde, yüz hatlarını kaplayan şoka tanıklık etmek için tam zamanında geldim. Gözleri yıldızlar gibi parlamaya başlıyor ve benim de onu sevdiğimi fark ettiği o anda, ondan daha güzel bir şey yok.

Ellerimle yüzünü çerçeveliyorum ve eğilerek onu şefkatle öpüyorum, sevgimin dudaklarımdan onunkine akmasına izin veriyorum.

Birdenbire duygular varlığımın her santimini kaplıyor ve geri çekilip kalbimin o kadar derinlerine girmiş olan kadına bakıyorum ki beni öldürmeden onu çıkarmam mümkün değil.

Aramızdaki hava bu anın yoğunluğuyla yüklü ve Tiana bana sanki ben onun başlangıcı ve sonuymuşum gibi bakıyor.

Sanki onu sevmeyi bırakırsam yok olacakmış gibi.

"Sei la mia," diye fısıldıyorum. İşte o benim hayatım.

Parmakları çenemi okşuyor, sonra dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor.

"Hey," diye sesleniyor Misha, "bu kadar öpüşme yeter. Hadi yemek yiyelim." Garsonlara yemek getirmelerini işaret ederken gülüyorum.

Tiana'yı masamıza götürdüğümde telefonum çalmaya başlıyor. Cihazı cebimden çıkarırken ekranda Luca'nın adının yanıp söndüğünü görüyorum.

"Bay Cotroni," diye sırtıyorum.

"Büyük günün kutlu olsun Armani," diyor. "Hediyemi her an alabilirsin."

Telefonum gelen bir mesajla çalıyor ve hemen kontrol ediyorum.

€19800000-00 HESABINA ÖDENMİŞTİR: AD DE SANTIS

Yüce İsa.

Telefonu tekrar kulağıma götürerek, "Teşekkür ederim efendim. Minnettarım."

"Getirdiğin paranın yüzde onu. Umarım bu sizi işinizde başarılı olmaya devam etmeniz için teşvik eder."

Kıkırdadım, "Öyle."

"Eşinizle bu özel günün tadını çıkarın."

Görüşme sona eriyor ve ben de banka hesabıma girerek bakiyemi kontrol ediyor ve paranın büyük kısmını bir yatırıma aktarıyorum.

"İyi haberler aldın mı?" Tiana masamıza oturduğu yerden soruyor.

Yanına oturdum. "Evet."

Bana sorgulayan bir bakış attı.

Elini tutuyorum ve parmak eklemlerine bir öpücük konduruyorum. "Luca selamlarını yolladı. Seninle geçirmem için bana iki hafta izin verdi."

Yüzü bir gülümsemeye aydınlanıyor. "Yaşasın! Çok nazik."

Bize karşı ne kadar nazik olduğunu bilemezsin, Bella.

Çok geçmeden yemek tabakları taşınır ve konuklarımız ziyafetin tadını çıkarmaya başlar.

Kutlama gecenin ilerleyen saatlerine kadar devam ediyor, ta ki ben artık yettiğine ve gelinimi tamamen kendime istediğime karar verene kadar.

Ailemize ve arkadaşlarımıza veda etmek için bir an ayırdıktan sonra parmaklarımı Tiana'nın parmaklarının arasından geçirip evimize doğru yürüyorum. Biz resepsiyondayken temizlenmiş olan avluya giriyoruz ve kapıyı arkamızdan kapatıyorum.

Sonunda. Sadece ikimiz.

Çılgın bir haftadan sonra, tekrar çalışmaya başlamadan önce eşimle birlikte dinlenmek ve biraz nefes almak istiyorum.

Yatak odasına gidiyoruz ve kıyafetlerimizi çıkarıp daha rahat bir şeyler giyiyoruz.

"Ne yapmak istiyorsun? Yeterince yedin mi?" Tiana bukleleri taramadan önce saçındaki tokaları çıkarırken soruyor.

Saçını taramasını izlemenin çok samimi bir yanı var.

Dolaba geri dönüp kazaklarımdan birini alıyorum.

Çıkarken, "Kollar yukarı" dedim.

Tiana bana sorgulayan bir bakış atıyor ama kollarını kaldırıyor. Kazağı başının üzerine çekiyorum ve yüzü delikten dışarı çıktığında ağzına hızlı bir öpücük konduruyorum.

Anında yüzüne bir gülümseme yayılır.

Spor ayakkabılarını gösterdim. "Giy onları, *bella*."

Ayaklarını içine soktuktan sonra "Yine dışarı mı çıkıyoruz?" diye soruyor.

Elimi tutması için tutarken başımı sallıyorum. Parmaklarımızı örüyorum ve onu evin dışına, bir gondolun olduğu yere götürüyorum.

bizi bekliyor.

Oturmasına yardım ederken içindeki heyecanın kabardığını hissediyorum. Yanında bir yer bulup bacaklarını bir battaniyeyle örtüyorum. Her şeyi ayarladığım gondolcuya başımla selam veriyorum.

Piknik sepetini işaret ediyor, sonra da "Rahatlayın ve keyfini çıkarın" diyor.

Apartmanların ve lambaların ışıkları su üzerinde mistik bir parıltı oluştururken, su yollarında yavaşça sürükleniyoruz.

Gece Venedik'i deneyimleyen Tiana'nın gözleri merakla parlıyor.

O çevremize hayranlıkla bakarken ben de ona bakıyor, dayanılmaz güzelliğini içime çekiyorum.

Bakışlarını bana çevirmeden önce "Bu çok romantik," diye fısıldıyor.

Bir elimi kaldırarak parmaklarımı yanağında ve çenesinde gezdiriyorum.

Daha yakına eğildim, gözlerim onunkileri hapsetti.

"Düğün olmasını istediğiniz gibi miydi?"

Başını omzuma yaslarken başını sallıyor. "Çok daha fazlasıydı. Komşularımızın bizimle birlikte kutlama yapmasına bayıldım."

Çenesinden tutup başını geriye yatırıyorum. Dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor. "Ağzına bağımlı oldum, *Bella*," diye inliyorum onu daha sert öpmeden önce.

Kaldırımlardaki insan sesleri ve gondola vuran su sesleri eşliğinde karımın ağzının tadını çıkarıyorum.

Sadece ikimiz sevgi balonumuza sarılana kadar zaman akıp gidiyor.

Bölüm 31

Tiana

Geçtiğimiz hafta boyunca, sabah insanı olduğumu öğrendim.

Yani, iş sekse gelince. Ve

Armani buna bayılıyor.

Erkeğimi sırt üstü yatırdığımda uykulu bir kıkırdama sesi çıkarıyor. Uyluklarının üzerinde sürünüyorum ve avuçlarımı göğsünün kaslı genişliğinde yukarı ve aşağı ovuşturuyorum, eğiliyorum ve şaftını tabandan uca yalıyorum.

"*Madre di Dio,*" diye homurdanıyor.

Onun deyimiyle 'sabah zaferini' ağzımın derinliklerine kadar emiyorum, dilimi şişmiş başın etrafında döndürüyorum, sonra serbest bırakıyorum.

"*Cazzo, bella,*" diye inliyor. "Çok iyi. Daha sert em beni."

Aletini tekrar derinlere sokuyorum ve yanaklarımı oyuyorum, Onu emebildiğim kadar sert emiyorum.

"*İsa aşkına,*" diye tıslıyor. "Daha sert." Elleri saçlarımı yumrukluyor ve beni aşağı doğru iterek onu boğazımın arkasına kadar almam için zorluyor.

Bir kez daha emiyorum, sonra tutuşundan kurtuluyorum. "Seni küçük baş belası," diye kıkırdıyor.

"Dün gece sıra sendeydi," diyorum kalçalarına otururken. "Şimdi sıra bende."

"Senin bu yeni otoriter yönünü seviyorum." Gözleri göğüslerimde bayram ediyor ve uzanıp sağ meme ucumu sertçe çimdikliyor.

Aleti karnının üzerinde yatarken, yarığımı sert uzunluğun üzerine sürüyorum ve muhtaç bir inilti çıkarıyorum.

"Eller yatak başlığına," diye emrediyorum.

Hâlâ evliliğimizde söz sahibi olmama izin verildiği fikrine alışmaya çalışıyorum. Seks sırasında Armani'ye ne yapması gerektiğini söyleyecek kadar cesur olduğum tek zaman. Çünkü bunun onu tahrik ettiğini görebiliyorum.

Ahşap karyolayı tutuyor, güçlü bedeni altımda uzanıyor.

"Ne kadar iyi bir mafya babası" diye övüyorum onu.

Sözlerim sikinin sarsılmasına neden olurken burun delikleri genişliyor ve yüz hatları geriliyor, zaten ucunda boncuk boncuk salgılar oluşuyor.

Klitorisimi tekrar onun shaftına sürüyorum ve ikimiz de çok ihtiyaç duyulan sürtünmeden inliyoruz.

"Sırılsıklam olmuşsun, *güzelim*," diyor, sesi şehvetten kısılmış. "Kukun benim için damlıyor."

Avuçlarımı tekrar göğsüne sürüyorum, kaslarının üzerine sıkıca gerilmiş teninin verdiği hissi seviyorum. Öne doğru eğilerek meme uçlarını emiyor ve yalıyorum, bir yandan da ağlamaklı sertliğine sürtünmeye başlıyorum.

"*Cazzo*," diye tıslıyor. "Beni öldürüyorsun."

"Hmm," daha hızlı hareket ederken tenine karşı mırıldanıyorum, sadece ulaşamayacağım serbest bırakmamı kovalıyorum.

"Tiana," diye homurdanıyor.

Sınırlarına ulaştığını bildiğimden, sikini girişime yerleştiriyorum ve tüm shaftını alarak sertçe aşağı itiyorum.

"*Sikeyim, sikeyim, sikeyim*" diye bağılıyor, içime öyle hızlı giriyor ki bir çığlık atarak kendimden geçiyorum.

Tahtanın çatırdadığını duyuyorum, sonra Armani'nin elleri beni kavıyor ve sırt üstü düşüyorum. Tekrar içime giriyor ve ben yoğun zevkten çığlık atana kadar beni beceriyor.

Vücudu geriliyor ve ağzı açılmadan önce boynundaki damarları görebiliyorum ve serbest kalırken içimde sarsılıyor.

Anında tüm gücü tükeniyor ve üstüme yığılıyor, vücudu birkaç saniyede bir sarsılmaya devam ediyor.

"Tanrım, Tiana," diye soluk soluğa kalıyor. "Bu çok yoğundu. Bu işte çok iyi olmaya başladın."

Nefes nefese bir kıkırdama çıkardım, kendi bedenim yoğun orgazmdan uyuşmuştu.

"Çünkü çok iyi bir öğretmenim var."

Başını kaldırarak, içimden çıkmadan önce şakacı bir şekilde çenemi ısırtıyor. Yataktan kalkıyor ve banyoya doğru yürürken sıkı kıcını hayranlıkla seyrediyorum.

"Kahvaltı için dışarı çıkmak ister misin?" diye sesleniyor.

"Bu hoşuma giderdi. Sana işkence etmek tüm enerjimi aldı," diye cevap veriyorum kendimi yataktan çekerken.

Dolaptan bir elbise ve temiz iç çamaşırı alıp banyoda Armani'ye katılıyorum.

Duşu açarken omzumun üzerinden ona bakıyorum.

"Anneme ve Zia Giada'ya bize katılmalarını söyleyelim mi?"

"Hayır. Annem bizim için yemek yapmakta ısrar edecek."

Bana gülümsüyor. "Ayrıca, geri dönmek zorunda kalmadan önce seni tamamen kendime istiyorum.

çalışmak için."

Duşa giriyorum ve Armani de bana katılıyor.

Vücutlarımızı yıkarken, "Tatilim bitmeden önce yapmak istediğin bir şey var mı?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Aklıma bir şey gelmiyor. Seninle evde vakit geçirmeyi seviyorum."

İşimizi bitirip giyiniyoruz ve itiraf etmeliyim ki birbirimizin yanında bu kadar rahat olmamıza bayılıyorum.

Nasıl oluyor da bir gün bir insanla tanışıyorsunuz ve ertesi gün sanki sonsuza kadar oradaymış gibi hissediyorsunuz?

Hazır olduğumuzda evden çıkıyoruz. Armani kapıyı açıyor ve basamakta duran dikdörtgen bir kutuyu görünce duraklıyor ve beklememi işaret ediyor. "Geride kal."

Çömelerek kapağı dikkatlice kaldırıyor, sonra alnında bir kaş çatılıyor. "Güller. Sen de gelebilirsin."

Ben yaklaşırken Armani çiçeklerin arasından notu çıkarıp okuyor. Kontrollü tavrı kaybolurken yüz hatları kararıyor ve içindeki mafya yüzeye çıkıyor.

Gözleri bana kayıyor. "Bu senin için." "Benim için mi?" Şaşkınlıkla soluk soluğa kaldım.

Yaklaşıp elini tutuyorum ve notu okuyorum.

***Benim sevgili Tiana'm,
Seni tekrar görmek için
sabırsızlanıyorum.
Dudaklarının tadını özledim.***

xxx

Tek ve biricik aşkın.

Kafam çok karışmıştı, başımı salladım. "Bir hata olmalı. Birisi yanlış kapıya bırakmış olmalı."

Armani çiçekleri alıyor ve eve geri dönüyor. Onu mutfağa kadar takip ediyorum ve çiçekleri çöpe atmasını izliyorum.

"Notun üzerinde senin adın yazıyor." Bana kızgın bir bakış fırlattı. "Tiana İtalya'da sık duyacağınız bir isim değil."

Gözlerim yüzünde geziniyor ve korku ruhuma işliyor. "Çiçekleri kimin gönderdiğini bilmiyorum." derken sesim titriyor.

Armani'nin yüz hatları biraz yumuşuyor ve gelip bana sarılıyor. "Biliyorum, *güzelim*. Özür dilerim, seni bir şeyle suçlamıyorum. Yanlış kişinin dikkatini çektiğin için çok endişeliyim."

Armani bana inandığı için içime bir rahatlama yayılıyor.

Kollarımı ona dolayarak soruyorum, "Sapık mı? Gerçekten mi? Ama neden?"

"Hasta bir piçin dikkatini çekmek için fazla bir şey gerekmiyor. Çok güzelsin, Tiana. Her erkek sana sahip olmak için sağ testisini verir."

Mantıklı düşünerek, "Belki de bu bir şakadır?" diye sordum.

Armani benden uzaklaşıyor ve notu tekrar okuyor. "Evet, bu bir şaka olabilir." Tekrar bana baktı. "Sadece evden çıkarken dikkatli ol. Ben isteyken kendini güvende hissetmezsen, komşulardan birinden seninle markete ya da eve kadar yürümesini iste. Daha da iyisi, anneme ve *Zia Giada*'ya sor."

Çabucak başımı salladım. "Başımı sallayacağım."

Armani notu mutfak masasının üzerine bırakıyor ve tekrar elimi tutarak beni evden dışarı çıkarıyor.

Bir kafeye doğru yürürken ne kadar tetikte olduğunu fark ediyorum ve aptal bir  akacının sabahımızı mahvetmesinden nefret ediyorum.

Bir masaya oturduğumuzda Armani'nin endişeli bakışlarını yakalıyorum ve "Unutmaya  alış, *moya lyubov*' diyorum. Hadi kahvaltımızın tadını çıkaralım."

Gözle görülür bir şekilde rahatlıyor ve bana gülümsüyor ama keskin bakışlarındaki endişe hâlâ devam ediyor.

Bölüm 32

Armani

Bir aydır işe geri döndüm ve nihayet yeni pozisyonuma alışmaya başladım.

Bağlı olduğum patron Franco altmışlı yaşlarının ortalarında ve daha önce birkaç kez iş değiştirmiş. Rahat bir kişiliği var, bu yüzden iyi anlaşıyoruz.

Aziz Monarch'ta eğitim almadan önceki gibi bir infazcı olmak yerine, şimdi İtalya'nın kuzey bölgesine gelen ve giden tüm sevkiyatları denetliyorum.

Çok fazla aksiyon yok ve daha fazla seyahat ediyorum, bu da bazen Tiana'yı birkaç gün evde yalnız bırakmak zorunda kaldığım anlamına geliyor.

Bir kez bile şikayet etmedi ve eve geldiğimde yüzündeki mutluluğu görmek her şeye değer.

Bu sadece geçici bir durum. Bir sonraki terfi için kışımı yırtacağım, bu da beni infazcıların başına getirecek.

Telefonum çalışıyor ve cihazı kontrol ettiğimde Tiana'dan bir mesaj görüyorum. Bana kendisinin, annemin ve Zia Giada'nın mutfağımızda yemek pişirirken çekilmiş bir fotoğrafını göndermiş.

Annem ve Zia Giada ile eğleniyorum ama seni özledim.

Hemen onu da özlediğimi söyledikten sonra telefonumu bir kenara bırakıp önümüzdeki on günün programını kontrol ediyorum. Hiçbir güzergâhta çifte rezervasyon yapılmadığından emin oluyorum. Bu bir

Belirli bir yolda barikat olması durumunda birden fazla kamyon kaybetmemek için aldığımız karşı önlem.

Avrupa'nın geri kalanına silah ve sahte para taşıyacak bir sonraki sevkiyatın şoförlerinin kim olacağını kontrol ediyorum.

Telefonum çalmaya başlıyor ve annemin adını görünce kaşlarımı çatıyorum.

"*Ciao, Mamma?*"

"Tiana için bir paket teslim edildi. Çok güzel bir küpe seti. O kadar üzgün ki çöpe atmış," diye fısıldıyor annem, Tiana'nın haberi olmasın diye telefon ederken saklandığı izlenimini veriyor bana.

Cristo.

"Paket ve not sizde kalsın. Eve gittiğimde görmek istiyorum."

"*Va bene,*" diye cevap veriyor, endişeli bir ses tonuyla tamam diyor. "*Grazie, Mamma. İşten sonra uğrarım.*"

Görüşmeyi sonlandırıyoruz ve ne kadar uğraşsam da işe odaklanamıyorum. Kalktım, Franco'nun ofisine doğru yürüdüm.

"Hey, eve gitmem gerek. İşten uzak kaldığım süreyi telafi etmek için yarın sabah erken geleceğim."

Franco bana endişeli bir bakış attı. "Her şey yolunda mı?"

"Evet. Pisliğin teki karıma hediyeler gönderiyor. Karıma hediyeler gönderiyor. iyi olup olmadığını kontrol et."

Bir kıkırdama çıkarır. "Eminim iyidir. Eski karım, sevgilisini öldürüp onu beş parasız bırakmadan önce bu boku yüzüme vurmuştu."

"Aferin sana," diyorum. "Onu elime geçirdiğimde öldüreceğim."

"İyi şanslar."

Binadan çıkıp arabama biniyorum ve Teviso'dan arabamı her zaman park ettiğim yere gidiyorum. Yolda geçen elli dakika sabrımı zorluyor ve karıma hediye gönderen her kimse onu nasıl öldüreceğimi hayal etmeye başlıyorum.

Sikini parça parça kesip piş kurusuna yedireceğim.

Ona bir kova sıçan bağlayacağım ve bağırsaklarını yemelerini izleyeceğim.

Hayır.

O pisliği canlı canlı gömeceğim ve tabutuna bir kamera koyacağım, böylece boğulurken altına işeyip sıçmasını izleyebileceğim.

Piazzale Roma'daki otoparkta bana ayrılan yerde durup iniyorum ve Venedik'e giden tramvaya bineceğim alana doğru yürüyorum. Sadece on dakikalık bir yol ama bir saat gibi geliyor.

Annemin evine girdiğimde öfkemi kontrol etmekte zorlanıyorum.

"Anne," diye sesleniyorum mutfağa doğru giderken.

Bana doğru aceleyle geliyor, yüzünde derin bir endişe var. "Gel. Onu yatak odama koydum."

Özel alanına girdiğimde, gözlerim yatağının üzerinde duran kutuya kilitleniyor. Kapağını açıyorum ve gül yapraklarıyla dolu bir yatağın üzerine yerleştirilmiş daha küçük bir kutu görüyorum.

Elime alıp açıyorum ve kolayca iki bin avronun üzerinde bir fiyata mal olabilecek elmas küpelere bakıyorum.

Ne oluyor lan?

Mücevheri kutuya bırakıp notu alıyorum.

***Benim sevgili Tiana'm,
Sonunda tatlı bir aşk yapabildiğime hala inanamıyorum.
Sana.***

***Seni tekrar tekrar doldururken çıkardığın inilti
sonsuz dek en sevdiğim ses olacak.***

Bir dahaki görüşmemizde küpeleri tak.

Sadece küpeler.

***O piç işe gider gitmez seni çıplak ve yatağında
istiyorum.***

xxx

Senin tek ve biricik aşkın.

Kıpkırmızı kesilerek notu avucumun içinde buruşturuyorum. Nefeslerim hızlanıyor ve annem elini sırtıma koymaya çalıştığında ondan uzaklaşıyorum.

"Bana yer açın," diye homurdanıyorum.

"Armani," diye fısıldıyor. "Bu doğru olamaz. Değil mi?" Sesinin titrediğini duyuyorum.

"Ne olduğunu bilmiyorum." Anneme bakarken sesimde öfke yanıyor.

"Tiana-"

"Sakın söyleme," diye çıkışıyorum. Umutsuz bir nefes çekiyorum içime. "Tiana hiçbir şey yapmadı."

Yapmazdı.

Annemin yüzünde şaşkınlık ifadesi belirir. "Ama?"

"Bu iğrenç bir şaka, anne. Hepsi bu." Yatağa oturup notu kutuya bırakırken bir yandan da öfkemi kontrol etmeye çalışıyorum.

Düşünmem gerek.

Ne haltlar d ön üyor burada?

Yüzümü ellerimin arasına alarak nefesime odaklanıyorum ve sakinleşmeye başladığımda daha mantıklı düşünebiliyorum.

Paketi ve notu St. Monach'a gönderip parmak izi için kontrol etmelerini isteyeceğim. Bunun arkasında kimin olduğunu bulacağım ve onları öldüreceğim.

Artık bir planım olduğuna göre, ayağa kalkıyorum ve endişeli annemi kollarıma alıyorum. "Hiçbir şey için endişelenme. Ben bu işi halledeceğim."

"Benim gibi acı çekmeni istemiyorum," diye burnunu çekiyor.

Babam ön üne gelen her şeyi becerdiğinde çektiği gibi.

Bu onun kalbini kırdı.

"Tiana bana sadık," diyorum sesimi güçlendiren bir kesinlikle.

Annem geri çekilir ve başını sallar. "Ne yapman gerekiyorsa yap. Sadece incinmeni istemiyorum."

Yanağını okşadım ve eğildim. "İncinmeyeceğim." Alnına bir öpücük kondurduktan sonra kutuyu alıp yatak odasından çıkıyorum.

Daireme doğru kısa bir yürüyüş yaparken, üzerime düşen bombayı sindirmeye çalışıyorum.

Bu ikinci hediye.

Endişelenmem gereken bir sapık mı var?

Komşulardan bazılarına sormaya karar vererek her kapıyı çalıyorum ve etrafta dolaşan birini görüp görmediklerini soruyorum. Ya da paketi kapımın önüne koyanı görüp görmediklerini.

Yine de araştırmam eli boş döndü. Bu beni rahatlatıyor çünkü küçük topluluğumuz sokaklarımıza ait olmayan herkesi fark edecektir.

Bir sapık etrafta dolaşırdı. Tiana'yı izlemek için eline geçen her fırsatı değerlendirirdi. Bu şüphe çürütüldüğüne göre, geriye sadece bunun iğrenç bir eşek şakası olduğu önsezisi kalıyor.

Ama kim?

Tüm komşularımızla iyi geçiniyoruz. Kıskanç eski kız arkadaşlarım yok ve Tiana'nın da romantik bir geçmişi yok.

Karlin Makarov bu kadar önemsiz bir şeyle uğraşmazdı. Adam Tiana'yı cinsel anlamda bile istemiyordu.

Peki kim bizimle uğraşmaya çalışıyor?

Kapıyı açıp avluya girerken düşman listemi gözden geçiriyorum.

Ödeme yapması için işkence ettiğim dokuz adamdan herhangi biri olabilir.

Tanrım, hepsiyle uğraşmak biraz zaman alacak.

"Anne?" Tiana'nın seslendiğini duydum. "Sen misin?"

Mutfağın kapısında belirlediğimde, Tiana kurutmakta olduğu bir tavayı düşürüyor. "Tanrım!" Elini kalbinin üzerine vuruyor. "Beni korkuttun." Rahat bir nefes alıyor ve beni öpmeye geliyor. "Eve erken mi geldin?"

Gözleri üzerimde geziniyor, sonra elimdeki kutuya kilitleniyor.

Yüzündeki kanın çekilişini izliyorum ve onu rahatlatamadan saçmalıyor: "Hepsi yalan. Bunu sana asla yapmam. Kimin gönderdiği hakkında hiçbir fikrim yok. Çok özür dilerim." Gözlerinden korku akıyor. "Söz veriyorum, Armani. Sana sadakatsizlik etmedim."

Onu göğsüme çekmek için elimi kaldırdığımda irkiliyor ve bir adım geri atıyor.

Kutuyu bırakıyorum ve onu tutup göğsüme çekiyorum ve kollarımın arasına alıyorum. "Sakin ol, *Bella*. Bununla hiçbir ilgin olmadığını biliyorum. Sana inanıyorum."

İçinden bir hıçkırık kopuyor, vücudu sertçe titriyor. "Anlamıyorum... neler oluyor?"

Onu rahatlatmak için bir elimi sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum. "Biliyorum, *Bella*. İşin aslını öğreneceğim ve o şerefsizin icabına bakacağım."

Sakinleşiyor ve geri çekildiğinde bana yalvaran bir bakış atıyor. "Sadece seninle birlikteydim. Seni seviyorum. Sahip olduğumuz şeyi tehlikeye atacak hiçbir şey yapmam."

Yanaklarındaki gözyaşlarını silerken "Şşşt," diye onu susturuyorum. "Biliyorum, *bella*."

Dudaklarına bir öpücük kondurduğumda, kollarını boynuma doluyor ve derinleştiriyor, beni o kadar büyük bir çaresizlikle yutuyor ki, kutu kısa sürede unutuluyor ve birbirimizin kıyafetlerini parçalıyoruz.

Bölüm 33

Tiana

İkinci paketi aldığımızdan beri diken üstündeyim. Ne zaman markete gitsem ya da bir şey yapmak için dışarı çıksam, kendimi omzumun üzerinden kontrol ederken buluyorum.

Armani hediyeleri kimin gönderdiğini bulacağını söyledi ama küpeleri alalı iki hafta oldu ve işin aslını öğrenmeye yaklaşamadık. Hatta bir güvenlik kamerası bile yerleştirdi, eğer o kişi başka bir hediye getirirse neye benzediklerini görebileceğimizi umuyor.

Bunu bana kimin yaptığına dair hiçbir fikrim yok ve bu durum midemi bulandırıyor.

Armani sadakatsizliğe müsamaha göstermeyeceğini açıkça belirtti. Ya hediyeler göndermeye devam ederlerse ve o da bu yalana inanmaya başlarsa?

Onu o kadar çok seviyorum ki bana güvenmemesi beni öldürür.

Umarım bunun arkasında kim varsa ortadan kaybolur.

Kahve fincanını dudaklarıma götürüyorum ama kokusu midemi bulandırıyor. Mutfak masasında oturduğum yerden kalkıp karamelli sıvıyı giderden aşağı döküyorum ve fincanı duruluyorum.

O piçi bu kadar düşünmek yeter.

İhtiyacım olan tüm malzemeleri toplayarak kırmızı kadife kapkekleri yapmaya başlıyorum. Bunlar Armani'nin favorisi ve önceki partiden sadece bir tane kaldı.

Telefonum çalmaya başlıyor ve ben de tezgahdan cihazı alıp kulağımla omzum arasına sıkıştırıyorum, böylece yumurtaları çırpmaya devam edebiliyorum.

"Alo?" Hiçbir şey duymuyorum. "Alo?"

Arama kesilmeden önce sessizlik birkaç saniye devam eder.

Numarayı kontrol ediyorum ve tanıyamayınca cihazı bırakıp işime devam ediyorum.

Son derece uygunsuz hediyeler dışında, Armani ile aramızdaki her şey mükemmel. Geçtiğimiz iki buçuk ay hayatımın en mutlu dönemiydi.

Evin her yerine kendi dokunuşumu kattım. Oturma odasında çiçekler. Renk katmak için kırmızı yastıklar. Düğünümüzün ve Misha ile Aurora'nın çerçeveli fotoğrafları.

Sonunda hep istediğim eve sahip oldum.

Ve çok daha fazlasına.

Bir tacizciyle evli olmak yerine, beni seven ve bana bir kraliçe gibi davranan bir adamla evliyim.

Armani'ye sahip olduğum her şeyi verdim. Onu başka hiç kimseyi sevmediğim kadar seviyorum.

Hayatımın son iki buçuk ayını yeniden yaşarken omuzlarımdaki kaslar gevşiyor.

Her şeyin ne kadar değiştiğini düşündükçe deliriyorum. Böyle bir mutluluğun var olduğunu hiç bilmiyordum.

Yani, kayıinvalidemle bile iyi anlaşıyorum. Kaç kadın bunu öyleyebilir ki?

Midem yine bulanıyor ve kusacağımdan emin olacak kadar hasta hissettiğimde kaseyi bırakıp tuvalete koşuyorum.

Banyo.

Tuvaletin yanında dizlerimin üzerine çöküp bekliyorum ama hiçbir şey çıkmıyor.

Ugh.

Avuç içimi nemli alnıma siliyorum ve banyoda yere kırımın üzerine oturuyorum.

Bu düşünce geçen hafta ikinci kez aklıma geldi.

Hamile olabilir miyim?

Bu kadar erken mi?

Armani'yle ilk yattığımızdan beri iki ay geçti. Sabah bulantılarının başlaması daha uzun sürmüyor mu?

Yerden kalkıp mutfığa doğru yürüdüm ve Google'da 'sabah bulantıları' aramak için telefonumu elime aldım.

Altı haftalıkken başlayabildiğini ve genellikle hamileliğin dokuzuncu haftası civarında en kötü halini aldığını okuduğumda gözlerim açılıyor.

Aman Tanrım.

Bu olasılık kalbime yerleşip kök saldıkça kalbim daha hızlı atmaya başlıyor.

Ya hamileysem?

Tanrım, çok mutlu olacağım!

Tüm malzemeleri tezgahın üzerine bırakıyorum ve çantamı kaptığım gibi aceleyle evden çıkıyorum.

Lütfen.

Sokakta koşuyorum ve komşulardan biri ön kapıdan sesleniyor, "Bu acele niye?"

Yüzümde kocaman bir gülümsemeyle geri aradım.
"Mağazadan bir şey almam lazım."

Rekor bir sürede aceleyle eczaneye girip hamilelik testlerinin olduğu reyonu buluyorum. Üç çeşit test vardı ve hangisini alacağımı bilmeden her birinden bir tane alıp ödeme yapmak için tezgâha doğru ilerledim.

Kasiyer testlerle benim aramda bir bakış attı. "Umarım istediğiniz haberi alırsınız."

"Ben de öyle umuyorum," diye sırtıyorum, eve gidip bir çubuğun üzerine işemek için sabırsızlanıyorum.

Armani'nin bana kullanmam için verdiği kredi kartına dokunuyorum ve kese kağıdını alarak mağazadan çıkıp eve koşuyorum. Kalbim gittikçe daha hızlı atıyor ve beklentim bunaltıcı bir hal alıyor.

L Ütfen

.

L Ütfen

.

L Ütfen

.

L Ütfen

.

L Ütfen

.

Kendimi yuvarlak bir göbekte hayal ediyorum. Küçük bir neşe demeti tutarken. Armani'ye bir oğul verdiğimi.

Y Üce Tanrım, l Ütfen. Anne olmayı çok istiyorum.

Evin içine daldım ve doğruca banyoya yöneldim. Kese kâğıdını açarken parmaklarım kutuları karıştırıyor ve talimatları hızla okuyorum.

Her şeyi kelimesi kelimesine yaptıktan sonra üç çubuğa

bakıyorum.

Birer birer değişiyorlar ve bana görmeyi umduğum cevabı veriyorlar.

Mutlu gözyaşları dökerken ellerimle ağzımı kapatıyorum.

Hamile.

Armani ve benim bir çocuğumuz olacak.

Anne baba olacağız.

Anne olacağım.

Ellerimden birini düz karnıma indiriyorum ve bölgeyi nazikçe ovuyorum.

İçimde küçük bir insan var. Bu ne büyük bir mucize.

Mutluluğum duygu dalgaları halinde geliyor. Hıçkırıyorum. Gülüyorum.

Karnımı okşuyorum.

Bu çok kutsal bir gün ve bunu Armani için özel kılmak isteyerek hamilelik testlerini toplayıp yatak odasına götürüyorum. Onları yatağının başucuna koyuyorum ve kek yapmak için aceleyle mutfığa gidiyorum. Bir tanesinin üzerine baba olacağını yazıp testlerin yanına koymak istiyorum.

Tepkisini görmek için sabırsızlanıyorum.

Annem ilk torununun haberiyle havalara uçacak.

Her zaman istediğim eve, sevdiğim harika bir kocaya ve dünyaları vereceğim bir bebeğe sahibim.

Teşekkür ederim.

Bölüm 34

Armani

Bir silah sevkiyatını kontrol ettikten sonra ofisime döndüğümde, masamda bir zarf olduğunu fark ettim.

Kahretsin, saatlerce depoda durmaktan yoruldum. Eve gidebilmek için bugünün bitmesini bekleyemiyorum.

Sandalyeme çöküp zarfı elime alıyorum ve yırtarak açıyorum. İçinden dijital bir ses kayıt cihazı ve ona iliştirilmiş bir not çıkıyor.

Gerçeği bilmelisin.

Belki de şoförlerimizden birinin pisliliğidir? Ya da bir muhbir.

Güzel, birini öldürmeyeli uzun zaman olmuştu. Stresimi azaltmaya yardımcı olur.

Oynat tuşuna basıyorum ve ilk başta sadece parazit var, sonra bir adamın inlediğini duyuyorum, "Sikimi çok iyi alıyorsun bebeğim.

"Ne oluyor lan?" Elimdeki cihaza kaşlarımı çatarak mırıldanıyorum.

Derimin tokatlandığını duyuyorum, sonra Tiana'nın sesini. "Daha sert, moya lyubov". Lütfen. Oh, Tanrım, evet.'

İçimdeki her şey duruyor ve şiddetli öfke ölümcül bir virüs gibi tenimi sarıyor. Karımın başka bir adamla sevişmesini dinlemeye devam ederken gözlerim kapanıyor.

"Sen kime aitsin, benim küçük fahişem?" diye sorar adam, İtalyan aksanı kalındır.

"Ben seninim," diye inliyor Tiana.

Orgazm olurken onu dinliyorum, kendinden geçme çılgınlıkları kalbimi tek bir darbede yok ediyor.

Gesù Cristo.

Yoğun kalp ağrısı nükleer bir bombanın yıkıcı gücüyle içimi parçalıyor. Sanki bir kez duymak yeterince işkence değilmiş gibi, tekrar play tuşuna basıyorum ve Tiana'nın sahip olduğumuz her şeyi fırlatıp atmasını dinliyorum.

Ona güvenmiştım.

Çiğ acı içimi parçaladığında nefesim kesiliyor, dünyada en çok sevdiğim kişi tarafından ihanete uğramanın acımasızlığı baş edemeyeceğim kadar fazla.

Sandalyeyi geriye iterek ön kollarımı uyluklarıma dayıyorum ve başımı eğiyorum. Dayanılmaz acıya rağmen nefes almaya çalışıyorum.

"Cazzo," diye homurdanıyorum ayağa kalkarken. "Hayır." Başımı sallıyorum, kırık kalbim damarlarımda biraz hayat bulmaya çalışırken göğsümde tıkırdıyor. "O yapmadı." Kükreyip masamı ters çevirmeden önce dudaklarımdan yürek burkan bir ses çıkıyor.

"S.KTİR!" Bağıriyorum, vücudum şiddetle titriyor.

Kapım çarparak açıldı ve Franco silahını çekmiş bir şekilde içeri girdi. Bana bakmadan önce çılgınca ofise göz gezdirdi. "Ne oluyor De Santis?"

Elimi kalbime bastırıyorum ve bir adım geriye doğru sendeliyorum. Gözlerim ses kayıt cihazına takılıyor ve Tiana'nın başka bir adamla sevişme sesleri tüm varlığımda yankılanıyor.

Onları öldüreceğim.

"Armani?" Franco yaklaşırken sorar. "Sen iyi misin? Tiana'ya ya da annene bir şey mi oldu?"

Çömeliþ cihazı elime alıyorum ve patronumun gözlerinin içine bakarak, "Karımı beceren herifi öldürmek için işten bir gün izin almam gerekiyor," derken sesim duygudan yoksun.

Franco'nun gözleri irileşir, sonra yüzüne anlayış hakim olur. "Ben seni idare ederim. Yardımcı olabileceğim bir şey olursa bana haber ver."

Başımı sallayarak ofisten çıktım ve öfke seli içinde arabama binip eve doğru yola koyuldum.

Home.

Ne evi lan?

Onu sevdim ve o bana ihanet etti.

Ona her şeyimi verdim ve o beni aptal yerine koydu.

Hepsi rol m üyd ü? Utangaçlı ğı mı? Beni sevmesi mi?

Bedenim titriyor ve direksiyonu daha sıkı kavriyorum. Etrafımda hiçbir şey görmüyorum. Yoldaki diğer arabaları duymuyorum.

Sadece öfke var.

Bir şekilde kazaya sebebiyet vermeden otoparka varıyorum. Arabadan inip bagajı açıyorum ve silah çantamı alıyorum. Kayışını omzuma atıp tramvaya bineceğim yere doğru yürüyorum.

İnsanlar bana yol vermiyor ve kapıya yaklaşmaya cesaret etmeden önce inmemi bekliyorlar. İçimden bir güç alanı gibi yayılan öfkeyi kontrol altına almanın hiçbir yolu yok.

Başka bir adamla sikişti.

Başka bir adama

yalvardı.

Onu becerirken bana söylediği sözlerin aynısını ona da söyledi.

Sokağıma döndüğümde, silahımı pantolonumun kemerine sıkıştırdığım yerden çıkarıyorum ve parmaklarım kabzanın etrafında bükülüyor.

Onun olduğunu söyledi.

Lanet karım, her şeyden çok sevdiğim kadın, bana olabilecek en kötü şekilde ihanet etti.

Beni aptal yerine koydu.

BENİ!

Armani De Santis.

Azrail.

İkisini de öldüreceğim.

Kapıyı çarparak açıyorum ve ön kapıya çıkan basamakları ikişer ikişer çıkıyorum.

Onu seviyordum. O benim kızımdı.

Akşam yemeğimizin kokusu beni eve davet etmek için havada asılı duruyor, ama şimdi midemi bulandırıyor.

Silah çantasını fuayeye bırakıyorum.

"Armani? Eve erken gelmişsin," dediğini duyuyorum, sesi mutlulukla doluydu.

Yüzünde bir gülümsemeyle mutfaktan çıkıyor ve ben de kolumu kaldırıp silahımın namlusunu ona doğrultuyorum.

Yüzünde şok dalgaları oluşuyor ve gözleri açılıyor.

Sesim buz ve göğsümde oluşmasına neden olduğu büyük boşluğun bir karışımı. "Bana ihanet ettin."

Onunyüz Solgun, ve o sallaronu Kafa olarak

Geri adım atıyor. içine ve Mutfak. "Hayır,

Armani! I yapmadı yap

herhangi bir şey."

Cebimden ses kayıt cihazını çıkarıp oynat tuşuna basıyorum. Kanıtları duyduğunda elleri ağzını kapatmak için havaya kalkıyor ve başını sallamaya devam ediyor.

Bir kez daha, acımasız bir güçle içimi parçalayan çiğ bir ıstırap. Sevdığım kadına bakarken kalbimin parçaları toz haline geliyor.

"Bana ihanet ettin," diye fısıldıyorum, acım dayanılamayacak kadar büyük.

Silahlı tutan kolum yanıma düşüyor ve ayakta kalmak için mücadele ediyorum. Ciğerlerime hava çekmeye çalışıyorum ama tüm dünyam ayaklarımın altından çekilip alınırken duvarlar üzerime kapanıyor gibi hissediyorum.

Çömeliyorum ve yıkımın içinden nefes alıyorum.

"Bunu ben yapmadım," diye hıçkırıyor Tiana. "Kaydı nasıl aldılar bilmiyorum ama senden başka hiç kimseyle birlikte olmadım."

"Kapa çeneni," diye tıslıyorum.

"Lütfen, Armani. Bana inanmalısın," diye yalvarıyor ve onunla tanıştığımdan beri ilk kez yüksek sesle ağladığını duyuyorum. "Sana sadık kaldım."

Kanıt olmasaydı, ona inanabilirdim.

Diz çökme pozisyonuna geçiyorum ve gözlerimi ona dikiyorum, silahı kalçama dayıyorum.

"Sana her şeyi verdim." Başımı sallıyorum. Bana yaşattığı acıyı gözlerinden saklamak imkânsız. "Sana dünyayı verirdim."

Tiana ağır bir şekilde kapı pervazına yaslanıyor ve yavaşça yere çöküyor. Kolunu ortasına sarıyor, gözleri bana yalvarıyor. "Ben-ben-ben değildim."

Tekrar oynat tuşuna basıyorum ve onun başka bir adamla sikişirken çıkardığı seslerin aramızdaki havayı şiddet ve yıkımla doldurmasına izin veriyorum.

"Hayır," diye ağlıyor. "O ben değilim!"

"O zaman kim o, Tiana? Seni becerirken aynı sözleri ve inlemeleri duydum. Yüzlerce kez orgazm olduğunu duydum." Silahı kalçama dayadım ve "Bunu bana nasıl yaparsın?" diye bağırdım.

Yüz hatları ıstırapla geriliyor, "Ben yapmadım." Hıçkırıkların etkisiyle vücudu sarsılıyor. "Söz veriyorum."

"Sözlerin benim için hiçbir şey ifade etmiyor," diyorum. Başımı sallayarak, hayatımı birlikte geçireceğimi düşündüğüm kadına bakıyorum. "Kim o?"

"Ben-ben-bilmiyorum," diye kekeliyor. Umutsuzca nefes alıp veriyor ve sakinleşip şöyle diyor: "Sana sadık kaldım. Asla başka bir erkekle birlikte olmadım."

"Kaydı tekrar oynatmamı ister misiniz?"

Başını çılgınca sallıyor, sonra yalvarıyor, "Bir an için mantıklı düşün. Bu adamla nerede tanışabilirim? Zamanı nereden bulabilirim? Venedik küçük bir yer. Birileri bizi birlikte görürdü."

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum, sonra tıslıyorum, "Bunların hiçbiri önemli değil, Tiana." Tekrar oynat tuşuna basıyorum ve onun lanet inlemelerinin havayı doldurmasına izin veriyorum.

"Kes şunu!" diye bağılıyor. Elleri ve dizleri üzerinde öne doğru atılıyor ve cihazı benden kaparak yana fırlatıyor.

Bana bakarken gözlerinden öfke akıyor. O kadar yakın ki üzerine sinmiş kek kokusunu alabiliyorum.

Bug ün pişirdi.

Eskiden en sevdiğim kokuydu.

"Başka bir adamla yatmadım" derken sesi titriyor.

Uzun bir süre ona bakıyorum, sonra inanamayarak başımı sallıyorum. "Cazzo, sen iyisin. Hakkını teslim etmeliyim. Beni gerçekten kandırdın." Silahla ona işaret ederken acı bir kıkırdama çıkarıyorum. "Sen çok iyi bir oyuncusun."

Ayağa kalkıyor ve benden uzaklaşıyor. Ellerini başına götürdü ve saçlarını avuç avuç tutarak "Ben yapmadım!" diye bağırdı.

Yerden kalkıp, boyum kadar yükseliyorum.

Acımasız öfke derimin altında dalgalanıyor ve gözeneklerimden ölümcül bir sis gibi sızıyor.

Sırtını duvara dayayınca kadar sendeleyerek uzaklaşırken yüz hatları endişeyle geriliyor, gözleri yüzümle elimdeki silah arasında gidip geliyor. Sesi çaresizlik ve korkuyla titriyor. "Lütfen. Bunu yapmayın."

Sadece tek bir şey bilmek istiyorum. "Adı ne?"

Başını çılgınca sallıyor. "Bilmiyorum."

Yavaşça başımı yana eğiyorum. Yüzümdeki ifade, erkeklerin onları öldürmeden önce gördükleri bir ifade. "Becerdiğin adamın adını söyle bana."

"Armani!" diye bağılıyor, paniği ve korkusu benimkiyle eşleşen bir öfkeye dönüşüyor. Çenesini kaldırıyor, gözlerinde cüretkâr bir ışık yanıyor. "Onun adı Armani De Santis."

Ona uyarı dolu bir bakış attım. "Şimdi benimle dalga geçmenin sırası değil, Tiana."

"Sana vermem gereken tek isim bu," diye çıkışıyor duvardan uzaklaşırken. Vücudu neredeyse korku ve öfkeyle titreşiyor. "Ne yapacaksın, Armani? Beni vuracak mısın? Beni dövecek misin?"

Bana ulaşma mesafesinde durdu, bu onun açısından dikkatsiz bir hareketti.

Bir kez daha, "Senden başka kimseyi becermedim," derken gözleri benimkilere dikilmişti. Elinin düz kısmını göğsüne vuruyor. "Sana sadık kaldım. Sahip olduğum her şeyi sana verdim. Sadece seni seviyorum." Cesareti sarsılıyor, sonra büyük bir yürek acısıyla fısıldıyor, "Seni seviyorum."

Söylediği her şeye nasıl inanabilirim?

Bölüm 35

Tiana

Şimdi insanların ölmek üzere olduklarını bildiklerinde nasıl hissettiklerini anlıyorum.

Önümdeki adam benim kocam değil. Aşık olduğum Armani'den hiçbir iz yok. Mafya bile ortalıkta görünmüyor.

Silahlı tutan adam öfke ve acıdan, şiddet ve intikamdan, kayıp ve acıdan oluşuyor.

Onu ikna edemezsin.

İtiraf edeyim, kayıt inanılmaz derecede gerçekçi. Böylesine samimi bir ortamda başka bir adamın sesini benimkiyle birlikte duymak travmatize edici.

Armani'ye bakarken başımı sallamadan duramıyorum. Gözlerindeki acı ve ihanetin ıstırap dolu ifadesi ruhuma saplanan milyonlarca kesik gibi geliyor.

"Seni asla böyle incitmem" derken kaşlarım birbirine çarpıyor. Sana bunu yapmaktansa kendi kalbimi sökmeyi tercih ederim."

Bana bakmaya devam ediyor, aramızdaki bağ kopmuş ve bana karşı hissettiği sevgi yok olmuş. Göz açıp kapayınca kadar hayatımın aşkından tehlikeli bir yabancıya dönüştü.

Bu delilik.

Dehşet verici korku, dayanılmaz kalp ağrısı ve saf çaresizlik göğsümü dolduruyor ve tenimi ince bir tabakayla kaplıyor

Ter.

Bunun olduğuna inanamıyorum.

Gözlerim Armani'nin yüzünde gezinirken, gözlerinden tüm duyguların süzölüşünü izliyorum.

Tanrı'nın

Annesi.

Hayır.

Gözleri neredeyse simsiyah olacak kadar kararıyor ve "Onu yatağımda mı siktin?" diye sorarken sesi aldatıcı bir şekilde yumuşak çıkıyor.

"Hayır!"

Kendimi en kötü türden bir yırtıcı tarafından avlanmak üzere olan kafesteki bir hayvan gibi hissederek ondan bir adım geri çekiliyorum.

"Onunla ne zaman tanıştın?" Bana doğru hesaplı bir adım atıyor. "Bizim için kıcıımı yırtarak çalışırken mi?"

Başımı sallıyorum ve ben cevap veremedim, "Zamanı nereden buldun?" diye soruyor. Agresif bir kıkırdama çıkarıyor. "Yani, ben seni burada evde sanırken, sen arkamdan iş çeviriyordun öyle mi?"

Söylediklerimin bir önemi olacak mı?

"Ben yapmadım, Armani."

Kolunu kaldırır ve silaha bakar. Silahı pantolonunun kemerine geri sokana kadar acı dolu saniyeler geçer.

Sakinleştiiğini ve mantıklı bir şekilde konuşabileceğimizi umarak soruyorum: "Sana kahve yapayım mı? Eğer oturup konuşursak-"

Armani'nin ürpertici derecede yoğun gözleri bana kayıyor. "Bana ihanet etmenin bedelini ödeyeceksin. Sevgilini gözlerinin önünde öldüreceğim ve seni onun kanıyla dolu bir havuzun içinde bekleteceğim."

Yüce Tanrım.

Sert bir nefes veriyor ve bir an için hasta olacakmış gibi görünüyor. "Lanet olası bir içkiye ihtiyacım var," diye homurdanıyor avucunu yüzüne silerken. "*Cristo*, sana bakamıyorum bile."

Sesindeki nefret yıkıcı bir güç, paylaştığımız her mutlu anı paramparça ediyor.

Kalp kırıklığıyla Armani'nin bana sırtını dönüp evimizi terk edişini izliyorum.

Umutsuzca nefes almaya çalışırken kolumu karnıma doluyorum. Vücudum kasılıyor ve koşarak son anda tuvalete ulaşıyorum. Safra boğazımı yakana kadar midemdeki her şeyi dışarı çıkarıyorum.

Yere yığıldım ve hıçkırıklara boğuldum.

Mükemmel dünyam, Armani'nin beni öldüreceğine dair ciddi bir endişe ve korku kalana kadar bir kara deliğe dönüşmeye devam ediyor.

Armani'yi başka bir kadınla duyduğum böyle bir kayıt elime geçseydi, ben de inanırdım. Kanıtlar ezici bir çoğunlukla bana karşı yığılmış durumda.

Kendimi savunmak için söyleyebileceğim ya da yapabileceğim hiçbir şey yok.

Bay Aslanhov 'sakinleşmek' için içki içtiğinde neler olduğunu gördüm. Her zaman ters etki yapardı.

Bebeğim benim.

Ayağa kalkıp yatak odasına koşuyorum. Üst raftan bir çanta çekiyorum ve içine gelişigüzel kıyafetler ve banyo malzemeleri atıyorum.

Toplanmak için harcadığım her dakika paniğim artıyor ve strese daha fazla dayanamadığımda çantayı kapatıp aceleyle mutfağa gidiyorum.

Buzdolabına mıknatısla yapıştırılmış güzel alışveriş listesini alıyorum ve telefonumu kapıp çantama atmadan önce hızlıca bir not yazıyorum.

Yanıma alabileceğim tek şey bu.

Kaç, Tiana. O geri dönüp seni ve doğmamış bebeğini öldürmeden önce.

Merdivenlerden aceleyle iniyorum ve sokakta Armani'yle karşılaşmaktan korkarak valizlerimi tekneye atıyorum. Korkunç bir dakika boyunca motoru çalıştırmak için mücadele ediyorum ve sonunda kükreyerek canlandığında rahatlayarak hıçkırıyorum.

Suyolunda direksiyonu kırarak, trene yetişebilmek için Venedik'in kalbine doğru ilerliyorum.

Nereye

gideceğim?

Ne yapacağım

ben?

Kaybettiklerimin gerçekliği yüzüme vurduğunda göğsüm dayanılmaz bir acıyla patlıyor.

Tüm varlığımı üzerine inşa ettiğim adamı kaybettim. Hayatımın aşkı.

Armani'nin ayaklarına herhangi bir suç atacak gücü kendimde bulamıyorum. Çekmek zorunda bırakıldığı acı için üzülüyorum.

Benden çalınan muhteşem adamın yasını tutuyorum.

Onunla yaşadığım ve acımasızca benden koparılan mutluluk için ağlıyorum.

Onun öpücüklerini bir daha asla hissedemeyeceğim. Bir

*daha asla onun kollarıyla sarılamayacağım. etrafında Ben
Tekrar. Yapacağım. asla yapmak Aşkın için
onu*

Tekrar.

Kaybımın ciddiyeti beni akıl sağlığımdan etmekle tehdit ediyor ve beni dipsiz bir umutsuzluk çukuruna atıyor.

Tekneyi neredeyse su yolunun kenarına çarpıyorum ve nereye gittiğimi görebilmek için gözyaşlarımı siliyorum. Kalabalık bir kanala girerken hızımı yavaşlatıp diğer tekneler ve gondollar arasında manevra yapmam gerekiyor.

Kaybettiğim zaman, Armani'nin her an gittiğimi fark edip peşimden gelebileceğini bildiğim için endişem hızla artıyor.

Nefeslerim dudaklarımdan akıyor ve Armani'den bir iz var mı diye gözümü kaldırımlardan ayırmamaya çalışıyorum.

Bunun olduğuna inanamıyorum.

Çok acıtıyor. Geçmişimde yaşadığım her şeyden daha fazla.

Tren istasyonuna giden bir perona ulaştığımda, tekneyi gelişigüzel park edip dışarı çıkıyorum. Bavulumu kaldırıma taşıyor ve arkamda zıplatarak koşuyorum.

Güvenli bir yere ulaşma ve doğmamış bebeğimi koruma ihtiyacı beni ileri itiyor.

Omzumun üzerinden bakmaya devam ediyorum ve bana İtalyanca küfür eden bir kadına çarpıyorum. Özür bile dilemeden tren istasyonuna doğru koşmaya devam ediyorum.

Bir bilet makinesine ulaştığımda Armani'nin kredi kartını çıkarıp Milano'ya tek yön bilet alıyorum. Misha'nın bulunduğu İsviçre sınırına yakın.

Biletimi kaptığım gibi bir ATM'ye koşuyorum ve kredi kartımı yuvaya yerleştiriyorum. Çılgınca kontrol etmeye devam ediyorum

Günlük para çekme limitine ulaşılmadan önce çekebileceğim tüm parayı çektiğim için çevreliyor.

Hepsini çantama tıktırıyorum ve aceleyle trene biniyorum. Nefes nefese kalmış ve panik atak geçirmeye tehlikeli bir şekilde yakın bir halde koltuğumu bulup içine yığılıyorum.

Bavullar.

Ayağa kalkıyorum ve tekrar yerime oturmadan önce onu kompartımanın içine itiyorum.

Tanrım.

Nefesimi tutmaya çalışırken aklım karışıyor, duygularım karmakarışık bir hal alıyor. Şok, bir tsunami gücüyle içimi titretmeye devam ediyor.

Armani ona ihanet ettiğime inanıyor. En nefret ettiği ve affetmeyeceği şey bu.

Bu onun bana olan sevgisini öldürdü.

Bu onu muhtemelen beni avlamaktan asla vazgeçmeyecek bir canavara dönüştürdü.

Kollarımı belime doluyorum ve öne doğru eğilerek içimden sessiz bir çığlık kopuyor. Çaresizce teselliye ihtiyaç duyarak, kalp ağrımı yatıştırmak için kendimi sallamaya başlıyorum.

Kendimi teselli edemiyorum ve dikkatimi doğmamış bebeğime veremiyorum.

Annen sana bir şey olmasına izin vermez. Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum.

Kalbim acıyla sıkışıyor, Armani'ye duyduğum özlem şimdiden kendini hissettiriyor.

Hayatımın eski haline dönmesini istiyorum.

Kocamın eve gelmesini ve beni kollarına almasını istiyorum.

Onunla bir yemeği paylaşmak istiyorum. Vücudunu üstümde hissetmek istiyorum.

Her şeyin en son mutlu olduğumuz ana dönmesini istiyorum.

Sadece Armani'nin bana sarılmasını ve her şeyin yoluna gireceğini söylemesini istiyorum.

Ama böyle bir şey olmayacak.

Ona her şeyimi verdim ve o beni bir hiçmişim gibi fırlatıp attı - hepsi bir kayıt yüzünden.

Bunun arkasında kim var?

Bizi yok etmek isteyen kadar zalim ve nefret dolu olan kim?

Bölüm 36

Armani

En yakın bara gidip bir bardak viski sipariş ediyorum ve barmene gelmeye devam etmelerini söylüyorum.

Alkolün yakıcılığı içimdeki öfkeyi dindirmeye yetmiyor.

Şok hala ham ve güçlü, dalgalar halinde üzerime çöküyor.

Tiana bana ihanet etti. Yeminini bozdu.

Onu çok sevmiştim. O bir rüyanın gerçekleşmesiydi.

Onunla sevişirkenki yüzünün görüntüsü paramparça olmadan önce zihnimi dolduruyor.

Başka bir adam sadece benim gözlerim için olan şeyi gördü.

Başımı arkaya atıp bardağı boşaltıyorum.

Kahretsin, o iyi bir oyuncu. Masum kurban gibi davranırken bir kez bile tereddüt etmedi.

Muhtemelen Misha'yı arayıp ona ağlıyordur.

İçimi çekerek cebimden telefonumu çıkardım ve en iyi arkadaşımın numarasını çevirdim.

Onun tarafını tutacak.

Karımdan daha fazlasını kaybediyorum.

"Hey, uzun zaman oldu. Kahretsin, sadece bir hafta daha, sonra antrenmanım bitecek," diyor.

Benden haber aldığı için mutlu görünüyor, bu da Tiana'nın onu henüz aramadığını gösteriyor.

"Ağabey?" diye soruyor ben bir şey söylemeyince.

Barda otururken avucumu alnıma dayadım. "Tiana beni aldattı."

Misha cevap vermeden önce uzun bir duraklama oluyor, "Az önce ne dedin lan sen?"

Ses tonum kasvetli, tehlike kenarlarda dolaşıyor. "Tiana başka bir adamla yattı."

"Hayır." Tek kelimedeki inançsızlığı duyuyorum. "Yapmaz."

Ses kayıt cihazını çıkarıyorum ve başkalarının duymasını umursamadan oynat tuşuna basıp Misha duysun diye telefonumu hoparlöre tutuyorum.

"*Cristo*," diye mırıldanıyor sağımdaki adam nefesinin altında. Bana acıyan bir bakış atarak başını sallıyor.

Telefonu tekrar kulağıma götürdüğümde mırıldanıyorum, "Kanıtlar çok sağlam, Misha."

"Ne duyduğum umurumda değil, Tiana sana ihanet etmez" demeden önce sözlerimi daha fazla sessizlik izliyor.

Tam düşündüğüm gibi, Misha ne olursa olsun onun tarafını tutacak.

"O pisliği bulup öldüreceğim," diye homurdandım.

Sağımdaki adam başıyla onaylıyor.

Misha, "Ben de yardım edeceğim ama sakın kız kardeşime elini sürmeye kalkma," diye uyarıyor.

Kulağa boş gelen bir kıkırdama çıkardım. "O piçten hediyeler ve aşk notları aldı. Bunu yüzüme vurdular.

ve bana paketleri kimin gönderdiğini bilmediğini söylediğinde inandım. Bir de sevişme kayıtları var. Başka ne kanıta ihtiyacın var?"

"Bunu kendi gözlerimle görmem gerekecek. Bunların hiçbirine inanmadan önce Tiana'yı başka bir adamın yatağında yakalamam gerekecek."

Benden bir kıkırdama daha kaçıyor. "Keşke o da bana senin ona sadık olduğun kadar sadık olsaydı."

"Armani," diyor Misha, ses tonu ciddi, "düşüncesizce bir şey yapma. Dairende böcek olup olmadığını kontrol ettin mi? Herhangi biri seni ve Tiana'yı kaydetmiş ve başka bir adamla birlikteymiş gibi göstermek için değiştirmiş olabilir."

Doğru.

"Ama neden? Hediyeleri kimin gönderdiğini bulmak için her yeri didik didik aradım. Lanet olası bir hayaletin peşindeyim."

"Kaydı St. Monarch'a gönderin. Parçalara ayırsınlar ve bize gerçek olup olmadığını söylesinler."

Misha'ya duyduğum saygıdan dolayı kabul ediyorum, "Tamam." "Eğer bu gerçekse ve Tiana seni aldattıysa, sana yardım edeceğim. o pisliği öldür."

"Peki ya Tiana?" Misha'yı böylesine zor bir duruma soktuğum için nefret ederek soruyorum, ama benim tarafımı tutacağını söylediğini duymam gerekiyor.

"Kız kardeşime sırtımı dönemem, Armani. Sana elimden geldiğince destek olacağım ama Tiana'yı hayatımdan çıkaramam."

"Tek istediğim sizin desteğiniz."

"Bir içki iç, sakinleş ve neler olduğunu anlayalım."

Barmenin doldurduğu bardağı elime aldım ve viskiyi bir dikişte içtim.

Misha'yla konuşmak öfkemi yatıştırdı ve onunla tüm gerçeklerin üzerinden geçmeye başladım. "İki hediye ve notlar var. Son paketi St. Monarch'a gönderdim ama temiz çıktı. Ses kayıt cihazını iş yerinde aldım."

"Pakette parmak izi yok muydu?"

"Yoktu," diye mırıldandım.

"Tiana rastgele bir adamla sevişiyor olsaydı, paketi temizlemeyi düşünmezdi."

Doğru.

"Aramızda mantıklı olan sensin," diyor Misha. "Bu seni ve Tiana'yı ayırmak için kurulmuş bir tuzağa benziyor. Bu kadar ileri gidecek kadar çılgın eski kız arkadaşların var mı?"

Bir kıkırdama daha çıkardım. "Hayır. Üç yıldır St. Monarch'ta seninleyim. Yatağıma kimin girdiğini biliyorsun."

"Evet," diye mırıldanıyor. "Peki ya düşmanlar?"

"İki ay önce yaptığım işten sonra bunlardan bende bolca var."

"Bu bir başlangıç."

Bu boktan şovu aklım almıyor, "İntikam almak için çok aptalca bir yol. Biz böyle çalışmayız. Biz işkence yapar, sakat bırakır ve öldürürüz. Evlilikleri yıkmayız."

"Her şeyin bir ilki vardır. Herif seni incitmek istiyor ve dürüst olmak gerekirse bu aklıma gelen tüm işkencelerden daha kötü. Hiçbir şey sevdiğin kadının sana ihanet etmesi kadar canını sıkamaz."

"Haklısın," diye iç geçirdim. "Çok acıyor amına koyayım." Şüphe kalbime akıyor.

Ya bunların hepsi sahnelendiyse ve Tiana masumsa?

Tanrım. O zaman çok fena sıçtım.

"Kaydı gönderin. Müdür Koslov'a ileteceğim ve kontrol etmesini sağlayacağım. Bu işin aslını öğreneceğiz."

Misha beni göremese de başımı sallıyorum.

"Sabah ilk iş senin evinde olacağım. Ben gelene kadar hiçbir şey yapma. Tiana'yla konuşacağım."

Tekrar başımı sallıyorum, kendimi çok daha sakin ama bitkin hissediyorum. "Sağ ol kardeşim."

"Bir içki daha iç ve biraz dinlenmeye çalış. Yakında görüşürüz."

Görüşmeyi sonlandırıyoruz ve ben viski bardağımı alırken telefonu tezgâhın üzerine bırakıyorum.

Solumdaki adam taburesinden kalkıyor ve tezgâha para koyuyor. "İçkisi benden." Gitmeden önce çenemi kaldırıyor.

Muhtemelen karısı tarafından becerildi.

Kehribar rengi sıvıyı yudumlarken, neler olup bittiğini anlamamı sağlayacak bir ipucu bulmak için olan biten her şeyi tekrar tekrar gözden geçiriyorum.

Ya Tiana masumsa?

Aradığımda her zaman cevap verir. Gönderdiğim kısa mesajlara hemen yanıt veriyor. Annem ve Zia Giada ile çok vakit geçiriyor. Komşular olağandışı bir şey görmediler. Tiana her zaman evde.

benim için. Benimle seks yapmaktan kaçmak için bir kez bile baş ağrısı numarası yapmadı.

Ve bu ona her zaman gerçek gibi gelirdi.

Duygular. Arzu. İtaatkârlık.

Damarlarıma buz doluyor.

Bu kayıt günümüz teknolojisiyle kolaylıkla bir araya getirilebilir.

Aceleyle ayağa kalktım ve eve koşmadan önce içkilerimin hesabını ödedim. Ön kapıdan içeri daldım ve herhangi bir dinleme cihazı olup olmadığını kontrol etmek için doğruca yatak odamıza yöneldim.

Yatak lambalarını, komodinleri, dolabımızı ve aklıma gelen her yeri kontrol ediyorum. Sonunda yangın dedektörünün içine baktığımda, serçe tırnağım kadar küçük, siyah bir cihaz buluyorum.

Tüm bunların bir kurgu olduğunun kanıtına bakarken, vücudumdan yoğun bir rahatlama akıyor.

Tiana beni aldatmadı. Cazzo.

Nefes alış verişim hızlanıyor ve ellerimi dizlerimin üzerine koyarak rahatlama hissiyle soluk soluğa kalıyorum.

Benden başka kimseyle birlikte olmadı. O hala benim.

"Tiana!" Aramaya devam ederken bağıriyorum ve her odada bir tane buluyorum.

Ama Tiana'yı hiçbir yerde bulamıyorum.

"Bella," diye sesleniyorum, evde sadece ben olmama rağmen.

Muhtemelen annemin evine gitmiştir. Kaydı Misha'ya gönderdikten sonra onu kontrol edeceğim.

Böcekleri bir çantaya koydum ve dizüstü bilgisayarımı açarak oynat tuşuna basıp sesi kaydettim. Misha'ya e-postayı gönderiyorum ve bir kuryenin cihazı alıp Aziz Monark'a teslim etmesi için organize oluyorum.

Dizüstü bilgisayarı kapatıp telefonumu çıkarıyorum ve Tiana'nın numarasını çeviriyorum. Arama bağlanmıyor, onun yerine sesli mesaja düşüyor.

"Eve gel, *Bella*. Sana inanıyorum."

Yaşadığım cehennemden bitkin düşmüş bir halde tekrar yatak odasına yürüyorum ve bu sefer gömme dolabın yanında yerde duran taytı fark ediyorum.

Yaklaşıyorum, midem bugün ikinci kez dibe vuruyor.

Kıyafetleri gitmiş.

Dönüyorum ve gözlerim komodinin üzerine düşüyor. Hamilelik testlerini ve keki görüyorum.

Babacığım.

"*Madre di Dio*," diye nefes alıyorum mutlu bir sürprizle. Yaklaşıp hamilelik testlerini kontrol ediyorum.

O hamile.

Anın tadını çıkarmak yerine, düşüncelerim bu gece ona nasıl davrandığımla bombardımana tutuluyor.

Hamile karıma dolu bir silah doğrulttum.

Tanrım, Çok Üzgündü.

Onu öldürecekimden hiç şüphesi olmadan bana baktı.

Dio, ben ne yaptım?

Bölüm 37

Tiana

Milano'ya varmam iki buçuk saat, küçük bir sahil kasabası olan Lovere'ye ulaşmam ise bir buçuk saat sürdü.

Bulabildiğim en ucuz yer olduğu için The Lake Hostel'de bir ranza aldım.

Yine de göl manzarası güzel.

Yorgun bir halde telefonumu açarken içimi çektim. Gelen tüm mesajları görmezden geliyorum ve Misha'nın numarasını çeviriyorum.

"Tiana! İyi misin?"

Başımı sallıyorum ve hemen gözyaşlarına boğuluyorum. Pansiyondan uzaklaşıp göle doğru yürürken, "Armani ona ihanet ettiğimi düşünüyor" sözlerini ağzımdan zorla çıkarıyorum.

"Biliyorum. Onunla konuştum. Henüz eve dönmedi mi?"

"Bilmiyorum." Gözyaşlarımı yanaklarımdan siliyorum.

"Kaçtım." "Tanrım," diye mırıldandı ağabeyim. "Evine git, Tiana. Ben seni sabah ilk iş orada ol."

Başımı tekrar sallıyorum. "Hayır. Seni sadece güvende olduğumu bilmen için arıyorum. Her şeyi sindirmek için zamana ihtiyacım var. Benim için endişelenme. Seni arayacağım."

Misha'nın beni kararımdan vazgeçirmesine fırsat vermeden aramayı sonlandırıyor ve telefonu kapatıyorum. Göle yaklaşıp, takip edilmemek için cihazı suya atıyorum.

Her zaman başkalarını ön planda tuttum ama artık hamileyim ve bu sona eriyor.

Sadece bir hayat önemli, bebeğiminki.

Yaşadığım kalp acısını ve kayıpları bir şekilde atlatacağım. Yaşayacak bir yer ve bir iş bulacağım.

Ancak önümüzdeki on gün boyunca, aldığım darbeye başa çıkmaya ve buradan nereye gideceğimi bulmaya çalışırken hostelde kalacağım.

Bir başka dayanılmaz acı dalgası vuruyor ve kığımın üzerine oturuyorum. Dizlerimi yukarı kaldırıp kollarımı kaval kemiklerime doluyorum ve etrafım karanlık, çimenlik bir alanda bulunduğum yerden suya bakarak ağlıyorum.

Armani'nin neden ona ihanet ettiğimi düşündüğünü anlıyorum. Onun bir kaydını duysaydım ben de aynı tepkiyi verirdim.

Neden kızgın ve kırgın olduğunu anlıyorum.

Ama bana bir silah doğrulttu ve kalbimin derinliklerinde beni öldüreceğini biliyordum.

Bratva ve mafyada işler böyle yürür. İhanet eşittir ölüm.

Kalbim tamamen ve bütünüyle paramparça oldu.

Sevdiğim adam muhtemelen peşime düşüp beni öldürecek. Hamile olduğumu öğrendiğinde bunun bir önemi kalmayacak çünkü başka bir adamın bebeğini taşıdığımı düşünecek.

Daha önce de cehennemden geçtim ama böylesini hiç yaşamadım.

Misha'nın bayılana kadar dövülmesini izledim.

Benim için çaldığı yemeği kusmaya zorlandım. Sonra bana tekrar yedirdiler.

Taciz edildim ve aşığııldım.

Ama hiçbir şey Armani'yi kaybetmenin dayanılmaz kalp acısıyla kıyaslanamaz.

O benim geleceğimdi ve şimdi benden koparıldığı için ne yapacağımı bilmiyorum.

Birden omurgamda bir ürperti beliriyor ve sanki izleniyormuşum gibi hissediyorum. Paranoyakça ayağı kalkıyorum ve pansiyona doğru koşarken etrafıma bakıyorum.

Avlanma hissine alışmam gerekecek çünkü Armani kolay pes edecek biri değil.

Sana g üvenmekten ve seni sevmekten vazge çti.

Üç kişiyle paylaştığım yatak odasına doğru yürürken başımı sallıyorum. Henüz hiçbirini görmedim.

Reddedilemez kanıtlar bana olan g üvenini yerle bir etti.

Tamamen giyinmiş olarak yabancı yatağı tırmandım. Sadece ayakkabılarımı çıkarıyorum.

Yorganı üzerime çekerken evimin, Armani'nin kokusunu özlüyorum.

Sırtımı odanın geri kalanına dönüyorum ve yalnızlık kemiklerimin derinliklerine sızarken gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

En çok korktuğum şey yalnız kalmaktı.

Bebe ğiniz var.

Misha'ya gidemem, çünkü bana eve, kocamın yanına gitmemi söyler.

Anneme gidemem, çünkü oğlunun tarafını tutacaktır, ki bu da beklenen bir şey.

Aslanhov'lara gidemem. Bay Aslanhov'a Karlin'le olan anlaşmayı kaybettirdikten sonra olmaz.

Eve gidemem çünkü Armani benden nefret ediyor.

Armani benden nefret ediyor.

Bir hıçkırığı bastırarak yüzümü yastığa bastırıyorum ve böylesine acımasız bir ölümle sona eren evliliğim için ağlıyorum.

Odaya yaklaşan kadın sesleri duyuyorum ama ne dediklerini anlamıyorum. Almanca konuşuyorlar gibi geliyor.

Kadınlar içeri giriyor ve ışıklar açılıyor. Kıpırdamadan duruyorum, uyuduğumu düşünmelerini umuyorum.

Biraz daha gülüp konuşuyorlar ve onları tanımıyor olsam da artık kendimi o kadar yalnız hissetmiyorum.

Yine de uyuyamıyorum ve kaybettiğim her şeyi düşünerek uyanık kalıyorum.

Düğün günümüzü ve ben koridorda yürürken çalan şarkıyı hatırlıyorum. *Callum Scott'tan You're the reason.* O zamandan beri bu şarkıyı defalarca dinledim, acaba Armani de benim için böyle mi hissediyordu ve bu yüzden mi bu şarkıyı seçti diye düşündüm.

Ama her dağa tırmanmadı. Benim yanımda olmak için her okyanusu yüzmedi. Sahip olduklarımızı kırdı.

Şarkı başından beri bir önseziymiş gibi hissettiriyor, sadece Armani beni kurtarmak için yine gelmeyecek.

Onun gibi bir adamın benim gibi birini sevebileceğini hiç düşünmemiştim. Ama o sevdi. Beni hiç sevilmediğim kadar çok sevdi.

Ve ben onu kaybettim.

Vücudunun benimkinin üzerine yayılmış ve yüzünün boynumun kıvrımına bastırılmış hissini özlüyorum. Nefesini tenimde hissetmeyi özledim.

Kalp ağrısı tekrar içimi parçaladığında daha küçük bir küme halinde kıvrılıyorum.

Tanrım, ben ne yaptım ki beni böyle cezalandırıyorsun? Bana asla kaldıracabileceğimden fazlasını vermeyeceğini söylemiştin ama bununla başa çıkamıyorum. Bu beni öldürüyor.

Odadaki diğer kadınları rahatsız etmemek için yine hıçkırıklarımı bastırmak zorunda kalıyorum.

Zaman akıp gider ve sonunda ışığı kapatır, sessizleşir ve uykuya dalarlar.

Elimi karnıma koyuyorum ve o noktayı okşuyorum.

Babanı özlüyorum. Sevgiden yaratıldığını bilmeni istiyorum küçüğüm. Gelecekte ne duyarsan duy, baban iyi bir adam. Aramızdaki şeyler olması gerektiği gibi değildi.

Baban yanında olmayabilir ama Misha amcan yanında olacak. Yaşayacak bir yer bulur bulmaz ona senden bahsedeceğim.

Yıkıcı duygular üzerime çöküyor ve hıçkırıkların kaçmasını engellemeye çalışırken vücudum titriyor. Yüzümü yastığa bastırıyorum ve gözyaşlarım kumaşı ıslatırken nefes nefese kalıyorum.

Tanrım, Armani. Keşke bana inansaydın.

Bölüm 38

Armani

Aklımı kaybediyorum.

Sakin ve akli başında biri olarak bilinirken, işler sarpa sardığından beri berbat bir haldeyim.

St. Monarch'ı Tiana'yı araması için tuttum. Tüm dünyayı onun için tarıyorlar.

Dün gece hayatımın en uzun gecesiydi. Daha önce hiç bu kadar güçsüz hissetmemiştim. Tiana'nın telefonunu arayıp durdum ama sürekli telesekretere düşüyordu.

Bana bıraktığı nota baktım.

Bebeği korumak için gidiyorum.

Ben suçluyum.

Seni seviyorum, Armani. Hem de çok.

Misha ondan haber aldığını söylemek için aradı ama nerede olduğunu söylemedi.

Anneme Tiana'nın gittiğini bile söylemedim.

Onu tehdit ettiğim için gitti. Ve doğmamış bebeğimizi.

Kendimi tamamen kaybettim ve bu onu korkuttu. Onu bulsam bile, beni affedebilecek mi? Benimle tekrar güvende hissedebilecek mi?

Tanrım, ben ne yaptım?

Telefonum elimde titriyor ve kafamı kaldırıyorum.
Numarayı tanımadığım için mesajı açtım.

Tanrım. Hayır. Bunu bana yapma.

Tiana'nın trene doğru koşarken çekilmiş bir fotoğrafına bakıyorum, korku ve kalp ağrısı yüzüne derin bir şekilde kazınmış. Yanakları gözyaşlarıyla ıslanmış ve gözleri çılgınca bakıyor.

Mükemmel küçük romantizminizi bozmak ne kadar kolaydı.

Bakalım ona ilk kim ulaşacak.

Nefeslerim hızlanıyor ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Biri kapıya vuruyor ve ev çok boş olduğu için avluda oturduğum yerden ayağa fırlayarak kapıyı çekip açıyorum.

Misha içeri daldı, bitkin yüzüme şöyle bir baktı ve "Onu bulacağız" dedi.

Telefonumu ona uzattım. "Onu arayan sadece biz değiliz."

Kaşlarını çatarak cihazı alır ve mesajı okur. "*Blyad'*!" diye Rusça küfreder. "Gitmek zorundayız. Tanrım, nereye gitmiş olabilir?"

Kapıdan çıkarken, "Tren istasyonundan başlayalım." dedim.

Kapıyı arkamdan kilitleme zahmetine bile girmedim. Misha ve ben bizi Venedik'in diğer ucuna götürecek bir gondol bulabileceğimiz yere koşuyoruz.

İstasyona vardığımızda telefonum tekrar titriyor.

Hedef Milano'da Lovere'ye giden başka bir trene binerken görüldü.

"Aziz Monarch az önce bana Milano'da olduğunu ve Lovere'ye doğru gittiğini bildirdi."

"Şükürler olsun. En azından hangi yöne gittiğimizi biliyoruz," diye mırıldanıyor Misha.

İki bilet alıyoruz ve trene bindiğimizde bir koltuğa çöküyorum. Karnımı kemiren endişe yüzünden dizlerim hemen zıplamaya başlıyor.

"Bizimle uğraşan her kimse, çok iyi bir başlangıç yapmış," diye homurdanıyorum.

"Tiana akıllıdır. İlk tehlike işaretinde kaçacaktır."
Umarım öyledir.

Ben seni bulana kadar koşmaya devam et, Bella.

Telefonum tekrar titriyor ve Tiana'nın başka bir fotoğrafı. Lanet olası karanlıkta oturmuş, o kadar umutsuz görünüyor ki kalbim ortadan ikiye ayrılıyor.

Etrafını pek seçemiyorum, bu yüzden bize herhangi bir ipucu vermiyor.

Çok güzel. Çok savunmasız.

Benden aldığın şeyi senden alacağım.

Tanrım, fotoğraf yakından çekilmiş. Onu çoktan almış olabilir.

Nefeslerim hızlanıyor ve kendimi köşeye sıkışmış bir hayvan gibi hissediyorum. "Neyin var?" Misha soruyor.

Mesajı ona gösterirken "Başka bir fotoğraf," diyorum.
"Ona çok geç ulaşabiliriz."

Öfke yüz hatlarını sıkılaştırırken Misha çenesini sıkıyor.
"Eğer kızın saçının teline zarar verirse, onu ellerimle parçalarım."

Onu çoktan incitti. Ben de incittim.

Kadınım büyürken cehennemi yaşadı ve şimdi tekrar ateş çukurlarına atıldı.

Love're'ye ulaşmamız dört saat sürüyor ve içimde bize işkence eden herifi öldürmek için yanan bir istek var.

Seni bulacağım ve seni öldürmem için bana yalvaracaksın.

Hızlı trenden indiğimizde, nereye gideceğimi merak ederek etrafıma bakındım.

Tam fotoğrafa tekrar bakmak için telefonumu açtığımda bir tane daha geliyor.

Tiana'yı bir göle bakarken bir fincan kahveyi yudumlarken gösteriyor.

Sizi bekliyoruz.

İçimi yoğun bir rahatlama kaplıyor. "O yaşıyor." Misha'ya fotoğrafı gösterdim. "Hadi gidelim."

"Nerede?" diye sorar.

Telefonumu cebime sokarken taksilerin park ettiği yola doğru koşuyorum.

Fotoğrafın arka planındaki kısmi işaret ihtiyacım olan tek şeydi.

Arka kapıyı açıp içeri girerken "The Lake Hostel," diye cevap veriyorum. İtalyanca olarak şoföre bizi nereye götüreceğini söylüyorum, sonra Misha'ya bakıyorum, "Herif bizi bekliyor."

Misha, "Bu kızdırdığın bir düşman olmalı," diye mırıldanıyor.

"Hangisi olduğunu yakında öğreneceğiz." Silahımı arkamdan çekiyorum ve sürücünün görüş alanından uzak tutarak şarjörü kontrol ediyorum.

Misha da aynısını yapıyor, sonra fısıldıyor, "Her kurşunu saymamız gerekecek."

"Güven bana, kaçırmayacağım."

Taksi pansiyonun önüne yanaşıyor ve ücreti ödüyorum. İndiğimizde çevremizi tarıyorum.

Taksi uzaklaşırken, arazinin sol tarafını işaret ediyorum. "Şu taraftan dolaş. Ben sağ tarafı alacağım. Eğer Tiana göl kenarında oturmuyorsa, arka girişte buluşabiliriz."

"Anladım."

Silahımı kalçamın yanında hazır tutarak, pansiyonun sağ tarafına doğru koşuyorum. Arka tarafa geldiğimde, gözlerim çılgınca karımı arıyor.

Onu girişe doğru yürürken gördüğüm anda koşmaya başladım.

Etrafına bir göz atıyor ve gözleri bana takılır takılmaz elindeki bardağı yere fırlatıp binanın içine doğru koşuyor.

Sikeyim.

Aceleyle içeri giriyorum ve onun doğruca ön kapıdan çıktığını görüyorum.

"Tiana!" Bağırıyorum, peşinden gidiyorum.

Cazzo, o hızlı.

Tiana yola yönelir ve karşıdan gelen trafiğe bakmadan karşıya geçer ve bir dağın kenarını kaplayan ağaçların arasına dalar.

"Tiana!" Tekrar bağırıyorum, onu ormana kadar takip ediyorum. "Tiana. Dur!"

Engibeli arazide ona yetişmeye çalışırken bir mermi ısıık alarak yanımdan geçiyor ve bir aa gövdesine çarpıyor.

"Cazzo!"

Tiana'nın ayaklarının yakınına bir kurşun daha isabet eder ve dizlerinin üzerine düşmeden önce ılık atar. Ayaa kalkar ve koşmaya devam eder, "Lütfen, Armani! Dur!"

Ona ateş ettiğimi sanıyor.

Olduğum yerde durup etrafı araştırdım ve bizden  yüz metre ötede duran bir adam gördüm.

Ateşe karşılık veriyorum ve Misha'yı adama doğru koşarken görüyorum. O pisliğin işini bitireceğini bildiğimden, tekrar Tiana'nın peşine düşüyorum.

Engibeli arazide bir tavşan gibi dalarken aramıza biraz mesafe koymayı başardı.

Sahip olduğum her şeyi kovalamaya koyuldum ve aramızdaki mesafeyi kapatmaya başladım.

"Tiana, bekle!" Sesleniyorum.

Omzunun üzerinden bakıyor, yüzünde keskin bir dehşet var. Tekrar tkezliyor ama ilerlemeye devam ediyor.

Yaklaştığımda onu yakalamak için uzandım, bu da onun ılık atmasına ve yana savrulmasına neden oldu. Ona tekrar uzandım ve gömleğini yakalamayı başardım.

Tiana dönüyor ve vücudum onunkine çarpıyor. Kollarımı hızla onun etrafına doladım ve bizi döndürdüm, böylece düşüşün ağırlığını ben aldım.

Sırtım yere çarptığı anda beni tuttuğu yerden kurtuluyor ve benden uzaklaşıyor.

"Dur!" Bağırıyorum. "Sana zarar vermeyeceğim."

Ayağa fırlıyor ve ben de dehşete düşürdüğüm kadına iyice bakıyorum. Gözyaşları yanaklarında izler oluşturmuş ve nefesleri çok hızlı geliyor.

"Lütfen," diye yalvarıyor, bir adım geri çekilerek. Eliyle bebeğimizin olduğu karnını kapatıyor. "Bebeği doğurduktan sonra bana ne istersen yapabilirsin."

Yavaşça ayağa kalktım, beklemesini işaret etmek için kolumu uzattım. "Sana zarar vermeyeceğim, *Bella*."

Gözlerindeki aşırı dikkatle benden bir adım daha uzaklaşıyor.

Bana bakışları kalbimi yerinden söküp atıyor.

"Tiana," diye bağıyor Misha bize doğru gelirken.

Etrafında döner ve kardeşini görünce ona doğru koşar. Kendini onun kollarına atar ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlar.

Ve tek yapabildiğim durup izlemek çünkü hayatını tehdit ettiğimde ona dokunma hakkımı kaybettim.

Bölüm 39

Tiana

Misha'ya sarılırken göğsüm yanıyor.

Armani'nin peşimden geleceğini biliyordum ama beni bu kadar çabuk bulacağını tahmin etmemiştim. Bana doğru koştuğunu gördüğümde, kalbim korkudan neredeyse duracaktı.

Tek düşünebildiğim bebeğimi korumaktı.

"Seni yakaladım," diyor Misha. "O pisliği öldürdüm."

Ne piçkurusu?

Biraz geriye çekilip omuzlarımdan üzerinden bakıyorum ve Armani'nin hâlâ hayatta olduğunu görüyorum.

Tanrı'ya Şükür.

Ondan korkuyor olabilirim ama yine de onu seviyorum.

Misha yanımdayken kendimi güvende hissederek, "Kimi öldürdün?" diye soruyorum.

"Armani ile aranızdaki tüm bu saçmalıklara neden olan adam," diye açıklıyor.

Onu bulmuşlar mı?

"Nerede o?" Hayatımı mahveden adamın yüzünü görmek istediğimi söylüyorum.

Misha benden bir adım uzaklaştığında sol elini tutuyorum. Hemen kolunu bana doluyor ve yola doğru geri dönerken beni yanından ayırmıyor.

Hemen arkamızda duran Armani'nin aşırı derecede farkındayım.

Omzumun üzerinden tekrar baktığımda, "Sana zarar vermeyeceğim." diyor.

Misha olduğu yerde durdu ve bana kaşlarını çattı. "Neden Armani'den kaçtın?" Sonra karanlık bakışlarını Armani'ye yöneltiyor. "Neden ona zarar vermeyeceğine dair güvence vermen gerekiyor?"

Kahretsin.

Nedenini söylersem Misha'nın nasıl tepki vereceğini bilmediğim için sessiz kalıyorum.

Armani öne çıkıyor. "Dün gece onu çok korkuttum."

Misha'nın parmakları silahın kabzasını kavlıyor. "Ne yaptın sen?"

Sessiz ol.

"Ona silah doğrulttum," diye itiraf ediyor.

Yüce Tanrım.

Ellerimi Misha ile aramda tutarak Armani'nin önüne atıyorum. "Sakin ol."

"Sakin olmamı söyleme bana" diye tıslarken gözlerinde şiddetli bir fırtınadan başka bir şey yoktu.

"Misha!" Armani'ye ulaşmak için üzerime uzandığında çığlık atıyorum. "Ben hamileyim!"

Kardeşim donup kalıyor ve gözleri bana kayıyor. Yüzü bir anda kızgınlıktan şaşkınlığa dönüştü. "Hamile misin?"

Çabucak başımı salladım. "Lütfen çocuğumun babasını öldürme."

Misha beni göğsüne çekip can havliyle sarılıyor, sonra da sanki bir saniye önce onu öldürmek istemiyormuş gibi Armani'nin omzunu sıvazlıyor.

Bu adamlar benim sonum olacak.

"Tebrikler," diyor Misha geniş bir gülümsemeye. "Amca olacağım."

Ormandan çıkmak istediğim için ona "Ceset nerede?" diye soruyorum.

"Bu taraftan."

Tekrar yürümeye başlıyoruz ve Armani yanıma düştüğünde ben de Misha'ya yaklaşıyorum.

Artık beni öldürmek istemiyor olabilir ama bu olanları kabul ettiğim anlamına gelmez.

Sonunda cesede ulaştık ama adamı tanıyamadım.

Üçümüz de ölü adama bakıyoruz, sonra Misha mırıldanıyor: "Kim lan bu?"

"Hiçbir fikrim yok." Çömelen Armani cesedin üzerini yoklar ve bir cüzdan çıkarır. Çevirerek açar ve tüm kartları kontrol eder. "Giovanni Sibilia?"

"Adını hiç duymadım," diyor Misha.

Açık olmak için, "Ben de" diye mırıldanıyorum.

Armani ayağa kalkıyor, sonra benimle göz göze geliyor. Yoğun gözlerinin yumruğu bir adım geri atmama neden oluyor.

Dün nefretle doluydular.

"Siz ikiniz birbirinize bakarken bütün gün burada dikilecek miyiz?" Misha soruyor. "Hadi eve gidelim."

Başka tarafa bakıyorum. "Hangi ev?"

Armani "Bizimki" diye mırıldanmadan önce bir an sessizlik oldu.

Başımı salladım. "Hayır." Adamlardan uzaklaşarak, yola ulaşana kadar ağaçların arasından yolumu buluyorum.

Trafik olup olmadığını kontrol ettikten sonra karşıya geçip pansiyonun girişine doğru ilerliyorum.

Bana güvenmiyordu.

Onun davranışları yüzünden bebeğimizi kaybedebilirdik. Beni incitti.

"Tiana," diyor Armani ben arka kapıdan çıkıp göle doğru yürürken.

Göle ulaştığımda duruyorum ve çimlerin üzerine oturuyorum. Armani gelip önümde çömeliyor, ben de yüzümü ondan çeviriyorum.

"Özür dilerim, *Bella*."

Başımı sallıyorum, onun yüzünden hissettiğim tüm kalp ağrısı ve korku göğsümde çok çığ.

"*Tesoro mia*," diye fısıldıyor.

Yüzüme uzanmaya çalıştığında, elini kendimden uzaklaştırıyorum ve ona ters ters bakıyorum. "Sözlerimin dün gece hiçbir anlamı yoktu. Seninkiler de bugün hiçbir şey ifade etmiyor."

Armani oturur ve kolunu dizine dayar. Öne doğru eğilir. "Lütfen bana bakın."

Gözlerim ona kayıyor ve beni ne kadar incittiğini görmesine izin veriyorum.

"Çok özür dilerim" derken acımın yüzüne yansıdığını görüyorum.

Avucumu kalbime bastırıyorum. "Neden kızgın olduğunu anlıyorum. Bana neden inanmadığını bile anlıyorum. Benim zorlandığım şey, bana dolu bir silah doğrultmuş olman."

Başını sallıyor, suçluluk duygusu yüz hatlarını sıkılaştırıyor. "Yaptığım şey affedilemezdi ama tetiği asla çekmezdim."

"Bunun beni daha iyi hissettirmesi mi gerekiyor?"

Başını sallıyor, sonra tekrar bana bakmadan önce etrafımıza göz gezdiriyor. "Burası güvenli değil. Lütfen eve gidebilir miyiz?"

Yapmamalıyım ama kendimi "*Senin* evinde nasıl daha güvende olacağım?" diye sormaktan alıkoyamıyorum.

"*Bizim* evimiz," diye düzeltiyor beni, sonra ekliyor, "Misha Orada."

Omuzlarım çöküyor ve bakışlarımı yüzüğünün hâlâ parmağımda olduğu ellerime indiriyorum. "Neler oluyor?"

"Biri beni hedef alıyor." Armani ayağa kalkıyor ve bana elini uzatıyor.

Avucumu onunkine koymadan önce tereddüt ediyorum. Beni yukarı çekiyor ve dengemi bulamadan göğsüne doğru çekiliyorum ve kolları beni sarıyor.

Kalp ağrısı göğsümü doldururken "Yapma," diye nefes nefese kalıyorum.

Saçlarıma bir öpücük konduruyor. "Ö z ü r d i l e r i m , *aşkı*m. Lütfen kırdığım şeyleri düzeltmem için bana bir şans verin."

Göğsüne bastırıyorum ve gitmeme izin verdiğinde isteksizliğini hissediyorum.

"Zamana ihtiyacım var," diye mırıldandım.

"Sana istediğin kadar zaman vereceğim. Sadece benimle eve gel."

Ona kızgın olabilirim ama bu başımı sallamama engel değil.

Misha'nın pansiyondan bizi izlediği yere doğru yürüyoruz. Ona ulaştığımızda, "Bavulumu almam gerek." diyorum.

Beni odaya kadar takip ediyorlar ve dün gece yattığım yeri gören Armani'nin yüzündeki acı dolu ifadeyi fark ediyorum.

Gelip çantayı benden aldı ve sonra beni pansiyondan dışarı çıkardılar.

Eve vardığımızda hava çoktan kararmıştı ve hepimiz çok yorgunduk. Trende biraz uyudum ama pek faydası olmadı.

Misha için misafir odasını hızla hazırlıyorum, sonra kahve yapmak için mutfağa gidiyorum.

Kırık bardağı ve yerdeki dağınıklığı görünce kağıt havlu alıp musluğun altında ıslatıyorum.

"Ben temizlerim," diyor Armani mutfağa girerken.

Havluları benden alıyor ve ayaklarımın dibine çömeliyor, yerleri temizliyor. Tam bir adım geri atacaktım ki kal amdan tuttu. Dizlerinin  zerine çöküp alnını karnıma bastırıyor.

Bebeğimizin büyümekte olduğu bölgeye bir öpücük kondurmadan önce, " z r dilerim, *güzelim*," diye nefes alıyor.

Tam elimi başına koyacakken Misha mutfağa giriyor ve "Onu affetme" diye mırıldanıyor.

Armani'den uzaklaşıyorum ve dolaptan    fincan alıyorum.

Armani yerdeki pisliği temizlemeye devam ediyor, havluları çöpe atıyor, sonra Misha'ya bakıyor. "Hadi içeride konuşalım.

oturma odası."

Mutfaktan çıktıklarında gözlerim adamlara kayıyor ve kavga edip etmeyecekleri konusunda endişelenmeye başlıyorum.

Kahveleri hazır olduğunda, fincanları oturma odasına taşıyorum ve Armani'nin şöyle dediğini duyuyorum: "Yaptığımın bir mazereti olmadığını biliyorum ama onun başka bir adamla birlikte olduğunu düşünerek aklımı kaybettim. Aurora olsaydı sen ne yapardın?"

Koridorda durdum ve utanmadan kulak misafiri oldum.

"Arkadaşın olarak, nereden geldiğini anlıyorum. Ama Tiana'nın kardeşi olarak, çok kızgınım."

"Anlıyorum," diye yanıtlıyor Armani.

Gözlerimi deviriyorum ve oturma odasına doğru yürüyorum. "Herkes her şeyi anlıyor. İşte kahven." Masaya koyup tekrar odadan çıkıyorum.

Herkes anlıyor, bu yüzden her şeyin yeniden yoluna girmesi gerekiyor.

Aceleyle banyoya giriyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. Sırtımı duvara yaslayıp gözyaşlarımla savaşıma çalışırken kığımın üstüne çöküyorum.

Hâlâ acıyor.

Tüm duyguları silemem.

Armani'nin bana bakışını unutamıyorum.

Bir geceliğine beni sevmediğini unutamam.

Onun için beni sevmekten nefret etmeye geçmek çok kolaydı. Bunu ona asla yapamazdım.

Beni öldürmek için peşimde olduğunu düşündüğümde bile onu sevmeye devam ettim.

Beni vurmuş olsaydı bile onu severdim.

Son nefesimde.

Bölüm 40

Armani

Neredeyse gece yarısı oldu ve Tiana hâlâ oturma odasında oturup televizyon izliyormuş gibi yapıyor.

Misha bir süre önce yattı ve ben de bana zaman ayırmayan karımdan çok uzakta oturuyorum.

Yine de nedenini anlıyorum. Bana kızmakta sonuna kadar haklı.

Gerekirse hayatımın sonuna kadar sürünürüm ama onu geri kazanacağım.

Gözlerim Tiana'ya kayıyor ve hızla televizyona dönmeden önce bana baktığını yakalıyorum.

"Yorulmadın mı?" diye sordum.

"Uyumak istiyorsan yatağına gidebilirsin," diye cevap veriyor. "Dinlenmeye ihtiyacın var. Çılgın bir iki gün geçirdin. Bütün stres bebek için iyi olamaz."

İçini çektikten sonra televizyonu kapatıyor ve yatak odamıza doğru yürüyor. Yorganın altına giriyor, sırtını benim yattığım tarafa dönüyor ve yorganı neredeyse başını örtecek kadar yukarı çekiyor.

Tüm kapıların kilitli olduğundan emin olmak için odadan çıkıyorum ve yatağa tırmanmak için geri dönmeden önce ışıkları kapatıyorum. Tiana hala sırtını bana dönük tutuyor ve ona dokunmamı istemediğini açıkça belli ediyor.

Sırt üstü uzanıp tavana bakıyorum, dakikalar bir saati kovalıyor. Karımın uykuya dalmasını dinliyor ve biraz dinlendiği için rahatlıyorum.

Sadece zamana ihtiyacı var.

Tiana sırt üstü dönüyor ve her zaman yaptığı gibi kolunu başının üzerine atıyor. Ağzımın kenarı kalkıyor ve yaklaşmadan önce biraz daha bekliyorum. Onu uyandırmamaya dikkat ederek bedenimi onunkinin üzerine yayıyorum ve yüzümü boynuna bastırıyorum.

Onun kokusunu içime çekerken, sonunda biraz huzur buluyorum.

Kollarımı ona doluyorum ve sessizce bir daha asla bırakmayacağıma söz veriyorum.

Elini başımın arkasında hissediyorum ve gözlerimi kapatarak "Teşekkür ederim" diye fısıldıyorum.

Bana doğru kıvrılıyor ve ben onun sarsıldığını hissediyorum. Bir gözyaşı damlasının ıslaklığını hissetmeden önce nefesleri omzumda ılık.

Onu daha sıkı tutuyorum ve saçlarına ve boynuna öpücükler kondurmaya başlıyorum. "Senden bir daha asla şüphe etmeyeceğim. Verdiğim zararı telafi edeceğime söz veriyorum."

Bana karşı başını sallıyor.

"Bir bebeğimiz olacak," diye mırıldanıyorum. Tekrar başını sallıyor.

"Sürprizi mahvettiğim için nefret ediyorum."

Biraz geri çekiliyor ve gözlerimiz kilitleniyor. "Testleri gördün mü?"

"Evet."

Ona yaşattığım kalp kırıklığı hâlâ yüzünde, "Beni korkuttun. Ne zaman kavga etsek, yine kontrolden çıkmayacağını nereden bileceğim?"

"Çünkü seni bir daha böyle incitmektense ölmeyi tercih ederim. Bizi hedef alan her kimse sadakatsizlik hakkında ne hissettiğimi biliyor olmalı. Bana karşı mükemmel bir silah kullandılar."

"Bizi ayırmaya çalışacak kadar senden nefret eden kim?"

"Birçok düşmanım var. O piçlerden herhangi biri olabilir."

Pencerelerden süzülen yetersiz ay ışığında gözleri parlıyor. "Burada güvende miyiz?"

"O pisliği öldürene kadar yanınızdan ayrılmayacağım. Misha da bir süre kalacak." Başımı avucuma yaslayıp ona bakıyorum. "Beni affedebileceğini düşünüyor musun?"

"Mücadele ettiğim şey affetmek değil." "Bana neyle mücadele ettiğini söyle."

Yan dönüp bana bakıyor ve nefesini göğsümde hissediyorum.

"Benden nefret ediyordun. Beni sevmekten vazgeçmek senin için çok kolaydı."

Tanrım.

Onu düzeltmeme fırsat vermeden devam ediyor: "Ormanda beni kovaladığında ve beni öldüreceğini düşündüğümde, seni hala seviyordum."

Kalbim göğsümde tekliyor. "Sevdin mi?" "Aşk."

Parmağımı çenesinin altına koyarak bana bakması için yüzünü yukarı kaldırıyorum. "Senden asla nefret etmedim, *Bella*. Kızgındım."

"Gözlerinde gördüm."

"Senin başka bir adamla olan kaydını duymaktan nefret ediyordum. Beni öldüren de buydu. Bana ihanet ettiğini düşünsem de seni hâlâ seviyordum."

"Bir yabancıyla bu kadar samimi bir ortamda sesimi duymak travmatize ediciydi."

Onu kendime doğru çektim ve omzundan öptüm. "Bunun arkasında kim varsa bulacağım ve o pisliği öldüreceğim. Ona bizim çektiğimiz acının milyon katını çektireceğime söz veriyorum."

Birden telefonum çalmaya başlıyor ve yatağımın başucundaki masaya uzanıyorum. Numarayı tanımadığım için cevap verdim, "De Santis."

"Söyleyin bana Bay De Santis, biri sizinle seviştiğinde nasıl hissediyorsunuz?" Kalın Rus aksanı beni yatakta dik oturtuyor ve daha önce nerede duyduğumu bulmaya çalışıyorum.

"Sen ve Misha beni aptal yerine koydunuz. Bu affedebileceğim bir şey değil."

Madre di Dio.

"Makarova," diye homurdanıyorum. "Bu işin arkasında senin olabileceğini düşünmüştüm ama en başta istemediğin bir kadını kaybettiğin için bu kadar kaltaklaşacağını hiç düşünmemiştim."

Tiana dikleşiyor, gözlerini bana dikeyiyor.

"Önemsediğim kadın değil. İtibarım." "Böyle önemsiz bir şey için yanlış adamla savaş başlattın. İtibarınız gibi bir şey."

Makarova bir kıkırdama çıkarır. "Köpekbalıkları denizinde küçük bir balıksın evlat."

Seni öldürmekten zevk alacağım, pislik.

"Bir pirana bir köpekbalığından daha fazla zarar verebilir, pislik herif," diyorum aramayı sonlandırmadan önce ve Luca'nın numarasını hızlıca tuşluyorum.

"Armani mi?" diye soruyor, sesine çoktan sinmiş olan endişeyle.

"Makarova karımı becerdi. Onu öldüreceğimi bilmen için sana bir nezaket ziyaretinde bulunuyorum."

"O ne yaptı?"

"Kadının bir ilişkisi varmış gibi gösterdi ve onu izleyen bir adam vardı. Şerefsiz ona ateş etti." Adamın beni de öldürmeye çalıştığını söyleme zahmetine bile girmedim.

"*Cristo*," diye küfreder Luca. "Bırak Viktor'la konuşayım. Makarova'yı tek başına alamazsın."

Muzaffer bir gülümseme dudaklarımı
büküyor. *Bu tam da duymak istediğim
şeydi.* "Teşekkür ederim, efendim."

Görüşmeyi sonlandırıyoruz ve tekrar uzanmadan önce cihazı komodinin üzerine bırakıyorum.

Tiana omzumu iterek, "Ne oldu?
Söyle bana."

Onu tutarak sırt üstü yatırdım ve vücudunu kendi vücudumla kapladım. "Makarova sana sahip olduğum için çok kızgın ve şimdi savaşa gidiyoruz."

"Savaş mı?" diye soluk soluğa kalıyor. "Başka bir yolu yok mu?"

Başımı salladım. "Seninle taşak geçti, *Bella*. Tek yol onun ölmesi."

Yüzü endişeyle doluyor. "Senin, Misha'nın ya da Alek'in zarar görmesini istemiyorum."

"Yapmayacağız. Görünüşe göre Luca ve Viktor Makarova'yı alt etmek için yardım edecekler."

Tiana gözlerimin içine bakıyor. "Seni bir kez kaybetmekten zar zor kurtuldum, ikinci kez kurtulamayacağım."

"Beni asla kaybetmedin," diye onu temin ediyorum. "Yapmam gereken çok şey var." Çenesine bir öpücük konduruyorum. "Muhtemelen bir ömür boyu sürecektir." Ağzının köşesini öpüyorum. "O yüzden beni kolay affetme. Seninle geçireceğim her gün için çalışmama izin ver."

Dudaklarında yavaşça bir gülümseme beliriyor ve güneş yeniden parlıyormuş gibi hissediyor.

Başımı eğerken tepkisini yakından izliyorum ve onu öpmeme izin verdiğinde kalbim yeniden bütün hissediyor.

Bölüm 41

Tiana

Geç yatmamıza ve bir gece önce uyumamış olmama rağmen sabahın köründe uyanıyorum.

Eve döndüğüm için mutluyum ve dün gece yaptığımız konuşma kalbimin biraz iyileşmesine yardımcı oldu, ama Armani'nin sürünmesine izin vereceğim.

Aletinin kalçamda sertleştiğini hissediyorum ve normalde onu sırt üstü yatırıp onunla hınzırca sevişeceğim yerde kıpırdamadan yatıyorum.

Armani'nin kolları etrafımda sıklaşıyor ve boynuma bir öpücük konduruyor. "Yalvarmamı ister misin, *güzelim*?"

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Evet."

Eli yan tarafımdan aşağı inip karnıma yerleşirken kıkırdıyor. "Seni becermeme izin ver, *amore mia*. İçine gömülmeye ihtiyacım var."

"Hmm," diye takılıyorum ona. "Daha fazla yalvarmaya ihtiyacım olacak."

Eli taytımın ve külotumun altından kayıyor ve orta parmağı klitorisimin etrafında dolaşiyor. "Lütfen, *bella. Cazzo*, sana ihtiyacım var. Sensiz yarım bir adamım." Parmağı bacaklarımin arasında biriken ıslaklığı tarıyor, sonra içime doğru itiyor. "Sana ne kadar üzgün olduğumu göstermeme izin ver."

"Tamam," diye izin veriyorum.

Armani boynumu öpüyor ve elini çekerek tenimi daha fazla öpücükle yıkarken beni soymaya başlıyor.

İkimiz de çıplak olduğumuzda, bedenimi kendi bedeniyle örtüyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Seni kaybetseydim ölürdüm."

Kalbim biraz daha eriyor.

"Seni ilk gördüğümde, sana bu kadar aşık olacağımı hiç düşünmemiştim" diye mırıldandıktan sonra ağzıma şefkatli bir öpücük konduruyor. Başını kaldırarak devam ediyor: "Lütfen bana bu sabahı ve hayatının geri kalanında seni sevmem için izin ver. Aşkımızı bir daha asla tehlikeye atmayacağım."

Duygular göğsümü dolduruyor ve kocama kavuştuğum için büyük bir mutlulukla başımı sallıyorum. Yüzümde muzip bir gülümseme oluşuyor. "Ama yine de sürüneceksin."

"Evet, Bayan De Santis." Bana ateşli bir sırıtış attı. "Şimdi başlıyoruz."

Başım yastıkta kalmayana kadar beni yataktan aşağı çekiyor ve saçlarımın yanına gelip diz çöktüğünde sırıtıyorum. Ne olacağını biliyorum ve buna bayılıyorum.

Öne doğru eğiliyor, meme uçlarımı ağzına almadan önce göğüslerimin arasına öpücükler konduruyor, sonra karnıma doğru iniyor.

Sertliği görüş alanıma girdiğinde, uzanıp parmaklarımı kalın kolanının etrafına sarıyorum ve onu tabandan uca doğru okşuyorum.

"Cazzo," diye tıslıyor Armani tenime karşı. "Beni sertçe em. Dişlerini hissetmek istiyorum," diye emrediyor.

Dilimi erkekliğinin şişmiş başının etrafında döndürürken bacaklarımı iyice açtım.

Tenin dilimde bıraktığı kadifemsi hissi seviyorum ve onu içime çekerken dişlerimin ona sürtünmesine izin veriyorum.

Ağız.

Bir inilti çıkararak beni övüyor, "Evet, *güzelim*, aynen böyle."

Armani yüzünü kalçalarımın arasına yerleştiriyor ve klitorisimi öyle sert emiyor ki kalçalarım yataktan fırlıyor. Ben de yanaklarımı çukurlaştırarak ve onu boğazımın arkasına alarak bu iyiliğe karşılık veriyorum.

İhtiyacı arttıkça, merhamet göstermiyor, hassas etimi emiyor ve ısıyor, ta ki ben onun altında ağrıyan bir karmaşaya dönüşene kadar.

Tam orgazm olmak üzereyken benden uzaklaşıyor ve üstüme uzanıyor, böylece yüz yüze geliyoruz. Benimle göz göze gelmeden önce boynuma ve çeneme öpücükler kondururken bir inilti çıkarıyorum.

"Beni öldürüyorsun," diye yakınıyorum.

Armani bilmiş bir sırıtışla beni yavaşça sertliğiyle dolduruyor, sonra içimde durgunlaşıyor. "Sikime bu kadar ihtiyaç duymana bayılıyorum." Avuçları yan tarafımda aşağı yukarı geziniyor, gözlerindeki bakış saf bir şefkat. "Seni seviyorum, Tiana," diye mırıldanıyor, sesi biraz boğuk. "Seni o kadar çok seviyorum ki senin olmadığın bir dünyada yaşayamam. Seni altımda hissetmeden ve içine gömülmeden uyuyamıyorum. Beni başkaları için mahvettin. Her zaman sadece sen olacaksın."

Ellerimi yüzüne doğru kaldırarak çenesini kavriyorum ve ağızım bir santim uzağındayken fısıldıyorum, "Seni seviyorum. Sen benim evimsin. Ben de uyuyamadım. Nefesini boynumda hissetmeyi ve ağırlığının beni sarmasını özledim."

Ağızlarımız birbirine kaynaşıyor ve Armani her zamankinden daha yavaş bir şekilde benimle sevişiyor. Bu çok daha yoğun ve duygu yüklü bir sevişme ve serbest kaldığımızda dünyada her şey yeniden yoluna girmiş gibi hissediyorum.

Armani içimden çıkıp banyoya gitmeden önce bana son bir öpücük veriyor.

Yataktan kalkmadan önce oturup geriniyorum. Ben güne hazırlanırken, Armani benden önce mutfığa gidiyor.

Bana bir fincan çay uzattığında şaşırdım, sonra açıkladı, "Dün kahve içmediğini fark ettim ve bebek için iyi olmadığını düşündüm. O yüzden çay olsun."

Oturuyorum ve ona memnun bir gülümseme veriyorum. "Buna alışabilirim Bay De Santis."

Bir kıkırdama çıkarır. "Planımız bu, *Bella*."

İçeceklerimizi avluda yudumlarken güneşin doğuşunu izliyoruz. Misha nihayet uyandığında, kardeşim ve ben mutfak masasında otururken Armani bizim için kahvaltı hazırlıyor.

Armani kruvasanımın yanına tek bir çiçek koyuyor ve başımın üstünü öperek, "Afiyet olsun, *aşkım*" diye mırıldanıyor.

"Hmm," diye homurdandı Misha, "Birileri çok şımaracak."

Poğaçamdan bir ısırık almadan önce ona sırtıyıyorum. "*Birileri* bunun her saniyesinden keyif alacak."

Adamlar kıkırdar, ama bu mutlu atmosfer uzun sürmez, çünkü Armani "Makarova maçın ortasında aradı.

gecenin." Gözleri Misha'ninkilerle kilitleniyor. "GörünüŖe göre bu boktan gösterinin arkasında o var."

"Ne oluyor lan?" Misha homurdanıyor. "Ciddi misin?"

Armani gözlerini karartan intikam hırsıyla başını sallıyor. "Luca Viktor'la konuşuyor. GörünüŖe göre bratva ve mafya bir araya gelip o pisliği ortadan kaldıracak."

Misha, "Onunla bir dakika geçirebildiğim sürece," diye mırıldanıyor.

"Bir dakikanı alabilirsin," diye cevap veriyor Armani, sesi derin ve tehlikeli, tüylerim diken diken oluyor, "Ama ben onun işini bitiririm."

Bir an için Karlin'e acıyorum, ama sonra yaptıklarını hatırlıyorum ve umarım hayatımdaki adamların ellerinde çok acı çeker.

Bölüm 42

Armani

Tiana'yı Alek, Viktor ve Luca ile buluştuğumuz Aziz Monarch'ta annem ve teyzemle bıraktıktan sonra bir ordu adamla Rusya'ya gittik.

Ortalık karışmadan önce Bratva'ya ait bir depoda toplanıyorum, kaslarım geriliyor ve Makarov'u elime almak için sabırsızlanıyorum.

Bugün herif ölecek.

Viktor, Makarova'nın mülkünün planlarını ele geçirdi. "İki grup halinde saldıracağız. Arka taraftan yirmi adam Viktor harita üzerinde işaret ederken, "Yirmi kişi önden," diye talimat veriyor. "Luca ve Armani mafyaya liderlik edecek elbette." Viktor başını kaldırıp Misha ve Alek'e bakıyor. "Bratva beni takip ediyor."

"Evet, efendim," hepimiz koro halinde.

"Sürpriz unsurunu kendi tarafımızda tutmak için hızlı hareket etmeliyiz," diyor Luca. "Tabii eğer herif bizi beklemiyorsa."

"Bunu yapmaması aptallık olurdu," diye mırıldandım.

"Yola çıkmadan önce silahlarınızı kontrol edin," diye emrediyor Viktor. "Ve Tanrı aşkına, tüm bu aksiyon sırasında beni vurmayın."

Bazılarımız kıkırdıyor.

"Telsiz kontrolü," diyor Luca ve sonraki bir dakika boyunca hepimiz birbirimizle iletişim kurabildiğimizden emin oluyoruz.

Viktor başını sallar, sonra da "Gidelim" diye emreder.

Karanlığın örtüsü altında, hepimiz SUV'lara doluşuyor ve Makarova'nın evine giderken bir konvoy oluşturuyoruz. Bir ara sokakta duruyoruz ve hepimiz indiğimizde, perdelerini çekip kapatmadan önce perdenin arkasından bakan bir kadın fark ediyorum.

Alek de fark eder ve "Merak etme kardeşim. Makarova'nın evini havaya uçursak bile kimse dışarı çıkmaz."

"Güzel," diye mırıldandım.

"Hadi gidip birkaç puşt öldürelim," diye sırtıyor bana. Misha Alek'in sırtını sıvazlıyor.

"Bize de biraz bırak."

Alek omuz silkiyor ve kıkırdıyor. "Makarova'yı sana bırakıyorum. Geri kalanlar adil oyun."

Luca ve adamlarımıza katılmadan önce Alek ve Misha'ya bakıyorum. İki grup ayrılıyor ve ben hafif makineli tüfeğimi omzuma asarken Glock'umu elimde tutuyorum. Eğilerek hepimiz duvara doğru koşuyoruz ve teker teker duvara tırmanıyoruz.

Çömelme pozisyonuna geçip Luca "İleri" diyene kadar bekliyorum.

Evin yakın çevresine ulaşana kadar avlu çoğunlukla karanlık. Pencereleden ışıklar parlıyor ve arka tarafı koruyan beş adam sayıyorum.

Şerefsizin korumalarının çoğu evin içinde değilse bu çocuk oyuncağı olacak.

"Herkes hazır mı?" Luca kulaklığa sorar. "Evet,"

diye cevaplıyor Viktor. "Emrinizdeyim."

Vücudumdaki her şey durur ve odağım yüzde yüz görevdedir.

Makarova'yı bul ve öldür.

O pisliğe ilk ulaşanını onu benim için saklaması gerektiği konusunda çok nettim. Başka biri onu öldürürse çok kızarım.

"Yarık!" Luca emri veriyor ve hepimiz ilerliyoruz.

Kollarım havada ve silahımın namlusu görüş alanımda, eve doğru aceleyle ilerliyorum.

Muhafızlar bizi fark ettikleri anda silah sesleri
d u y u l d u .

Ben en yakınımıdaki muhafızı kafasından vurarak etkisiz hale getirirken, tesisin önünden bir kargaşa duyuyoruz.

Luca, birinci kattaki bir pencereden ateş etmeye başlayan iki gardiyanı indirir.

Art arda patlayan silah sesleri ve bağırışlar havayı dolduruyor. "Ön taraf temizlendi," dediğini duyuyorum

Misha'nın, sonra Viktor'un
"Eve giriyoruz." ile devam ediyor.

"Arkadan giriyorum," diye mırıldandım. "Dost ateşi olmasın lütfen."

Sürgülü kapıdan içeri girip merdivenlere doğru ilerliyoruz.

"Blyad'," diye kıkırdıyor Alek. "Gardiyanlardan biri kendi ayağının üzerine düştü ve kendini vurdu. Gördüğüm en komik şeydi."

"Odaklan!" Viktor tersler.

Merdivenlerden yukarı çıkarken iki muhafız bize ateş açtı. Vücudumu tırabzana bastırıyorum ve bir asker diğerini öldürürken birini indirmeyi başarıyorum.

Birinci kata ulaştığımızda, tüm odaları aramak için gruplara ayrıldık. Viktor'un bize gösterdiği planlardan ana yatak odasının koridorun sonunda olduğunu biliyorum. Zaman kaybetmeden doğruca oraya yöneldim.

Kapıyı tekmeleyerek açıyorum ve karanlık odaya temkinli adımlarla giriyorum. Belimdeki kemerden bir işaret fişeği çıkarıp ateşliyorum ve odanın ortasına fırlatıyorum. Evi ateşe verip vermemesi ya da yerle bir edip etmemesi umurumda bile değil.

işaret fişeğinin ışığında gözlerim etrafımdaki her şeyi görüyor ve başka bir kapı görerek ona doğru ilerliyorum. Gizli bir merdiven seti bulup el fenerimi alıyorum ve aşağı inerken silahımın yanında tutuyorum.

"Armani, check-in," Misha'nın sesi kulaklığımda yankılanıyor. "Ana yatak odasındaki gizli merdiven boşluğu," diye mırıldanıyorum.

"Bir kapıya yaklaşıyorum."

"Sana geliyorum," diye yanıtlıyor Misha.

Kapı gizli olduğu için, tekmeleyerek açmadan önce tuzak olup olmadığını kontrol ediyorum. Bir saniye içinde her şeyi anladım.

Sahte para makineleri, gönderilmeye hazır para yığınları ve bir masanın arkasında oturup puro içen Makarova.

Etrafında dumanlar tterken bana sırtıyor. "Sizi daha erken bekliyordum, Bay De Santis."

Ensemdeki tüyler diken diken oluyor ve içimden bir ses kamamı söylüyor. Topuklarımın üzerinde dönerek merdivenleri hızla çıkıyorum ve ana yatak odasına daldığımda Misha içeri giriyor.

"Dışarı! Çık dışarı!" Bağıriyorum ve zamanımız olmadığını bilerek pencereye ateş edip camı kırıyorum ve bedenimi odanın dışına fırlatıyorum.

Hava titreşiyor ve ben çimlere çarptığımda ev patlıyor, üzerime ısı ve enkazdan oluşan bir şok dalgası gönderiyor.

Patlamadan dolayı kulaklarım çınlıyor ve kendimi ellerimin ve dizlerimin üzerine iterken başımı sallıyorum.

Tanrım.

Endişe göğsümde patlamadan önce kendimi toparlamam bir dakika kadar sürüyor ve çimenlere bakıyorum. Benden birkaç metre ötede Misha'yı görünce ona doğru sürünüyorum.

Bir inilti çıkarır. "Orospu çocuğu."

"Kalk," diye mırıldanıyorum ayağa kalkarken. "Alek, Luca ve Viktor'u bulmalıyız."

Kolumu yanıma yaslarken arkamı dönüp yanan eve bakıyorum. Düşüşümün en ağır darbesini aldı ve kırılmış gibi hissediyorum.

Misha bana doğru sendeleyerek gelirken, "Siktiğimin herifi," diye homurdanıyor.

Göğsünde büyük bir yara var, muhtemelen pencereden atlarken cam onu kesmiş.

Alevlere ve enkaza kaşlarını çatıyor. "Günlerinin sayılı olduğunu biliyordu ve mafya ile bratvayı aynı yerde toplayıp hepimizi bir hamlede öldürmek istedi."

Makarova'yı öldüremediğim için çok mutsuz bir şekilde başımı sallıyorum.

Adamlar yanan evden dışarı dökülür, bazıları ağır yaralanmıştır, diğerleri ise yara almadan kurtulmuş gibi görünmektedir.

"Alek," diyorum kulaklığa. "Check-in."

"İyiym, sorduğun için teşekkürler," diye cevaplıyor Viktor. "Alek evin arka tarafında benimle birlikte. Baygın ama iyi görünüyor. Luca'dan bir iz var mı?"

En üst kattaydı.

Gözlerim çılgınca hayatta kalanların üzerinde geziniyor ve patronumu göremeyince hiç tereddüt etmeden yanan eve doğru koşuyorum.

Ciğerlerim dumandan ve sıcaktan anında rahatsız olsa da merdivenlere doğru yöneliyorum. Tavandan bir kiriş düşüyor ve havaya kor kıvılcımları saçıyor.

Öksürerek, tırabzanın parçalara ayrıldığı merdivenlerden yukarı çıkıyorum. Gözlerim yanıyor ve sulanıyor, sıcaklık kıyafetlerimi yakıyor.

"Luca!" Sesleniyorum, hemen ardından tekrar öksürüyorum.

Yatak odasının kapısının yanında yatan bir ceset görüyorum ve aceleyle ona doğru çömeliyorum. Patronum olduğunu gördüğümde içimde yoğun bir rahatlama hissediyorum.

Bilinci yerinde değil ve vakit kaybetmeden ağır bedenini yerden kaldırıyorum. Kolunu omuzlarıma sararak ağırlığını alıyorum ve onu merdivenlere sürüklüyorum.

"Luca hangi cehennemde?" Viktor kulaklığın üzerinden bağılıyor.

Patronumu bırakamadığım için ona sahip olduğumu söyleyemiyorum ve merdivenlerden inmeye devam ediyorum. Onun ölü ağırlığı dengemi bozuyor ve düşüyoruz. Acı sağ kolumu yırtıyor ama Luca'nın bileklerinden tutup onu yolun geri kalanına çekerken bunu görmezden geliyorum.

Gecenin serin havasını sırtımda hissettiğim anda Misha Luca'nın kolunu tutuyor ve onu çimenlerin üzerine, tehlikeden uzağa sürüklememe yardım ediyor.

"Luca yanımda," diye cevap veriyorum sonunda. "Bilinci yerinde değil."

Nefes alışını kontrol edip bir şey bulamadığımda, damarlarıma buz gibi bir korku yayılıyor. Hiç tereddüt etmeden kalp masajına başlıyorum ve öksürmeye ve hırıldamaya başlayana kadar da durmuyorum.

Şükürler olsun!

Yanına kış üstü oturup sırtını sıvazlarken yorgunluk iliklerime kadar işliyor.

"Gitmemiz gerek," diyor Misha.

Sağ kolumu tutuyor ve acı dolu bir homurtu çıkarıyorum. "O kol olmaz. Kırıldı."

"Siktir, özür dilerim."

Ayağa kalkmaya çalışıyorum ve Luca'nın kalkmasına yardım ediyorum. Hâlâ sersemlemiş durumda, bu yüzden Misha onu Viktor, Alek ve hayatta kalanların beklediği ciplere doğru sürüklememe yardım ediyor.

Viktor hemen Luca'yı bizden alıyor ve onu bir SUV'un yolcu koltuğuna götürüyor.

"Gidelim," diye bağılıyor Alek, başka bir aracın şoför koltuğuna geçerek. Misha ve ben araca biniyoruz ve uzaklaşırken, yerle bir olan eve bakıyorum.

Herifi öldürmemiş olabilirim ama en azından öldü, kendi suçu olsa bile.

Misha'nın dediği gibi, Makarova günlerinin sayılı olduğunu biliyordu ve mümkün olduğunca çoğumuzu yanına almak istedi.

Monarch'a döndüğümüzde kırık kolumun acısına alışmaya başlamıştım.

Rusya'dan Cenevre'ye uçuş sırasında yaralılarla ilgilenmeye çalıştık ama onları St. Monarch'taki doktorların bakımına teslim ettiğimizde çok rahatladım.

Şatoya girdiğimde her tarafım is içindeydi ama ailemin bulunduğu süite yönelemeden Luca sol omzumdan tuttu.

"Hayır. Kıcını kaldırıp revire git ve koluna baksınlar," diye emretti.

Revire girdiğimizde her yer kalabalıktı. "Yaralılarla ilgilenmeleri bittiğinde tekrar geleceğim."

Luca başını sallar ve bir doktoru yanına çağırır. "Kolunu kontrol edin."

Biraz zaman alıyor çünkü röntgen çektirmem gerekiyor ve ön kolumun kırıldığı doğrulandığında alçıya alınması gerekiyor.

Tek kelimeyle harika. Altı hafta boyunca kolumda bu şeyle dolaştım.

Luca kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzünde 'ben sana söylemiştim' ifadesi ile duruyor.

"Evet, haklıydın" diyorum, sırf patronumu memnun etmek için.

Sonunda revirden çıkabildiğimde Luca kıcımı sürükleyerek ofise götürüyor ve kapıyı arkamızdan kapatıyor. "Teşekkür ederim, Armani." Yaklaşıyor ve bir elini soluma doğru kaldırarak

omzumu sıkıyor. "Sen benim hayatımı kurtardın. Bunu asla unutmayacağım."

"Ben sadece işimi yapıyordum efendim. Siz olmadan mafya mahvolur," diye dürüstçe cevap verdim.

Gözleri benimkilere kilitleniyor ve gözlerindeki minnettarlığı görüyorum. "Sana İtalya'nın kuzeyini veriyorum. Franco Amerika'da bana katılacak."

Tanrım.

Dudaklarım şokla aralandı. Kuzey bölgesini kontrol etmek çok büyük bir olay. Böyle yüksek bir pozisyona gelmek için ömür boyu çalışmak gerekir.

Omuzumu okşadı. "Benim için yanan bir eve koşarak sadakatini kanıtladın. Terfiyi hak ediyorsun."

Kendimi çok mutlu hissederek patronuma sııttım. "Teşekkür ederim, efendim.

Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Gülümsememe kendi gülümsemesiyle karşılık veriyor. "Biliyorum."

Sonunda süite gidiyorum ve içeri adımımı atar atmaz kadınlarımdan bir bağırış korosu yükseliyor.

"Dio! Dio! Ne oldu sana böyle?" Annem endişeleniyor.

"Tanrım, Armani," diye soluk soluğa yanıma koşuyor Tiana.

"Gel otur. Tıbbi yardım aldın mı? Neren ağrıyor? Ne yapabilirim?"

Bir kanepeye yığılıyorum ve benimle ilgilenen aileme sırtıyıyorum.

"Ben iyiyim," diyorum hepsini rahatlatmak için. "Sadece kolum kırık."

Annem ölmeyeceğimden emin olunca, "Yemek yemelisin" diyor. O ve Zia Giada menüyü kontrol ediyor ve yemeklerin yarısını sipariş ediyorlar.

Tiana vücudumun her santimini incelemeye devam ediyor, parmakları ön kolumdaki taze alçının üzerinde nazikçe geziniyor.

"Ben iyiyim, *Bella*," diye onu rahatlatıyorum.

"Misha ve Alek?" diye soruyor, gözlerinde hâlâ endişe dans ediyor.

"Onlar da iyi."

Rahat bir nefes alıyor. "Çok endişelendim."

Ağzına bir öpücük konduruyorum ve yanıma sokulana kadar onu kendime çekiyorum. "Makarova öldü."

Bay Aslanhov Makarova'nın mülküne gitti ve Cenevre'ye inmeden hemen önce bize haber verdi. Cesedinden kimliğini belirlemeye yetecek kadar kalıntı vardı ama bir tabutu dolduracak kadar değil. Viktor kanıt olarak bir fotoğraf istedi ve ben de yanmış cesede bir göz attım.

Makarova'nın cesedini gördüğüm için çok mutlu olduğumu söylememe gerek yok sanırım.

Umarım herif acı çekmiştir.

Güzel yüz hatlarını bir kez daha rahatlama kaplıyor.

"Sonunda ondan kurtulduk."

Yanağımı ipeksi saç tellerine dayamadan önce saçlarına bir öpücük konduruyorum. "Artık hayatlarımıza devam edebiliriz."

Başını sallıyor. "Ve sonsuza dek mutlu yaşa."

Elimi karnına koyuyorum. "Bebeğimizle birlikte." "Ve biz,"

diye mırıldanıyor anne, sonra şaşkınlık dalgalanıyor

Özellikler. "Bebek mi? Bebeğimiz mi olacak?"

Başımı salladığımda *Zia* Giada ve annem mutluluk çığlıkları atıyor ve bizi kucaklayabilmek için koltuktan kaldırmaya geliyorlar.

Sakinleştiklerinde, "Hadi eve gidelim. Bu gece kendi yatağımda uyumak istiyorum."

"Ama ben yemek sipariş ettim," diye itiraz ediyor anne.

"Siparişi iptal edeceğim," diyorum mutfağı arayıp endişelenmemelerini söylemeden önce.

Ailemi süitten çıkarırken koridorda Misha'nın yanından geçiyoruz.

"Eve gidiyoruz," dedim ona.

Hızla Tiana'ya sarılıyor ve başının üstünden gözlerimle buluşuyor. "Eve sağ salim döndüğünde bana haber ver. Eğitimi bitirdiğimde Aurora'yı uzun bir hafta sonu ziyareti için getireceğim."

"Bu da bir hafta sonra görüşürüz demek oluyor."

Alek bir odadan çıkıyor ve ben de "Buradaki işin bitince sen de ziyarete gelecek misin?" diye soruyorum.

Başını iki yana sallar. "Üzgünüm, gelemeyeceğim. Viktor'la birlikte Los Angeles'a gidiyorum ve ona katılacağım."

Aramızdaki mesafeyi kapatarak arkadaşıma kardeşçe sarılıyorum. "Yabancılık çekme. Fırsat bulduğunda ziyarete gel."

"Aynı şey senin için de geçerli," diye mırıldandı.

Geri çekildiğimde, Amerika'da Viktor'a katılacağı için mutlu olduğunu görebiliyorum. Manzara değişikliğinin ona çok iyi geleceğini düşünüyorum. Ve babasından uzaklaşacak.

Alek adına sevinerek Misha'ya "Eğitimini tamamladığında ne yapacağını biliyor musun?" diye soruyorum.

Başını sallayarak, "Çekya, Slovakya ve Macaristan'ı ben denetleyeceğim" dedi.

Kaşlarım havaya kalktı. "Orası çok büyük bir alan kardeşim. Senin adına sevindim."

Alek ve Misha bizi kalenin ön girişine kadar götürüyor ve vedalaşmak için duruyoruz. İrtibatta kalacağımıza söz vererek ailemi bir SUV'ye bindiriyorum ve uzaklaşırken, kutsal olan her şey adına, bir daha asla Aziz Monarch'a geri dönmek zorunda kalmamayı umuyorum. Son üç yıldır oraya doydum.

Bölüm 43

Tiana

Yedi ay sonra.

Hemşire oğlumuzu Armani'nin kollarına bıraktığı anda, onun geri dönülmez bir şekilde aşık oluşunu izledim.

Görölmeye değer bir manzaraydı ve gözyaşlarımı yanaklarımdan silmeme neden oldu.

Diego De Santis.

İsmi Armani'nin seçmesine izin verdim çünkü Diego babasının mirasını devam ettirecek olan ilk çocuğumuz.

Hastanede üç gün geçirmek zorunda kaldım ama sonunda eve dönüyoruz.

Bebeğimizle birlikte.

Kollarımda uyuyan kundağa bakıyorum ve ona dünyayı vereceğime bir kez daha yemin ediyorum.

Annen seni çok seviyor, küçük oğlum. Sana hiç sahip olmadığım her şeyi vereceğim.

Armani bize bakıyor ve yüzüne aptalca mutlu bir gülümseme yayılıyor. "Oğlumuzu kucağına alışına bakmadan duramıyorum. Bu hayatımda gördüğüm en güzel şey."

Diego, Armani ve benim koltuklarımızda erimemize neden olan sevimli küçük sesler çıkarıyor.

"Çok tatlı," diye mırıldanıyorum. "Şu minik parmaklarına bak."

Eve döndüğümüzde çocuk odasına gidiyoruz ve Diego'yu yepyeni beşiğine yatırmadan önce bezini kontrol ediyorum.

Uyuyan oğlumuzu bakıyoruz, sonra Armani "Bizim odamızda uyuyor, değil mi?" diyor.

"Kesinlikle." Onu tekrar kucağıma aldım ve odamıza taşıdım.

Yatağa tırmanıyoruz ve Diego'yu aramıza yatırıyoruz. Yeni doğan bebeğimize takıntılı bir şekilde, o uyanmadan önce bir saat boyunca ona bakıyoruz.

Bir çığlık attığı anda Armani dikleşir. "Neyin var?"

Bir kahkaha attım. "Muhtemelen açtır."

Arkamdaki yastıkları destekleyerek rahat bir pozisyona geçiyorum ve Diego'yu göğsüme doğru kaldırıyorum. Gömleğimi ve sütyenimi önümden çektiğim anda telaşlı sesler çıkarıyor, dudakları aralanıyor. Bana yapışmasını sağlıyorum ve emmeye başlıyor.

"Size bir şey getireyim mi?" Armani soruyor. "Su, lütfen."

Odadan dışarı fırlıyor ve sadece birkaç saniye sonra elinde bir şişe suyla geri dönüyor. Yatağa oturuyor ve oğlumuzu beslerken beni izliyor.

Yavaşça başını sallar. "*Dio, bella*. Hiç şu an olduğundan daha güzel olmamıştın."

Dudaklarım yukarı kıvrılıyor. "Oğlumuzu kucağına aldığı anda çok ateşli görünüyorsun."

Armani kıkırdar, "Görünüşe göre bebek sahibi olmak afrodisyak etkisi yapıyor."

Mutlu bir iç çekiyorum ve tekrar uykusu gelmeye başlayan Diego'ya bakıyorum.

Kendimi gözlerimi onun yüzünden ayıramazken buluyorum. Armani yanımıza yerleşiyor ve yüzünü boynumun kıvrımına bastırarak kolunu karnıma doluyor. Parmaklarıyla Diego'nun minik bacağını nazikçe okşuyor.

Armani'nin oğluna rüya aleminde katılması uzun sürmüyor ve kocamın nefesi boynumda, oğlumuz kollarımda uyurken, göğsüm o kadar büyük bir mutlulukla doluyor ki, onu tutamıyorum.

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor ve ben onu fırçalamaya zahmet etmiyorum.

Dualarıma cevap verdiğiniz ve bana istediğim her şeyi verdiğiniz için teşekkür ederim.

Güzel bir evim, hayattan daha çok sevdiğim bir kocam ve uğruna ölebileceğim bir oğlum var.

Sonunda kendime ait bir ailem oldu.

Sonsöz

Tiana

Üç yıl sonra.

Rusya'ya indikten sonra Armani bizi gideceğimiz yere götürüyor.

Nereye gittiğimizi söylemesi için ona yalvardım ama bana hiçbir ipucu vermeyi reddetti.

Bölge belli belirsiz tanıdık geliyor ve SUV belirli bir sokağa girdiğinde kalbim hızla atmaya başlıyor.

Kafamı Armani'ye çeviriyorum. "Neden buradayız?"

Ağzının köşesi kalkıyor. "Yakında göreceksin.

Sabır, *bella*."

Diego arka koltukta arabalarıyla oynuyor, annesinin panik atak geçirmek üzere olduğundan habersiz.

"Armani," diye yakınıyorum. "Oraya geri dönmek istemiyorum."

Uzanıp elimi sıkıca kavlıyor. "Zor olduğunu biliyorum ama sürpriz buna değecek."

Araba yolundan dönerken başımı sallıyorum ve yetimhanenin önünde durduğunda ağlayacak gibi oluyorum.

İniyor ve kapımı açmaya gelmeden önce Diego'yu arka koltuktan alıyor.

Başımı tekrar sallıyorum.

Armani tekrar elimi tutuyor ve beni dışarı çekiyor. "Güven bana."

Kocamın peşinden, dünyada bir daha görmek istemediğim tek yerin kapısına geldiğimde, aklıma iyi bir

beni buraya getirmesi için bir sebep.

Kapıda bizi dost görünömlü bir bayan karşıladı. "Bay ve Bayan De Santis. Sonunda sizinle şahsen tanışmak çok güzel." Gözleri Armani'ye kilitleniyor: "Siz ve Bay Petrov'un yetimhaneye yaptığınız tüm bağışlar için teşekkür etmek istiyorum. Çok yardımcı oluyorlar."

"Rica ederim" diye mırıldanırken Armani'ye şaşkınlıkla bakıyorum.

Vay canına. Armani ve Misha'nın yetimhaneye ilgilendiğini bilmiyordum.

Tanıdık koridorlarda yürürken kalbimi sıcaklıkla dolduruyor.

Arka kapıdan çıkınca çocuklar etrafta koşuşturuyor ve oynuyor.

Dışarıda oynamamıza asla izin verilmezdi. Sessiz olmak ve ev işlerimizi yapmak zorundaydık.

Mekânın değiştiğini gördüğüme sevinerek merdivenlerden iniyorum, gözlerim tüm çocuklarda.

Armani çimenlerin solunda, küçük bir kızın kum havuzunda oynadığı yeri işaret ediyor. "Onun için buradayız." Bir şok dalgası kalbimin tam ortasına çarpıyor ve gözlerim Armani'nin yüzüne kayıyor. "Küçük bir kızımız olmasını istediğini söylemiştin, ben de yetimhaneyi arayıp ayarlamaları yaptım."

Aman Tanrım.

Ona doğru yürümeye başlarken ellerimle ağzımı kapatıyorum.

Diego'yu doğurduktan sonra bir daha hamile kalamadım. Doktor bana daha fazla çocuk sahibi olamayacağımı söylediğinde yıkılmıştım.

Kıza ulaştığımda bana bakıyor ve gülümsüyor.
"Merhaba."

Önünde çömelip güzel yüzünü seyre dalıyorum. Siyah saçları ve mavi gözleri var.

Tanrım, bana buradaykenki halimi hatırlatıyor.

Kıçımın üzerine oturuyorum ve kumda çizdiği desenlere bakıyorum.

"Merhaba, kıymetlim," diye fısıldıyorum. "Ne yapıyorsun?" Omuz silkiyor. "Hiçbir şey."

Dayanamayıp elimi kaldırıyorum ve avucumu saçlarına sürüyorum. "Neden diğer çocuklarla oynamıyorsun?"

Başını sallıyor, yüzünü görüş alanımdan uzaklaştırıyor. "Koktuğumu söylüyorlar."

"Olamaz." Kalbim onun için daralıyor. Daha yakına eğilip derin bir nefes alıyorum ve "Hayır, kokmuyorsun. Güzel kokuyorsun."

Gözleri tekrar yüzüme kaydı. "Gerçekten mi?" Sevecen bir gülümsemeyele başımı sallıyorum.

Bir an birbirimize baktık, sonra kollarımı açtım ve "Sana sarılabilir miyim?" diye sordum.

Kucağıma emeklemeden önce tereddüt ediyor. Ona sıkıca sarılıyorum ve saçlarına bir öpücük konduruyorum.

Armani yaklaşıyor ve çömelerek Diego'yu kum havuzuna yerleştiriyor. Küçük kızın saçlarını karıştırıyor, sonra da "Merhaba Karina." diyor. Oğlumuzu işaret ediyor. "Bu Diego."

Armani ve Diego'ya utangaç bir bakış attıktan sonra "Merhaba" diye fısıldıyor.

"Diego bir kız kardeşi olmasını istiyor," diyor Armani.
"Sence bu senin isteyeceğın bir şey mi?"

Küçük yüzü çatlıyor. "Bir kardeş mi?" Başımı sallıyorum. "Ve bir anne ve baba."

Bize bakarken gözleri açılıyor, sonra yüzü parçalanıyor ve gözyaşlarını gömleğime saklıyor.

Ona sıkıca sarılıyorum ve saçlarını öpücöklere boğuyorum. "Bizimle eve gelmek ister misin?"

Başını sallıyor ve mırıldanıyor, "Yatağımı ıslattığım için kimsenin beni istemeyeceğini düşünmüştüm."

Elimi sırtında aşağı yukarı gezdirirken, yetimhanedeki her çocuğın duymak istediğı sözleri söylüyorum: "Seni istiyorum."

Dışarıda bir saatten fazla oturuyoruz ve Karina kucağımdan kalkmıyor. Sütü, maymunları ve M ile başlayan her şeyi sevdiğini öğreniyorum.

"Çoğunlukla bir anne istiyorum" diye itiraf ederken gözleri yüzüme yapışmış durumda.

"Ve bir kızım olsun isterdim," diye itiraf ediyorum.

Ağzını bir gülümseme kaplıyor ve bana doğru iterek kollarını boynuma doluyor. Bir çocuk masumiyetiyle fısıldıyor: "Sen benim olursan ben de senin olurum."

"Bu kulağa hoş geliyor." Gözlerim Armani'ninkilerle buluşuyor ve mutluluk gözyaşlarımı zorlukla yutuyorum.

Bu adam beni mutlu etmek için elinden gelen her şeyi yapmaktan bir kez bile vazgeçmedi.

Karina kollarımdayken ayağa kalktım. Armani Diego'yu alıyor ve ailece, küçük kızımızı eve götürebilmek için tüm belgeleri imzalamak üzere ofise yürüyoruz.

Son.

Yayınlanmış Kitaplar

YOZLAŞMIŞ KRALIYET AİLESİ

*Mafya / Organize Suçlar / Gerilim Romantizmi (Bu
sırayla veya tek başına okunabilir)*

Beni Yok Et
Beni Kontrol
Et Beni
Acımasızlaşt
ır Beni Zapt
Et Beni Ele
Geçir

GÜNAHKARLAR SERİSİ

*Mafya / Organize Suçlar / Gerilim Romantizmi (Bu
sırayla veya tek başına okunabilir)*

Bir Günahkar
Tarafından Alındı Bir
Günahkar Tarafından
Sahiplenildi Bir Günahkar
Tarafından Çalındı Bir
Günahkar Tarafından
Seçildi Bir Günahkar
Tarafından Yakalandı

AZİZLER SERİSİ

*Mafya / Organize Suçlar / Gerilim Romantizmi (Bu
sırayla veya tek başına okunabilir)*

Merhametsiz
Azizler Zalim
Azizler Acımasız

Azizler İhanetin
Gözyaşları
Kurtuluşun
Gözyaşları

BEAUTIFULLY BROKEN SERİSİ

*Organize Suç / Gerilim Romantizm (Bu
sırayla veya tek başına okunabilir)*

Güzelce Kırılmış
Güzelce
Yaralanmış
Güzelce Yok Edildi

DÜŞMANLARDAN AŞIKLARA

Üniversite Romantizmi / Yeni Yetişkin / Milyarder Romantizmi

Kalpsiz
Pervasız
Dikkatsiz
Acımasız
Utanmaz

TRINITY AKADEMİSİ

Üniversite Romantizmi / Yeni Yetişkin / Milyarder Romantizmi

Falcon
Mason
Julian
Gölü
Sonsöz

VARİSLER

Üniversite Romantizmi / Yeni Yetişkin / Milyarder Romantizmi

Katı Kalpli Varis
Kibirli Varis
Küstah Varis
Sadık Varis
Duygusuz
Varis
Günahkâr
Varis
Ayartılmış
Varis Yasak
Varis

Tek Başına Spin-off
[Benim Kahramanım Değil](#)
Genç Yetişkin / Liseli Romantik

GÜNEYLİ KAHRAMANLAR SERİSİ

Gerilim Romantizm / Çağdaş Romantizm / Polis
Memurları ve Dedektifler

Aramızdaki Okyanus
Dolaptaki Kız
Boşa Geçen Zamanımızda
Kendimize Söylediğimiz
Yalanlar
Kaybolmuştuk

Benimle bağlantı kurun

[Bülten FaceBook](#)

[Amazon](#)

[GoodReads](#)

[BookBub](#)

[Instagram](#)

Teşekkür

Enemies To Lovers'a bir ara vermem gerekiyordu ve Armani & Tiana bana bu fırsatı verdi. Onların hikayesi genelde yazdıklarımın farklı geliyor ama umarım beğenirsiniz. (Merak etmeyin. Maxim & Cami'nin kitabıyla Aşıkların Düşmanları'na geri dönüyoruz).

Editörüm Sheena'nın çelik gibi sınırları var. Bana katlandığınız için teşekkür ederim.

Alfa ve beta okuyucularıma - Leeann, Brittney, Sherrie, Kelly ve Sarah, kağıt bebeğimin vaftiz ebeveynleri olduğunuz için teşekkür ederim.

Candi Kane PR - Bana ve teslim tarihlerini kaçırmama alışkanlığıma karşı sabırlı olduğunuz için teşekkür ederim.

Yoly, Cormar Covers - Kağıt bebeklerime mükemmel bir görünüm kazandırdığınız için teşekkür ederim.

Sokak ekibim, kitaplarımı tanıttığınız için teşekkür ederim. Bu benim için dünyalara bedel!

Kapak tanıtımına ve yayın gününe katılmak için zaman ayıran her blog yazarına ve okuyucuya özel bir teşekkür.

Hepinizi tonlarca seviyorum ;)